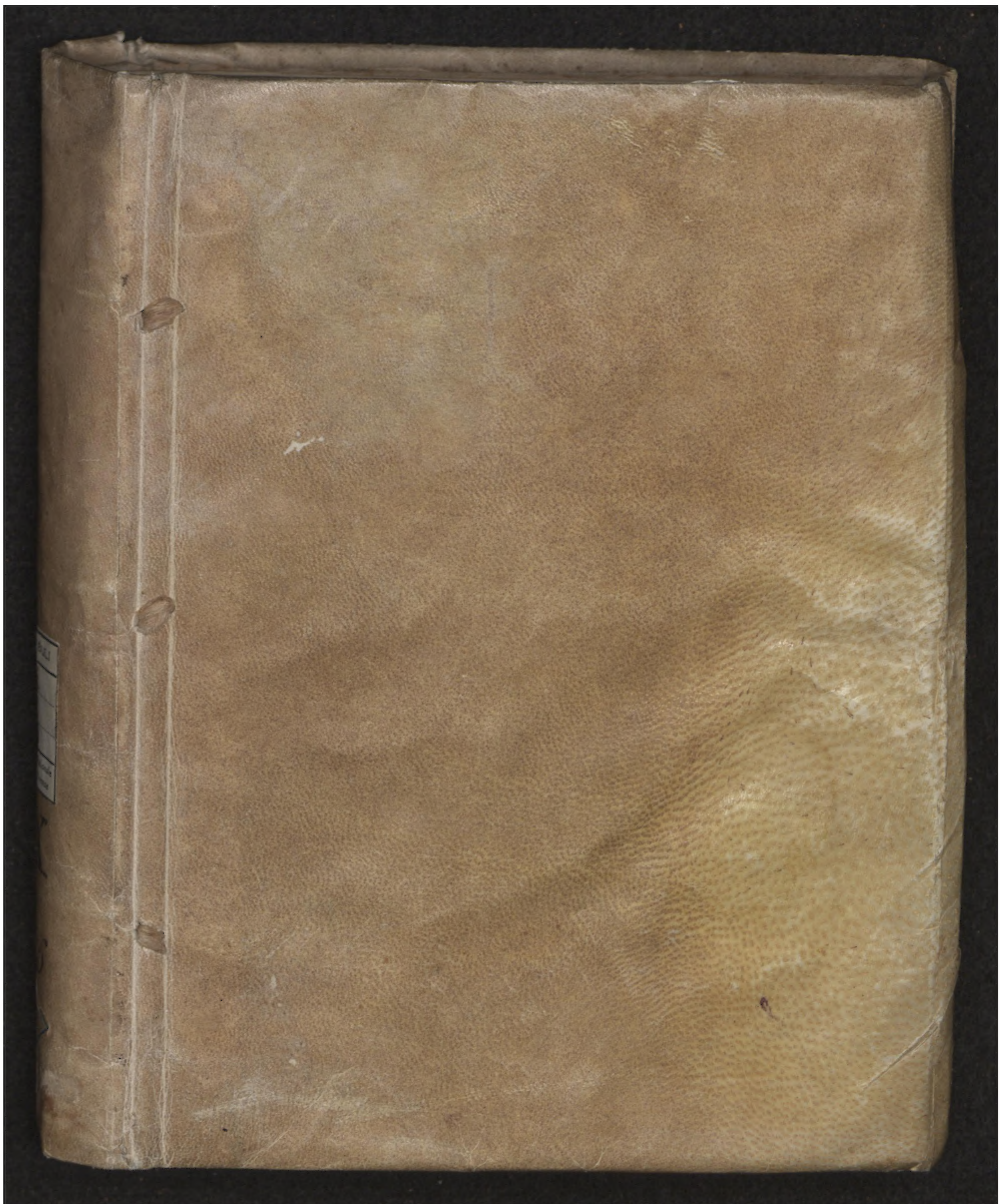
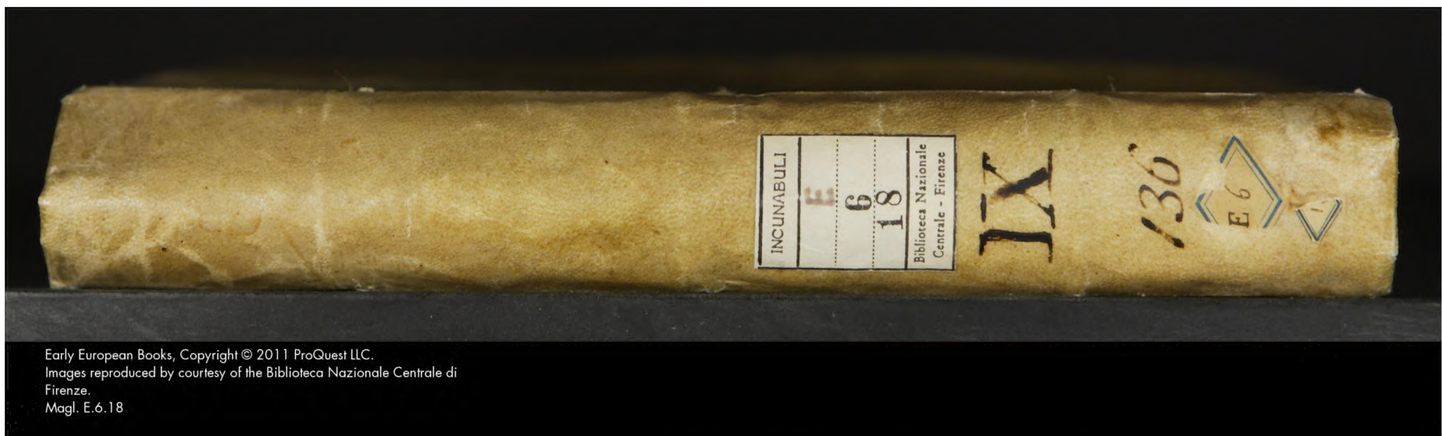
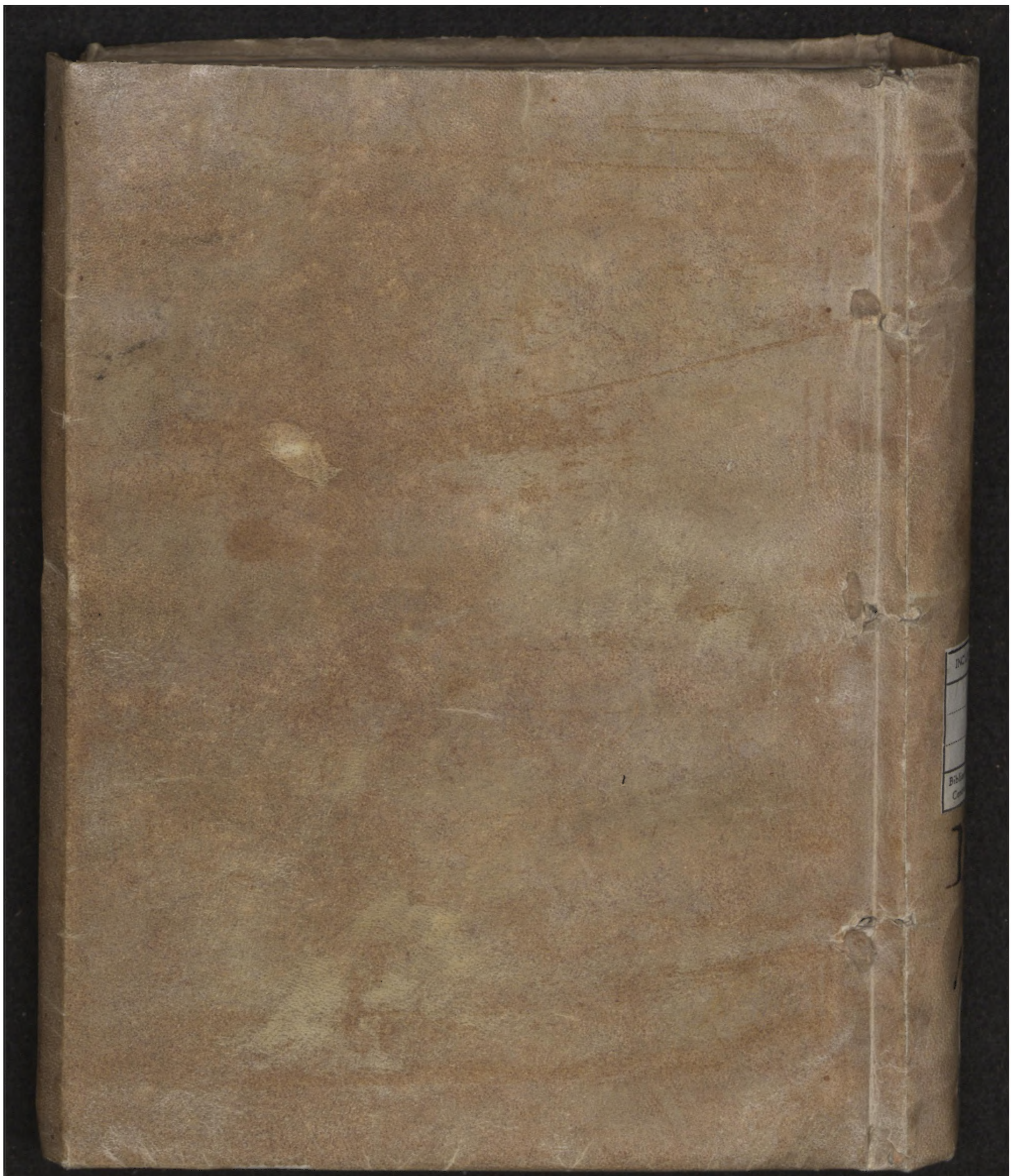

INCUNABULI
E
6
18
Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze
IX
136
E 6

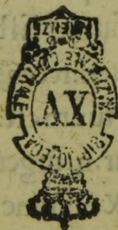

IX
136

In hoc libro hæc Continentur.
Constantini Lascaris Erotemata cũ interpretatione latina.
De lr̃is græcis ac diphthõgis et quẽadmodũ ad nos ueniãt.
Abbreuiationes quibus frequentissime græci utuntur.
Oratio Dominica & duplex salutatio Beatæ Virginis.
Symbolum Apostolorum.
Euangelium Diui Ioannis Euangelistæ.
Carmina Aurea Pythagoræ.
Phocilidis uiri sapientissimi moralia. Omnia suprascripta habent e regione interpretationẽ latinã de uerbo ad uerbũ.

Aldus Manutius Romanus studiosis. S. D.

Constantini Lascaris uiri doctissimi institutiones gramma ticas introducendis in litteras græcas adolescentulis q̃ utilissimas: quoddam quasi præludium esse summis nostris labo ribus: & impendiis: tantoq; apparatui: ad imprimenda græ ca uolumina omnis generis fecit cum multitudo eorum qui græcis erudiri litteris cõcupiscũt (nullæ. n. extabãt ĩpressæ uenales & petebant a nobis frequẽter) tũ status & cõditio horũ tempoꝝ: & bella ingentia: quæ nũc totã Italiã infestãt irato Deo uitiis nostris: & mox totum orbem commotura: ac potius concussura uidentur: propter omnifariam homi num scelera multo plura: maioraq; iis: quæ causa olim fue re: ut totum humanum genus summergeret: aquisq; pderet Iratus deus. Valdeq̃ uera est tua illa sententia Valeri Ma xime: ac aurea: & memoratu digna. Lẽto. n. gradu ad uin dictam sui diuina procedit ira: tarditatemque supplicii gra uitate compensat. Est tritum uulgari sermone prouerbi um. Peccato ueteri: recens pœna. Cuius est: sibi assumat (ut aiunt). forte & tuum est: dixerit quispiam. Audi: non imus inficias: fatemur. n. ingenue. Sumus homines. Atq; utinã homines & re & nomine. non nomine solum hoies: & re ex numero pecudum. Sunt. n. ait Cicero: nonnulli homines non re sed nomine. Sed de his hactenus. Dabit Deus his quoq; finẽ: & (ut spero) propediem. Accipite iterea studiosi

litterarum bonarum Constantini Lascareos rudimenta grã matices: longe correctiora iis: quæ ĩpressa uisuntur. nam ea Constantinus ipse in locis circiter centum & quinquaginta emẽdauit: quod facile cognoscet: si quis cum hisce illa conferet. Nam deleta quædam uidebit: multa correcta: plurima addita. Ita uero emendatum manu ipsius Constãtini librũ nobis dedere cõmodo Petrus Bembus: & Angelus Gabriel Patritii Veneti adeo nobiles: præstantiq; ingenio Iuuenes. qui nuper in Insula Sicilia græcas Litteras ab eo ipso lascari didicerunt: & nunc Patauii incũbunt una liberalibus disciplinis. Interpretationem uero latinã eregione addidimus arbitratu nr̃o: rati cõmodius: utiliusq; futurũ græce discere incipientibus. parcant uelim qui hæc sine interpretatione latina desiderant: nã rudibus: & ignaris penitus litteraꝝ græcaꝝ Lascaris institutiones imprimendas curauimus. mox eruditis & doctis optimi q q; græcoꝝ libri fauente CHRISTO IESV imprimentur. Valete.

ἘΠΙΤΟΜῊ ΤΩ͂Ν ὈΚΤῺ ΤΟΥ͂ ΛΌΓΟΥ ΜΕΡΩ͂Ν ΚΑῚ ἌΛΛΩΝ ΤΙΝΩ͂Ν ἈΝΑΓΚΑΊΩΝ ΣΥΝΤΕΘΕΙ͂ΣΑ ΠΑΡᾺ ΚΩΝΣΤΑΝΤΊΝΟΥ ΛΑΣΚΆΡΕΩΣ ΤΟΥ͂ ΒΥΖΑΝΤΊΟΥ·

Περὶ διαιρέσεως τῶν γραμμάτων.

βιβλίον πρῶτον.

Γράμμα ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον φωνῆς ἀδιαίρετον. εἰσὶ δὲ γράμματα εἰκοσιτέσσαρα. α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω. Τούτων φωνήεντα μὲν ἑπτά α ε η ι ο μικρὸν υ ψιλὸν καὶ ω μέγα. Σύμφωνα δὲ δεκαεπτὰ β γ δ ζ θ κ λ μ ν ξ π ρ σ τ φ χ ψ. Τῶν δὲ φωνηέντων μακρὰ μὲν δύο η καὶ ω μέγα. Βραχέα δὲ δύο ε ψιλὸν καὶ ο μικρόν. Δίχρονα δὲ τρία α ι υ. Ἐξ ὧν δίφθογγοι κυρίως μὲν ἓξ γίνονται, αι αυ οι ευ ει ου. Καταχρηστικῶς δὲ τέσσαρες ᾳ ῃ ῳ υι

COMPENDIVM OCTO ORATIONIS PARTIVM ET ALIORQ QVORVNDAM NEcessariorq EDITVM A CONSTANTINO LASCARI BYZANTIO.

De diuisione litterarum.

Liber primus.

Ittera est pars minima uocis indiuidua. Sunt autem litteræ uigintiq̃tuor· alpha.uita.gamma.delta.epsilō.zita.ita.thita.iota.cappa.labda.mi.gni.xi.omicron.pi.ro.sigma.taf.ypsilon.phi.chi.psi.omega. Harum uocales quidem septem.alpha.epsilon.ita.iota.omicron.ypsilon et omega. Consonantes autem decemseptem uita.gamma.delta.zita.thita.cappa.labda.mi.gni.xi.pi.ro.sigma.taf.phi.chi.psi. Sed uocalium longæ quidem duæ.ita et omega. Breues autem duæ epsilon et omicron. Ancipites uero tres:alpha.iota.ypsilō. Ex quib9 diphthōgi ꝓprie q̃dē sex fiūt. alpha iota.alpha ypsilō.oiota.e ypsilō.eiota.o ypsilō abusiue āt q̃tuor alpha cū iota subscripto ita cū iota sub. omega cū iota sub.

(ypsilon iota. a iii

Τῶν δὲ συμφώνων ἡμίφωνα μὲν ὀκτώ ζ ξ
ψ λ μ ν ρ σ ὧν διπλᾶ μὲν τρία
ζ ξ ψ. ἀμετάβολα δὲ τέσσαρα. λ μ
ν ρ. Ἄφωνα δὲ ἐννέα β γ δ κ π.
τ. θ φ χ. ὧν ψιλὰ μὲν τρία κ π
τ. Δασέα δὲ τρία θ φ χ. Μέσα δὲ τρία
β γ δ. Ἐκ τῶν διῃρημένων δὲ τῶνδε
γραμμάτων αἱ συλλαβαὶ γίνονται. οἷον πε. Ὅ
θεν αἱ λέξεις οἷον πέτρος. ἐξ ὧν ὁ λόγος οἷον ὁ πέ
τρος ἀναγινώσκει. Περὶ συλλαβῆς.
Συλλαβή ἐστι σύλληψις τοὐλάχιστον δύο γραμ
μάτων. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ φωνήεντα συλλα
βαὶ λέγονται. Διαιρεῖται δὲ ἡ συλλαβὴ εἰς τρία εἰς
μακρὰν οἷον ἥρως. εἰς βραχεῖαν οἷον λόγος. εἰς
κοινὴν οἷον ἄρης. Περὶ λέξεως.
Λέξις ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον τοῦ συντακτικοῦ
λόγου διαιρετικόν. Περὶ λόγου
Λόγος ἐστὶ λέξεων σύνθεσις διάνοιαν αὐτοτελῆ δη-
λοῦσα. Τούτου δὲ μέρη ὀκτώ. ὄνομα. ῥῆμα. μετο-
χή. ἄρθρον. ἀντωνυμία. πρόθεσις. ἐπίρρημα σύν
δεσμος. Τούτων κλιτὰ μὲν πέντε. ὄνομα. ῥῆμα. μετο
χή. ἄρθρον. ἀντωνυμία. Ἄκλιτα δὲ τρία. πρόθε
σις. ἐπίρρημα. σύνδεσμος. Περὶ ὀνόματος.
Ὄνομά ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν οὐσίαν ἰδίαν ἢ κοινὴν

Sed consonantium semiuocales quidem octo zita xi.psi.lamda.mi.gni.ro.sigma. Quarum duplices quidem tres zita.xi.psi. Immutabiles auté quatuor lamda mi. gni.ro. Mutæ uero nouem.uita.gamma.delta.cappa.pi. taf.thita.phi.chi. Quarum tenues quidem tres cappa.pi. taf. Aspiratæ autem tres thita.phi.chi. Mediæ uero tres uita. gamma.delta. Ex diuisis autem his litteris syllabæ fiunt ut pe.un de dictiones ut petrus:ex quibus Oratio ut petrus legit.

De syllaba.

Syllaba est comprehensio ad minimum duarum litterarum. Abusiue uero & uocales sylla bæ dicuntur. Diuiditur autem syllaba in tria in longam ut heros in breuem ut oratio in communem ut mars.

De dictione.

Dictio est pars minima constructæ orationis diuisibilis.

De Oratione.

Oratio est dictionum compositio sententiam perfectam declarans.huius autem partes octo.nomen.Verbum:participium.Articulus.pronomen.præpositio.aduerbium.coniunctio.harum declinabiles quidé quinq;.nom̃.uerbũ. pricipium.articulus.pronomen. Indeclinabiles aũt tres præpositio.aduerbium.coniunctio.

De Nomine.

Nom̃ ẽ ps or̃onis declinabilis substãtiam ꝓpriã uel cõem

σημαῖνον. Παρέπονται δὲ αὐτῷ πέντε· γένος εἶδος
σχῆμα. ἀριθμός. πτῶσις. Περὶ γενῶν.

Γένη μέν εἰσι πέντε. ἀρσενικὸν οἷον ὁ ἀγαθός. θη-
λυκὸν οἷον ἡ ἀγαθή. οὐδέτερον οἷον τὸ ἀγαθόν. κοι-
νὸν οἷον ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος. ἐπίκοινον οἷον ὁ ἀετός ἢ χε-
λιδών. ὅπερ μιᾷ φωνῇ καὶ ἑνὶ ἄρθρῳ ἀρσενικῷ
ἢ θηλυκῷ δηλοῖ τὰ δύο γένη.

Περὶ εἰδῶν.

Εἴδη δὲ δύο πρωτότυπον οἷον μέγας. παράγω-
γον οἷον μεγαλόψυχος. Περὶ σχημάτων

Σχήματα δὲ τρία. ἁπλοῦν οἷον ἵππος. σύνθετον
οἷον φίλιππος. παρασύνθετον οἷον φιλιππίδης

Περὶ ἀριθμῶν

Ἀριθμοὶ δὲ τρεῖς. ἑνικὸς οἷον ὁ ἀγαθός. δυϊκὸς οἷον
τὼ ἀγαθώ. πληθυντικὸς οἷον οἱ ἀγαθοί.

Περὶ πτώσεων.

Πτώσεις δὲ πέντε. ὀνομαστική. γενική. δοτική. αἰ-
τιατική. καὶ κλητική. ὧν ὀρθαὶ καὶ εὐθεῖαι δύο κα-
λοῦνται. ὀνομαστικὴ καὶ κλητική. ὀρθῶς γὰρ ἱστάμε-
ναι ὀρθὴν τὴν οὐσίαν σημαίνουσιν. αἱ ἄλλαι δὲ
πλάγιαι. Περὶ προσῳδιῶν.

Προσῳδία ἐστὶ τόνος φωνῆς ἐγγραμμάτου. Εἰσὶ δὲ
προσῳδίαι δέκα. ὀξεῖα ´ βαρεῖα ` περισπωμέ-
νη ~ μακρὰ ¯ βραχεῖα ˘ δασεῖα ‘ ψιλὴ ’ ἀ-

ſignificans. Accidunt autem ipſi quinqꝫ. genus. ſpecies figura. numerus. caſus. De generibus.

Genera quidem ſunt quinqꝫ. maſculinum ut hic bonus. fœmininum ut hæc bona neutrum ut hoc bonum. commune ut hic & hæc homo. promiſcuũ ut hæc aquila hæc hirundo. Quod una uoce & uno articulo maſculino uel fœminino declarat duo genera.

De ſpeciebus.

Species autem duæ. primitiua ut magnus. deriuatiua ut magnanimus: De figuris:

Figuræ autem tres: ſimplex ut equus: compoſita ut philippus. decompoſita ut philippides.

De numeris:

Numeri autem tres. ſingularis ut bonus. dualis ut boni bonos pluralis ut boni.

De caſibus.

Caſus autem quinqꝫ. nominatiuus. gtũs. dtũs. accuſatiuus & uctũs. Quorũ recti & æqui duo uocant ntũs & uctũs. recte. n. ſtantes rectam ſubſtantiam ſignificant. alii autem obliqui. De Accentibus.

Accentus eſt tonus uocis litteratæ. Sunt autem accentus decem. acutus ʹ grauis \ circunflexus ~ longus – breuis ᵕ aſpiratus • tenuis.

πόστροφος ʼ ὑφὲν ‿ καὶ ὑποδιαστολή ,

Περὶ ἄρθρου

Ἄρθρον ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν προτασσόμενον τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων καὶ ὑποτασσόμενον. τούτου δὲ τὰ μὲν προτακτικὰ οἷον ὁ. ἡ. τό. τὰ δὲ ὑποτακτικὰ οἷον ὅς. ἥ. ὅ. Παρέπονται δὲ αὐτῷ τρία. γένος ἀριθμὸς. πτῶσις.

Ἄρθρα προτακτικὰ ἀρσενικά.

Ἡ ὀνομαστικὴ ὁ. ἡ γενικὴ τοῦ. ἡ δοτικὴ τῷ. ἡ αἰτιατικὴ τόν. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ τὼ ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν. Ἡ ὀνομαστικὴ οἱ. ἡ γενικὴ τῶν. ἡ δοτικὴ τοῖς. ἡ αἰτιατικὴ τούς.

Ἄρθρα θηλυκά.

Ἡ. τῆς. τῇ. τήν. τά. ταῖν. αἱ. τῶν. ταῖς. τάς.

Ἄρθρα οὐδέτερα.

Τό. τοῦ. τῷ. τό. τώ. τοῖν. τά. τῶν. τοῖς. τά.

Ἄρθρα ὑποτακτικὰ ἀρσενικά.

Ὅς. οὗ. ᾧ. ὅν. ὤ. οἷν. οἵ. ὧν. οἷς. οὕς.

Θηλυκά.

Ἥ. ἧς. ᾗ. ἥν. ἅ. αἷν. αἵ. ὧν. αἷς. ἅς.

Οὐδέτερα.

Ὅ. οὗ. ᾧ. ὅ. ὤ. οἷν. ἅ. ὧν. οἷς. ἅ.

Κλητικὴ δὲ οὐδεμία ἄρθρον ἔχει. τὸ γὰρ ὦ ἐπίρρημά ἐστι κλητικόν.

postrophus. ' hyphen ‿ & distinctio ,

De Articulo.

Articulus est pars orationis declinabilis praeposita declinationi nominum Et postposita.

huius autem aliqui praepositiui· ut hic haec hoc· aliqui suppositiui ut qui· quae. quod. Accidunt autem ei tria genus. numerus. casus.

Articuli praepositiui masculini.

Nominatiuus hic· genitiuus huius. datiuus huic. accusatiuus hūc. Nominatiuus & accusatiuus hi hos. genitiuus & datiuus horum his. Nominatiuus hi. genitiuus horum. datiuus his. accusatiuus hos.

Articuli foeminini.

Haec. huius. huic. hāc. hae has. harum his. hae. harum. his. has.

Articuli neutri.

Hoc. hui9. huic hoc. haec haec horum. his. haec horū his haec.

Articuli suppositiui masculini.

Qui. cui9. cui. quē. q quos. quorū qb9. q. quorum. qb9. quos

Foeminini

Quae. cui9. cui. quā. quae q̄s. q̄rum qb9. quae quarum. qb9 q̄s.

Neutri.

Quod. cui9. cui. quod. q̄ quae. quorum qb9. q̄. quorum. qb9 q̄.

Vocatiuus autem nullus articulum habet. o. n. aduerbium est uocandi.

περὶ διαιρέσεως τῶν ὀνομάτων.

Τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν κλίνονται ἰσοσυλλάβως οἷον αἰνείας αἰνείου. τὰ δὲ περιττοσυλλάβως οἷον αἴας αἴαντος. καὶ τὰ μὲν ἰσοσύλλαβα κλίνονται τετραχῶς. τὰ δὲ περιττοσύλλαβα μοναχῶς. διὸ καὶ πέντε κλίσεις εἰσίν. ὧν ἡ μὲν πρώτη καλεῖται. ἡ δὲ δευτέρα. ἡ δὲ τρίτη. ἡ δὲ τετάρτη. ἡ δὲ πέμπτη περιττοσυλλάβως.

Πρώτη κλίσις.

Πρώτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων ἀρσενικῶν ὀνομάτων εἰς ας λήγοντων καὶ εἰς ης ἀρσενικῶν καὶ κοινῶν. ἧς γενικὴ εἰς ου. ἡ δοτικὴ εἰς α ἢ εἰς η κατὰ τὸ φωνῆεν τῆς ὀνομαστικῆς. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

Ἡ ὀνομαστικὴ ὁ αἰνείας ἡ γενικὴ τοῦ αἰνείου. ἡ δοτικὴ τῷ αἰνείᾳ. ἡ αἰτιατικὴ τὸν αἰνείαν. ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεία κοινῶς καὶ ὦ αἰνείας ἀττικῶς. ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ τὼ αἰνεία. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν αἰνείαιν. ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεία. Ἡ ὀνομαστικὴ οἱ αἰνεῖαι. ἡ γενικὴ τῶν αἰνειῶν. ἡ δοτικὴ τοῖς αἰνείαις. ἡ αἰτιατικὴ τοὺς αἰνείας. ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεῖαι.

Ὁ χρύσης. τοῦ χρύσου τῷ χρύσῃ τὸν χρύσην ὦ χρύση κοινῶς καὶ ὦ χρύσης ἀττικῶς τὼ χρύσα τοῖν χρύσαιν. ὦ χρύσα. οἱ χρῦσαι. τῶν χρυσῶν τοῖς χρύσαις. τοὺς χρύσας. ὦ χρῦσαι.

De diuisione nominum.

Nominum aliqua quidem flectuntur æquisyllabice ut æneas æneæ. aliqua uero inæqualiter ut aiax aiacis. Et quidem æquisyllabica declinantur quadrifariam. Sed æqualia unice. Quapropter & quinq3 declinationes sūt. Quarū alia quidē prima uocatur alia secunda: alia autem tertia: alia autem quarta. Sed quinta inæqualis.

Prima declinatio.

Prima declinatio est æquisyllabicorum masculinorum nominum in as desinentiū & in is masculinorū & cōmuniū. quorū genitiuus in .u. datiuus in alpha uel in ita secundū uocalem nominatiui. accusatiuus in .n. cum uocali nominatiui.

Nominatiuus. hic æneas. genitiuus huius æneæ. datiuus huic æneæ: accusatiuus hunc ænean. uocatiuus o ænea Communiter & o æneas Attice. Nominatiuus & actūs hi duo æneæ hos duos æneas. gtūs & dtūs horū duorū ænearū his duob9 æneis. utūs o duo æneæ. ntūs hi æneæ. genitiuus horum ænearum. datiuus his æneis. accusatiuus hos æneas. uocatiuus o æneæ.

Hic Chryses. huius chrysæ. huic chrisæ hunc chrisen o chryse Cōmuniter & o. ses. Attice. hi chrysæ hos chrysas horū chrysarū his chrysis o chrysæ. hi chrysæ horū chrysarum. his chrysis. hos chrysas o chrysæ.

Ὡ καὶ ἡ ληστὴς τοῦ καὶ τῆς ληστοῦ τῷ καὶ τῇ ληστῇ τὸν καὶ τὴν ληστὴν ὦ ληστά. Τὼ καὶ τὰ ληστὰ τοῖν καὶ ταῖν λησταῖν ὦ ληστά. Οἱ καὶ αἱ λησταὶ τῶν ληστῶν τοῖς καὶ ταῖς λησταῖς τοὺς καὶ τὰς ληστὰς ὦ λησταί.

Δευτέρα κλίσις.

Δευτέρα κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων θηλυκῶν ὀνομάτων εἰς .α. καὶ εἰς .η. ληγόντων ὧν ἡ γενικὴ εἰς ης ἡ δοτικὴ εἰς .η. ἡ αἰτιατικὴ εἰς .ν. μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

Ἡ μοῦσα. τῆς μούσης. τῇ μούσῃ. τὴν μοῦσαν. ὦ μοῦσα. τὰ μούσα. ταῖν μούσαιν. ὦ μούσα. Αἱ μοῦσαι. τῶν μουσῶν. ταῖς μούσαις. τὰς μούσας. ὦ μοῦσαι.
Ἡ τιμὴ. τῆς τιμῆς. τῇ τιμῇ. τὴν τιμὴν. ὦ τιμή. τὰ τιμὰ. ταῖν τιμαῖν. ὦ τιμά. Αἱ τιμαί. τῶν τιμῶν. ταῖς τιμαῖς. τὰς τιμὰς. ὦ τιμαί.

Σημείωσαι ὅτι μόνα τὰ εἰς .α. μακρὸν· καὶ εἰς .α. καθαρὸν. καὶ εἰς .ρα. καὶ εἰς .δα. καὶ εἰς .θα. λήγοντα ὀνόματα θηλυκὰ, φυλάττουσι τὸ .α. ἐπὶ τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς οἷον ἀθηνᾶ ἀθηνᾶς ἀθηνᾷ. μαῖα μαίας μαίᾳ. ἡμέρα ἡμέρας ἡμέρᾳ. λήδα λήδας λήδᾳ. μάρθα μάρθας μάρθᾳ. τὰ δὲ ἄλλα πάντα τρέπουσι τὸ .α. εἰς .η. ἐπὶ τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς. οἷον μοῦσα μούσης μούσῃ. δίψα δίψης δίψῃ. πεῖρα πείρης πείρῃ.

Hic & hæc latro hui9 et hui9 .nis.huic et huic.ni.hũc et hãc onẽ.o.tro.hi et hæ hos et haſ.nes.horũ et harũ.nũ.hiſ et his latronib9 o.nes.hi et hæ .nes.horũ et harũ.nũ.his et his la tronibus hos & has latrones o latrones.

Secunda declinatio.

Secunda declinatio eſt æquiſyllabicorum fœmininorũ nominum in alpha & in ita deſinentiũ.quorũ gtũs in.is.dtũs in ita.accuſatiuus in.n.cum uocali.

nominatiui.

Hæc muſa.huius muſæ.huic muſæ.hanc muſam.o muſa.hæ muſæ.has.ſas.harum.ſarum.his muſis.o.ſæ.hæ.ſæ. harum muſarum.his muſis.has muſas o muſæ.

Hic honor.huius honoris.huic.nori.hunc.rem.o honor. hi hos.res.horũ.rum.his.rib9.o.res.hi honores.horũ.rũ. his honoribus.hos honores.o honores.

Nota q; ſola in alpha longum & in alpha purum:& in.ra.& in.da.& in.tha.deſinentia nomina fœminina ſeruant alpha in genitiuo.& datiuo ut Minerua.mineruas mineruæ.Maia ma ias maiæ.Dies diei diei.Leda ledas.ledæ:Martha marthas marthæ:alia autem omnia mutant alpha in ita in genitiuo & datiuo: ut muſa muſæ muſæ.ſitis ſitis ſiti. fames famis fami.

Τρίτη κλίσις

Τρίτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν κοινῶν καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων ἀττικῶν ληγόντων εἰς ως, καὶ οὐδετέρων εἰς ων. ὧν ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ εἰς ω· ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

Ὁ μενέλεως τοῦ μενέλεω τῷ μενέλεῳ τὸν μενέλεων ὦ μενέλεως. Τὼ μενέλεω τοῖν μενέλεων ὦ μενέλεω. Οἱ μενέλεῳ τῶν μενέλεων τοῖς μενέλεως τοὺς μενέλεως ὦ μενέλεῳ.

Ἡ ἅλως τῆς ἅλω τῇ ἅλῳ τὴν ἅλων ὦ ἅλως. Τὰ ἅλω ταῖν ἅλων ὦ ἅλω. Αἱ ἅλῳ τῶν ἅλων ταῖς ἅλως τὰς ἅλως ὦ ἅλῳ.

Ὁ καὶ ἡ εὔγεως τοῦ καὶ τῆς εὔγεω.

Τὸ εὔγεων τοῦ εὔγεω τῷ εὔγεῳ τὸ εὔγεων ὦ εὔγεων. Τὼ εὔγεω τοῖν εὔγεων ὦ εὔγεω. Τὰ εὔγεω τῶν εὔγεων τοῖς εὔγεως τὰ εὔγεω ὦ εὔγεω.

Τετάρτη κλίσις

Τετάρτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν καὶ κοινῶν καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων ληγόντων εἰς ος· καὶ οὐδετέρων εἰς ον. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου· ἡ δοτικὴ εἰς ῳ· ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

Ὁ λόγος τοῦ λόγου τῷ λόγῳ τὸν λόγον ὦ λόγε κοι-

Tertia declinatio.

Tertia declinatio est æquisyllaborū masculinorū et femininorū cōmuniū et promiscuorū noīnū atticorū desinentium in os & neutrorū in on. Quorū genitiu⁹ & datiuus in o. accusatiuus in n cum uocali nominatiui.

Hic menelaus huius menelai huic menelao hunc menelaū o nelae. hi nelai hos nelaos. horū laorū. his lais. o menelai. hi menelai horum menelaorum. his menelais hos menelaos o menelai.

hæc area huius areæ huic areæ hanc aream o area hæ areæ has areas harū arearū his areis o areæ harū arearū his areis has areas o areæ.

Hic & hæc ferax huius & huius feracis.

Hoc ferax. h⁹ cis. huic feraci hoc ferax o ferax hæc & hæc feracia. horū ciū. his racib⁹. o racia. hæc cia. horū ciū. his feracibus hæc feracia o feracia.

Quarta declinatio.

Quarta declinatio est æquisyllaborum masculinorū & fœmininorū & cōmuniū & promiscuorū noīnum desinentium in os & neutrorū in on. quorū genitiuus in u. & datiuus in. o. accusatiuus in. n. cum uocali nominatiui.

Hic sermo h⁹ nis. huic moni. hūc moné. o sermo cōmu

νῶς ἢ λόγου ἀττικῶς· τὼ λόγω· τοῖν λόγοιν· ὦ λόγω· Οἱ
λόγοι· τῶν λόγων· τοῖς λόγοις· τοὺς λόγους· ὦ λόγοι·
Ἡ ὁδός· τῆς ὁδοῦ· τῇ ὁδῷ· τὴν ὁδόν· ὦ ὁδὲ κοινῶς καὶ
ὁδὸς ἀττικῶς· τὰ ὁδώ· ταῖν ὁδοῖν· ὦ ὁδώ· Αἱ ὁδοί·
τῶν ὁδῶν· ταῖς ὁδοῖς· τὰς ὁδοὺς· ὦ ὁδοί·
Ὁ ἢ ἡ ἄνθρωπος· τοῦ καὶ τῆς ἀνθρώπου· τῷ ἢ τῇ ἀνθρώ
πῳ· τὸν ἢ τὴν ἄνθρωπον· ὦ ἄνθρωπε καὶ ὦ ἄνθρωπος·
Ὁ ἀετὸς τοῦ ἀετοῦ τῷ ἀετῷ τὸν ἀετόν·
Τὸ ξύλον· τοῦ ξύλου τῷ ξύλῳ· τὸ ξύλον· ὦ ξύλον·
τὼ ξύλω· τοῖν ξύλοιν· ὦ ξύλω· τὰ ξύλα τῶν ξύλων
τοῖς ξύλοις· τὰ ξύλα· ὦ ξύλα·
Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐν τοῖς οὐδετέροις ὀνόμασι τρεῖς
πτώσεις εἰσὶν ὅμοιαι ἐν παντὶ ἀριθμῷ· ὀνομαστι
κή· αἰτιατική· καὶ κλητική·

Πέμπτη κλίσις·

Πέμπτη κλίσις ἐστὶ πάντων τῶν περιττοσυλλάβων ὀνο
μάτων ἀρσενικῶν ἢ θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων κοινῶν
καὶ ἐπικοίνων διαφόρους καταλήξεις ἐχόντων· ὧν ἡ γε
νικὴ εἰς ος ἡ δοτικὴ εἰς ι ἡ αἰτιατικὴ εἰς α·
Ὁ αἴας τοῦ αἴαντος τῷ αἴαντι· τὸν αἴαντα· ὦ αἶαν καὶ

niter.et ser.attice.hi hos.nes.horũ.nũ.his.b⁹o.ones.hi
mones.horum.onum.his onibus.hos ones.o sermones
Hæc Via.hui⁹ uiæ.huic uiæ.hãc uiã.o uia.cõmuniter.et
uia attice.hæ uiæ.has uias.harũ rũ.his uiis.o uiæ.hæ uiæ
harum uiarum.his uiis.has uias.o uiæ.
Hic & hæc homo.huius & hui⁹ hoĩs.huic & huic homi
ni.hunc & hanc hominem.o.homo & o.homo.
Hæc aquila.huius aquilæ.huic aquilæ.hanc aquilam.
Hoc lignum.hui⁹ ligni.huic ligno.hoc lignũ.o lignũ.
hæc hæc.gna.horũ.orũ.his.gnis.o.gna.hæc gna. horrũ
his lignis.hæc ligna.o ligna. (lignorum.
Nota autem ꝙ in neutris nominibus tres
casus similes sunt in omni numero.nominatiuus
accusatiuus & uocatiuus.

Quinta declinatio.

Quinta declinatio est omnium inæqualium no-
minũ masculino.& fœmininorũ & neutrorũ cõmuniũ
promiscuorũ diuersas terminatiões habétiũ.quorũ ge-
nitiuus in.os.datiuus in iota.accusatiuus in alpha.
Hic Aiax.huius aiacis.huic aiaci.hũc aiacẽ o aiax com-

νῦν ἢ αἴας ἀττικῶς· τὼ αἴαντε· τοῖν αἰάντοιν· ὦ αἴαντε. Οἱ αἴαντες· τῶν αἰάντων· τοῖς αἴασι· τοὺς αἴαντας· ὦ αἴαντες.

Ἡ τρυγὼν· τῆς τρυγόνος· τῇ τρυγόνι· τὴν τρυγόνα· ὦ τρυγών. τὼ τρυγόνε· τοῖν τρυγόνοιν· ὦ τρυγόνε. αἱ τρυγόνες· τῶν τρυγόνων· ταῖς τρυγόσι· τὰς τρυγόνας· ὦ τρυγόνες:~

Τὸ βῆμα· τοῦ βήματος· τῷ βήματι· τὸ βῆμα· ὦ βῆμα. τὼ βήματε· τοῖν βημάτοιν· ὦ βήματε· τὰ βήματα· τῶν βημάτων· τοῖς βήμασι· τὰ βήματα· ὦ βήματα:~

Ὁ καὶ ἡ φιλόπολις φιλοπόλιδος. ὁ κόραξ τοῦ κόρακος.

Κατὰ λέξεις διάφοροι τῶν ὀνομάτων τῆς πέμπτης κλίσεως:~

Ὁ θόας· τοῦ θόαντος· τῷ θόαντι· τὸν θόαντα· ὦ θόαν, καὶ ὦ θόας:~

Ὁ λάχης· τοῦ λάχητος· τῷ λάχητι· τὸν λάχητα· ὦ λάχη:~

muniter & aiax attice.hi hos aiaces.horũ.cũ.his.cib⁹o a iaces.hi aiaces.horũ aiacũ.his aiacibus.hos.ces o aiaces.

Hæc Turtur.huius turturis.huic turturi.hãc turturẽ.o turtur.hæ has turtures.harũ turturũ.his turturib⁹.o.res. hæ turtures:harum turturũ:his turturibus has turtures. o turtures.

Hic gradus:huius gradus:huic gradui.hũc gradũ o dus: hi hos gradus,horũ graduũ:his gradib⁹.o. gradus hi gradus horũ graduũ:his gradibus:hos gradus:o gradus.

Hic & hæc philopolis:hui⁹ & h⁹ philopolidis.hic coru⁹ huius corui.

Terminationes diuersæ nominum quintæ declinationis.

Hic thoas:huius thoãtis:huic thoanti. hunc thoanta:o thoan & o thoas.

Hic laches.huius lachetis huic lacheti hunc lachetem o laches.

Ὁ πάρις· τοῦ πάριδος· τῷ πάριδι· τὸν πάριδα καὶ πάριν· ὦ πάρι ἢ ὦ πάρις·

Ὁ χαρίεις· τοῦ χαρίεντος· τῷ χαρίεντι· τὸν χαρίεντα· ὦ χαρίεν καὶ ὦ χαρίεις ἢ ὦ χαρίεν·

Ὁ ὠκὺς· τοῦ ὠκέος· τῷ ὠκέϊ, καὶ ὠκεῖ· τὸν ὠκέα ἢ ὠκὺν· ὦ ὠκὺ· ἢ ὠκύς·

Ὁ βότρυς· τοῦ βότρυος, τῷ βότρυϊ· τὸν βότρυα·

Ὁ βοῦς· τοῦ κοὸς· τῷ βοῒ· τὸν βόα καὶ βοῦν· ὦ κοῦ·

Ὁ ἱδρὼς· τοῦ ἱδρῶτος· τῷ ἱδρῶτι· τὸν ἱδρῶτα·

Ὁ ἥρως· τοῦ ἥρωος· τῷ ἥρωι· τὸν ἥρωα· ὦ ἥρως·

Ὁ ἅλς· τοῦ ἁλὸς· τῷ ἁλὶ· τὸν ἅλα· ὦ ἅλς·

Ὁ τίρυνς· τοῦ τίρυνθος· τῷ τίρυνθι· τὸν τίρυνθα·

Ὁ παιὰν· τοῦ παιᾶνος· τῷ παιᾶνι· τὸν παιᾶνα·

Ὁ ποιμὴν· τοῦ ποιμένος· τῷ ποιμένι· τὸν ποιμένα·

Ὁ ἕλλην· τοῦ ἕλληνος· τῷ ἕλληνι· τὸν ἕλληνα·

Ὁ δελφὶν, τοῦ δελφῖνος· τῷ δελφῖνι· τὸν δελφῖνα·

Ὁ φόρκυν· τοῦ φόρκυνος· τῷ φόρκυνι· τὸν φόρκυνα·

Ὁ θέων· τοῦ θέωνος· τῷ θέωνι· τὸν θέωνα· ὦ θέων·

Ὁ ξενοφῶν· τοῦ ξενοφῶντος· τῷ ξενοφῶντι·

Hic paris:huius paridis:huic paridi:hunc pari-
dem & parin:o pari & o paris.
hic gratiosus:huius gratiosi:huic gratioso:hũc gra
tiosum:o gratiose & o gratiose & o gratiose.
hic uelox huius uelocis huic ueloci & loci.hũc ueloçẽ &
uelocem:o uelox & uelox.
hic racemus.hꝰ racemi:huic racemo hunc racemum.
hic bos:huius bouis:huic boui:hũc bouẽ & bouẽ o bos.
hic sudor:huius sudoris:huic sudori:hunc sudorem.
hic heros:huius herois:huic heroi:hũc heroem:o heros.
Hic Sal huius salis huic sali hunc salem o sal.
Hic Tiryns huius tirynthis huic tiryuthi hunc tirynthẽ
hic pæan huius pæanis huic pæani hunc pæanem.
Hic pastor huius pastoris huic pastori hunc pastorem.
Hic græcus huius græci huic græco hunc græcum.
hic delphin huiꝰ delphinis huic delphini hũc delphinẽ
hic phorcyn huiꝰ phorcynis huic phorcyni hũc.nem.
hic theon huiꝰ theonis huic theoni hũc theonẽ.o theõ.
hic xenophon huius xenophontis huic xenophonti.

Ὁ θώραξ· τοῦ θώρακος, τῷ θώρακι· τὸν θώρακα.
Ὁ ἅρπαξ· τοῦ ἅρπαγος. Ὁ μύρμηξ· τοῦ μύρμηκος.
Ὁ κυπλὴξ· τοῦ κυπλῆγος· τῷ βυπλῆγι.
Ὁ πέρδιξ· τοῦ πέρδικος. Ὁ δοῖδυξ· τοῦ δοίδυκος.
Ὁ πτὼξ· τοῦ πτωκὸς, τῷ πτωκὶ· τὸν πτῶκα.
Ὁ λουτὴρ· τοῦ λουτῆρος· τῷ λουτῆρι τὸν λουτῆρα.
Ὁ αἰθὴρ· τοῦ αἰθέρος. Ὁ ἴβηρ· τοῦ ἴβηρος.
Ὁ νέστωρ· τοῦ νέστορος τῷ νέστορι, τὸν νέστορα.
Ὁ ἄραψ· τοῦ ἄραβος. Ὁ λὶψ· τοῦ λιβός.
Ὁ μέροψ· τοῦ μέροπος· τῷ μέροπι.
Ὁ κύκλωψ· τοῦ κύκλωπος· τῷ κύκλωπι, τὸν κύ
κλωπα, ὦ κύκλωψ. Θηλυκά.
Ἡ ἀκράγας· τῆς ἀκράγαντος· τῇ ἀκράγαντι τὴν
ἀκράγαντα.
Ἡ τροιζὴν· τῆς τροιζῆνος· τῇ τροιζῆνι.
Ἡ σαλαμὶν· τῆς σαλαμῖνος· τῇ σαλαμῖνι.
Ἡ γόρτυν· τῆς γόρτυνος· τῇ γόρτυνι· τὴν γόρτυνα.
Ἡ τρήρων· τῆς τρήρωνος· τῇ τρήρωνι.
Ἡ ἀηδὼν· τῆς ἀηδόνος· τῇ ἀηδόνι· τὴν ἀηδόνα.

hic thorax huius thoracis huic thoraci hunc thoracem.
hic rapax huius rapacis. hæc formica huius formicæ.
hic ſtimulus huius ſtimuli huic ſtimulo:
hic perdix huius perdicis. hoc coclear huius coclearis.
hic lepus huius leporis huic lepori hunc leporem.
hæc peluis huius peluis huic pelui hanc peluim.
hic æther huius ætheris. hic iber huius iberis.
hic neſtor huius neſtoris huic neſtori hunc neſtorem.
hic arabs huius arabis. hic aphricus huius aphrici.
hic merops huius meropis huic meropi.
hic cyclops huius cyclopis huic cyclopi hunc cy-
clopem ociclops.

Fœminina.

hæc agragas huius agragantis huic agraganti hanc
agragantem.
hæc troezen huius troezenis huic troezeni.
Hæc ſalamin' huius ſalaminis huic ſalamini.
Hæc gortyn huius gortynis huic gortyni hanc gortynē
Hæc columba huius columbæ huic columbæ:
Hæc philomena hꝰ philomenæ huic. menæ. hāc. menā.

Ἡ αὖλαξ· τῆς αὔλακος· τῇ αὔλακι· τὴν αὔλακα,
Ἡ χάληξ· τῆς χάληκος· τῇ χάληκι.
Ἡ ἀλώπηξ· τῆς ἀλώπεκος· τῇ ἀλώπεκι.
Ἡ κύλιξ· τῆς κύλικος· τῇ κύλικι.
Ἡ μάστιξ· τῆς μάστιγος· τῇ μάστιγι.
Ἡ φλὸξ· τῆς φλογὸς· τῇ φλογὶ.
Ἡ ἄρτυξ· τῆς ἄρτυγος· τῇ ἄρτυγι.
Ἡ δάμαρ· τῆς δάμαρτος· τῇ δάμαρτι
Ἡ χεὶρ· τῆς χειρὸς· τῇ χειρὶ· τὴν χεῖρα.
Ἡ μήτηρ· τῆς μητέρος καὶ μητρὸς τῇ μητέρι καὶ μη-
τρὶ· τὴν μητέρα· ὦ μῆτερ.
Ἡ λαμπὰς· τῆς λαμπάδος· τῇ λαμπάδι.
Ἡ δαὶς τῆς δαιτὸς· ὁ καὶ ἡ παῖς παιδὸς.
Ἡ φιλότης· τῆς φιλότητος· τῇ φιλότητι.
Ἡ μῆνις· τῆς μήνιδος τῇ μήνιδι τὴν μήνιδα καὶ μῆνιν.
Ἡ κόνις· τῆς κόνιος· τῇ κόνιι.
Ἡ κλεὶς· τῆς κλειδὸς· τῇ κλειδὶ τὴν κλεῖδα καὶ κλεῖν.
Ἡ χλαμὺς· τῆς χλαμύδος· τῇ χλαμύδι.
Ἡ ἐριννὺς· τῆς ἐριννύος· τῇ ἐριννυϊ.

Hic ſulcus huius ſulci huic ſulco hunc ſulcum.
Hæc calx huius calcis huic calci hanc calcem.
Hæc uulpes huius uulpis huic uulpi.
Hoc poculum huius poculi huic poculo.
Hoc flagellum huius flagelli huic flagello.
Hæc flãma huius flammæ. huic flammæ.
Hic currus huius currus huic currui.
Hæc uxor huius uxoris huic uxori.
hæc manus huius manus huic manui hanc manum.
hæc mater huius matris & matris huic matri & matri. hanc matrem o mater.
hæc lampas huius lampadis huic lampadi.
hoc cõuiuiũ h⁹ cõuiuii. hic puer. hæc puella. h⁹. eri. h⁹. læ
hic amor huius amoris huic amori.
hæc Ira huius iræ huic iræ hanc iram & iram.
hic puluis huius pulueris huic pulueri.
hæc clauis huius clauis huic claui hãc clauim & clauim
hæc clamys huius clamydis huic clamydi.
hæc erinnys huius erinnyis huic erinnyi.

Ἡ δάμαρ· τῆς δάμαρτος. Ἡ ἅλς· τῆς ἁλός.
Ἡ τίρως τῆς τίρωθος. Ἡ ὄψ· τῆς ὀπός. Ἡ φλέψ
τῆς φλεβός. Οὐδέτερα.

Τὸ βῆμα· τοῦ βήματος· τῷ βήματι· τὸ βῆμα. Τὸ
μέλι τοῦ μέλιτος· τῷ μέλιτι. Τὸ πῶϋ· τοῦ πώ-
εος· τῷ πώεϊ. Τὸ δόρυ· τοῦ δόρυος ἢ δουρός. Τὸ
πᾶν· τοῦ παντός. Τὸ μέλαν· τοῦ μέλανος.
Τὸ χαρίεν· τοῦ χαρίεντος. Τὸ τιθέν· τοῦ τιθέν-
τος· τὸ τυπῶν· τοῦ τυπῶντος. Τὸ ζευγνύν·
τοῦ ζευγνύντος. Τὸ μεῖζον· τοῦ μείζονος. Τὸ
εὔδαιμον· τοῦ εὐδαίμονος. Τὸ δέλεαρ· τοῦ δε-
λέατος. Τὸ ἧπαρ· τοῦ ἥπατος. Τὸ νέκταρ·
τοῦ νέκταρος. Τὸ κῆρ· τοῦ κηρός. Τὸ πῦρ· τοῦ
πυρός. Τὸ ἕλωρ· τοῦ ἕλωρος. Τὸ ὕδωρ· τοῦ
ὕδατος. Τὸ ἦτορ· τοῦ ἤτορος. Τὸ ἅλας· τοῦ
ἅλατος. Τὸ στάις· τοῦ σταιτός. Τὸ τεῖχος· τοῦ
τείχεος. Τὸ τετυφός· τοῦ τετυφότος. Τὸ
φῶς· τοῦ φωτός.

hæc uxor huius uxoris. hoc mare huius maris
hæc tiryns huius tirynthis. hæc uox hui⁹ uocis. hæc uena
huius uenæ. Neutra.
hic gradus huius gradus huic gradui hunc gradum. hoc
mel huius mellis huic melli. hic grex huius gre-
gis. huic gregi. hæc hasta huius stæ. &. stæ. huic. stæ &: stæ.
hoc omne huius omnis hoc atramentū huius atraméti.
hoc gratiosum huius gratiosi. hoc positum huius posi-
ti. hoc uerberaturum huius uerberaturi. hoc iungens
huius iungentis. hoc maius huius maioris.
hic fœlix huius fœlicis. hæc esca huius e-
scæ. hoc hepar huius hepatis. hoc nectar
huius nectaris. hoc cor huius cordis. hic ignis huius
ignis. hic tractus huius tractus. hæc aqua huius
aquæ. hic animus huius animi. hic sal huius
salis. hæc massa huius massæ. hic murus huius
muri. hoc uerberans huius uerberantis. hoc
lumen huius luminis.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἁπλῶν κλίσεων· νῦν δὲ περὶ τῶν συνῃρημένων λέγωμεν.

Περὶ τῶν συνῃρημένων κλίσεως.

Εἰσὶ καὶ ἄλλαι πέντε κλίσεις συνῃρημέναι καλούμεναι ἀπὸ τῆς πέμπτης κλίσεως κατὰ συναίρεσιν καὶ κρᾶσιν γινόμεναι.

Συναίρεσις δέ ἐστι δύο φωνηέντων φυλαττομένων συναλοιφὴ οἷον δημοσθένεϊ ει. Κρᾶσις ἐστὶ δύο φωνηέντων ἀλλοιουμένων συναλοιφὴ οἷον δημοσθένεα, η· καὶ τοῦ ἑνὸς οἷον δημοσθένεος ους.

Πρώτη κλίσις.

Πρώτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνῃρημένων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν καὶ κοινῶν ὀνομάτων ληγόντων εἰς ης. καὶ οὐδετέρων εἰς ες καὶ εἰς ος· ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ εος ἅσαι ἰωνικῶς εἰς ους κοινῶς κιρνᾶται.

Ὁ δημοσθένης τοῦ δημοσθένεος ους. τῷ δημοσθένεϊ ει. τὸν δημοσθένεα, η. ὦ δημόσθενες καὶ ὦ δημοσθένης. τὼ δημοσθένεε η. τοῖν δημοσθενέοιν οῖν ὦ δημοσθένεε η. οἱ δημοσθένεες εις. τῶν δημοσθενέ-

Et hæc quidem de ſimplicibus declinationibus. nunc autem de contractis dicamus.

De Contractis declinationibus.

Sunt & aliæ quinq; declinationes contractæ appellatæ a quinta declinatiane per ſynæreſin & craſin factæ.

Synæreſis autem eſt duarum uocalium ſeruatarum coniunctio: ut Demoſtheni. ni. Craſis eſt duarum uocalium mutatarum coniunctio: ut Demoſthenem. nem. uel unius. ut demoſthenis. nis.

Prima declinatio.

Prima declinatio eſt conrractorum maſculinorum & fœmminorũ & cõmuniũ noĩum deſinẽtiũ ĩ is. & neutrorum in. es. & in os. Quorum genitiuus per. os. exiſtens ionice in. us. communiter contrahitur.

Hic Demoſthenes. hꝰ demoſthenis. nis. huic demoſtheni. ni. hunc demoſthenem. nẽ. o demoſthenes & o demoſtheces. hi hos demoſthenes. nes. horũ. ſthenũ. his. nibꝰ. o demoſthenes. nes. Hi demoſthenes. nes. horũ demoſthe-

ων ὦν, τοῖς δημοσθένεσι. τοὺς δημοσθένεας εις. ὦ
δημοσθένεες εις.

Ἡ τριήρης τῆς τριήρεος ους. τῇ τριήρεϊ ει. τὴν τριήρεα η.

Ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς τοῦ καὶ τῆς ἀληθέος ους. τῷ καὶ τῇ ἀλη-
θέϊ ει. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα η. ὦ ἀληθὲς ἢ ὦ ἀληθής.
Τὼ καὶ τὰ ἀληθέε η. τοῖν καὶ ταῖν ἀληθέοιν οῖν. ὦ ἀ-
ληθέε η. οἱ καὶ αἱ ἀληθέες εις. τῶν ἀληθέων ῶν. τοῖς
καὶ ταῖς ἀληθέσι. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας, εις. ὦ ἀληθέες εις.

Τὸ ἀληθὲς τοῦ ἀληθέος ους. τῷ ἀληθέϊ ει. τὸ ἀλη-
θές. ὦ ἀληθές. τὼ ἀληθέε η. τοῖν ἀληθέοιν οῖν. ὦ ἀ-
ληθέε η. τὰ ἀληθέα η, τῶν ἀληθέων ῶν, τοῖς ἀληθέσι
τὰ ἀληθέα η. ὦ ἀληθέα, η.

Τὸ τεῖχος. τοῦ τείχεος ους. τῷ τείχεϊ ει. τὸ τεῖχος. ὦ
τεῖχος. τὼ τείχεε η. τοῖν τειχέοιν οῖν. ὦ τείχεε η.
Τὰ τείχεα η. τῶν τειχέων ῶν. τοῖς τείχεσι. τὰ τεί-
χεα η. ὦ τείχεα η.

Δευτέρα κλίσις.

Δευτέρα κλίσις ἐστὶ τῶν συνῃρημένων ἀρσενικῶν
καὶ θηλυκῶν καὶ κοινῶν καὶ ἐπικοίνων ὀνομά-
των εἰς ις ληγόντων καὶ οὐδετέρων εἰς ι. ὧν γὰρ

num . nũ . his demosthenibus.hos demosthenes.nes:o.
demosthenes.nes .
Hæc Triremis.h⁹.remis.is.huic.remi-i.hanc.remẽ.mẽ.
Hic & hæc Verax.huius & hui⁹.cis.cis.huic & huic uera
ci.ci.hunc & hanc ueracem.cem.o uerax:&.o.uerax .
hi & hæ hos & has.ces. horũ et harũ.ciũ.his et his.b⁹.o ue
races.ueces.hi & hæ ueraces-horum & harũ ueraciũ . his
& his ueracibus.hos & has ueraces . ueces.o.ueraces.ces:
Hoc Verax.huius ueracis.cis.huic ueraci.ci . hoc ue-
rax.o.uerax.hæc hæc.racia.horũ.cium.his.racibus.o ue
racia.hæc ueracia.horum.racium.his.ueracibus.
his ueracibus hæc ueracia.o ueracia .
Hic murus huius.muri.ri.huic muro.ro .hũc murũ.o:
mure.hi muri.hos muros.horũ murorũ his ris.o. muri
hi muri.horũ murorũ his muris.hos mu-
ros.o muri·

Secunda declinatio .

Secunda declinatio est contractorum masculinorum
& fœmininorum & communiũ & promiscuorũ nomi
num in is.desinentium:& neutrorũ in.i . quorũ geni-

κὴ διὰ τοῦ ιος· κοινῶς καὶ εος· ἰωνικῶς καὶ εως ἀττι-
κῶς σίμεται·

Ὁ ὄφις τοῦ ὄφιος κοινῶς· καὶ ὄφεος ἰωνικῶς καὶ ὄφε-
ως ἀττικῶς· τῷ ὄφιι· καὶ ὄφεϊ· τὸν ὄφιν μόνως· ὦ
ὄφι κοινῶς καὶ ὦ ὄφις ἀττικῶς. Τὼ ὄφιε καὶ ὄφεε
η· τοῖν ὀφίοιν καὶ ὀφέοιν καὶ ὀφέων· ὦ ὄφιε καὶ ὄφεε
η. Οἱ ὄφιες καὶ ὄφεες εις· τῶν ὀφίων καὶ ὀφέων καὶ ὄφε-
ων· τοῖς ὄφισι καὶ ὄφεσι· τοὺς ὄφιας ις καὶ ὄφεας εις·
ὦ ὄφιες ις· καὶ ὄφεες εις·

Ἡ πόλις τῆς πόλιος κοινῶς καὶ πόλεος ἰωνι-
κῶς καὶ πόλεως ἀττικῶς· τῇ πόλιι πόλι, καὶ
πόλεϊ πόλει· τὴν πόλιν μόνως· ὦ πόλι καὶ ὦ πό-
λις. Τὼ πόλιε καὶ πόλεε πόλη· τοῖν πολίοιν·
καὶ πολέοιν· καὶ πολέων· ὦ πόλιε καὶ πόλεε·
πόλη. Αἱ πόλιες ις καὶ πόλεες εις· τῶν πολίων
καὶ πολέων καὶ πόλεων· ταῖς πόλισι καὶ πόλε-

tiuus per ios communiter.& eos ionice & eos attice fit.

Hic Serpēs.hui⁹ ſerpentis cōiter & ſerpētis ionice & ſerpentis attice huic ſerpēti.& ſerpēti.hūc ſerpentē.ſolū.o ſerpens cōmuniter & o ſerpens attice.hi & hos ſerpentes. horū ſerpētū.his ſerpētib⁹ &.tib⁹.et tib⁹.o ſerpētes & tes hi ſerpētes.pētes.&.pētes.tes.horū pētū.&.pētū.& ſerpētum his ſerpentibus.hos ſerpentes.tes.& ſerPentes tes. o ſerpentes.tes.& o ſerpentes.pentes.

Hæc Ciuitas.huius ciuitatis cōmuniter,&.tatis ionice & tatis attice. huic ciuitati & ciuitati.hanc ciuitatem ſolum.o ciuitas & o ciuitas.hæ has ciuitates.harum ciuitatum.his ciuitatibus. &.tatibus:&.tatibus.o ciuitates & tates. hæ ciuitates.&.tes.harum ciuitatum & ciuitatum & tatum.his ciuitatibus & ciuitati-

καὶ. ις.

σι. τὰς πόλιας. καὶ πόλεας. εἰς. ὦ πόλιες. ἰς καὶ πόλεες.

Τὸ σίνηπι. τοῦ σινήπιος κοινῶς καὶ σινήπεος ἰωνικῶς. καὶ σινήπεως ἀττικῶς. τῷ σινήπιϊ. ι. καὶ σινήπει. εἰ. τὸ σίνηπι. ὦ σίνηπι. τὼ σινήπιε. καὶ σινήπεε. κ. τοῖν σινηπίοιν καὶ σινηπέοιν καὶ σινηπέων. ὦ σινήπιε. καὶ σινήπεε. κ. τὰ σινήπια. ι. καὶ σινήπεα. κ. τῶν σινηπίων καὶ σινηπέων καὶ σινηπέων. τοῖς σινήπισι καὶ σινήπεσι. τὰ σινήπια. ι. καὶ σινήπεα. κ. ὦ σινήπια. ι. καὶ σινήπεα. κ.

Σημειῶσαι δὲ ὅτι συναιρουμένης τῆς ἑνικῆς γενικῆς ὥσπερ ἐπὶ τῆς πρώτης κλίσεως, συναιρεῖται καὶ ἡ γενικὴ δυϊκή, καὶ ἡ πληθυντική. ἐκείνης δὲ μὴ συναιρουμένης ὥσπερ ἐπὶ τῆς δευτέρας κλίσεως. οὐδὲ αὗται συναιροῦνται.

Τρίτη κλίσις

Τρίτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνῃρημένων ἀρσενικῶν ὀνομάτων εἰς εὺς. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ. εος. κοινῶς. καὶ. ηος. ἰωνικῶς. καὶ εως ἀττικῶς ἐκφέρεται. Ὁ βασιλεύς. τοῦ βασιλέος κοινῶς. καὶ βασιλῆος. ἰωνικῶς, καὶ βασιλέως ἀττικῶς, τῷ βασιλέϊ. καὶ βασιλεῖ. τὸν βασιλέα καὶ βασιλῆα. ὦ βασιλεῦ καὶ βασιλεύς. τὼ βασιλέε καὶ βασιλῆε. κ. τοῖν

tibus has ciuitates et tates et ciuitates o ciuitates
et ciuitates tates :
Hoc sinapi huius sinapis comuniter et sinapis
ionice et sinapis attice huic sinapi et sinapi
et sinapi hoc sinapi o sinapi hec hec sinapia
et sinapia horum sinapium et sinapium his sinapibus
et sinapibus o sinapia et sinapia hec sina
pia et sinapia horum sinapium et si
napium et sinapium his sinapibus et sinapibus
hec sinapia et sinapia o sinapia et
sinapia.
Nota autem quod contracto singulari geniti
uo quemadmodum in prima declinatione contrahitur
et genitiuus dualis et pluralis comunis. illo
autem non contracto quemadmodum in secunda decli
natione neque hi contrahuntur :

Tertia declinatio

Tertia declinatio est contractorum in masculi
nis solum in ευσ quorum genitiuus per εοσ co
muniter et ηοσ ionice et εωσ attice facit
Hic rex huius regis comuniter et regis
ionice et regis attice huic regi
et regi hunc regem et regem o rex
et rex hi hos reges et reges horum

βασιλέοιν καὶ βασιλήοιν· ὦ βασιλέε καὶ βασιλῆε. Οἱ
βασιλέες εις· καὶ· βασιλῆεσ. τῶν βασιλέων· καὶ· βασιλήων·
τοῖσ βασιλεῦσι· τους βασιλέασ· εισ· καὶ βασιλῆας· ὦ βα
σιλέεσ· εις· καὶ βασιλῆεσ: Τετάρτη κλίσισ.

Τετάρτη κλίσισ τῶν συνηρημένων ἐστὶν ἐν τοῖς θηλυ
κοῖς μόνον εις· ω· ἢ εις· ωσ· ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ· οος
οὖσα εἰς· ους συναιρεῖται. |τω|

Ἡ λητὼ· τῆς λητόος· οῦς· τῇ λητόϊ· οῖ· τὴν λητόα· ῶ· ὦ· λητοῖ·
Τὰ λητὼ· ταῖν λητοῖν· ὦ· λητώ: αἱ λητοὶ τῶν λητῶν·
ταῖς λητοῖς· τὰς λητοὺς ὦ λητοί: |τῶ|

Ἡ αἰδὼς· τῆσ· αἰδόοσ· οῦς· τῇ· αἰδόϊ· οῖ· τὴν· αἰδόα· ῶ· ὦ· αἰδοῖ
Τὰ αἰδώ: αἱ ~~αἰδοὶ τῆν~~ ταῖν· αἰδοῖν· ὦ· αἰδώ· αἱ· αἰδοὶ· τῶν· αἰδῶν
ταῖς αἰδοῖς· τὰς· αἰδοὺς· ὦ· αἰδοί: Πέμπτη κλίσις

Πέμπτη κλίσις· τῶν· συνηρημένων ἐστὶν· ἐν· τοῖς οὐδετέροις
μόνον· εἰς ~~[illegible]~~ ωσ· ας· ἢ εἰς· ρας· ὧν ἡ γενικὴ διὰ ατοσ· κοινῶς· καὶ·
αοσ ἰωνικῶς· καὶ· ωσ· ἀττικῶσ ποιεῖ·

Τὸ κρέασ· τοῦ κρέατοσ· κοινῶσ· καὶ κρέαοσ· ἰωνικῶσ· καὶ
κρέωσ· ἀττικῶσ· τῷ· κρέατι· καὶ· κρέαϊ· καὶ· κρέα· τὸ κρέασ
ὦ· κρέασ Τὼ κρέατε· καὶ κρέαε καὶ κρέα· τοῖν κρεάτοιν
καὶ κρεάοιν καὶ κρεῷν· ὦ κρέατε καὶ κρέαε καὶ κρέα· Τὰ
κρέατα καὶ κρέαα· καὶ κρέα τῶν κρεάτων καὶ κρεάων· καὶ
κρεῶν· τοῖσ κρέασι· τὰ κρέατα καὶ κρέαα καὶ κρέα· ὦ κρέατα
καὶ κρέαα καὶ κρέα Ὁμοίωσ καὶ τὸ κέρασ τοῦ ~~κρέατος~~
κέρατος καὶ κέραος καὶ κέρωσ καὶ τὰ λοιπά·

regū· his regibus o reges et reges hi
reges et reges horum regum et regum
his regibus hos reges et reges o re
ges et reges   Quarta declinatio
Quarta declinatio cōtractorum est in femi
ninis solū in ω· ut in ωω· quorū genitiuus per οος
existens in ους· cōtrahitur
Hec latona huius latone huic latone hāc latonā o latona
he· one· has· onas· harum narum· his· onis· o one· he· ne· harum narum
his latonis has latonas· o latone·
Hec uerecūdia huius uerecūdie· huic· die· hāc· diā· o· dia
he· die· has· dias· harum diarum· his diis· o· die· he die harum diarum
his cūdiis has uerecūdias o uerecūdie Quīta declinatio
Quīta declinatio cōtractorum est in neutris
solū in ας· ut in κρεας quorum genitiuus· per αος· cōtrahitur et
ως· ionice et ως attice facit
Hec caro· huius carnis· cōtracte· et carnis ionice et
carnis attice huic· ni· et ni· hanc carnem·
o caro he has carnes et carnes et carnes harum carnium
et carniū o carnes et carnes he
carnes et carnes et carnes· harum carniū et carniū et
carniū his carnibus has carnes et carnes et carnes o· carnes
et carnes et carnes Simili et hoc cornu huius
cornu et cornu et cornu· et reliqua

Σημείωσαι ὅτι τὰ εἰς οος ὀνόματα συναιρεῖται ἐν πά-
σαις πτώσεσιν.
Ὁ νόος νοῦς· τοῦ νόου νοῦ· τῷ νόῳ νῷ· τὸν νόον νοῦν· ὦ νόε νοῦ.
Τὼ νόω νώ· τοῖν νόοιν νοῖν· ὦ νόω νώ. Οἱ νόοι νοῖ· τῶν νόων νῶν·
τοῖς νόοις νοῖς· τοὺς νόους νοῦς· ὦ νόοι νοῖ. Οὕτω καὶ
ὁ πλόος· καὶ ῥόος· καὶ χρόος· καὶ ἁπλόος· καὶ διπλόος
καὶ τριπλόος· ὧν καὶ τὰ οὐδέτερα συναιροῦνται :-
Τὸ ἁπλόον οῦν· τοῦ ἁπλόου οῦ· τῷ ἁπλόῳ ῷ· τὸ ἁπλόον
οῦν. τὰ ἁπλόα ᾶ· τῶν ἁπλόων ῶν· τοῖς ἁπλόοις οῖς·
τὰ ἁπλόα ᾶ· ὦ ἁπλόα ᾶ.
Ἡ ναῦς· τῆς ναὸς καὶ νηὸς καὶ νεώς· τῇ ναῒ καὶ νηΐ· τὴν
ναῦν καὶ νῆυν καὶ νῆα· ὦ ναῦς καὶ νηῦς. αἱ νάες καὶ
νῆες καὶ νέες· τῶν ναῶν καὶ νηῶν καὶ νεῶν· ταῖς ναυσὶ
καὶ νηυσὶ καὶ νήεσσι· τὰς νῆας καὶ ναῦς καὶ νῆυς καὶ
νέας· ὦ νάες καὶ νῆες καὶ νέες.
Ἡ γραῦς· τῆς γραὸς καὶ γρηὸς· τῇ γραῒ καὶ γρηΐ· τὴν γραῦν καὶ
γρηῦν· ὦ γραῦς καὶ γρηῦς· αἱ γρᾶες καὶ γρῆες· τῶν γραῶν
καὶ γρηῶν· ταῖς γραυσὶ καὶ γρηυσὶ καὶ γρήεσσι· τὰς γραῦς
καὶ γρηῦς· ὦ γράες καὶ γρῆες. Περὶ συναιρέσεων καὶ κράσεων
Τὸ ε καὶ ο εἰς τὴν ου δίφθογγον κιρνᾶται· οἷον δημοσθένεος
ους. Τὸ ο καὶ ε εἰς ου κιρνᾶται· οἷον βόες βοῦς. Τὸ ε καὶ
ι εἰς ει κιρνᾶται· οἷον δημοσθένει ει. Τὸ ε καὶ α ἐν μὲν
τῇ ἑνικῇ αἰτιατικῇ εἰς η κιρνᾶται· οἷον δημοσθένεα η·
ἐν δὲ τῇ πληθυντικῇ εἰς ει δίφθογγον· οἷον δημοσθένεας εις

Nota q in ·οοσ· nomina cōtrahūtur in
omnibus casibus
Hec mens huius mentis huic menti hanc mentem · o mens
hee has mētes harum mētiū · his · tibus · o · tes · he tes · harum · ~~tiū~~ mētiū
his mētib: has mētes o mētes Sic et
nauigatio · fluxus et color et simplex et duplex
et triplex · quorū et neutra cōtrahuntur
hoc simplex · huius simplicis · huic simplici hoc simplex ·
hec simplicia horum simplicium his simplicibus
hec simplicia · o · simplicia
Hec nauis · huius nauis et naues et nauis · huic naui et naui · hāc
nauē · et nauē et nauē · o nauis et nauis he naues et
et naues et naues · harum nauiū et nauiū et nauium his nauib:
et nauib: et nauib: has naues et naues et naues et
naues o naues et naues et naues ·
Hec anus huius anus et anus · huic anui et anui hāc anū et
anū · o anus et anus he anus et anus harum anuum
et anuum · his anib: et anib: et anib: has anus
et anus · o anus et anus De sinc~~ris~~esibus et crasibus
ε · et ο · ī ου · diphthōgū cōuertūtur ut ~~dimost~~ δημοσθέεοσ
ουσ : Ο · et ε · ī ου · cōuertūtur ut βόεοσ · βοῦσ · ε · et
ι · ī ει cōuertūtur · ut δημοσθένεϊ · ει · ε · et α · ī quidem
singulari accusatiuo ī Η · cōuertūtur ut δημοσθένεα · η ·
ī at plurali ī ει diphthōgū ut δημοσθένεασ · εισ

Τὰ δύο· εε· ἐν μὲν τῇ ὀνομαστικῇ δυϊκῇ· εἰς· η· κιρνᾶται· οἷον δημοσθένεε· η· ἐν δὲ τῇ πληθυντικῇ εἰς· ει· οἷον δημοσθένεες· εις Τὸ· ε· καὶ· οι· εἰς· οι· κιρνᾶται· οἷον δημοσθένεοιν· οιν Τὸ· ε· καὶ· ω· εἰς· ω· κιρνᾶται οἷον· δημοσθενέων ῶν Τὸ· ε· καὶ· α· ἐν τῇ ὀνομαστικῇ καὶ αἰτιατικῇ καὶ κλητικῇ τῶν συνηρημένων οὐδετέρων εἰς· η· κιρνᾶται· οἷον τα τείχεα· η· Τὰ δύο βραχέα· ιι· εἰς ἓν μακρὸν κιρνᾶται οἷον ὄφϊϊ· ι· Τὸ· ι· καὶ· ε εἰς μακρὸν κιρνᾶται οἷον ὄφιεσ· ισ· Τὸ· ι· καὶ· α· εἰς· ι· μακρὸν κιρνᾶται οἷον ὄφιασ· ισ· Τὰ δύο· οο· εἰς· ου· κιρνᾶται· οἷον λητόοσ ουσ· Τὸ· ο· καὶ· ι· εἰς· οι· συναιρεῖται· οἷον· λητόϊ· οῖ Τὸ· ο· καὶ· α· εἰς· ω· κιρνᾶται οἷον λητόα· ῶ· Τὸ· α· καὶ· ο· εἰς· ω· κιρνᾶται· οἷον κρέαοσ· κρέωσ Τὸ· ι· καὶ· α· εἰς· α· μακρὸν κιρνᾶται· οἷον κρέαϊ κρέα Τὸ· α· καὶ· ε· εἰς· α· μακρὸν κιρνᾶται· οἷον κρέαε κρέα Τὸ· α· καὶ· ο· τῆσ· οι· διφθόγγου· εἰς· ω· κιρνᾶται: τὸ· δὲ· ι· προσγράφεται οἷον κρέαοιν κρεῷν Τὸ· α· καὶ· ω· εἰς· ω· κιρνᾶται· οἷον· κρεάων κρεῶν Τὸ· υ· καὶ· ε· εἰς· υ· μακρὸν κιρνᾶται· οἷον· βότρυεσ· βότρυσ· ἔτι τὸ· υ· καὶ· α· οἷον βότρυασ βότρυσ· Περὶ ἀριθμητικῶν ὀνομάτων Τούτων οὕτωσ εἰρημένων εἰδέναι δεῖ ὅτι τὰ ἓν σημαίνοντα ἀριθμητικὰ ὀνόματα ἑνικῶσ· μόνον κλίνονται· τὸ δύο δυϊκῶσ· τὰ δὲ πλείω· πληθυντικῶσ: ὧ δὲ Εἷσ ἑνόσ· ἑνὶ· ἕνα· Μία· μιᾶσ· μιᾷ· μίαν Ἓν· ἑνόσ· ἑνὶ· ἕν: δύο δυοῖν δυοῖν· καὶ τὸ δύο· οὐ· μόνον· δυϊκῶσ λέγεται· ἀλλά· καὶ· πληθυντικῶσ οὕτω· Οἱ· δύο· αἱ δύο· τὰ δύο· τῶν δύο τοῖσ δυσὶ τοὺσ δύο τὰσ δύο τὰ δύο Τρεῖσ· τριῶν· τρισὶ· τρεῖσ· Τρία

Duo. εε. ī ydē noīatiuo duali ī. η. cōuertitur
ut δημοσθενεε. η. ī autē plurali ī ει. ut δη
μοσθενεεσ. εισ. ε. et οι. ī. οι. cōuertitur ut δημοσθε
νεοιν. οιν. ε. et ω. ī. ω. cōuertitur ut δημοσθένεων
ων. ε. et α. ī nominatiuo et accusatiuo et uocatiuo
cōtractorū neutrorū ī. η. cōuertit ut τά τειχεα. η.
Duo breuia. ιι. ī unū logū cōuertit ut ὄφιι. ι.) et ε.
ī ι. logū cōuertit ut ὄφιεσ. ισ.) et α. ī ι. logū cō
uertit ut ὄφιασ. ισ. Duo. οο. ī ου. cōuertit ut λητοοσ
ουσ. Ο. et ε. ī οι cōtrahit ut λητοε. οι. Ο. et α.
ī ω. cōuertit ut λητόα. ω. Α. et ο. ī ω. cōuertit ut.
κρεαοσ. κρεωσ.) et α. ī α. logū cōuertit ut κρεαα.
κρεα. Α. et ε. ī α logū cōuertit ut κρεαε. κρεα. Α. et
οι. dyptthogi ī ῳ cōuertitur sed ι. ascribit
ut κρεοιν. κρεῷν. Α et ω. ī ω cōuertitur ut κρεάων
κρεῶν. Υ. et ε. ī. υ. logū cōuertit ut βοτρυεσ. βο
τρυσ. Item. υ. et α. ut βοτρυασ. βοτρυσ. De nume
ralibus nominib. Hiis sic dictis scire oportet
q unū significantia numeralia nomina singularia so
lū declinant. Sed duo dualiter plura pluralit ~~fec~~
sic Unus. unius. uni. unū. una. unī. uni. unā. unū. unū. uni unū. Duo
duorū et duo nō solū dualit dr sed et pluraliter
sic hi. duo. he due. hec duo. horū duorū ~~duorū~~ his duob
hos duos. has duas hec duo Tres triū. trib. tris. tria

·τριῶν· τρεισὶ ~~τρεῖς~~ τρία. Τέσσαρες· τεσσάρων· τέσσαρσι [τέσσαρσιν]· τέσσαρας·
·τέσσαρας· τεσσάρων· τέσσαρσι· τέσσαρα. Ἀπὸ δὲ τῶν τεσσάρων
·μέχρι καὶ ἑκατὸν πᾶς ἀριθμὸς ἄκλιτος τυγχάνει· ἀπὸ τῶν
·ἄρθρων δὲ διακρίνομεν τὰ γένη καὶ τὰς πτώσεις· οἷον· Οἱ πέντε
τῶν πέντε· τοῖς πέντε· τοὺς πέντε. Αἱ πέντε· τῶν πέντε· ταῖς
·πέντε· τὰς πέντε. Τὰ πέντε· τῶν πέντε· τοῖς πέντε· τὰ πέντε.
Ὁμοίως καὶ ἕξ καὶ ἑπτὰ καὶ ὀκτὼ· καὶ ἐννέα· καὶ δέκα· καὶ
τὰ λοιπά. Ἀπὸ τῶν διακοσίων δὲ κλίνεται πᾶς ἀριθμὸς
·πληθυντικὸς τριγενῶς· οἷον· Οἱ διακόσιοι· τῶν διακοσίων
τοῖς διακοσίοις· τοὺς διακοσίους. Αἱ διακόσιαι· τῶν διακο-
σίων ταῖς [ταῖς] διακοσίαις· τὰς διακοσίας. Τὰ διακόσια· τῶν δι-
ακοσίων· τοῖς διακοσίοις· τὰ διακόσια. Ὁμοίως καὶ τετρα-
κόσιοι· πεντακόσιοι· ἑξακόσιοι· ἑπτακόσιοι· ὀκτακόσιοι· ἐννεακόσιοι
χίλιοι· δισχίλιοι· τρισχίλιοι· τετρα[κι]σχίλιοι· πεντακισχίλιοι καὶ
τὰ λοιπά. Περὶ τῶν καταλήξεων τῶν ἐπιθέτων
Τῶν ἐπιθέτων τὰ μὲν εἰς ας· οἷον ὁ πᾶς. Τὰ δὲ εἰς ης·
οἷον ὁ καὶ ἡ ἀληθής. Τὰ δὲ εἰς ην· οἷον· ὁ καὶ ἡ τέρην
καὶ τὸ τέρεν. Τὰ δὲ εἰς· εις· οἷον· ὁ χαρίεις. Τὰ δὲ εἰς
ις· οἷον· ὁ καὶ ἡ φιλόπατρις. Τὰ δὲ εἰς· ος· οἷον· ἀνδρεῖος
καὶ ἀττικῶς· ὁ καὶ ἡ φιλόσοφος· καὶ τὸ φιλόσοφον. Ὁ καὶ [αἱ]
ἡ φιλόκαλος· καὶ τὸ φιλόκαλον. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι τὰ εἰς
ος καθαρὸν [θ] ἐπίθετα ποιοῦσι ~~διὰ~~· θηλυκὸν· εἰς· α· οἷον ἀνδρεῖος
ἀνδρεία. Τὰ δὲ μὴ εἰς· ος· καθαρὸν· εἰς· η· οἷον· σοφός· σοφή
πάλιν· τῶν ἐχόντων· τὸ· ρ· οἷον· φοβερός· φοβερά. Τὰ· δὲ

triū trib; tria Quatuor · quatuor · quatuor · quatuor
quatuor · quatuor · quatuor · quatuor · Ab autē quatuor
usq; ad cētū oīs numerus īdeclinabilis ē : ab
articulis discernimus gnā et casus ut hi quinq;
hoꝝ qnq; · his qnq; · hos qnq; he · qnq; · harꝫ qnq; · his
qnq; · has qnq; hec qnq; hoꝝ qnq; his qnq; hec qnq;
Siāt et sex · et septē et octo et nouē et decem et
reliqua Aducētis aūt declinat oīs numerus
pluralis triū generū ut hi ducēti hoꝝ ducētoꝝ
his ducētis hos ducētos · he ducēte haꝝ ducē
taꝝ his ducētis · has ducētas · hec ducēta hoꝝ du
cētoꝝ his ducētis hec ducēta Siāt et quadri
gēti · quīgēti : sexcēti : septigēti : octigēti : nonīgēti
Mille · duomilia · tria milia · quatuormilia · qnq; milia et
reliqua: De determinatōib; adiectiuoꝝ
Adiectiuoꝝ aliqua qdē ī ασ · ut πασ · aliqua aūt ī ησ
ut hic · et hec ἀληθησ · aliqua ī ιω ut hic et hec mollis
et hoc molle aliq̄ aūt ī δσ ut χαριδσ · Aliq̄ aūt ī
ισ · ut hic et hec φιλόπατρισ aliq̄ · aūt ī οσ ut ἀνδρεῖοσ
et [illegible] attice hic · et hec philosophus et hoc philosophū hic et
hec elegans · et hoc elegās Oportet aūt scire · q ī
οσ · puꝛū adiectiua faciūt femininū ī α · ut ἀνδρεῖοσ
ἀνδρεία sz nō ī οσ : puꝛū sꝫ η · ut σοφοσ · σοφη ·
preter līttera · ρ · ut φοβερόσ · φοβερά · aliqua aūt

εισ· ουσ· οἷον ὁ καὶ ἡ πολύπους· τοῦ πολύποδος· καὶ τὸ πολύ
πουν· τοῦ πολύποδος· ἁπλοῦς δὲ ἁπλῆ ἁπλοῦν οὕτως
κλίνεται Ὁ ἁπλόος· οῦς· τοῦ ἁπλόου· οῦ· τῷ ἁπλόῳ· ῷ
τὸν ἁπλόον· οῦν· καὶ τὰ λοιπὰ ὡς εἴρηται Ἡ ἁπλῆ· τῆς
ἁπλῆς Τὸ ἁπλόον· οῦν· τοῦ ἁπλόου· οῦ· ὁμοίως· καὶ χρυ
σοῦς· χρυσῆ· χρυσοῦν· ἀργυροῦς· ἀργυρᾶ· ἀργυροῦν· χαλκοῦς
χαλκῆ· χαλκοῦν· μολιβδοῦς· μολιβδῆ· μολιβδοῦν· ἅτινα ἰω
νικῶς χρύσεος· χρυσέα· χρύσεον λέγονται· καὶ ἀργύρεος· ἀρ
γυρέα· ἀργύρεον Τὰ δὲ εισ· υσ· οἷον ὁ ἡδύς· Τὰ δὲ εισ· ων· οἷον
ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων· καὶ τὸ εὔδαιμον Τὰ δὲ εισ· ωσ· οἷον ὁ καὶ
ἡ ἔγγεως· καὶ τὸ ἔγγεων Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς κλίσεως τῶν ὀ
νομάτων ἱκανῶς· νῦν δὲ περὶ τοῦ ῥήματος λέγωμεν

Ῥῆμα ἐστὶ μέρος ※ Περὶ τοῦ ῥήματος
λόγου κλιτὸν μετὰ διαφόρων χρόνων ἐνέργειαν ἢ πάθος ἢ
οὐδέτερον τι σημαῖνον· Παρέπονται δὲ αὐτῷ ὀκτώ· ἐγκλίσεις
γένος· ἤτε διάθεσις· εἶδος· σχῆμα· ἀριθμὸς· πρόσωπον· χρόνος
καὶ συζυγία: : Ἐγκλίσεις : Ἐγκλίσεις ἐστὶ εἰσὶ πέντε
ὁριστική· οἷον· τύπτω: προστακτική: οἷον τύπτε: εὐκτική· οἷον εἴ
θε τύπτοιμι: ὑποτακτική· οἷον ἐὰν τύπτω· ἀπαρέμφατος
οἷον τύπτειν: : Γένη : Γένη εἰσὶ πέντε: ἐνεργητικὸν
οἷον τύπτω: παθητικὸν· οἷον τύπτομαι: οὐδέτερον· οἷον ὑγιαίνω
κοινὸν ἢ μέσον· οἷον βιάζομαι: ἀποθετικὸν· οἷον μάχομαι
Εἴδη : Εἴδη δὲ δύο πρωτότυπον· οἷον ἄρδω: παράγωγον·
οἷον ἀρδεύω: Σχήματα : Σχήματα δὲ τρία ἁπλοῦν-

ī ονσ. ut hic et hec multipes. huī multipedis et hos multi
pes. huī multipedis Simplex aūt simplex. simplex
sic declinat. Hic simplex huī siplicis huic simplici.
hūc siplicē et reliqua sicut dictū ē Hec simplex. huī.
siplicis Hoc siplex huī siplicis Sic et aure
us aurea aureū: argēteus argētea argēteū ereus
erea ereum: plūbeus plūbea plūbeū: que io
nice aureus aurea aureū. dicūt et argēteus ar
gētea argēteū: Aliqua ī υσ. ut ὁ ἡδύσ. Aliqua aūt ī ωρ. ut
hic et hec ἐυδαίμων. et hoc ἔυδαιμων. Aliqua aūt ī ωσ ut hic et
et hec ἔυγεωσ et hoc ἔυγεων Sz de gēte declinatiōe no
minū satis. nūc aūt de ɥbo dicam

Verbū ē pars * De verbo
orōis declinabilis cū diūsis tēporibz actionē aūt passioēz. aūt
neutrū qdā significās. accidūt aūt ei octo. modus.
genus siue affectus. species. figura. numerus. psona. tēpus
et giugatio Modi: Modi sūt qnq̄.
īdicatiuus ut τύπτω. īperatiuus ut τύπτε. optatiuus ut
ἀθε τύπτοιμι. subiūctiuus ut ἐὰν τύπτω. īfinitiuus
ut τύπτειν Genera. Genera sūt qnq̄ actiuum.
ut τύπτω. passiuū ut τύπτομαι. neutrū ut ὑγιαίνω
comune ut mediū ut βιάζομαι. deponēs ut μάχομαι
Species Species aūt due primitiua ut ἄρδω driuatiua
ut ἀρδεύω Figure Figure aūt tres simplex

οἷον φέρω· σύνθετον· οἷον ἐπιφέρω· παρασύνθετον· οἷον προσε-
πιφέρω. Ἀριθμοί : Ἀριθμοὶ δὲ τρεῖς· ἑνικός· οἷον τύπτω
δυϊκός· οἷον τύπτετον· πληθυντικός οἷον τύπτομεν:
Πρόσωπα. Πρόσωπα δὲ τρία· πρῶτον οἷον τύπτω
δεύτερον· οἷον τύπτεις· τρίτον οἷον τύπτει. Χρόνοι
Χρόνοι ἕξ· ἐνεστῶς οἷον· τύπτω· παρατατικός οἷον ἔτυπ-
τον: παρακείμενος· οἷον τέτυφα: ὑπερσυντέλικος· οἷον
ἐτετύφειν: ἀόριστος· οἷον ἔτυψα· μέλλων οἷον τύψω:
Συζυγίαι : Συζυγίαι δὲ δεκατρεῖς ἐξ τῶν βαρυτόνων
ῥημάτων: τρεῖς τῶν περισπωμένων: καὶ τέσσαρες τῶν
εἰς μι. : Πρώτη : Πρώτη συζυγία ἐστὶ τῶν βαρυτόνων
ῥημάτων τῶν ληγόντων εἰς β· π· φ· πτ· οἷον λείβω· τέρ-
πω· γράφω· τύπτω· ὧν ὁ μέλλων εἰς ψ· οἷον λείψω
τέρψω: γράψω· τύψω ὁ παρακείμενος· φ· οἷον λέλειφα: τέ-
τερφα· γέγραφα· τέτυφα. Δευτέρα Δευτέρα ἐστὶ τῶν
ληγόντων· εἰς γ· κ· χ· κτ· οἷον λέγω· πλέκω· τρέχω· τίκτω: ὧν
ὁ μέλλων· εἰς ξ· οἷον ~~λέξω~~ λέξω: πλέξω: τρέξω· τέξω: ὁ πα-
ρακείμενος· εἰς χ· οἷον λέλεχα· πέπλεχα· τέτρεχα τέτεχα
Τρίτη : Τρίτη ἐστὶ τῶν ληγόντων· εἰς δ· θ· ἐν· τ· κοινῶς καὶ
δύο· ττ· ἀττικῶς· οἷον ᾄδω· πλήθω· ἀρύττω· ὧν· ὁ μέλλων
εἰς· σ· οἷον ᾄσω· πλήσω· ἀρύσω· ὁ παρακείμενος φσ· κ· σι· ηκα
πέπληκα ἤρυκα. Τετάρτη: Τετάρτη ἐστὶ τῶν εἰς ζ καὶ
δύο σσ κοινῶς· οἷον φράζω· ὀρύσσω· καὶ τὰ μὲν εἰς ζω ποτὲ
μὲν τὸ ξ· ἐν τῷ μέλλοντι ἔχουσιν· οἷον παίζω: ~~παίζω~~ κράζω
: παίξω:

ut φέρω: cõposita ut ἐπιφέρω. decõposita ut προσε-
πιφέρω Numeri: Numeri aũt tres. singularis ut τύπτω
dualis ut τύπτετον. pluralis ut τύπτομεν
Persone Persone aũt tres prima ut τύπτω
secũda ut τύπτεις. tercia ut τύπτει Tempora
Tempora sex. presens ut τύπτω: preteritũ ĩpfectũ ut ἔτυπ-
τον: preteritũ pfectũ: ut τέτυφα: preteritũ plusq̃ pfectũ ut
ἐτετύφειν: ĩfinitũ ut ἔτυψα: futurũ ut τύψω:
Cõiugationes: Cõiugationes aũt tredecĩ. sex uaritonorum
uerbor. tres circũflexor. et quatuor
ĩ mi Prima: Prima cõiugatio est uaritonorum
uerbor desinentiũ ĩ β. π. φ. πτ. ut λείβω: τέρ-
πω: γράφω: τύπτω: quor futurũ ĩ ψ ut λείψω
τέρψω. γράψω: τύψω: preteritũ pfectũ ĩ φ. ut λέλειφα
τέτερφα. γέγραφα. τέτυφα Secũda: Secũda est.
desinentiũ ĩ γ. κ. χ. κτ. ut λέγω. πλέκω: τρέχω. τίκτω. quor
futurũ ĩ ξ. ut λέξω: πλέξω: τρέξω: τέξω: pre-
teritũ perfectũ ĩ χ. ut λέλεχα. πέπλεχα: τέτρεχα: τέτεχα
Tercia: Tercia ẽ desinentiũ ĩ δ. θ. unũ τ. cõiter. et
duo ττ. attice ut ἄδω. πλήθω. ἀρύττω: quor futurum
ĩ σ. ut ἄσω. πλήσω: ἀρύσω: preteritũ pfectũ ĩ ηκα. πέ- ĩ κ. ut
πληκα: ἤρυκα Quarta. Quarta ẽ ĩ ζ. et
duo σσ. cõiter ut φράζω: ὀρύσσω. et qñ ĩ ζω. itẽ qñ
qñ ξ. ĩ futuro hñt ut παίζω: ~~παίζω~~ : κράζω:
: παίξω:

κράξω· σφάζω· σφάξω· στίζω· στίξω· τρύζω· τρύξω· οἰμώζω· οἰμώξω
στεράζω· στεράξω· στηρίζω· στηρίξω· αἰάζω· αἰάξω· ἀλαπάζω· ἀλα
πάξω· ὀλολύζω· ὀλολύξω· τῶν ὁ παρακείμενος τὸ χ ἔχει ποτὲ
δὲ τὸ σ ~~ἐν τῷ~~ μέλλοντι ἔχουσιν· οἷον φράζω· φράσω· κτίζω
κτίσω· τῶν ὁ παρακείμενος τὸ κ ἔχει· τὰ δὲ εἰς σσω· ὡς ἐπι
τοπλεῖστον· ον εἰς ξω· τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν· οἷον ὀρύσσω·
ὀρύξω· πλήσσω· πλήξω· τῶν ὁ παρακείμενος τὸ χ ἔχει· οἷον
ὤρυχα· πέπληχα· ~~ἐξαιρουχα~~ ἐξαιρεῖται· ταῦτα εἰς σω τὸν
μέλλοντα ποιοῦντα· οἷον ~~δε~~ ἱμάσσω· ἱμάσω· ἱμάσσω· ἱμάσω·
πλάσσω· πλάσω· πάσσω· πάσω· λεύσσω· λεύσω· ἐρέσσω· ἐρέ
σω· ὧν ὁ παρακείμενος τὸ κ ἔχει. ~~Ἑβδόμη~~· Πέμπτη
Πέμπτη ἐστὶ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων· λ· μ· ν· ρ· οἷον ψάλλω
νέμω· κρίνω· σπείρω· ὧν ὁ μέλλων διὰ τοῦ ~~αυ~~ αὐτοῦ ἀμετα
βόλου περισπώμενος ἐστὶ τὴν παραλήγουσαν βραχεῖαν ἔχων
οἷον ψαλῶ· νεμῶ· κρινῶ· σπερῶ· ὁ παρακείμενος εἰς κα· οἷον
ἔψαλκα· νενέμηκα· κέκρικα· ἔσπαρκα· : Ἕκτη : Ἕκτη ἐστὶ τῶν
εἰς ω καθαρόν· οἷον ἀκούω· ὧν ὁ μέλλων εἰς σω· οἷον ἀκούσω
ὁ παρακείμενος εἰς κα· οἷον ἤκουκα κοινῶς· καὶ ἀκήκοα ἀττικῶς·
Τούτων οὕτως ἐχόντων εἰδέναι δεῖ ὅτι πᾶν ῥῆμα ἢ εἰς ω
βαρύτονον λήγει· οἷον τύπτω· ἢ εἰς ω περισπώμενον· οἷον
ποιῶ· ἢ εἰς μι· οἷον τίθημι· περὶ ὧν λεκτέον καὶ πρῶτον περὶ
τῆς κλίσεως τῶν βαρυτόνων: Ῥῆμα ὁριστικὸν ἐνε
ργητικὸν συζυγίας πρώτης τῶν βαρυτόνων : Ἐνεστῶτος:
Τύπτω· τύπτεις· τύπτει· τύπτετον· τύπτετον· τύπτομεν· τύπ

κράζω· σφάζω· σφάξω· στίζω· στίξω: τρύζω· τρύξω· οἰμώζω· οἰμώξω
στράζω· στράξω· στηρίζω: στηρίξω· ἀίζω· ἀίξω: ἀλαπάζω· ἀλα
πάξω· ὀλολύζω· ὀλολύξω: quorum preteritum perfectum .χ. habet. interdum
autem σ. in futuro habent ut φράζω· φράσω: κτίζω· κτίσω
κτίσω: quorum preteritum perfectum habet .κ. Sed in σω ut plu
rimum in ξω· futurum faciunt ut ὀρύσσω
ὀρύξω· πλήσσω· πλήξω: quorum preteritum perfectum .χ. habet ut
ὄρυχα: πέπληχα: excipiuntur hec in σω
futurum facientia ut ἱμάσσω· ἱμάσω ἐράσσω· ἐράσω
πλάσσω: πλάσω: πάσσω· πάσω: λύσσω· λύσω: ἐρέσσω· ἐρέ
σω quorum preteritum perfectum .κ. habet Quinta
Quinta est quatuor inmutabilium .λ. μ. ν. ρ. ut ψάλλω
νέμω· κρίνω σπείρω: quorum futurum per eandem inmuta
bilem· circumflexum est penultimam brevem habens
ut ψαλῶ· νεμῶ· κρινῶ· σπερῶ· preteritum perfectum in .κ. ut
ἔψαλκα: νενέμηκα· ἔσπαρκα· Sexta Sexta est in
ω ~~ut καθαρον~~ purum ut ἀκούω· quorum futurum in .σ. ut ἀκούσω
preteritum perfectum in .κ. ut ἤκουκα communiter et ἀκήκοα attice
His sic habitis scire oportet quod omne verbum aut in ω.
barytonum desinit ut ~~τυπ~~ τύπτω aut in ω circumflexum ut
ποιῶ aut in μι. ut τίθημι· de quibus dicendum et primum de
declinatione barytonorum Verbum indicativum acti
vum coniugationis prime barytonorum Presens
Verbero· verberas· verberat· verberans duo· verberat· duo· verberamus verbera

τετε· τύπτουσι: Παρατατικὸς. ἔτυπτον· ἔτυπτες· ἔτυπτε: ἐτύπ
τετον· ἐτυπτέτην· ἐτύπτομεν· ἐτύπτετε· ἔτυπτον Παρακείμενος
Τέτυφα τέτυφας τέτυφε· τετύφατον· τετύφατον· τετύφαμεν
τετύφατε· τετύφασι: Καὶ μέσος διὰ π. Τέτυπα· τέτυπας
τέτυπε· τετύπατον· τετύπατον· τετύπαμεν· τετύπατε· τετύ
πασι Ὑπερσυντελικὸς. ἐτετύφειν· ἐτετύφεις· ἐτετύφει· ἐτε
τυφείτον· ἐτετυφείτην· ἐτετύφειμεν· ἐτετύφειτε· ἐτετύφεισαν
Καὶ μέσος διὰ π. ἐτετύπειν· ἐτετύπεις· ἐτετύπει: ἐτετύ
πειτον· ἐτετυπείτην· ἐτετύπειμεν· ἐτετύπειτε· ἐτετύπεισαν
Ἀόριστος πρῶτος Ἔτυψα· ἔτυψας· ἔτυψε· ἐτύψατον·
ἐτυψάτην· ἐτύψαμεν· ἐτύψατε: ἔτυψαν Ἀόριστος Β.
Ἔτυπον· ἔτυπες, ἔτυπε· ἐτύπετον· ἐτυπέτην· ἐτύπομεν· ἐτύ
πετε· ἔτυπον Μέλλων πρῶτος Τύψω· τύψεις· τύψει
τύψετον· τύψετον· τύψομεν τύψετε· τύψουσι· Μέλλων Β.
Τυπῶ· τυπεῖς· τυπεῖ· τυπεῖτον· τυπεῖτον· τυποῦμεν τυ
πεῖτε· τυποῦσι Προστακτικὰ ἐνεργητικά Ἐνεστῶτος
Τύπτε· τυπτέτω: τύπτετον· τυπτέτων· τύπτετε τυπτέτωσαν
Παρακείμενος Τέτυφε· τετυφέτω· τέτυφετον· τετυφέτων
τέτυφετε· τετυφέτωσαν Καὶ μέσος διὰ π. Τέτυπε
τετυπέτω· τέτυπετον· τετυπέτων τετύπετε· τετυπέτωσαν
Ἀόριστος πρῶτος Τύψον· τυψάτω· τύψατον· τυψάτων
τύψατε τυψάτωσαν· Ἀόριστος Β. Τύπε· τυπέτω· τύ
πετον· τυπέτων· τύπετε· τυπέτωσαν Εὐκτικὰ ἐνεργητικὰ
Ἐνεστῶτος. Τύπτοιμι· τύπτοις· τύπτοι· τύπτοιτον· τυπτοίτην

tis· uberāt· Preteritū īpfectū verberabā· rabas· rabat· verbera
batis· duo· rabāt· duo· vberabam· batis· rabāt· Preteritū pfectum
verberaui· uisti· rauit· vberauistis duo· uerūt duo vberauim
rauistis· rauerūt· Et mediū p̄ π· verberaui verberauisti
rauit· vberauistis duo· rūt· duo· vberauim· vberauistis· uerbe
rauerūt· Preteritū plusq̄ pfectū vberauerā· ras· uerat· vbera
bans· duo· uerāt duo· vberaueram· vberaueratis vberauerāt
Et mediū p̄· π· vberauerā vberaueras· vberauerat vbera
ueratis· duo· uerāt duo vberaueram· vberaueratis vberauerāt
Aoristus primus vberaui· vberauisti vberauit· vberauistis
duo· uerūt duo· vberauim· uistis· rauerūt· Aoristus secūdus
vberaui· uisti: vberauit: vberauistis duo· rarūt duo· rauim· ra
uistis vberauerūt Futurū pmū· vberabo vberabis vberabit
vberabitis ~~uistis~~ duo· rabūt duo vberabim· bitis· rabūt· Futurū scdm
vberabo· rabis· rabit: vberabitis· duo rabūt· duo· vberabim· vbera
bitis· rabūt: Imperatiua actiua ~~verbera~~ Presens
vbera· vberet· vberetis· duo vberēt· duo vberate verberent
Preteritū pfectū vberato· tu· beret ille verberatote duo vberāto duo
vberatote vberāto Et mediū p̄ π· verberato tu
rato ille· vberatote duo· ranto· duo vberatote vberanto
Aoristus primus· verberato tu· rato ille vberatote duo· rāto duo
atote vberāto: Aoristus secūdus vberato· tu· rato· ille· vbera
tote· duo· berāto duo· ratotote vberāto Optatiua actiua
Presens vberarē rares· raret· vberaretis duo· vberarēt duo

τύπτοιμεν τύπτοιτε. τύπτοιεν. Παρακείμενος Τετύφοιμι. τε-
τύφοις. τετύφοι. τετύφοιτον. τετυφοίτην. τετυφοιμεν. τετύ-
φοιτε. τετύφοιεν: Καὶ μέσος διὰ π. Τετύποιμι
τετύποις. τετύποι. τετύποιτον. τετυποίτην. τετύποιμεν. τε-
τύποιτε. τετυποιεν: Ἀόριστος. α. τε Τύψαιμι. τύψαις
τύψαι. τύψαιτον. τυψαίτην. τυψαιμεν. τυψαιτε
τυψαιεν Αἰολικος Τύψεια. τύψειας. τύψειε
τυψείατον. ~~τεν~~ τυψειατην. τυψείαμεν. τυψειατε
τυψειαν Ἀόριστος Β. ~~τοι~~ Τύποιμι. τύποις
τύποι. τυποιτον. τυποίτην. τυποιμεν. τυποιτε τύ-
ποιεν Μέλλων πρῶτος Τύψοιμι. τύψοις τύψοι
Μέλλων. Β. Τυποῖμι. τυποῖς. τυποῖ. Ὑποτακτικὰ
ἐνεργητικά. Ἐνεστῶτος ἐὰν τύπτω. τύπτῃς. τύπτῃ
ἐὰν τύπτητον. τύπτητον. ἐὰν τύπτωμεν. τύπτητε. τύπτωσι
Παρακείμενος ἐὰν ~~τετυ~~ τετύφω. τετύφῃς. τετύφῃ. ἐὰν τε-
τύφητον. τετύφητον. ἐὰν τετύφωμεν. τετύφητε. τετύφωσι
Καὶ μέσος διὰ π. ἐὰν τετύπω. τετύπῃς. τετύπῃ
ἐὰν τετύπητον: τετύπητον. ἐὰν τετύπωμεν. τετύπητε
τετύπωσι Ἀόριστος πρῶτος ἐὰν τύψω τύψῃς. τύ-
ψῃ Ἀόριστος. Β. ἐὰν τύπω. τύπῃς. τύπῃ
Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά Ἐνεστῶτος Τύπτειν Παρα-
κείμενος Τετυφέναι: καὶ μέσος διὰ π. Τετυπέναι
Ἀόριστος α. Τύψαι Ἀόριστος Β. Τυπεῖν Μέλλων
α. Τύψειν Μέλλων Β Τυπεῖν Σημείωσαι.

verberarem. beraretis beraret. Preteritu perfectu verberauisse. uer
berauisses. isset. verberauissetis. duo. uisset. duo. rauissem. uibera
uissetis. rauisset. Et mediu p. π. verberauissem.
rauisses. isset. verberauissetis duo. rauisset duo. rauissem. verbe
rauissetis. verberauisset. Aoristus prim verberauisse verberauisses
auisset. auissetis. duo. auisset. duo. verberauissem. auissetis
auisset. Acolicus verberauisse verberauisses verberauisset
rauissetis duo. verberauisset. duo. verberauissem. rauissetis
rauisset. Aoristus secundus verberauissem verberauisses
rauisset. rauissetis duo. rauisset duo. rauissem. uissetis rauis
set. Futuru primu verberare verberares verberaret
Futuru secudu verberare verberares verberaret Subiunctiua
actiua Presens Si verberare verberares verberaret
si beretis. duo. si beret. duo. si verberarem. raretis. verberarent
Preteritu perfectu. Si verberauero. rauerit. rauerit. Si. ver
~~ve~~ rauerim. duo. rauerit. duo. si rim. ueritis verberauerint
Et mediu. p. π. Si. verberauero. verberaueris verberauerit
si. ritis duo. berauerit duo. verberauerim. verberaueritis
berarit. Aoristus primus ~~prior~~ Si verberauero verberaueris verbe
rauerit Aoristus secundus Si verberauero verberauis verberauit
Infinitiua actiua Presens Verberare Preteritum
perfectu verberauisse Et mediu p. π. verberauisse
Aoristus primus verberare. Aoristus secundus. berare futuru
primu verberaturu. ire Futuru secudu verberaturu ire. : Nota

ὅτι τοῦ πληθυντικοῦ δευτέρου προσώπου τῶν ἐνεργητικῶν καὶ οὐδετέρων ῥημάτων εἰς μὴν λήγοντος ἀπολείπει τὸ δυϊκὸν πρῶτον πρόσωπον. ἔτι τοῦ πληθυντικοῦ τρίτου προσώπου λήγοντος εἰς ι ἢ εἰς αι τὰ δυϊκὰ δεύτερα καὶ τρίτα ὅμοιά εἰσι· ὅτε δὲ ἄλλως ἔχει ἀνόμοια εἰσίν. ἔτι μέλλοντες ἐν τοῖς προστακτικοῖς καὶ ὑποτακτικοῖς οὐκ εἰσίν· οἱ ἀόριστοι δὲ τὴν τῶν μελλόντων σημασίαν ἔχουσιν.

Περὶ μετοχῆς

Μετοχή ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν τῆς ἰδιότητος τοῦ ὀνόματος καὶ ῥήματος μετέχον. Παρέπονται δὲ αὐτῇ ὀκτώ· γένος, εἶδος, σχῆμα, ἀριθμός, πτῶσις, χρόνος καὶ συζυγία. Μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ ἐνεστῶτος. Ὁ τύπτων τοῦ τύπτοντος. Ἡ τύπτουσα τῆς τυπτούσης. Τὸ τύπτον τοῦ τύπτοντος. Παρακείμενος. Ὁ τετυφὼς τοῦ τετυφότος. Ἡ τετυφυῖα τῆς τετυφυίας. Τὸ τετυφὸς τοῦ τετυφότος. Καὶ μέσος διὰ π. Ὁ τετυπὼς τοῦ τετυπότος. Ἡ τετυπυῖα τῆς τετυπυίας. Τὸ τετυπὸς τοῦ τετυπότος. Ἀόριστος πρῶτος. Ὁ τύψας τοῦ τύψαντος. Ἡ τύψασα τῆς τυψάσης. Τὸ τύψαν τοῦ τύψαντος. Ἀόριστος β. Ὁ τυπὼν τοῦ τυπόντος. Ἡ τυποῦσα τῆς τυπούσης. Τὸ τυπὸν τοῦ τυπόντος.

q plurali prima persona acti
uorum et neutrorum verborum in ump desinete
deficit dualis prima persona Insuper
plurali tertia persona desinente in .i. ut
in ai duales secunde et tertie similes sunt
quando autem aliter habent dissimiles sunt Insuper futura
in imperatiuis et subiunctiuis non sunt:
aoristi autem futurorum significationem habent

De participio

Participium est pars orationis declinabilis proprietatis
nominis et verbi particeps Accidunt
autem ei octo genus species figura numerus ca
sus tempus et coniugatio Participia actiua
Presens Hic verberans huius verberantis Hec verberans
huius verberantis hoc verberans huius verberantis Pre
teritum perfectum Qui verberauit ~~Que verberauit~~
Que verberauit Quod verberauit
Et medium p π. Qui verberauit
Que verberauit Quod
verberauit Aoristus primus
Qui verberauit Que verberauit
Quod verberauit Aoristus
secundus Qui verberauit Que ver
berauit Quod verberauit

Μέλλων. α. Ὁ τύψων τοῦ τύψοντος Ἡ τύψου
σα τῆς τυψούσης Τὸ τύψον τοῦ τύψοντος
Μέλλων β Ὁ τυπῶν τοῦ τυποῦντος Ἡ
τυποῦσα τῆς τυπούσης Τὸ τυποῦν τοῦ τυποῦν
τος Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι αἱ μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ καὶ
οὐδέτεραι ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει κατὰ τὴν
πέμπτην ἁπλῆν κλίνονται κλίσιν. αἱ δὲ θηλυκαὶ κατὰ
τὴν δευτέραν Ὁριστικὰ παθητικὰ ἐνεστῶτος
Τύπτομαι. τύπτῃ. τύπτεται. τυπτόμεθον. τύπτεσθον. τύπτεσθον. τυπτόμεθα. τύπ
τεσθε. τύπτονται Παρατατικὸς ἐτυπτόμην ἐτύπτου. ἐτύπτετο
ἐτυπτόμεθον ἐτύπτεσθον. ἐτυπτέσθην. ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεσθε ἐτύπ
τοντο. Παρακείμενος Τέτυμμαι. τέτυψαι. τέτυπται. τετύμμεθον.
τέτυφθον. τέτυφθον τετύμμεθα τέτυφθε τετυμμένοι εἰσὶ καὶ
ἰωνικῶς τετύφαται Μετ' ὀλίγον μέλλων Τετύψομαι. τετύψῃ
τετύψεται: Ὑπερσυντέλικος ἐτετύμμην ἐτέτυψο. ἐτέτυπτο
ἐτετύμμεθον. ἐτέτυφθον ἐτετύφθην ἐτετύμμεθα ἐτέτυφθε. τετυμ
μένοι ἦσαν. καὶ ἰωνικῶς ἐτετύφατο Σημείωσαι δὲ ὅτι
τὸ ἑνικοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου. καὶ
ὑπερσυντελίκου πρὸ τοῦ. τ. σύμφωνον ἔχοντος διὰ τὴν ἀσυν
ταξίαν ὃν γένεται τρίτον πρόσωπον πληθυντικόν. ἡ. χρῆσις
δὲ αὐτὸ ἀναπληροῖ διὰ μετοχῆς καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος +
Ἀόριστος. α. ἐτύφθην. ἐτύφθης ἐτύφθη. ἐτύφθητον ἐτυφθήτην ἐτύφ
θημεν ἐτύφθητε ἐτύφθησαν Ἀόριστος β. ἐτύπην. ἐτύπης ἐτύπη
ἐτύπημεν ἐτύπητε ἐτύπητον ἐτυπήτην ἐτύπησαν Μέλλων α. τυφθήσομαι τυφθήσῃ
τυφθήσεται Μέλλων δεύτερος Τυπήσομαι. τυπήσῃ τυπήσεται +

futurũ primũ hic uerberaturus hĳ uerberaturi hec uerbera
tura huiꝰ uerberature. hoc uerberaturũ huiꝰ uerberaturi
futurũ secũdũ. hic u̾berraturus huius uerberaturi hec
uerberatura huius uerberature. hoc uerberaturũ huiꝰ u̾berraturi
Oportet aũt scire q participia actiua ~~i masculino~~ &
neutra ~~genere~~ i masculino & neutro gnẽ. secũdũ
gntã simplicẽ declinantur declinatiões Sꝫ femininã secũdũ
secũdã Indicatiua passiua Presens
verberor. raris. ratur. ramur. duo. ramini duo. verberant duo. u̾berramur uerbe
ramini u̾berrãt Preteritũ ipfectũ verberabar. rabaris verberabatur
berabamur. duo. rabamini duo. bãtur. duo. rabamꝰ. rabamini verbera
bãtur. Preteritũ pfectũ vapulaui. uapulauisti uapulauit. uapulauimꝰ duo
lauistis duo. lauerũt duo. vapulauimꝰ. uapulauistis u̾berrati estis &
ionice. uapulauistis Post paulo futurũ verberabor uerberaberis
berabit Preteritũ plusqã pfectũ vapulauerã uapulaũas uapulauerat
uapulaũamꝰ. duo lauerãtis duo. lauerãt duo. lauerãmꝰ. lauerãtis. uerbe ~~pura~~
rati ~~uerat~~ erãt. & ionice pulauerãt Nota autẽ q
singulari tercia psona passiui preteriti perfecti &
plusqã pfecti ante. r. cõsonãtem habẽre ꝑ icõci
nitatem nõ fit tercia psona pluralis vocũs
aũt supplet ꝑ participiũ & substantiuum verbum
Coniuctiuus primꝰ. vapulaui. lauisti. lauit. uistis. duo. lauerũt duo vapu
lauimꝰ ~~duo~~ lauistis: lauerũt ~~lauerũt duo~~: Coniuctiuus secũdus vapulaui. lauisti. lauit
lauistis duo. lauerũt duo. lauimꝰ. lauistis. lauerũt futurũ pmũ u̾berrabar. raberis
futurũ scdũ verberabor uerberaberis verberabitur

Μέσος ἀόριστος α.

ἐτυψάμην· ἐτύψω· ἐτύψατο· ἐτυψάμεθον ἐτύψα
σθον ἐτυψάσθην· ἐτυψάμεθα ἐτύψασθε ἐτύψαντο

Μέσος ἀόριστος β.

ἐτυπόμην ἐτύπου ἐτύπετο· ἐτυπόμεθον ἐτυπέσθον
ἐτυπέσθην· ἐτυπόμεθα ἐτύπεσθε ἐτύποντο
Τύψομαι· τύψῃ· τύψεται. Μέσος μέλλων. α
Τυποῦμαι· τυπῇ τυπεῖται Μέσος μέλλων β

Προστακτικὰ παθητικὰ ἐνεστῶτος

Τύπτου τυπτέσθω· τυπτέσθον· τυπτέσθων τύπτεσθε· τυπτέ
σθωσαν Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος
Τέτυψο· τετύφθω τετύφθον· τετύφθων τέτυφθε
τετύφθωσαν Ἀόριστος α
Τύφθητι· τυφθήτω τυφθῆτον· τυφθήτων τύφθητε· τυφθή
τωσαν Καὶ δεύτερος· διὰ π.
Τύπηθι τυπήτω· τυπῆτον· τυπήτων τύπητε τυπή
τωσαν Μέσος ἀόριστος α. Τύψαι τυψάσθω τυψά
σθον τυψάσθων· τύψασθε τυψάσθωσαν· Μέσος ἀόριστος β.
Τυποῦ τυπέσθω τυπέσθον· τυπέσθων τύπεσθε τυπέ
σθωσαν Εὐκτικὰ παθητικὰ ἐνεστῶτος Τυπτοίμην
τύπτοιο τύπτοιτο τυπτοίμεθον τύπτοισθον τυπτοί
σθην τυπτοίμεθα τύπτοισθε τύπτοιντο

Παρακείμενος

Τετυμμένος εἴην· εἴης· εἴη· τετυμμένω εἴητον εἰήτην

Medius aoristus primus.
Verberaui .sti.uit. uerberauimus duo .uerbera-
uistis duo. uerberauerunt duo.uerberauimus.stis. uerunt.
Medius aoristus secundus.
uerberaui sti.uit.uerberauimus duo uistis duo.
uerunt duo.uerberauimus.uistis. uerunt.
uerberabo.bis.bit.Medium futurumprimum.
uerberabo. bis.bit.Medium futurꝝ secundum.
Imperatiua passiua. Præsens.
uerberare retur.uerberemini duo.rentur duo.mini.uerbe-
rentur. Præteritũ perfectũ & plusq̄pfectũ.
uerberator tu. rator ille.beraminor duo. rantor duo.minor.
uerberantor. Aoristus primus.
uerberator tu.tor ille.minor duo.rantor duo.minor. uerbe-
rantor. Et secundus per pi.
uerberator tu.tor ille:minor duo.rantor duo.minor.uerbe-
rantor. Medius aoristꝰprimus. uerbera.beret.uer
berate duo.berent duo.rate.berent.Medius aoristꝰsecũdꝰ
uerbera ret.uerberate duo.berent duo.uerberate uerbe-
rent. Optatiua passiua. præsens.uerberarer.
r eris.raretur.beraremur duo.remini duo uerberaren
tur duo.beraremur mini uerberarentur.
Præteritum perfectum.
uerberatus essem.esses.esset.berau essetus duo. essent duo.

τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν. Μετ' ὀλίγον
μέλλων. Τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο.
Ἀόριστος. α. Τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη. τυ-
φθείητον, τυφθειήτην. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυ
φθείησαν. Καὶ δεύτερος διὰ. π. Τυπείην, τυπεί
ης, τυπείη, τυπείητον, τυπειήτην, τυπείημεν
τυπείητε, τυπείησαν. Μέλλων. α. Τυφθησοίμην,
τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο. Μέλλων. β. Τυπησοί
μην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο. Μέσος ἀόριστος. α.
Τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. Τυψαίμεθον, τυ
ψαίσθον, τυψαίσθην. Τυψαίμεθα, τύψαισθε τύ
ψαιντο. Μέσος ἀόριστος. β. Τυποίμην, τύποιο
τύποιτο. Μέσος μέλλων. α. Τυψοίμην, τύψοιο,
τύψοιτο. Μέσος μέλλων. β. Τυποίμην, τυποῖο,
τυποῖτο. Ὑποτακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.
Ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. ἐὰν τυπτώμε
θον, τύπτησθον, τύπτησθον. ἐὰν τυπτώμεθα, τύπτη
σθε, τύπτωνται. Παρακείμενος. Τετυμμένος
ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ. τετυμμένω ἐὰν ἦτον, ἦτον. τετυμμέ
νοι ἐὰν ὦμεν, ἦτε, ὦσι. Ἀόριστος. α. Ἐὰν τυφθῶ
τυφθῇς, τυφθῇ. ἐὰν τυφθῆτον, τυφθῆτον. ἐὰν τυ-
φθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι. καὶ β διὰ. π. Ἐὰν τυπῶ
τυπῇς τυπῇ. ἐὰν τυπῆτον τυπῆτον. ἐὰν τυπῶμεν τυπῆ
τε τυπῶσι. Μέσος ἀόριστος. α. ἐὰν τύψωμαι τύψῃ τύψη

uerberati essemus.essetis.sent.Postpaulo
futurum. Verberer.uerbereris.beretur.
Aoristus primus. Verberer.reris.retur.uerberemi-
ni.duo.uerberentur duo.uerberemur.remini.uerbe-
rentur.Et medius per pi. Verberer. re-
ris.retur.remini duo.rentur duo.remur.
remini rentur.Futurum primum. Verberer
reris.retur. Futurum secundum. Verbe-
rer.reris.retur.Medius aoristus primus.
Vapulauissem.ses.set.uapulauissemus duo.uapula-
uissetis duo.uissent duo.uapulauissemus.tis.uapulauis
sent.Medius aoristus secundus. Vapulauissem.ses:
set.Medium futurum primum.Verberem.res.ret.
Medium futurum secundum.Verberem.res.
ret.Subiunctiua passiua.præsens.
Si uerberer.reris.retur.si uerbere-
mur duo.mini duo.rentur duo.si uerberemur.uer-
beremini.rentur. Præteritũ pfectum.Verberatus
si fuerim.ris.rit.rati duo si fueritis.rint.uerbera-
ti si fuerimus.tis.rint. Aoristus primus.Si uapulauero.
ris.rit.ueritis duo rint duo.si ua-
pulauerimus.ritis.rint. Et secundus per pi. Si uapulauero.
ris.rit.si uapulaueritis duo.uerint duo.si uapulauerimus.ua
pulaueritis.rint.Medi9 aorist9.i. Si uerberauero.ris.rit

Μέσος ἀόριστος. β. Ἐὰν τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται. Ἀπαρέμφατα παθητικά. Ἐνεστώς. Τύπτεσθαι. Παρακείμενος. Τετύφθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Τετύψεσθαι. Ἀόριστος. α. Τυφθῆναι. καὶ β. διὰ. π. Τυπῆναι. Μέλλων. α. Τυφθήσεσθαι. Μέλλων. β. Τυπήσεσθαι. Μέσος ἀόριστος. α. Τύψασθαι. Μέσος ἀόριστος. β. Τυπέσθαι. Μέσος μέλλων. α. Τύψεσθαι. Μέσος μέλλων. β. Τυπεῖσθαι. Μετοχαί παθητικαί. Ἐνεστώς. Ὁ τυπτόμενος. τοῦ τυπτομένου. Ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης. Τὸ τυπτόμενον. Τοῦ τυπτομένου. Παρακείμενος. Ὁ τετυμμένος. Τοῦ τετυμμένου. Ἡ τετυμμένη. τῆς τετυμμένης. Τὸ τετυμμένον. Τοῦ τετυμμένου. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Ὁ τετυψόμενος. Ἡ τετυψομένη. Τὸ τετυψόμενον. Ἀόριστος. α. Ὁ τυφθείς. τοῦ τυφθέντος. Ἡ τυφθεῖσα. τῆς τυφθείσης. Τὸ τυφθέν. Τοῦ τυφθέντος. Καὶ δεύτερος διὰ. π. Ὁ τυπείς. τοῦ τυπέντος. Ἡ τυπεῖσα. τῆς τυπείσης. τὸ τυπέν. τοῦ τυπέντος. Μέλλων. α. Ὁ τυφθησόμενος. Ἡ τυφθησομένη. τὸ τυφθησόμενον. Καὶ δεύτερος διὰ. π. Ὁ τυπησόμενος. Ἡ τυπησομένη. τὸ τυπησόμενον. Μέσος ἀόριστος. α. Ὁ τυψάμενος. Ἡ τυψαμένη. τὸ τυψάμενον.

Medius aoriſtus ſecundus. Si uerberauero. ris. rit.
Infinitiua paſſiua. præſens. Verberari.
Præteritum perfectum uapulauiſſe. Poſtpaulo futurum.
uapulatum ire. Aoriſtus primus. uapulauiſſe. Et ſuſ per pi
uapulauiſſe. futurꝶ primum. uerberatum iri. futurum ſm
uerberatum iri. Medius aoriſtus primus uerberare. Medi-
us aoriſtus ſecũdus uerberare. Mediũ futurꝶ primũ uerbe-
ratum ire. Medium futurꝶ. ii. uerberatum ire. Participia.
paſſiua præſens hic uapulans huius uapulan-
tis. hæc uapulans huius uapulantis. hoc uapu-
lans huius tis. Præteritum perfectum hic uerbera-
tus huius uerberati. hæc uerberata
huius uerberatæ. hoc uerberatum huius uerbe-
rati. Poſtpaulo futurum. hic uerberandus.
hæc uerberanda. hoc uerberandum. Aoriſtus primus.
hic uerberatus huius uerberati. hæc uerberata huius uer-
beratæ. hoc uerberatum huius uerberati. Et ſecun-
dus per pi. hic uerberatus huius uerberati. hæc uerbe-
rata huius uerberatæ. hoc uerberatum hius uerberati. futu-
rum primũ. hic uerberandus. hæc uerberanda hoc uer-
berandum. Et ſecundum per pi. hic uerbe
randus. hæc uerberanda. hoc uerberandum. Medius
aoriſtus primus. qui uerberauit. quæ uerberauit. quod
uerberauit.

Μέσος ἀόριστος. β. Ὁ τυπόμενος. Ἡ τυπομένη. τὸ
τυπόμενον. μέσος μέλλων. α. Ὁ τυψόμενος. Ἡ
τυψομένη. τὸ τυψόμενον. Μέσος μέλλων. β. Ὁ τυ
πούμενος. Ἡ τυπουμένη. τὸ τυπούμενον. Σημει
ωσαι ὅτι αἱ μετοχαὶ παθητικαὶ καὶ κοιναὶ καὶ ἀ-
ποθετικαὶ ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει κλί-
νονται κατὰ τὴν τετάρτην ἁπλῆν κλίσιν χω-
ρὶς τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἀορίστου περιττο-
συλλάβως κλινομένων ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέ
ρῳ γένει. αἱ θηλυκαὶ κατὰ τὴν δευτέραν ἁπλῆν.
Καὶ περὶ μὲν τῆς κλίσεως τῶν βαρυτόνων ἅλις.
νῦν δὲ περὶ τῶν περισπωμένων λέγωμεν. περὶ
τῶν περισπωμένων ῥημάτων. Τὰ περισπώμενα
ῥήματα ἀπὸ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτό-
νων κατὰ συναίρεσιν γίνεται. οἷον ἀπὸ τοῦ ποιέω
ποιῶ. Εἰσὶ δὲ τούτων αἱ συζυγίαι τρεῖς. ὧν ἡ πρώ
τη διὰ τοῦ .εω. προφέρεται οἷον ποιέω ποιῶ. Καὶ ἐν
τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος ἐπὶ πάντων τῶν
παρῳχημένων πλὴν τοῦ παρατατικοῦ τὸ .η. ἔχει.
οἷον πεποίηκα. ἐπεποιήκειν. ἐποίησα ποιή-
σω. πλὴν τινῶν διὰ τοῦ .εσω. τὸν μέλλοντα ποιούντων. οἷον
τελῶ τελέσω. ὀλῶ ὀλέσω. φρονῶ φρονέσω καὶ φρο
νήσω, αἰνῶ αἰνέσω καὶ αἰνήσω, ἀρκῶ ἀρκέσω
καλῶ καλέσω, φορῶ φορέσω καὶ φορήσω.

Medi⁹ aorist⁹ secũd⁹. Qui uerberauit. q̃ uerberauit. quod uerberauit. Medium futurꝶ primum. hic uerberatur⁹. hæc uerberatura. hoc uerberaturꝶ. Medium futurum. ii. hic uerberaturus. hæc uerberatura. hoc uerberaturꝶ. Nota ꝙ pticipia passiua & cõmunia & deponentia in masculino & neutro genere declinantur fm quartam simplicem declinationem: præter primum & secundum aoristum inæqualiter declinatos in masculino: & neutro genere. fœminina fm secundam simplicem.

Et de quidem declinatione barytonorum satis. Nunc autem de circunflexis dicamus. De circunflexis uerbis. Circunflexa uerba a sexta coniugatione barytonorum per synæresim fiunt. ut facio: facio. Sunt autem hoꝶ coniugationes tres. Quarum prima per eo profertur: ut facio. & in penultima futuri & omnium præteritorum. præter præteritum imperfectum ita habet. ut feci feceram. feci faciam. præter quædam per eω futurum facientia uelut perficio perficiam. perdo perdam. sapio sapiam. & sapiam. laudo laudabo. & laudabo. sufficio sufficiam. uoco uocabo. induor induar & induar.

πονῶ πονέσω καὶ πονήσω. Ὁριστικὰ ἐνεργητικά.
Ἐνεστὼς. Ποιέω ῶ. ποιέεις εῖς. ποιέει εῖ. ποιέετον εῖ-
τον. ποιέετον εῖτον. ποιέομεν οῦμεν. ποιέετε εῖτε
ποιέουσι οῦσι. Παρατατικός. Ἐποίεον ουν.
ἐποίεες εις. ἐποίεε ει. ἐποιέετον εῖτον. ἐποιεέτην εί-
την. ἐποιέομεν οῦμεν. ἐποιέετε εῖτε. ἐποίεον ουν.
Παρακείμενος. πεποίηκα, πεποίηκας, πεποίη-
κε. Ὑπερσυντέλικος. Ἐπεποιήκειν. ἐπε-
ποιήκεις, ἐπεποιήκει. Ἀόριστος α. Ἐποίησα ἐ-
ποίησας ἐποίησε. Μέλλων. Ποιήσω, ποιήσεις
ποιήσει. Προστακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.
Ποίεε ει, ποιεέτω είτω, ποιέετον εῖτον, ποιεέτων
είτων, ποιέετε εῖτε, ποιεέτωσαν είτωσαν. Πα-
ρακείμενος. πεποίηκε, πεποιηκέτω. Ἀόριστος.
ποίησον, ποιησάτω. Εὐκτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνε-
στὼς. ποιέοιμι οῖμι, ποιέοις οῖς. ποιέοι οῖ, ποιέοι-
τον οῖτον, ποιεοίτην οίτην, ποιέοιμεν οῖμεν, ποιέ-
οιτε οῖτε. ποιέοιεν οῖεν. Παρακείμενος.
Πεποιήκοιμι πεποιήκοις πεποιήκοι. Ἀόριστος.
Ποιήσαιμι ποιήσαις ποιήσαι. καὶ αἰολικῶς ποιή-
σεια ποιήσειας ποιήσειε. Μέλλ. Ποιήσοιμι ποιή-
σοις σοι. Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστὼς. Ἐὰν
ποιέω ῶ. ποιέῃς ῇς. ποιέῃ ῇ. ἐὰν ποιέητον ῆτον. ποιέητον
ῆτον. ἐὰν ποιέωμεν ῶμεν. ποιέητε ῆτε. ποιέωσι ῶσι.

Laboro. laborabo. & laborabo. Indicatiua actiua.
Præsens. Facio cio. facis cis. facit cit. facitis duo. citis
duo. faciunt duo. faciunt duo. facimus cimus. facitis citis.
faciunt ciunt. Præteritum imperfectum faciebam bam.
faciebas bas. faciebat bat. ciebatis duo. tis duo: ciebãt duo fa
ciebant duo. faciebamus bamus. faciebatis tis. ciebãt bant.
Præteritum perfectum feci fecisti fe-
cit. præteritumplusq̃perfectum feceram. fece-
ras. rat. Aoristus primus. Feci fe-
cisti. fecit. Futurum faciam. facies.
faciet. Imperatiua actiua præsens.
Fac fac. faciat ciat. facite duo. cite duo. faciant duo.
ciant duo. facite facite. faciant ciant. præ-
teritumperfectum facito tu to ille. Aoristus.
facito tu. to ille. Optatiua actiua præ-
sens. Facerem rem. faceres res. faceret ret. facere-
tis duo. tis duo. facerent duo. rent duo. faceremus remus. face
retis. tis. facerent rent. præteritum perfectum.
fecissem. ses. set. Indefinitum.
Fecissem. ses. set. & æolice fecis-
sem. ses. set Futurum faciam. fa-
cias. faciat. Subiunctiua actiua præsens si
faciam. ciam. facias cias. ciat ciat. si faciatis duo. tis duo. ciant
duo. ant duo. si faciamus mus. faciatis tis. faciant faciant.

Παρακείμενος. Ἐὰν πεποιήκω πεποιήκῃς πε-
ποιήκῃ. Ἀόριστος α. Ἐὰν ποιήσω ποιήσῃς
ποιήσῃ. Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.
Ποιέειν εῖν. Παρακείμενος. πεποιηκέναι. Ἀόριστος α.
ποιῆσαι. Μέλλ. ποιήσειν. Μετοχαὶ ἐνεργητικαί
Ἐνεστώς. Ὁ ποιέων ὤν. Τοῦ ποιέοντος οῦντος. Ἡ ποιέου-
σα οῦσα. Τῆς ποιεούσης ούσης. Τὸ ποιέον οῦν τοῦ ποιέ
οντος οῦντος. παρακείμενος. Ὁ πεποιηκὼς τοῦ πε
ποιηκότος. Ἡ πεποιηκυῖα τῆς πεποιηκυίας. Τὸ πεποι
ηκὸς τοῦ πεποιηκότος. Ἀόριστος πρῶτος. Ὁ ποιήσας
Ἡ ποιήσασα τὸ ποιῆσαν. Μέλλ. Ὁ ποιήσων Ἡ ποιήσουσα.
Τὸ ποιῆσον. Ὁριστικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.
ποιέομαι οῦμαι. ποιέῃ ῇ. ποιέεται εῖται. ποιεόμεθον
ούμεθον. ποιέεσθον εῖσθον. ποιέεσθον εῖσθον. ποι
εόμεθα ούμεθα. ποιέεσθε εῖσθε. ποιέονται οῦνται.

Παρατατικός.

Ἐποιεόμην ούμην. ἐποιέου οῦ. ἐποιέετο εῖτο. ἐποιε
όμεθον ούμεθον. ἐποιέεσθον εῖσθον. ἐποιεέσθην
είσθην. ἐποιεόμεθα ούμεθα. ἐποιέεσθε εῖσθε. ἐ
ποιέοντο οῦντο.

Παρακείμενος

Πεποίημαι πεποίησαι πεποίηται. πεποιήμε
θον πεποίησθον πεποίησθον. πεποιήμεθα πεποί
ησθε πεποίηνται.

Præteritum perfectum ſi fecerim.ris.fece-
rit.Aoriſtus primus ſi fecero.ris.
rit.Infinitiua actiua.præſens.
Facere.facere.Præteritumpfectum feciſſe. Aoriſt⁹prim⁹.
Facere.Futurum factum ire.Participia actiua.
Præſens hic faciens ciens.huius facientis cientis.hæc faci-
ens.ciens.huius facientis entis.hoc faciens ciens huius faci-
entis entis.Præteritum perfectum qui fecit.
Quæ fecit.Quod
fecit. Aoriſtus primus:Qui fecit.
Quæ fecit. Quod fecit. Futurum.Hic factur⁹.hæc factura
Hoc facturum.Indicatiua paſſiua.Præſens.
Fio fio.fis fis.fit fit.fimus duo.
fimus duo.fitis duo.fitis duo.fiunt duo.fiunt duo.fi-
mus mus.fitis fitis.fiunt.unt.

Præteritum imperfectum.

Fiebam bam.fiebas bas.fiebat bat.fieba-
mus duo.fiebamus duo.fiebatis duo.batiſ duo.fiebant duo
bant duo.fiebamus bamus.fiebatis tis.fie-
bant fiebant.

Præteritum perfectum.

Factus ſum.factus es.factus eſt.facti ſu-
mus duo.facti eſtis duo.facti ſunt duo.facti ſumus.facti e-
ſtis.facti ſunt.

Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Πεποιήσομαι πεποιήσῃ πεποιή-
σεται. Ὑπερσυντέλικος. Ἐπεποιήμην ἐπεποίησο
ἐπεποίητο. Ἀόριστος πρῶτος. Ἐποιήθην ἐποιήθης
ἐποιήθη. Μέλλων α. Ποιηθήσομαι ποιηθήσῃ
ποιηθήσεται. Μέσος ἀόριστος πρῶτος. Ἐποιη-
σάμην ἐποιήσω ἐποιήσατο. Γοιήσομαι ποιήσῃ
ποιήσεται. Μέσος μέλλων α. Προστακτικὰ παθη-
τικά. Ἐνεστώς. Γοιέου οὗ. ποιεέσθω είσθω. ποιέ-
εσθον εῖσθον. ποιεέσθων είσθων. ποιέεσθε εῖσθε. ποιεέσθω-
σαν είσθωσαν. Γεποίησο πεποιήσθω. Γαρακεί-
μενος. Ποιήθητι ποιηθήτω. Ἀόριστος πρῶτος
Ποίησαι ποιησάσθω. Μέσος ἀόριστος α.
Εὐκτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς:
Γοιεοίμην οίμην. ποιέοιο οῖο. ποιέοιτο οῖτο. ποιε-
οίμεθον οίμεθον. ποιέοισθον οῖσθον. ποιεοίσθην οί-
σθην. ποιεοίμεθα οίμεθα. ποιέοισθε οῖσθε. ποι-
έοιντο οῖντο.

Παρακείμενος

Πεποιημένος εἴην. πεποιημένος εἴης. πεποιημένος εἴη.
Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων.
Γεποιησοίμην πεποιήσοιο πεποιήσοιτο.

Ἀόριστος πρῶτος

Ποιηθείην ποιηθείης. ποιηθείη Μέλλων α.
Ποιηθησοίμην ποιηθήσοιο ποιηθήσοιτο.

Poſtpaulo futurum. Fiam.fies fi-
et.Præteritum pluſq̃perfectum factus fuerã.factus fueras.
factus fuerat. Aoriſtus primus.Factusfui.factus fuiſti.
factus fuit. Futuꝝ primum. Fiam.fies.
fiet. Medius aoriſtus primus. Fe-
ci.feciſti.fecit.Faciam.facies.
faciet.Medium futurum primum. Imperatiua paſſi-
ua. Præſens Fi.fi.fiat.fiat.fi-
te duo.fite duo.fiant duo.fiant duo.fite.fite.fi-
ant.fiant. Fito tu.fito ille. Præteritum
perfectum.Fito tu.fito ille.Aoriſtus primus.
Facito tu.facito ille.Medius aoriſtus primus.
Optatiua paſſiua. præſens.
Fierem.fierem.fieres.fieres.fieret.fieret.fie
remꝰ duo.mus duo.tis duo.tis duo.rent duo fie
rent duo.fieremus.fieremus.fieretis:tis.fie-
rent.fierent.

Præteritum perfectum.
Factus eſſem.factus eſſes.factus eſſet.

poſtpaulo futurum.
Fiam.fias.fiat.

Aoriſtus primus.
factus eſſem factus eſſes. Futurum primum.
Fiam.fias.fiat.

Μέσος ἀόριστος πρῶτος. Ποιησαίμην ποιήσαιο
ποιήσαιτο. Μέσος μέλλων πρῶτος. Ποιησοίμην
ποιήσοιο ποιήσοιτο. Ὑποτακτικὰ παθητικὰ
Ἐνεστὼς. Ἐὰν ποιέωμαι ὦμαι ποιέῃ ῇ. ποιέη-
ται. ἐὰν ποιεώμεθον ώμεθον. ποιέησθον ῆσθον. ποι-
έησθον ῆσθον. ἐὰν ποιεώμεθα ώμεθα. ποιέησθε ῆσθε.
ποιέωνται ῶνται. Παρακείμενος.
Ἐὰν πεποιῶμαι πεποιῇ πεποιῆται. Ἀόριστος α.
Ἐὰν ποιηθῶ ποιηθῇς ποιηθῇ.
Μέσος ἀόριστος πρῶτος.
Ἐὰν ποιήσωμαι ποιήσῃ ποιήσεται.
Ἀπαρέμφατα παθητικὰ. Ἐνεστὼς.
Ποιέεσθαι εῖσθαι. Παρακείμενος. Πεποιῆσθαι.
Μετ' ὀλίγον μέλλων. Πεποιήσεσθαι. Ἀόριστος α.
Ποιηθῆναι. Μέλλων α. Ποιηθήσεσθαι Μέσος ἀό-
ριστος α. Ποιήσασθαι. Μέσος μέλλων α. Ποιήσε-
σθαι. Μετοχαὶ. παθητικαὶ. Ἐνεστώς.
Ὁ ποιεόμενος ούμενος. Τοῦ ποιεομένου ουμένου
Ἡ ποιεομένη ουμένη. τῆς ποιεομένης ουμένης. Τὸ
ποιεόμενον ούμενον. Τοῦ ποιεομένου ουμένου
Παρακείμενος.
Ὁ πεποιημένος. Ἡ πεποιημένη. Τὸ πεποιημένον.
Μετ' ὀλίγον μέλλων. Ὁ πεποιησόμενος.
Ἡ πεποιησομένη. Τὸ πεποιησόμενον

Medius aoriſtus primus. Facerē. res.
ret. Mediū futuꝝ primum. Fiam.
fias. fiat. Subiunctiua paſſiua.
Præſens. Si fierem. rem. fieres. fieres. fieret.
ret. ſi fieremus duo. remus duo. fieretis duo. retis duo.
fierent duo. rent duo. ſi fieremus. mus. fieretis. tis. fi
erent rent. Præteritum perfectum
Si factus fueri. factus fueris. factus fuerit. Aoriſtus primus.
Si factus fuero. factus fueris. factus fuerit.
Medius aoriſtus primus.
Si factus fuero. factus fueris. factus fuerit.
Infinitiua paſſiua. Præſens.
Fieri. ri. Præteritum perfectum factum fuiſſe.
Poſtpaulo futurum factum iri. Aoriſtus primus.
fieri. futurum primum. factum iri. Medius aori
ſtus primus facere. Medium futurum primum factu
rum eſſe. Participia paſſiua præſens.
Qui fit.
Quæ fit.
Quod fit.
præteritum perfectum.
Hic factus. Hæc facta. Hoc factum.
poſtpaulo futurum. Hic faciendus.
Hæc facienda. Hoc faciendum.

Ἀόριστος πρῶτος. Ὁ ποιηθείς. Ἡ ποιηθεῖσα.
Τὸ ποιηθέν. Μέλλων. α. Ὁ ποιηθησόμενος. Ἡ ποι
ηθησομένη. Τὸ ποιηθησόμενον. Μέσος ἀόριστος
πρῶτος. Ὁ ποιησάμενος. Ἡ ποιησαμένη. Τὸ
ποιησάμενον. Μέσος μέλλων πρῶτος.
Ὁ ποιησόμενος. Ἡ ποιησομένη. Τὸ ποιησόμενον.

Περὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων.

Ἡ δευτέρα συζυγία τῶν περισπωμένων διὰ τοῦ αω
προφέρεται. οἷον βοάω ῶ. δράω ῶ. καὶ ἐν τῇ παραλη
γούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ η. ἢ τὸ α. ἔχουσι. βοήσω δράσω
Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς. Βοάω ῶ. βοάεις
ᾶς. βοάει ᾶ. βοάετον ᾶτον. βοάετον ᾶτον. βοάομεν ῶμεν.
βοάετε ᾶτε. βοάουσι ῶσι. Παρατατικός
Ἐβόαον ων. ἐβόαες ας. ἐβόαε α. ἐβοάετον ᾶτον.
ἐβοαέτην άτην. ἐβοάομεν ῶμεν. ἐβοάετε ᾶτε. ἐ
βόαον ων.

Παρακείμενος.

βεβόηκα βεβόηκας βεβόηκε.
Ὑπερσυντέλικος. Ἐβεβοήκειν ἐβεβοήκεις ἐβεβοήκει
Ἀόριστος α. Ἐβόησα ἐβόησας ἐβόησε.
Μέλλων. βοήσω βοήσεις βοήσει.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

βόαε α. βοαέτω άτω. βοάετον ᾶτον. βοαέτων άτων
βοάετε ᾶτε. βοαέτωσαν άτωσαν.

Aoriſtus primus.hic factus. hæc facta.
hoc factum.Futurum primum.hic faciendus.hæc fa
cienda.hoc faciendum.Medius aoriſtus
primus.Qui fecit.Quæ fecit.Quod
fecit.Medium futurum primum.
Hic facturus.Hæc factura.Hoc facturum.

De ſecunda declinatione circunflexorum.

Secunda coniugatio circunflexorum per ao
profertur.ut clamo:clamo.facio facio.& in penul-
tima futuri ita uel alpha habet.ut clamabo.faciam.
Indicatiua actiua.Præſens.Clamo mo.clamas:
mas.at at.clamatis duo. tis duo.mãt duo ant duo. m9 m9.
clamatis tis.clamant mant. Præteritum imperfectum.
Clamabam bã.clamabas bas.clamabat bat.tis duo tis duo
clamabant duo bant duo.clamabamus mus.batis atis.cla-
mabant clamabant.

Præteritum perfectum.

Clamaui.clamauiſti.clamauit.
Præteritumpluſq̃perfectum Clamaueram.ras.rat.
Aoriſtus primus. Clamaui.ſti.uit.
Futurum clamabo.bis. bit.
Imperatiua actiua.. præſens.
Clama ma.clamet met.ate duo te duo.ment duo mẽt duo.
clamate te. clament clament.

Παρακείμενος.

Βεβόηκε, βεβοηκέτω. Ἀόριστος α. Βόησον, βοησάτω. Εὐκτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς. Βοάοιμι ῷμι, βοάοις ῷς, βοάοι ῷ. βοάοιτον ῷτον, βοάοιτην ῴτην, βοάοιμεν ῷμεν, βοάοιτε ῷτε, βοάοιεν ῷεν.

Παρακείμενος.

Βεβοήκοιμι, βεβοήκοις κοι. Ἀόριστος α. Βοήσαιμι. βοήσαις. βοήσαι. Αἰολικόν. Βοήσεια. Βοήσειας. ειε. Μέλλων. Βοήσοιμι, βοήσοις, σοι. Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς. Ἐὰν βοάω ῶ. βοάῃς ᾷς, βοάῃ ᾷ. ἐὰν βοάητον ᾶτον, βοάητον ᾶτον. ἐὰν βοάωμεν. ῶμεν, βοάητε ᾶτε, βοάωσι ῶσι. Παρακείμενος Ἐὰν βεβοήκω, κῃς, κῃ. Ἀόριστος α. Ἐὰν βοήσω. σῃς σῃ. Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. Ἐνεστώς. Βοάειν ᾶν. Παρακείμενος. Βεβοηκέναι. Ἀόριστος α. Βοῆσαι. Μέλλων. Βοήσειν. Μετοχαὶ ἐνεργητικαί. Ἐνεστώς. Ὁ βοάων ῶν. τοῦ βοάοντος ῶντος. Ἡ βοάουσα ῶσα. τῆς βοαούσης ώσης. Τὸ βοάον ῶν. τοῦ βοάοντος ῶντος.

Παρακείμενος.

Ὁ βεβοηκώς. Ἡ βεβοηκυῖα. Τὸ βεβοηκός.

Ἀόριστος α.

Ὁ βοήσας. Ἡ βοήσασα Τὸ βοῆσαν. Μέλλων.
Ὁ βοήσων Ἡ βοήσουσα Τὸ βοῆσον.

præteritum perfectum
Clamato tu. clamato ille. Aoriſtus prim9 clamato tu clamato ille. Optatiua Actiua præſens. Clamarem
rē. clamares res. clamaret ret. clamaretis duo retis duo clamarēt duo rēt duo. Clamaremus rem9. clamaretis retis clamarent rent. Præteritum perfectum
clamauiſſem. uiſſes. uiſſet. Aoriſtus primus clamauiſſem clamauiſſes. uiſſet. æolicus clamauiſſem. uiſſes. uiſſet.
Futurum clamem clames clamet. Subiunctiua
Actiua. præſens ſi clamarem rem. clamares res. clamaret ret. ſi clamaretis duo tis duo. rēt duo rēt duo ſi clamaremus remus. clamaretis retis. clamarent rent. Præteritū pfectū
Si clamauerim. ris. rit. Aoriſtus primus. ſi clamauero ris. rit. Infinitiua Actiua præſens clamare.
are. præteritum perfectum clamauiſſe aoriſtus prim9 clamauiſſe. Futurum clamatum ire. participia actiua
præſens hic clamans. mans. clamantis mantis. hæc clamans mans. huius clamantis. tis. hoc clamans mās. h9 clamantis mantis.

Præteritum perfectum.
Qui clamauit: Quæ clamauit. quod clamauit.
Aoriſtus primus
Qui clamauit: quæ clamauit: quod clamauit. Futurum
Hic clamaturus. hæc clamatura. hoc clamaturum.

Ὁριστικὰ παθητικά. Ἐνεστώς. Βοάομαι ῶμαι. βοάῃ ᾷ. βοάεται ᾶται. βοαόμεθον. ώμεθον, βοάεσθον ᾶσθον, βοάεσθον ᾶσθον. βοαόμεθα ώμεθα βοάεσθε ᾶσθε. βοάονται ῶνται. Παρατατικός. Ἐβοαόμην ώμην, ἐβοάου ῶ, ἐβοάετο ᾶτο. ἐβοαόμεθον. ώμεθον, ἐβοάεσθην ᾶσθην, ἐβοαέσθην άσθην ἐβοαόμεθα ώμεθα, ἐβοάεσθε ᾶσθε, ἐβοάοντο ῶντο. Παρακείμενος. βεβόημαι, βεβόησαι, ται.

Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων.

Βεβοήσομαι, βεβοήσῃ, σεται.

Ὑπερσυντέλικος. Ἐβεβοήμην, ἐβεβόησο, ἐβεβόητο.

Ἀόριστος. α.

Ἐβοήθην, ἐβοήθης, θη. Μέλλων. α. Βοηθήσομαι. βοηθήσῃ. ται. Μέσος ἀόριστος. α. Ἐβοησάμην ἐβοήσω, το. Μέσος μέλλων. α. βοήσομαι. βοήσῃ. εται. προστακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς. βοάου ῶ. βοαέσθω άσθω, βοάεσθην ᾶσθον, βοαέσθων άσθων, βοάεσθε ᾶσθε, βοαέσθωσαν άσθωσαν. Παρακείμενος. Βεβόησο, βεβοήσθω. Ἀόριστος. α. Βοήθητι, βοηθήτω. Μέσος ἀόριστος. α. Βοῆσαι. βοησάσθω. Εὐκτικὰ παθητικά. ἐνεστώς. Βοαοίμην ῴμην, βοάοιο. ῷο βοάοιτο ῷτο. βοαοίμεθον ῴμεθον, βοάοισθον ῷσθον, βοαοίσθην ῴσθην. βοαοίμεθα ῴμεθα, βοάοισθε ῷσθε. βοάοιντο ῷντο.

indicatiua passiua præsens clamor ror
clamaris ris clamatur tur amur duo mur duo cla-
mamini duo ni duo antur duo tur duo clamamur mur
clamamini mini clamantur tur. Præteritum imperfectũ
clamabar bar. baris ris. batur tur. clamaba-
mur duo. mur duo. bamini duo ni duo. bantur duo tur duo.
clamabamur mur bamini mini. mabantur ban
turptm̃ perfectũ clamatus sum. clamatus es clamatus est.
Postpaulo Futurum.
Clamabor beris bitur.
ptũm plus q̃ pfectũ clamatus fuerã. matus eras matus fue
rat. Aoristus primus.
Clamatus fui. matus fuisti. matus fuit. futurũ primũ clama
bor beris bitur. Medius Aoristus primus clamaui
clamauisti uit. Medium futurũ primum clamabo bis bit.
Imperatiua passiua præsens clamare re. clame
tur tur. clamamini duo ni duo. entur duo tur duo. cla
mamini mini. entur tur. præte-
ritũ pfectũ mator tu tor ille. Aoristus prius clamator tu cla
mator ille. Medius Aoristus prius. clamato tu ato ille. Opta
tiua passiua præsens. Clamarer rer. clamare
ris ris. clamaretur retur. clamaremur duo mur duo: remi-
ni duo ni duo. rentur duo: tur duo. clamaremur re-
mur clamaremini mini. clamarentur rentur.

Παρακείμενος.

Βεβοήμην βεβόηο βεβόητο. Μετ' ὀλίγον μέλλων. βεβοήσοίμην βεβοήσοιο βεβοήσοιτο. Ἀόρισ α. Βοηθείην βοηθείης βοηθείη. Μέλλων. α. Βοηθησοίμην βοηθήσοιο. βοηθήσοιτο. Μέσος ἀόριστος. α. Βοησαίμην βοήσαιο σαιτο. Μέσος μέλλων. α. Βοησοίμην. βοήσοιο σοιτο. Ὑποτακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.
Ἐὰν βοάωμαι ῶμαι βοάῃ ᾶ, βοάηται ᾶται. ἐὰν βοαώμεθον ώμεθον. βοάηθον ᾶθον, βοάηθον ᾶθον. ἐὰν βοαώμεθα ώμεθα, βοάηθε ᾶθε. βοάωνται ῶνται. Παρακείμενος. Ἐὰν βεβοῶμαι. βεβοῇ βεβοῆται. Ἀόριστος. α. Ἐὰν βοηθῶ, βοηθῇς. ῇ. Μέσος ἀόριστος. α. Ἐὰν βοήσωμαι, βοήσῃ, σηται. Ἀπαρέμφατα παθητικά. Ἐνεστώς. βοάεσθαι. ᾶσθαι. Παρακείμενος. βεβοῆσθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Βεβοήσεσθαι. Ἀόριστος. α. Βοηθῆναι. Μέλλων. α. βοηθήσεσθαι. Μέσος ἀόριστος. α. βοήσασθαι. Μέσος μέλλων. α. βοήσεσθαι. Μετοχαὶ παθητικαί. Ἐνεστώς. Ὁ βοαόμενος ώμενος. τοῦ βοαομένου ωμένου. Ἡ βοαομένη ωμένη. τῆς βοαομένης ωμένης. Τὸ βοαόμενον ώμενον. τοῦ βοαομένου ωμένου.

Παρακείμενος.

Ὁ βεβοημένος. Ἡ βεβοημένη. Τὸ βεβοημένον.

præteritum perfectum

Clamatus essem matus. ees clamatus eēt post paulo futurꝝ clamer clameris. clametur. Aoristus prim9 clamarer clamareris clamaretur. Futurum primum clamer clameris clametur. Medius aoristus primus clamem clames clamet. Medium futurum primumclamabo clamabis clamabit. Subiunctiua passiua præsens. Si clamarer rer. clamareris reris clamaretur retur. Si remur duo mur duo. mini duo ni duo. clamarētur duo marentur duo Si clamaremur mur clamaremini mini clamarentur rentur. præteritum perfectum. si clamatus fuerī atus fueris tus fuerit. aoristus primus. si atus ero tus eris rit. Medius aoristus primus Si clamauero maueris rit.

Infinitiua passiua præsens clamari. ri. præteritum perfectum clamatum esse. postpaulo Futurū clamatum iri. aoristus primus clamatum eē futurum primū. clamatū iri. medi9 aorist9 primus clamauisse Mediū futurū primum clamatū iri. participia passiua. præsens. Qui clamat' qui clamatur Quæ clamatur. quæ clamatur. Quod clamat'. quod clamatur.

præteritūm perfectūm.

Hic clamatūs, hæc clamata. hoc clamatū.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. Ὁ βεβοησόμενος. Ἡ βεβοησο-
μένη. Τὸ βεβοησόμενον. Ἀόριστος α. Ὁ βοηθείς.
Ἡ βοηθεῖσα. Τὸ βοηθέν. Μέλλων α. Ὁ βοηθησό-
μενος. Ἡ βοηθησομένη. Τὸ βοηθησόμενον. Μέσος
ἀόριστος α. Ὁ βοησάμενος. Ἡ βοησαμένη. Τὸ βο-
ησάμενον. Μέσος μέλλων α. Ὁ βοησόμενος.
Ἡ βοησομένη. Τὸ βοησόμενον.

Περὶ τῆς τρίτης συζυγίας.

Ἡ τρίτη συζυγία τῶν περισπωμένων διὰ τοῦ ο ω
προφέρεται, οἷον χρυσόω ῶ, καὶ ἐν τῇ παραληγούσῃ
τοῦ μέλλοντος τὸ ω μέγα ἔχει, οἷον χρυσώσω. πλὴν
τοῦ ἀρόω ἀρόσω, ὁμόω ὀμόσω, ἐνόω ἐνόσω, βόω
βόσω, ὀνόω ὀνόσω. Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. Ἐνε-
στώς. Χρυσόω ῶ. χρυσόεις οῖς. χρυσόει οῖ. χρυ-
σόετον οῦτον. χρυσόετον οῦτον. χρυσόομεν οῦμεν.
χρυσόετε οῦτε. χρυσόουσι οῦσι. Παρατατικός.
Ἐχρύσοον ουν. ἐχρύσοες ους. ἐχρύσοε ου. ἐχρυ-
σοέτην οῦτην. ἐχρυσοέτην ούτην. ἐχρυσόομεν οῦ-
μεν. ἐχρυσόετε οῦτε. ἐχρύσοον ουν.

Παρακείμενος.

Κεχρύσωκα, κας, κε. Ὑπερσυντέλικος. Ἐκε-
χρυσώκειν, κεις, κει. Ἀόριστος α. Ἐχρύσω-
σα, ἐχρύσωσας, ἐχρύσωσε. Μέλλων.
χρυσώσω, χρυσώσεις, χρυσώσει.

postpaulo futurum.hic clamandus hæc claman-
da. hoc clamandum.aoristus primus.hic clamatus
hæc clamata hoc clamatum. Medius
Aoristus primus.Qui.clamauit.quæ clama-
uit.quod clama-
uit.Medium Futurum primum hic clamaturus.
hæc clamatura hoc clamaturum.

De tertia Coniugatione

Tertia coniugatio circunflexorum per oo.
profertur ut inauro ro. & in penultima
futuri o mega habet ut inaurabo.præter
aro Arabo.Iuro iurabo unio uniam
Nutrio nutriam.quæro quæram. Indicatiua passiua præ-
sens.Deauro ro.deauras ras.deaurat rat.deaura-
tis duo tis duo.deaurant duo rant duo.deauramus mus
deauratis ratis.deaurant rant. Præteritum impfectũ.
Deaurabam bam. deaurabas bas. deaurabat bat.deauraba
tis duo batis duo. deaurabãt duo bãt duo.deaurabamus de
aurabamus.deaurabatis deaurabatis deaurabant rabant.

Præteritum perfectum.

Deauraui:deaurauisti deaurauit.Ptm̃plusq̃ perfectũ deau
raueram deauraueras deaurauerat. Aoristus primus de
auraui deaurauisti deaurauit. Futurum.
deaurabo:deaurabis:deaurabit.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Χρύσοε ου. χρυσοέτω ούτω. χρυσόετον οῦτον. χρυσοέτων ούτων. χρυσόετε οῦτε. χρυσοέτωσαν ούτωσαν

Παρακείμενος. Κεχρύσωκε κεχρυσωκέτω.

Ἀόριστος α. Χρύσωσον χρυσωσάτω.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστὼς

Χρυσόοιμι οῖμι. χρυσόοις οῖς. χρυσόοι οῖ. χρυσόοιτον οῖτον. χρυσοοίτην οίτην. χρυσόοιμεν οῖμεν. χρυσόοιτε οῖτε. χρυσόοιεν οῖεν. Παρακείμενος

Κεχρυσώκοιμι κεχρυσώκοις. κεχρυσώκοι.

Ἀόριστος α. Χρυσώσαιμι χρυσώσαις χρυσώσαι. αἰολικὸς χρυσώσεια σειας σειε. Μέλλων.

Χρυσώσοιμι χρυσώσοις χρυσώσοι.

Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Ἐὰν χρυσόω ῶ. χρυσόῃς οῖς. χρυσόῃ οῖ. ἐὰν χρυσόητον ῆτον. χρυσόητον ῆτον. ἐὰν χρυσόωμεν ῶμεν. χρυσόητε ῆτε. χρυσόωσι. ῶσι. Παρακείμενος.

Ἐὰν κεχρυσώκω κεχρυσώκῃς κεχρυσώκῃ.

Ἀόριστος α. Ἐὰν χρυσώσω χρυσώσῃς χρυσώσῃ.

Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικὰ Ἐνεστὼς.

Χρυσόειν οῦν. Παρακείμενος. Κεχρυσωκέναι.

Ἀόριστος α. Χρυσῶσαι. Μέλλων. χρυσώσειν.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ Ἐνεστώς

Ὁ χρυσόων ῶν. Τοῦ χρυσόοντος οῦντος. Ἡ χρυσό

Imperatiua actiua Præſens.
Deaura ra.deauret ret. deauretis duo:tis duo.deau-
rent duo. rent duo. deaurate ate. deaurēt.rent.
Præteritum perfectum deaurato tu deaurato ille:
Aoriſtus primus Deaurato tu. deaurato il'e.
Optatiua actiua Præſens.
Deaurarē rē deaurares res. deauraret ret. deauraretis duo.
tis duo.deaurarēt duo rēt duo.deauraremus mus deaurare
tis tis.deaurarent rent. Præteritum pfectum.
Deaurauiſſem deaurauiſſes deaurauiſſet
Aoriſtus primus deaurauiſſem deaurauiſſes deaurauiſſet.
Aeolicus deaurauiſſem ſes ſet. Futurum
deaurem deaures deauret
Subiunctiua actiua Præſens.
Si deaurem rem.deaures res.deauret ret.ſi deaure-
tis duo:tis duo.deaurent duo rent duo ſi deauremus remus.
deauretis retis deaurent rent. Præteritum perfectum.
Si deaurauerim deaureueris deaurauerit.
Aoriſtus primus ſi deaurauero deauraueris deaurauerit
Infinitiua actiua præſens.
deaurare re.præteritum perfectum deaurauiſſe.
Aoriſtus primus deaurauiſſe. Futurum deauratum ire
participia actiua præſens.
Hic deaurans rans huius rantis rantis. Hæc de-

ουσα οῦσα. τῆς χρυσοούσης οὔσης. Τὸ χρυσόον οῦν. Τοῦ
χρυσόοντος οῦντος. Παρακείμενος. Ὁ κεχρυσωκὼς
τοῦ κεχρυσωκότος. Ἡ κεχρυσωκυῖα τῆς κεχρυσω-
κυίας. Τὸ κεχρυσωκὸς τοῦ κεχρυσωκότος. Ἀόρι-
στος. α. Ὁ χρυσώσας τοῦ χρυσώσαντος. Ἡ χρυσώ-
σασα τῆς χρυσωσάσης. Τὸ χρυσῶσαν τοῦ χρυ-
σώσαντος. Μέλλων. Ὁ χρυσώσων τοῦ χρυσώ-
σοντος. Ἡ χρυσώσουσα τῆς χρυσωσούσης. Τὸ
χρυσῶσον τοῦ χρυσώσοντος.

Ὁριστικὰ παθητικά. Ἐνεστὼς

Χρυσόομαι οῦμαι. χρυσόῃ οῖ. χρυσόεται οῦται. χρυσοόμε-
θον οὐμεθον. χρυσόεσθον οῦσθον. χρυσόεσθον οῦσθον
χρυσοόμεθα οὐμεθα. χρυσόεσθε οῦσθε. χρυσόον-
ται οῦνται. Παρατατικὸς Ἐχρυσοόμην
ούμην. ἐχρυσόου οῦ. ἐχρυσόετο οῦτο. ἐχρυσοό-
μεθον ούμεθον. ἐχρυσόεσθον οῦσθον. ἐχρυσοέσθην ούσθην
ἐχρυσοόμεθα ούμεθα. ἐχρυσόεσθε οῦσθε. ἐχρυ-
σόοντο οῦντο. Παρακείμενος Κεχρύσωμαι
κεχρύσωσαι σωται. Μετ' ὀλίγον μέλλων
Κεχρυσώσομαι κεχρυσώσῃ κεχρυσώσεται.

Ὑπερσυντέλικος.

Ἐκεχρυσώμην ἐκεχρύσωσο ἐκεχρύσωτο.
Ἀόριστος. α. Ἐχρυσώθην ἐχρυσώθης ἐχρυσώθη
Μέλλων. α. Χρυσωθήσομαι σῃ σεται.

aurans huius deaurantis.hoc deaurans huius
deaurantis Præteritum perfectum.Qui deaurauit.
Quæ deaura-
uit.Quod deaurauit. Aori-
ſtus primus.Qui deaurauit.Quæ deau-
rauit.Quod deaura-
uit.Futurum hic deauraturus huius deaura-
turi.hæc deauratura huius deauraturæ.hoc
deauraturum huius deauraturi.

Indicatiua paſſiua. Præſens.

Deauror ror.deauraris ris.deauratur ratur.deaura-
mur duo.mur duo.mini duo.ni duo.rant᷑ duo.rantur duo.
deauramur mur. deauramini ni.deauran-
tur.tur. Præteritum imperfectum. deaurabar.
bar.baris ris.batur.tur.deauraba-
mur duo.mur duo.mini duo.ni duo.bantur duo.tur duo.
deaurabamur mur.bamini ni.deaura-
bantur tur. Præteritum perfectum deauratus fui.
deauratus fuiſti.deauratus fuit. poſtpaulo futurum
Deaurabor.raberis.rabitur.

præteritum pluſq̃perfectum.

Deauratus fueram.ratus fueras. ratus fuerat.
Aoriſtus primus deauratus fui.fuiſti.fuit.
Futurum primum.deaurabor deauraberis.deaurabitur.

Μέσος ἀόριστος πρῶτος. Ἐχρυσωσάμην ἐχρυσώ-
σω ἐχρυσώσατο. Μέσος μέλλων. α. Χρυσώσο-
μαι χρυσώσῃ χρυσώσεται. Προστακτικὰ παθη-
τικὰ. Ἐνεστὼς. Χρυσόου οῦ. χρυσοέσθω ούσθω. χρυ-
σοέσθον οῦσθον. χρυσοέσθων ούσθων. χρυσόεσθε
οῦσθε χρυσοέσθωσαν ούσθωσαν. Παρακείμενος.
Κεχρύσωσο κεχρυσώσθω. Ἀόριστος α. Χρυσώ-
θητι χρυσωθήτω. Μέσος ἀόριστος α. χρύσωσαι
χρυσωσάσθω. Εὐκτικὰ παθητικὰ Ἐνεστὼς.
χρυσοοίμην οίμην. χρυσόοιο οῖο. χρυσόοιτο οῖτο. χρυ-
σοοίμεθον οίμεθον. χρυσόοισθον οῖσθον. χρυσοοίσθην
οίσθην. χρυσοοίμεθα οίμεθα χρυσόοισθε οῖσθε χρυ-
σόοιντο οῖντο. Παρακείμενος.
Κεχρυσώμην. κεχρύσωο. Μετ' ὀλίγον μέλλων.
Κεχρυσωσοίμην κεχρυσώσοιο κεχρυσώσοι-
το. Ἀόριστος α. Χρυσωθείην χρυσωθείης χρυσωθείη.
Μέλλων. α. χρυσωθησοίμην χρυσωθήσοιο χρυ-
σωθήσοιτο. Μέσος ἀόριστος πρῶτος
Χρυσωσαίμην χρυσώσαιο χρυσώσαιτο.
Μέσος μέλλων πρῶτος. Χρυσω-
σοίμην χρυσώσοιο χρυσώσοιτο. Ὑποτακτικὰ.
παθητικὰ Ἐνεστὼς. Ἐὰν χρυσόωμαι ῶμαι. χρυσόῃ. οῖ
χρυσόηται ῶται. ἐὰν χρυσοώμεθον ώμεθον. χρυσόησθον οῖ-
σθον χρυσόησθον οῖσθον. ἐὰν χρυσοώμεθα ώμεθα

Medius Aoriſtus primus: deaurauí deau-
rauiſti deaurauit. Medium futurum primum deau-
rabo deaurabis deaurabit. Imperatiua paſſi-
ua. Præſens deaurare re. deauretur retur. deau-
raminor duo minor duo. deaurãtor duo rãtor duo raminor
minor rantor tor. Præteritum perfectum.
Deaurator tu deaurator ille. Aoriſtus primus deau-
rator tu deaurator ille. Medius aoriſtus primus deaurato tu
deaurato ille. Optatiua paſſiuapræſens.
Deaurarer rer. deaurareris reris. retur retur. deau-
raremurduo remur duo deauraremini duo ni duo rent̃ duo
rentur duo. deauraremur mur. remini mini. deau-
rarentur rentur. Præteritum perfectum.
Deauratus eſſem deauratus eſſes. poſt paulo futurum
deaurer deureris deaure-
tur. Aoriſtus primus. deauratus eſſem ratus eſſes. atus eſſet
Futurum primum. deaurer deaureris deau-
retur. Medius Aoriſtus primus
Deaurem deaures deauret
Medium Futurum primum: deau-
rem deaures deauret. Subiunctiua
paſſiua præſens. ſi deaurer rer. reris ris.
deauretur retur. ſi deauremur duo mur duo. mini duo.
mini duo. rentur duo tur duo. ſi deauremur mur.

χρυσόησθε ῆσθε. χρυσόωνται ῶνται. Παρακείμενος. Ἐὰν
κεχρυσῶμαι κεχρυσῇ κεχρυσῆται. Ἀόριστος α.
Ἐὰν χρυσωθῶ χρυσωθῇς χρυσωθῇ. Μέσος ἀόριστος α.
Ἐὰν χρυσώσωμαι χρυσώσῃ χρυσώσηται. Ἀπα-
ρέμφατα παθητικά. Ἐνεστώς. Χρυσόεσθαι οῦσθαι.
Παρακείμενος. Κεχρυσῶσθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων.
κεχρυσώσεσθαι. Ἀόριστος α. Χρυσωθῆναι. Μέλ-
λων α. Χρυσωθήσεσθαι Μέσος ἀόριστος α. Χρυ-
σώσασθαι. Μέσος μέλλων α. Χρυσώσεσθαι.

Μετοχαὶ παθητικαί. Ἐνεστώς.

Ὁ χρυσοόμενος ούμενος. Τοῦ χρυσοομένου, ουμέ-
νου. Ἡ χρυσοομένη ουμένη. τῆς χρυσοομένης ου-
μένης. Τὸ χρυσοόμενον ούμενον. τοῦ χρυσοομέ-
νου ουμένου.

Παρακείμενος.

Ὁ κεχρυσωμένος. Ἡ κεχρυσωμένη. Τὸ κεχρυσω-
μένον. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Ὁ κεχρυσωσόμενος.
Ἡ κεχρυσωσομένη. Τὸ κεχρυσωσόμενον.
Ἀόριστος α. Ὁ χρυσωθείς. Ἡ χρυσωθεῖσα. Τὸ χρυ-
σωθέν. Μέλλων α. Ὁ χρυσωθησόμενος. Ἡ χρυσω-
θησομένη. Τὸ χρυσωθησόμεον. μέσος. ἀόριστος
α. Ὁ χρυσωσάμενος. Ἡ χρυσωσαμένη.
Τὸ χρυσωσάμενον. μέσος μέλλων α. Ὁ χρυσω-
σόμενος. Ἡ χρυσωσομένη. Τὸ χρυσωσόμενην.

deauremini mini.deaurentur rentur. Præterirũ pfectum si deauratus fueri deauratus fueris deauratus fuerit: aorist9 i. si deauratus ero deauratus eris atus erit Medi9 aorist9 i. Si deaurauero deaurraueris deaurauerit. In- finitiua passiua. præsens. deaurari aurari Præteritum perfectum deauratum esse. Post paulo futurũ deauratum iri. Aoristus primus. deauratũ esse. Futurum primum deauratũ iri. Medius Aoristus primus. deaurauisse. Medium Futurum primum. Deauratum ire.

Participia passiua. Præsens.

Qui deauratur deauratur. Quæ deauratur deauratur. Quod deauratur deauratur.

Præteritum perfectum.

Hic deauratus. hæc deaurata. hoc deauratum. post paulo futurum. Hic deaurandus. hæc deauranda. hoc deaurandum. Aoristus primus. Hic deauratus. hæc deaurata. hoc deauratum. Futurum primum. Hic deaurãdus. hæc deauranda. hoc deaurandum. Medius aoristus primus. Qui deaurauit. Quæ deaurauit. Quod deaurauit. Medium Futurũ primũ. hic deauraturus. Hæc deauratura. hoc deauraturum.

Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι σπανίως εὑρίσκονται μέσοι παρακείμενοι καὶ δεύτεροι ἀόριστοι ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων οἷον κτυπῶ ἔκτυπα ἔκτυπον. δουπῶ δέδουπα ἔδουπον. μυκῶ μέμυκα. ἔμυκον. χασμῶ ἔχασμον. ὀλισθῶ ὤλισθον. ἁμαρτῶ ἥμαρτον. βλαστῶ ἔβλαστον. ἀλαλκῶ ἤλαλκον. Ἐπὶ δὲ τῆς τρίτης οὐδαμῶς.

Περὶ τῶν εἰς μι ῥημάτων.

Τὰ εἰς μι ῥήματα ἀπὸ τῶν περισπωμένων ῥημάτων γίνονται. Εἰσὶ δὲ τούτων αἱ συζυγίαι τέσσαρες. ὧν ἡ πρώτη ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων γίνεται οἷον τιθέω ῶ τίθημι. ἔχει δὲ τὸ η ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ. τὸ ε δὲ ἐν τοῦ παθητικοῦ. οἷον τίθημι, τίθεμαι. Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστῶς. Τίθημι. τίθης. τίθησι. τίθετον. τίθετον. τίθεμεν. τίθετε. τιθεῖσι. καὶ ἰωνικῶς τιθέασι. παρατατικός. Ἐτίθην ἐτίθης ἐτίθη. ἐτίθετον. ἐτιθέτην. ἐτίθεμεν, ἐτίθετε. ἐτίθεσαν. Παρακείμενος. Τέθεικα. τέθεικας τέθεικε βοιωτικῶς. Ὑπερσυντέλικος. ἐτεθείκειν. κεις. κει. γράφουσι δὲ διὰ ει διφθόγγου ἔθει βοιωτικῶς. Ἀόριστος α. Ἔθηκα. ἔθηκας, κε. ἀντὶ ἔθησα ἔξω τοῦ κανόνος. ὁμοίως καὶ ἔδωκα καὶ ἧκα καὶ ἤνεγκα καὶ εἶπα, Ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν τὸ σύμφωνον τοῦ οἰκείου μέλλοντος.

Oportet autem ſcire quod raro inueniuntur media
præterita perfecta, & ſecundi aoriſti in
prima & ſecunda coniugatione circunflexorum
ut pulſo pulſaui pulſaui ſtrepo ſtrepui
ſtrepui mugio mugiui mugiui Iuuo iuui
iuui Labor lapſus ſum pecco peccaui germino
germinaui expello iuuans expuli iuuans in autem tertia
nequaquam De in mi uerbis
In mi uerba a circunflexis uer-
bis fiunt. ſunt autem horum coniugationes quatuor quarum
prima a prima circunflexorum fit
ut pono pono pono habet uero ita in penul-
tima actiui e autem in paſſiui
ut pono ponor. Indicatiua actiua præ-
ſens pono ponis ponit ponitis duo ponunt duo po-
nimus ponitis ponunt & Ionice ponunt
Prm̃ pfectum ponebã ponebas ponebat ponebatis duo po-
nebant duo ponebamus ponebatis ponebant Præ-
teritum perfectum poſui poſuiſti poſuit. boetice. Præ-
teritum pluſq̃ perfectum poſuerã. ras. rat ſcribunt᷑ aũt per
e iota diphthongũ more boetico. Aoriſt⁹ primus poſui po-
ſuiſti. pro poſui extra regulam ſimiliter & de-
di & miſi & tuli & dixi hæc. n. non ſerua-
uerunt conſonantem proprii futuri.

Ἀόριστος. β. Ἔθην, ἔθης, ἔθη. ἔθετον ἐθέτην. ἔθεμεν.
ἔθετε. ἔθεσαν. Μέλλων. θήσω θήσεις θήσει. Προστα-
κτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστῶς. Τίθετι. τιθέτω
τίθετον τιθέτων. τίθετε, τιθέτωσαν. Παρα-
κείμενος. Τέθεικε. τεθεικέτω. Ἀόριστος. β. Θέτι ἢ
θὲς θέτω. Εὐκτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστῶς. Τιθεί-
ην, τιθείης, τιθείη, τιθείητον. τιθειήτην τιθείημεν. τι-
θείητε τιθείησαν καὶ τιθεῖεν. Παρακείμενος.
Τεθείκοιμι τεθείκοις τεθείκοι. Ἀόριστος. β.
Θείην. θείης θείη. Μέλλ. Θήσοιμι. οις. σοι. Ὑποτα-
κτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστῶς. Ἐὰν τιθῶ. τιθῇς τιθῇ. ἐὰν
τιθῆτον τιθῆτον. ἐὰν τιθῶμεν. τιθῶτε τιθῆσιν.
Παρακείμενος. Ἐὰν τεθείκω τεθείκῃς τεθείκῃ.
Ἀόριστος. β. Ἐὰν θῶ θῇς θῇ. Ἀπαρέμφατα
ἐνεργητικά. Ἐνεστῶς τιθέναι. Παρακείμε-
νος, Τεθεικέναι. Ἀόριστος. Β. θεῖναι. Μέλλων.
θήσειν. Μετοχαὶ ἐνεργητικαί. Ἐνεστῶς. Ὁ τι-
θεὶς. τοῦ τιθέντος. Ἡ τιθεῖσα. τῆς τιθείσης. Τὸ τι-
θὲν. τοῦ τιθέντος. Παρακείμενος. Ὁ τεθεικὼς. Ἡ
τεθεικυῖα. Τὸ τεθεικὸς. Ἀόριστος. β. Ὁ θεὶς. Ἡ θεῖ-
σα. Τὸ θὲν. Μέλλων. Ὁ θήσων. Ἡ θήσουσα. Τὸ θῆ-
σον. Ὁριστικὰ παθητικά. Ἐνεστῶς.
Τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται. τιθέμεθον τίθεσθον.
τίθεσθον. τιθέμεθα. τίθεσθε. τίθενται.

Aoristus secũdus posui fuisti fuit fuistis duo rũt duo. fuim9 posuistis posuerunt. Futurum ponam pones ponet Imperatiua actiua præsen spone ponat
ponite duo: ponant duo. ponite ponant. Præteritum pfectũ ponito tu ponito ille. Aoristus secũdus ponito tu uel ponito tu ponito ille Optatiua actiua præsens ponerem poneres poneret. poneretis duo. rẽt duo poneremus poneretis ponerent uel ponerent. Præteritum perfectum posuissem posuisses posuisset. Aoristus secundus posuissem sses sset. Futurũ ponam ponas ponat. Subiunctiua actiua præsens si ponam. ponas: ponat: si
ponatis duo ponant duo si ponamus ponatis ponant.
Præteritum perfectum si posuerim posueris posuerit.
Aoristus secundus si posuerim posueris posuerit. Infinitiua actiua præsens ponere Præteritum pfectũ posuisse: Aoristus secundus posuisse. futurũ positurum esse. Participia actiua præsens. Qui ponit: Quæ ponit: Quod ponit. Præteritum perfectum Qui posuit Quæ posuit quod posuit. Aoristus secundus qui posuit quæ posuit quod posuit. Futurũ hic positurus hæc positura hoc positurum. Indicatiua passiua præsens
ponor poneris ponitur ponimur duo mini duo
nuntur duo. ponimur ponimini ponuntur

Παρατατικός.

Ἐτιθέμην, ἐτίθεσο ου, ἐτίθετο, ἐτιθέμετον, ἐτιθέ
σθον, ἐτιθέσθην, ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.
Παρακείμενος. Τέθειμαι. τέθεισαι. τέθειται. Με
τ᾽ ὀλίγον μέλλων. Τεθείσομαι, τεθείσῃ. σεται.
Ὑπερσυντέλικος. Ἐτεθείμην. ἐτέθεισο, ἐτέθειτο.
Ἀόριστος. α. Ἐτέθην, ἐτέθης. θη. Μέλλων. α. Τεθή
σομαι, τεθήσῃ σεται. Μέσος ἀόριστος. β. Ἐθέμην, ἔθεσο
ἢ ἔθου, ἔθετο. Μέσ. μέλλ. α. θήσομαι, θήσῃ σεται. Προσ
τακτικὰ παθητικά. Ἐνεστῶς. Τίθεσο καὶ τίθου,
τιθέσθω, τίθεσθον. τιθέσθων. τίθεσθε, τιθέσθω-
σαν. Παρακείμενος. Τέθεισο, τεθείσθω. Ἀόρι-
στος. α. Τέθητι, τεθήτω. Μέσος ἀόριστος. β. Θέσο
ἢ θοῦ θέσθω. Εὐκτικὰ παθητικά. Ἐνεστῶς. Τιθεί
μην. τίθειο. τίθειτο. τιθείμεθον. τιθείσθον. τιθεί-
σθην, τιθείμεθα. τίθεισθε. τίθειντο. Παρακείμε
νος. Τεθείμην, τεθεῖο. τεθεῖτο. Μετ᾽ ὀλίγον μέλ-
λων. Τεθεισοίμην, τεθείσοιο. Ἀόριστος. α. Τεθείην
τεθείης τεθείη. Μέλλων. α. τεθεισοίμην. σοιο. σοι-
το. Μέσος ἀόριστος. β. Θείμην, θεῖο, θεῖτο. Μέσος
μέλλων. α. Θησοίμην, θήσοιο, θήσοιτο. Ὑποτα
κτικὰ παθητικά. Ἐνεστῶς. Ἐὰν τιθῶμαι. τιθῇ. τι
θῆται. ἐὰν τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον ἐὰν τι
θώμεθα τιθῆσθε, τιθῶνται.

Præteritum imperfectum.

Ponebar ponebaris.baris.batur.ponebamur duo ponebamini duo bantur duo.ponebamur bamini bantur.

Præteritum pfectũ positus sum.positus es.positus ẽ.postpaulo futurum.ponar poneris ponetũr.

Præteritum plusq̃ pfectũ positus fuerã situs ras situsfuerat.

Aorist9 primus.positus fui fuisti fuit :futurum primũ ponar poneris.Medius Aoristus secundus posui posuisti isti posuit.Medium futurum primum ponam pones. Imperatiua passiua præsens ponere & nere.

ponatur: ponimini duo. ponantur duo ponimini ponantur.Præteritumperfectum ponitor tu ponitor ille. Aoristus prim9 ponitor ponitor. Medi9 aorist9 secũdus ponito & ponito ponat. Optatiua passiua præsens.ponerer ponereris poneretur.poneremur duo mini duo ponerentur duo.poneremur poneremini ponerentur. Præteritum pfectum positus essem esses esset Postpaulo futurum ponar ponaris. Aoristus primus positus essem positus esses positus esset.futurũ primũ ponar ponaris ponatᷣ.Medius aoristus secundus posuissem sses sset. Mediũ futurum primum ponam ponas ponat Subiunctiuapassiua præsens si ponar ponaris ponatur.si ponamur duo:mini duo.antur duo:si ponamur ponamini ponantur,

Παρακείμενος.

Ἐὰν τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται. Ἀόριστος. α. Ἐὰν τεθῶ. τεθῇς. τεθῇ. Μέσος ἀόριστος. β. Ἐὰν θῶμαι θῇ. θῆται. Ἀπαρέμφατα παθητικά. Ἐνεστώς. Τίθεσθαι. Παρακείμενος. Τεθεῖσθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Τεθείσεσθαι. Ἀόριστος. α. Τεθῆναι. Μέλλ. α. Τεθήσεσθαι. Μέσος ἀόριστος. β. Θέσθαι. Μέσος μέλλων. α. θήσεσθαι. μετοχαὶ παθητικαί. Ἐνεστὼς Ὁ τιθέμενος. Ἡ τιθεμένη. Τὸ τιθέμενον. Παρακείμενος. Ὁ τεθειμένος Ἡ τεθειμένη. Τὸ τεθειμένον. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Ὁ τεθεισόμενος. Ἡ τεθεισομένη. Τὸ τεθεισόμενον. Ἀόριστος. α. Ὁ τεθείς. Ἡ τεθεῖσα. Τὸ τεθέν. Μέλλων. α. Ὁ τεθησόμενος. Ἡ τεθησομένη. Τὸ τεθησόμενον. Μέσος ἀόριστος. β. Ὁ θέμενος. Ἡ θεμένη. Τὸ θέμενον. Μέσος μέλλων. α. Ὁ θησόμενος. Ἡ θησομένη. Τὸ θησόμενον

Περὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν εἰς μι.

Δευτέρα συζυγία τῶν εἰς μι. γίνεται ἀπὸ τῆς δευτέρας τῶν περισπωμένων. οἷον ἱστάω ῶ. ἵστημι. ἔχει δὲ τὸ. η. ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ, τὸ. α. δὲ ἐν τοῦ παθητικοῦ, οἷον ἵστημι, ἵσταμαι. Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς. Ἵστημι, ἵστης. ἵστησι. ἵστατον. ἵστατον. ἵσταμεν. ἵστατε. ἱστᾶσι.

Præteritum perfectum

Si positus fuerim: tus eris: tus erit. Aoristus primus si positus fuero. tus eris: tus erit. Medius aoristus fs si posuero eris erit. Infinitiua passiua præsens

poni. præteritum perfectum positum esse: postpaulo Futurum positum iri. Aoristus primus positū eē: futurum positum iri. Medius aoristus secundus posuisse. Medium Futurū primum positurum esse. Participia passiua præsens Qui ponitur quæ ponitur quod ponitur. Præteritum pfectum hic positus hæc posita hoc positum. Postpaulo futurum. hic ponendus hæc ponenda hoc ponendum. Aoristus primus hic positus hæc posita hoc positum Futurum primum hic ponēdus hæc ponenda hoc ponendum. Medius Aoristus secundus: Qui posuit quæ posuit quod posuit. Medium futurum primum hic positurus hæc positura hoc positurum.

De secunda coniugatione uerbo℞ in mi.

Secunda coniugatio eorum quæ in mi fit a secunda circunflexorum. ut statuo statuo statuo. habet autem ita in penultima actiui. alpha uero in passiui: ut statuo statuor. Indicatiua actiua præsens statuo statuis statuit statuitis duo statuunt duo statuimus statuitis statuunt.

Παρατατικός.

Ἵστην ἵστης ἵστη. ἵστατον ἱστάτην. ἵσταμεν ἵστατε ἵστασαν.
Παρακείμενος. Ἕστακα ἕστακας ἕστακε. καὶ οὐχ ἑ-
στήκα εἰς διαφορὰν τοῦ ἕστηκα ἀπὸ τοῦ ἑστήκω γι-
νομένου· ὁμοίως καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος ἑστάκειν ἑ-
στάκεις ἑστάκει. Ἀόριστος α. Ἔστησα ἔστησας ἔστησε.
Ἀόριστος δεύτερος. Ἔστην ἔστης ἔστη. ἔστητον ἐστήτην.
ἔστημεν ἔστητε. ἔστησαν. Μέλλ. Στήσω στήσεις στήσει.
Προστακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστὼς. Ἵσταθι ἱστά-
τω. ἵστατον ἱστάτων. ἵστατε ἱστάτωσαν. Παρακεί-
μενος. Ἕστακε ἑστακέτω. Ἀόριστος α. Στῆσον στησάτω.
Ἀόριστος β. Στῆθι στήτω. Εὐκτικὰ ἐνεργητικά.
Ἐνεστὼς. Ἱσταίην ἱσταίης ἱσταίη. ἱσταίητον ἱσταιήτην. ἱ-
σταίημεν ἱσταίητε ἱσταίησαν καὶ ἱσταῖεν.

Παρακείμενος.

Ἑστάκοιμι ἑστάκοις ἑστάκοι.
Ἀόριστος πρῶτος. Στήσαιμι στήσαις στήσαι στή-
σεια. στήσειας στήσειε αἰολικῶς. Ἀόριστος β. Σταίην
σταίης σταίη.

Μέλλων.

Στήσοιμι στήσοις στήσοι. Ὑποτακτικὰ ἐνεργη-
τικά. Ἐνεστὼς. Ἐὰν ἱστῶ ἱστᾷς ἱστᾷ. Ἐὰν ἱστᾶτον
ἱστᾶτον. ἐὰν ἱστῶμεν ἱστᾶτε ἱστῶσι.

Παρακείμενος.

Ἐὰν ἑστάκω ἑστάκῃς ἑστάκῃ.

Præteritum impfectum.

ſtatuebam bas bat batis duo bant duo bamus batis bant. Præteritum pfectum ſtatui ſtatuiſti ſtatuit & non exτiti ad differentiam extiti ab exiſto facti. ſimiliter & præteritum pluſquampfectum ſtatuerã ſtatueras rat. Aoriſtus primus ſtatui ſtatuiſti ſtatuit. Aoriſtus ſecũdus ſtatui ſtatuiſti ſtatuit tuiſtis duo rũt duo ſtatuimus ſtatuiſtis ſtatuerunt. Futurũ ſtatuã tues ſtatuet Impatiua actiua præſens. ſtatue ſtatuat ſtatuite duo: ſtatuant duo. ſtatuite ſtatuant. præteritũp fectum ſtatuito ſtatuito. Aoriſtus primus ſtatuito ſtatuito Aoriſtus ſecundus ſtatuito ſtatuito. Optatiua actiua præſens ſtatuerem. res ret retis duo rent duo ſtatueremus ſtatueretis ſtatuerent ſtatuerent.

Præteritum pfectum.

ſtatuiſſem ſtatuiſſes ſtatuiſſet.

Aoriſtus primus ſtatuiſſem ſtatuiſſes ſtatuiſſet ſtatuiſſem ſtatuiſſes ſtatuiſſet æolice. Aoriſtus ſecundus ſtatuiſſem ſtatuiſſes ſtatuiſſet. Futurum. ſtatuam ſtatuas ſtatuat Subiunctiua Actiua præſens ſi ſtatuam ſtatuas ſtatuat. ſi ſtatuatis duo. ſtatuant duo. ſi ſtatuamus ſtatuatis ſtatuant.

Præteritum perfectum.

Si ſtatuiſſem ſtatuiſſes ſtatuiſſet.

Ἀόριστος α. Ἐὰν στήσω στήσῃς στήσῃ. Ἀόριστος β. Ἐὰν
στῶ στῇς στῇ. Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.
Ἱστάναι. Παρακείμενος. ἑστακέναι. Ἀόριστος α.
Στῆσαι. Ἀόριστος β. Στῆναι. Μέλλων. Στήσειν.
Μετοχαὶ ἐνεργητικαί. Ἐνεστώς. Ὁ ἱστάς. τοῦ
ἱστάντος. Ἡ ἱστᾶσα τῆς ἱστάσης. Τὸ ἱστὰν τοῦ
ἱστάντος. Παρακείμενος. Ὁ ἑστακώς. Ἡ ἑστα-
κυῖα. Τὸ ἑστακός. Ἀόριστος α. Ὁ στήσας. Ἡ στήσα
σα. Τὸ στῆσαν. Ἀόριστος β. Ὁ στάς. Ἡ στᾶσα. Τὸ στάν.
Μέλλων. Ὁ στήσων. Ἡ στήσουσα. Τὸ στῆσον.
Ὁριστικὰ παθητικά. Ἐνεστώς. Ἵσταμαι ἵστα
σαι ἵσταται. ἱστάμεθον ἵστασθον ἵστασθον. ἱστάμεθα
ἵστασθε ἵστανται. Παρατατικός.
ἱστάμην ἵστασο καὶ ἵστω ἵστατο. ἱστάμεθον
Ἵστασθον ἱστάσθην. ἱστάμεθα ἵστασθε ἵσταν
το. Παρακείμενος. Ἕσταμαι ἕστασαι ἕσταται
Μετ' ὀλίγον μέλλων. Ἑστάσομαι ἑστάσῃ ἑστά
σεται. Ὑπερσυντέλικος. Ἑστάμην ἕστασο ἕ
στατο. Ἀόριστος α. Ἐστάθην ἐστάθης ἐ-
στάθη. Μέλλων α. Σταθήσομαι σταθήσῃ σταθήσε
ται. Μέσος ἀόριστος α. Ἐστησάμην ἐστή
σω ἐστήσατο. Μέσος μέλλων α. Στήσομαι στή-
σῃ στήσεται. Προστακτικὰ παθητικά. Ἐ
νεστώς. Ἵστασο καὶ ἵστω ἱστάσθω ἵστασθον

Aoriſtus primus.ſi ſtatuero:ris:rit. Aoriſt9 ſecundus.ſi ſtatuero ris rit. Infinitiua actiua præſens. ſtatuere.præteritum perfectum ſtatuiſſe:Aoriſtus primus. ſtatuiſſe.Aoriſtus ſecundus ſtatuiſſe. futurum ſtatutũ ire. Participia actiua præſens.hic ſtatuens huius ſtatuentis.hæc ſtatuens huius ſtatuentis.hoc ſtatuēs huius ſtatuentis. Præteritum perfectum. qui ſtatuit: quæ ſtatuit.quod ſtatuit.Aoriſtus ſecũdus q ſtatuit q̃ ſta tuit.quod tuit. Aoriſtus primus q ſtatuit q̃ tuit quod tuit. Futurũ hic ſtatuturus hæc ſtatutura hoc ſtatuturũ Indicatiua paſſiua præſens ſtatuere ſtatueris ſtatuitur ſtatuimur duo mini duo untur duo ſtatuimur ſtatuimini ſtatuuntur. Præteritum imperfectum. Statuebar baris & baris: ſtatuebatur ſtatuebamur duo bamini duo.ſtatuebãt duo. ſtatuebamur ſtatuebamini ſtatuebantur.præteritum pfectũ ſtatutus ſum tutus es tutus ē Poſtpaulo futurum ſtatuar ſtatueris ſtatuetur.Præteritũ pluſq̃ perfectũ ſtatutus fuerã tus fueras ſtatutus fuerat. Aoriſtus primus ſtatutus fui fuiſti fuit. Futurum primum ſtatuar ſtatueris ſtatuetur.Medius aoriſtus primus ſtatui ſtatuiſti ſtatuit. Medium futurum primum ſtatuam ſtatues ſtatuet. Imperatiua paſſiua præſens ſtatuere & ſtatuere ſtatuatur ſtatuamini.

ἱστάσθων. ἵστασθε ἱστάσθωσαν. Παρακείμενος.
Ἕστασο ἑστάσθω. Ἀόριστος α. Στάθητι σταθήτω.
Μέσος Ἀόριστος α. Στῆσαι στησάσθω. Εὐκτι-
κὰ παθητικὰ Ἐνεστῶτος. Ἱσταίμην ἱσταῖο ἱσταῖτο. ἱσταίμε-
θον ἱσταῖσθον ἱσταίσθην. ἱσταίμεθα ἱσταῖσθε ἱσταῖντο. Πα-
ρακείμενος. Ἑσταίμην ἑσταῖο ἑσταῖτο. Μετ' ὀλίγον μέλλων.
Ἑστασοίμην ἑστάσοιο ἑστάσοιτο. Ἀόριστος α.
Σταθείην σταθείης. σταθείη. Μέσος ἀόριστος α.
Στησαίμην στήσαιο στήσαιτο. Μέλλων α. σταθησοίμην
σοιο. σοιτο. Μέσος μέλλων α. Στησοίμην στήσοιο στήσοι-
το. Ὑποτακτικὰ παθητικὰ Ἐνεστῶτος.
Ἐὰν ἱστῶμαι ἱστῇ ἱστῆται. ἐὰν ἱστώμεθον ἱστῆσθον ἱστῆσθον. ἐὰν
ἱστώμεθα ἱστῆσθε ἱστῶνται. Παρακείμενος. Ἐὰν ἑστῶ-
μαι ἑστᾷ ἑστᾶται. Ἀόριστος α. Ἐὰν σταθῶ σταθῇς σταθῇ.
Μέσος Ἀόριστος α. Ἐὰν στήσωμαι στήσῃ.
Ἀπαρέμφατα παθητικὰ Ἐνεστῶτος. Ἵστασθαι. Πα-
ρακείμενος. Ἑστάσθαι. μετ' ὀλίγον μέλλων ἑστάσεσθαι.
Ἀόριστος α. Σταθῆναι. Μέλλων α. Σταθήσεσθαι.
Μέσος ἀόριστος α. Στήσασθαι. Μέσος μέλλων α.
στήσεσθαι. Μετοχαὶ παθητικαί. Ἐνεστῶτος.
Ὁ ἱστάμενος. Ἡ ἱσταμένη. Τὸ ἱστάμενον.

Παρακείμενος.

Ὁ ἑσταμένος. Ἡ ἑσταμένη. Τὸ ἑσταμένον.
Ἀόριστος α. Ὁ σταθείς. Ἡ σταθεῖσα. Τὸ σταθέν.

ſtatuantur duo ſtatuimini ſtatuantur. præteritum pfectũ ſtatuitor tu. tuitor ille. Aoriſtus primus ſtatuitor tu. itor ille Medius Aoriſtus primus ſtatuito tu ſtatuito ille. Optatiua paſſiua præſens. Statuerer reris ſtatueretur ſtatueremur duo. eremini. duo. retur duo. remur. minirent. præteritũ pfectũ ſtatutus fuiſſem ſſes ſſet. poſtpaulo Futurum Statuar ſtatuaris ſtatuatur. Aoriſtus primus. ſtatutus eſſem ſtatutus eſſes ſtatutus eſſet. Medius aoriſtꝰ. i ſtatuiſſem ſtatuiſſes ſtatuiſſet. Futurum primum ſtatuar aris atur. Medium futurum primum ſtatuam as ſtatuat. Subiunctiua paſſiua Præſens.

Si ſtatuar aris atur. ſi ſtatuamur duo: mini duo: antur duo: ſi ſtatuamur amini antur. præteritum perfectum ſi ſtatutus fuiſſẽ. tus iſſes: tus ſet. Aoriſtus. i. ſi ſtatutus ero eris erit. Medius aoriſtus primus ſi ſtatuero eris erit.

Infinitiua paſſiua præſens ſtatui. Præteritũ pfectũ ſtatutum eẽ. poſtpaulo futurum ſtatutum iri. Aoriſtus primus ſtatutum eẽ. futurũ primũ ſtatutum iri. Medius Aoriſtus primus ſtatuiſſe. Mediũ futurum primũ ſtaturum eſſe. Participia paſſiua præſens

Qui ſtatuitur: quæ ſtatuitur: quod ſtatuitur.

Præteritum perfectum

Hic ſtatutus. Hæc ſtatuta. Hoc ſtatutum

Aoriſtus primus. Hic ſtatutus. Hæc ſtatuta. hoc ſtatutum.

Μέλλων πρῶτος. Ὁ σταθησόμενος. Ἡ σταθησομένη
Τὸ σταθησόμενον. Μέσος ἀόριστος α. Ὁ στησάμενος. Ἡ
στησαμένη. Τὸ στησάμενον. Μέσος μέλλων α.
Ὁ στησόμενος. Ἡ στησομένη. Τὸ στησόμενον. περὶ τρί-
της συζυγίας τῶν εἰς μι. Ἡ τρίτη συζυγία τῶν εἰς μι
γίνεται ἀπὸ τῆς τρίτης τῶν περισπωμένων. οἷον διδόω ῶ
δίδωμι. ἔχει δὲ τὸ ω μέγα ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ
ἐνεργητικοῦ· τὸ ο δὲ μικρὸν ἐν τοῦ παθητικοῦ. οἷον
δίδωμι δίδομαι. Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστὼς
Δίδωμι δίδως δίδωσι. δίδοτον δίδοτον. δίδομεν
δίδοτε διδοῦσι καὶ ἰωνικῶς διδόασι. Παρα-
τατικός. Ἐδίδων ἐδίδως ἐδίδω. ἐδίδοτον ἐδιδό-
την. ἐδίδομεν ἐδίδοτε ἐδίδοσαν. Παρακείμενος. Δέ-
δωκα δέδωκας δέδωκε. Ὑπερσυντέλικος. Ἐδεδώ-
κειν ἐδεδώκεις ἐδεδώκει. Ἀόριστος α. Ἔδωκα ἔδω-
κας ἔδωκε. Ἀόριστος β. Ἔδων ἔδως ἔδω. ἔδοτον ἐδό-
την. ἔδομεν ἔδοτε ἔδοσαν.

Μέλλων.

Δώσω δώσεις δώσει.
Προστακτικὰ ἐνεργητικά Ἐνεστώς.
Δίδοθι διδότω δίδοτον. διδότων δίδοτε διδότω-
σαν. Παρακείμενος Δέδωκε δεδωκέτω.
Ἀόριστος β. Δόθι ἢ δὸς δότω. Εὐκτικὰ ἐνεργητικά
Ἐνεστώς. διδοίην διδοίης διδοίη. διδοίητον διδοιήτην

Futurum primum hic ſtatuendus hæc ſtatuenda hoc ſtatuendum. Medius Aoriſtus prim9 hic ſtatutus hæc ſtatuta hoc ſtatutum. Medium futurum primum. hic ſtaturus hæc ſtatutura hoc ſtatuturum. De tertia cōiugatiōe coꝝ quæ i mi. Tertia cōiugatio eoꝝ quæ i mi fit a tertia circunflexorum ut do do do habet autem omega in penultima actiui. ſed omicron in paſſiui ut do dor. Indicatiua actiua præſens.

Do das dat: datis duo: dant duo: damus datis dant & Ionice dant. Præteritum imperfectum dabam dabas dabat dabamus duo dabatis duo dabamus dabatis dabant. Præteritum perfectū dedi dediſti dedit. Præteritum pluſquam perfectum dederam dederas dederat Aoriſtus primus dedi dediſti dedit Aoriſtus ſecundus dedi dediſti dedit dediſtis duo dederunt duo. dedimus dediſtis dederunt.

Futurum.

Dabo dabis dabit

Imperatiua Actiua Præſens.

da det date duo dent duo date dent

præteritum perfectum dato dato

Aoriſtus ſecundus dato uel dato dato. Optatiua actiua præſens darem dares daret daretis duo darent duo

διδοίημεν, διδοίητε. διδοίησαν καὶ διδοῖεν. Πα-
ρακείμενος. δεδώκοιμι δεδώκοις κοι. Ἀόριστος. β.
δοίην, δοίης, δοίη. Μέλλ. δώσοιμι. δώσοις. σοι. Ὑ-
ποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς. Ἐὰν διδῶ διδῷς
διδῷ. ἐὰν διδῶτον. διδῶτον. ἐὰν διδῶμεν. διδῶτε
διδῶσι. Παρακείμενος. Ἐὰν δεδώκω, δεδώκῃς. κῃ.
Ἀόριστος. β. Ἐὰν δῶ δῷς δῷ. Ἀπαρέμφατα ἐνεργη-
τικά. Ἐνεστώς. Διδόναι. Παρακείμενος, δεδωκέ-
ναι. Ἀόριστος. β. Δοῦναι. Μέλλων. Δώσειν. Μετο-
χαὶ ἐνεργητικαί. Ἐνεστώς. Ὁ διδούς, Ἡ διδοῦσα.
Τὸ διδόν. Παρακείμενος. Ὁ δεδωκώς, Ἡ δεδωκυῖα
Τὸ δεδωκός. Ἀόριστος. β. Ὁ δούς, Ἡ δοῦσα. Τὸ δὸν
Μέλλων. Ὁ δώσων. Ἡ δώσουσα. Τὸ δῶσον:
Ὁριστικὰ παθητικά. Ἐνεστώς. Δίδομαι. δίδοσαι. καὶ
δίδου δίδοται. διδόμεθον. δίδοσθον. δίδοσθον. δι-
δόμεθα. δίδοσθε. δίδονται:

Παρατατικός.

Ἐδιδόμην ἐδίδοσο καὶ ἐδίδου, ἐδίδοτο. ἐδιδόμε-
θον. ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην. ἐδιδόμεθα. ἐδίδοσθε.
ἐδίδοντο.

Παρακείμενος.

Δέδομαι: δέδοσαι. δέδοται.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

Δεδόσομαι, δεδόσῃ, δεδόσεται.
Ὑπερσυντέλικος. Ἐδόθην ἐδόθης ἐδόθη.

daremus daretis darent & darent: Præteritum pfectũ dedissem dedisses dedisset. Aoristus secũdus dedissem dedisses dedisset. futurum dem des det. Subiunctiua actiua præsens. Si dem des: det si detis duo: dent duo: si demus: detis:
dent. Præteritum perfectum si dederim dederis dederit
Aoristus secundus si dedero. ris. rit. Infinitiua actiua præsens. dare. præteritum perfectum dedisse. Aoristus secundus dedisse. futurum daturum esse. Participia actiua præsens hic dans hæc dans
hoc dans. præteritum perfectum qui dedit quæ dedit
quod dedit. Aoristus secũdus q dedit quæ dedit quod dedit
futurum hic daturus hæc datura hoc daturum.
Indicatiua passiua præsens dor daris &
dare datur. damur duo mini duo dantur duo damur damini dantur.

Præteritum imperfectum.

Dabar dabaris & dabare dabatur dabamur duo bamini duo bantur duo dabamur bamini
bantur. Præteritum perfectum
datus sum datus es datus est
Post paulo futurum
dabor daberis dabitur
Præteritum plusq̃ perfectum datus fueram fueras fuerat

Ἀόριστος. α. Ἐδόθην, ἐδόθης, θη. Μέλλων. α. Δοθήσομαι, σῃ, σεται. Μέσος ἀόριστος. β. Ἐδόμην. ἐδόσο καὶ ἔδου, ἔδοτο. μέσος μέλλων α. δώσομαι, σῃ, σεται. Προστακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς. Δίδοσο καὶ δίδου, διδόσθω δίδοσθον, διδόσθων, δίδοσθε, διδόσθωσαν. Παρακείμενος. Δέδοσο, δεδόσθω. Ἀόριστος. α. Δόθητι, δοθήτω. Μέσος ἀόριστος. β. Δόσο καὶ δοῦ, δόσθω. Εὐκτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς. Διδοίμην, δίδοιο, δίδοιτο. διδοίμεθον, δίδοισθον, διδοίσθην. διδοίμεθα δίδοισθε. δίδοιντο. Παρακείμενος. Δεδοίμην, δεδοῖο. δεδοῖτο. Μετ' ὀλίγον μέλλων. δεδοσοίμην, δεδόσοιο. δεδόσοιτο. Ἀόριστος. α. δοθείην, δοθείης, δοθείη. Μέλλων. α. δοθησοίμην, σοιο, σοιτο.

Μέσος ἀόριστος. β. δοίμην δοῖο δοῖτο.

Μέσος μέλλων. α. δωσοίμην, δώσοιο, δώσοιτο. Ὑποτακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς. Ἐὰν διδῶμαι, διδῷ, διδῶται. ἐὰν διδώμεθον, διδῶσθον διδῶσθον, ἐὰν διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται. Παρακείμενος. Ἐὰν δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶται. Ἀόριστος. α. Ἐὰν δοθῶ, ῇς, ῇ. μέσος ἀόριστος. β. Ἐὰν δῶμαι, δῷ, δῶται. Ἀπαρέμφατα παθητικά. Ἐνεστώς. Δίδοσθαι. παρακείμενος. Δεδόσθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Δεδόσεσθαι. Ἀόριστος. α. Δοθῆναι.

Aoriſtus primus datusfui datus fuiſti datus fuit. futurũ dabo dabis dabit. Medius aoriſtus ſecundus. dedi dediſti & dediſti dedit. Mediũ futurum primũ dabo dabis dabit. Imperatiua paſſiua præſens. dare & dare detur.
damini duo dentur duo. damini dentur. Præteritum perfectum. dator dator. Aoriſtus primus dator dator. Medius aoriſtus ſecundus da & da det. Optatiua paſſiua præſens. darer dareris dare
tur daremur duo daremini duo rentur duo. daremur.
mini darentur. Præteritũ perfectũ dat⁹ fuiſſem datus fuiſſes datus fuiſſet. Poſt paulo futurum der deris detur. Aoriſtus primus datus fuiſſem datus fuiſſes datus fuiſſet. futurum primum der deris detur
Medius aoriſtus ſecundus. dediſſem dediſſes dediſſet
Medium futurum primum dem des det
Subiunctiua paſſiua præſens ſi der deris detur ſi demur duo demini duo den-
tur duo ſi demur demini dentur. Præteritum perfectũ ſi datus fuerim datus fueris fuerit. Aoriſtus prius ſi dat⁹ fuero fueris fuerit. Medi⁹ aoriſt⁹ ſs ſi dedero dederis dederit. Infinitiua paſſiua præſens dari. Præteritum perfectum datum eſſe.
Poſt paulo futurum datum iri. Aoriſtus primus
datum fuiſſe.

Μέλλων. α. δοθήσεσθαι. Μέσος ἀόριστος. β. δόσθαι. Μέσος μέλλων. α. δόσεσθαι. Μετοχαὶ παθητικαὶ Ἐνεστώς. Ὁ διδόμενος. Ἡ διδομένη. Τὸ διδόμενον

Παρακείμενος.

Ὁ δεδομένος. Ἡ δεδομένη. Τὸ δεδομένον.

Μετὰ ὀλίγον μέλλων, Ὁ δεδοσόμενος. Ἡ δεδοσομένη. Τὸ δεδοσόμενον. Ἀόριστος. α. Ὁ δοθείς. Ἡ δοθεῖσα. Τὸ δοθέν. Μέλλων. α. Ὁ δοθησόμενος. Ἡ δοθησομένη. Τὸ δοθησόμενον. Μέσος ἀόριστος. β. Ὁ δόμενος. Ἡ δομένη. Τὸ δόμενον. Μέσος μέλλων. α. Ὁ δοσόμενος. Ἡ δοσομένη. Τὸ δοσόμενον.

Ἡ τετάρτη συζυγία τῶν εἰς. μι. γίνεται ἀπὸ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων ῥημάτων εἰς. υω. ληγόντων οἷον. Ζευγνύω ζεύγνυμι. ἔχει δὲ τὸ. υ. ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ. καὶ παθητικοῦ, οἷον ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι

:Ὁριστικὰ ἐνεργητικά, Ἐνεστώς.

Ζεύγνυμι. ζεύγνυς, ζεύγνυσι. ζεύγνυτον ζεύγνυτον. ζεύγνυμεν. ζεύγνυτε, ζευγνῦσι. καὶ ἰωνικῶς. ζευγνύασι. Παρατατικός.

Ἐζεύγνυν. ἐζεύγνυς, ἐζεύγνυ. ἐζεύγνυτον. ἐζευγνύτην. ἐζεύγνυμεν. ἐζεύγνυτε. ἐζεύγνυσαν.

Οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι ἐξέλιπον, τὰ γὰρ τῆς τετάρτης μέχρι παρατατικοῦ κλίνονται.

Futurum primū datū iri. Medi⁹ Aoriſtus ſecūdus datū eē.
Medium futurum primum daturum eē. Participia paſſiua præſens qui datur quæ datur quod datur.

Præteritum perfectum.

Hic datus hæc data hoc datum.
Poſtpaulo futurum hic dandus hæc danda hoc dandum. Aoriſtus primus hic datus hæc data hoc datum. Futurum primum hic dandus hæc danda. hoc dandum. Medius Aoriſtus ſecundus qui dedit quæ dedit quod dedit. Medium futurum primum Hic daturus: hæc datura: hoc daturum.
Quarta coniugatio eorum quæ in mi. fit a ſexta coniugatione barytonorum uerbrorum in yo deſinentium, ut Iungo iungo. habet autem ypſilon in penultima actiui: & paſſiui: ut Iungo iungor.

Indicatiua actiua præſens.

Iungo iungis iungit. iungitis duo iungunt duo iungimus iungitis iungunt & Ionice iungunt

Præteritum imperfectum.

Iungebam. bas. bat. iungebatis duo iungebant duo. iungebamus iungebatis iungebant.
Alia autem tempora defecerunt nam ea quæ quartæ uſq; ad præteritum imperfectum inflectuntur.

Προσακτικὸν. ζώννυθι, ζευγνύτω. Ἀπαρέμφατον ζευγνῦναι. Μετοχή. Ὁ ζωγνὺς. Ἡ ζωγνῦσα. Τὸ ζωγνὺν. Ὁριστικὰ παθητικά. Ἐνεστώς. ζώννυμαι, ζώγνυσαι, ζώγνυται. ζωννύμεθον. ζώννυσθον, ζώγνυσθον. ζευγνύμεθα, ζώγνυσθε. ζώγνυνται. Παρατατικός. Ἐζωγνύμην, ἐζώγνυσο, ἐζώννυτο. ἐζωγνύμεθον, ἐζώγνυσθον, ἐζωγνύσθην. ἐζωγνύμεθα. ἐζώγνυσθε. ἐζώγνυντο.

Προσακτικόν.

Ζώγνυσο. ζωγνύσθω. ζώγνυσθον. ζωγνύσθων. ζώγνυσθε. ζωγνύσθωσαν. Ἀπαρέμφατον. ζώγνυσθαι. Μετοχαί. Ὁ ζωγνύμενος. Ἡ ζωγνυμένη. Τὸ ζωγνύμενον. Ὑπαρκτικὸν ῥῆμα. Ἐνεστώς. Εἰμὶ. εἶ. ἐστὶ. ἐστὸν. ἐστὸν. ἐσμὲν. ἐστὲ. εἰσί. Παρατατικὸς καὶ παρακείμενος. ἦν. ἦς. ἦν, ἦτον. ἤτην. ἦμεν. ἦτε. ἦσαν. Ὑπερσυντέλικος. ἤμην ἦσο ἦτο. Μέλλων. Ἔσομαι. ἔσῃ. ἔσεται. καὶ ἔσται. ἐσόμεθον. ἔσεσθον, ἔσεσθον. ἐσόμεθα. ἔσεσθε. ἔσονται. Προσακτικὸν. Ἔσο ἔστω. ἔστον. ἔστων. ἔστε. ἔστωσαν καὶ ἔστων. Εὐκτικὸν. Εἴην. εἴης. εἴη. εἴητον. εἰήτην. εἴημεν. εἴητε. εἴησαν. καὶ εἶεν.

Μέλλων.

Ἐσοίμην. ἔσοιο. ἔσοιτο. ἐσοίμεθον. ἔσοισθον. ἐσοίσθην. ἐσοίμεθα. ἔσοισθε. ἔσοιντο.

Imperatiuum iunge iungat. Infinitum iungere. Participium hic iungens hæc iungens hoc iungens. Indicatiua passiua præsens. Iungor iungeris iungitur. iungimur duo iungimini duo iunguntur duo. Iungimur iungimini iunguntur. Præteritum imperfectum iungebar. baris. iungebatur iungebamur duo iungebamini duo iungebantur duo iungebamur iungebamini iungebantur.

Imperatiuum.

Iungere iungatur. iungimini duo iungantur duo: iungimini iungantur. Infinitum Iungi. Participium qui iungitur quæ iungitur quod iungitur. Subſtantiuum uerbum. præſens Sum es eſt eſtis duo ſunt duo ſumus eſtis ſunt. Præteritũ impfectũ & ptm̃ pfectũ fui fuiſti fuit: fuiſtis duo fuerunt duo fuim⁹ fuiſtis fuerũt. Ptm̃ pluſq̃ pfectũ fuerã fueras fuerat. Futurum ero eris erit & erit erimus duo eritis duo erunt duo erimus eritis erunt. Imperatiuum es eſto eſte duo ſint duo eſte ſint & ſint. Optatiuũ eſſem eſſes eſſet eſſetis duo eſſent duo eſſemus eſſetis eſſent & eſſent.

Futurum.

Sim ſis ſit. ſimus duo ſitis duo ſint duo. ſimus ſitis ſint.

Ὑποτακτικόν. Ἐὰν ὦ ᾖς ᾖ. ἐὰν ἦτον ἦτον. ἐὰν ὦμεν ἦτε. ὦσι. Ἀπαρέμφατον. Εἶναι. Μέλλων. Ἔσεσθαι.

Μετοχαί.

Ὁ ὢν τοῦ ὄντος. Ἡ οὖσα τῆς οὔσης. Τὸ ὂν τοῦ ὄντος.

Μέλλων.

Ὁ ἐσόμενος τοῦ ἐσομένου. Ἡ ἐσομένη τῆς ἐσομένης. Τὸ ἐσόμενον τοῦ ἐσομένου.

Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς κλίσεως τῶν
ῥημάτων ἅλις. νῦν δὲ περὶ τῆς
συγγενείας τῶν χρό
νων καὶ μεταβο
λῶν τῶν φω
νηέντων ἢ δι
φθόγγων καὶ
σχηματι
σμοῦ τῶν χρόνων
καί τινων
ἀναλ
καὶ
ων κα
νόνων
λέγωμεν.

Subiunctiuū si fuero fueris fuerit.ritis duo rint duo si rim9
fueritis fuerint Infinitum esse.Futurum fore.

Participia

Hic ens huius entis.Hæc ens huius entis.Hoc ens huius entis.

Futurum.

Hic Futurus huius futuri hæc futura huius futuræ.Hoc futurum huius futuri.

Sed de quidem declinatione
uerborum satis.Nunc autem de
coniugatione tempo-
rum & mutationi-
bus uocali-
um & di-
phthongorum &
formatio-
ne temporum:
& quibusdam
neces-
sari
is regu-
lis
dicamus.

ΠΕΡῚ ΤΗ͂Σ ΣΥΓΓΕΝΕΊΑΣ ΤΩ͂Ν ΧΡΌΝΩΝ ΚΑῚ ΜΕΤΑΒΟΛΙΚΩ͂Ν ΚΑῚ ἈΜΕΤΑΒΌΛΩΝ ΦΩΝΗΈΝΤΩΝ ΚΑῚ ΔΙΦΘΌΓΓΩΝ ΚΑῚ ΠΕΡῚ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ͂ ΤΩ͂Ν ΧΡΌΝΩΝ ΚΑῚ ΤΙΝΩ͂Ν ΚΑΝΌΝΩΝ ἈΝΑΓΚαίων

Περὶ τῆς συγγενείας τῶν χρόνων.

ΤΡΙΩ͂Ν ὄντων τῶν ἀρκτικῶν χρόνων δηλονότι ἐνεστῶτος παρακειμένου καὶ μέλλοντος ἀφ᾽ ὧν γίνονται ἄλλοι τρεῖς παρατατικὸς ὑπερσυντέλικος καὶ ἀόριστος. τρεῖς συγγένειαι τῶν ἓξ φαίνονται χρόνων. ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ. παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου. μέλλοντος καὶ ἀορίστου. Ὅθεν καὶ ὁ παρατατικὸς τὸ τοῦ ἐνεστῶτος φυλάττει σύμφωνον. οἷον γράφω ἔγραφον. ὁ ὑπερσυντέλικος τοῦ παρακειμένου οἷον γέγραφα ἐγεγράφειν. ὁ ἀόριστος τοῦ μέλλοντος οἷον γράψω ἔγραψα. Εἰσὶ δὲ τελικὰ τῶν μελλόντων τρία. ψ. ξ. σ. πλὴν τῶν ἀμεταβόλων. καὶ τρία τῶν παρακειμένων. φ χ κ. Ὅθεν εἰ μὲν ὁ μέλλων τὸ ψ ἔχει, ὁ παρακείμενος τὸ φ. οἷον γράψω γέγραφα. Εἰ δὲ ὁ μέλλων τὸ. ξ. ὁ παρακείμενος τὸ χ. οἷον λέξω λέλεχα. εἰ δὲ ὁ μέλλων τὸ σ. ὁ παρακείμενος τὸ κ. οἷον πλήσω πέπληκα. καὶ τὰ εἰς ἀμετάβολα δὲ καὶ ἔτι τὰ συνηρημένα καὶ εἰς μι εἰς κα ποιοῦσι τὸν παρακείμενον.

DE COGNATIONE TEMPORVM. ET MVTABILIBVS ET IMMVTABILI BVSVOCALIBVSET DIPHTHONGIS ET DE FORMATIONE TEMPO-RVM ET NONNVLLIS regulis neceſſariis.

De cognatione temporum.

CVM tria ſint principalia tempora uideli-cet pñs.præteritũ perfectum.& futurum:a quibus fiunt alia tria ptm̃ imperfectũ & præteritumpluſq̃ pfectũ & indeterminatũ três cognatiões ſex uident̃ temporum.præſentis & præteriti imperfecti:pti pfe cti & pluſq̃ perfecti: futuri & indefiniti.

Vnde & præteritum imperfectum præſentis ſeruat conſonãtem ut ſcribo ſcribebam:præteritum pluſq̃ perfectum præteriti:perfecti ut ſcripſi ſcripſe-ram.Aoriſtus futuri. ut ſcribam ſcripſi.

Sunt autem finales futuri tres pſi.xi.ſigma. præter immutabiles & tres præteritorũ perfectorũ phi:chi.cappa: Vnde ſi quidem futurũ pſi habet præteritũ perfectum. phi.ut ſcribam ſcripſi. Si uero fu-turum xi.præteritumperfectum chi ut dicam di xi. Si autem futurum ſigma:præteritũ perfectũ cappa ut i-plebo impleui & in immutabilem autem:& etiam con-tracta & in mi:in ca faciunt præteritum perfectum.

Περὶ παντὸς ῥήματος.

Πᾶν δὴ ῥῆμα ἢ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται ἢ διφθόγγου ἢ συμφώνου. εἰ μὲν ἀπὸ φωνήεντος ἢ μεταβολικοῦ ἢ ἀμεταβόλου. Περὶ τῶν ἀπὸ ἀμεταβόλων φωνηέντων ἀρχομένων.

Εἰ μὲν ἀπὸ ἀμεταβόλου δηλονότι .η. ι. υ. ω. οὐδεμία τροπὴ γίνεται ἐν τοῖς παρῳχημένοις. οἷον ἠχέω ἤχεον ἤχηκα ἠχήκειν ἤχησα. ἰξεύω ἴξευον ἴξευκα ἰξεύκειν ἴξευσα. ὑβρίζω ὕβριζον ὕβρικα ὑβρίκειν ὕβρισα. ὠφελέω ῶ· ὠφέλεον ουν ὠφέληκα ὠφελήκειν ὠφέλησα. ταῦτα τοι καὶ ἀμετάβολα προσηγόρευται ὡς μὴ τρεπόμενα.

Εἰ δὲ τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος μεταβολικοῦ εἴτουν τρεπτοῦ δηλονότι. α. ε. ο. γίνεται τροπὴ ἐν τοῖς παρῳχημένοις ἣν χρονικὴν αὔξησιν καλοῦμεν. καὶ εἰ μὲν ἄρχεται ἀπὸ τοῦ α. τρέπεται κοινῶς τὸ α εἰς η οἷον ἀνύω ἤνυον ἤνυκα ἠνύκειν ἤνυσα. ἐξαιρεῖται τὸ ἀηθέσσω ἀήθεσσον καὶ ἀηδίζομαι ἀηδιζόμην, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο ηη. καὶ ἄω τὸ πνέω. ἄον ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἦον. καὶ ἀΐω τὸ ἀκούω. ἄϊον ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἤϊον τῷ ἐπορευόμην.

Εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ε ἄρχεται ὁμοίως τρέπεται τὸ ε εἰς η. οἷον ἐλεέω ῶ ἠλέεον ουν ἠλέηκα ἠλεήκειν ἠλέησα.

De omni uerbo.

Omne uerbum uel in a uocali incipit: uel diphthongo: uel cōsonante. Si quidem a uocali uel mutabili uel immutabili. De ab immutabilibus uocalibus incipientibus.

Si qdē ab imutabilib⁹ uidelicet ita iota y psilo o magno nulla mutatio fit in præteritis ut re-
sono resonabā resonui resonuerā.nui.aucupor .cupabar.aucupatus sum .fueram.fui.Iniurius sum.eram.rius.fui iniurius fueram.Iniurius fui.Iuuo :iuuo iuuabam.bam:iuui iuueram iuui .hæ utiq; immu-
tabiles appellatæ sunt.ut quæ non mutantur.

Si uero uerbum incipit a uocali mūta-
bili siue igitur uertibili uidelicet alphā e psilo o micro fit mutatio in præteritis quod temporale augmentum uocamus.& si quidem incipit ab alpha mutatur cōmuniter alpha in ita ut perficio perficiebā perfeci pfecerā perfeci: Excipitur desuesco desuescebam & ab horreo abhorrebam propter continentiam duorum ita & spiro quod est spiro spirabā ut ne coincidat ei quod ē ibā & audio quod ē audio audiebā ut ne coincidat ei quod est ibam ibam.

Si autē ab e psilo incipit similiter mutatur e psilon in ita ut misereor reor.miserebar. bar.misert⁹ sū.tus rā.tussum

πλὴν τῶν σεσημειωμένων. ἐν οἷς μὲν τὸ ε προσ-
λαμβάνει καὶ ι. οἷον ἔχω εἶχον. ἕπω εἷπον. ἕλω
εἷλον. ἑστήκω εἱστήκειν. ἕπομαι εἱπόμην. ἐάω ὢ
εἴαον ὤν. ἑστιῶ εἱστίων. ἑρπύζω εἵρπυζον. ἕρπω
εἷρπον. ἕλκω εἷλκον. ἑλκύω εἵλκυον. ἐρύω εἵρυον.
ἐθίζω εἴθιζον. ἔθω εἴωθα. ἕω εἷμαι. ἐργάζομαι εἰρ-
γαζόμην.

Εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ο τρέπεται τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα
οἷον ὀνομάζω ὠνόμαζον. ὠνόμακα ὠνομάκειν ὠ-
νόμασα. παρὰ ποιηταῖς δὲ τὰ τοιαῦτα ἀναύ-
ξητα ἔτι τὰ ἄτρεπτα μένουσι διὰ τὸ μέτρον ἔθει ἰω-
νικῷ. οἷον ἄκουσεν ἀντὶ ἤκουσεν. ἔλαυνεν ἀντὶ
ἤλαυνεν. ὀνόμηνεν ἀντὶ ὠνόμηνεν.

Περὶ τοῦ ἀττικοῦ παρακειμένου.

Ὅτε δὴ τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ τῶν μεταβολικῶν
τούτων φωνηέντων οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν ἴδιον
παρακείμενον ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν καὶ
μέσον τὰ ἀρκτικὰ δύο γράμματα τοῦ ἐνεστῶ-
τος προστιθέντες τῷ κοινῷ παρακειμένῳ, καὶ τὴν
τρίτην συλλαβὴν συστέλλοντες τῆς τετρασυλλάβου εἰ
μακρὰ εἴη. οἷον ἀκούω ἤκουκα κοινῶς καὶ ἀκήκοα ἀτ-
τικῶς. ἀλείφω ἤλειφα κοινῶς καὶ ἀλήλιφα ἀττικῶς.
ἐλύθω ἤλυθα κοινῶς καὶ ἐλήλυθα ἀττικῶς μέσος παρα-
κείμενος. ἐνέγχω ἤνεγχα κοινῶς καὶ ἐνήνοχα ἀττικῶς.

præter notata in quibus manẽs e psilon asſumit iota ut habeo habebam. dico dicebam. capio capiebam. ſto ſtabã ſequor ſequebar. dimitto dimitto. dimittebã bã. facio cõuiuiũ faciebã cõuiuiũ. ſpo ſpebã ſpo ſpebam. traho trahebã. traho trahebam. traho trahebam. cõſueſco cõſueſcebã. cõſueſco. ſueui induo idut9 ſũ. opor op abar.

Si autem ab o micro mutat omicron in omega ut nomino nominabam nominaui nominaueram nominaui. Apud poetas autem hæc ſine augmento ſiue immutabilia manent propter metrum more ionico ut audiuit pro audiuit. impulit pro impulit. nominauit pro nominauit.

De Attico præterito perfecto.

Quando autem uerbum incipit a mutabilibus. his uocalibus attici faciunt proprium præteritum perfectum actiuum & paſſiuum & medium principales duas litteras præſentis addentes communi præterito perfecto & tertiam ſyllabam corripientes tetraſyllabi ſi longa ſit. ut audio audiui communiter & audiui attice. ungo unxi communiter & unxi attice uenio ueni communiter & ueni attice. Medium præteritum perfectum. fero tuli communiter & tuli attice.

ὀμῶ ὤμωκα κοινῶς, καὶ ὀμώμοκα ἀττικῶς· ὀλέω
ὦ ὤλεκα καὶ ὀλώλεκα· ὀρύσσω ὤρυχα καὶ ὀρώ-
ρυχα· ὄλλω ὦλα, μέσος παρακείμενος καὶ ἀττι-
κῶς ὄλωλα· ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς· οἷον
ἤλειμμαι ἀλήλιμμαι· ἤρεισμαι ἐρήρεμαι· ἐν ἐνίοις δὲ
μόνον προστίθεασιν ε· οἷον ὦσμαι ἔωσμαι, ὤνημαι
ἐώνημαι, ὠνούμην ἐωνούμην, ὥρακα ἑώρακα, ἑώ-
ρων, ἀνῶγα ἀνέωγα. τὸ δὲ ξυνέηκε καὶ εἴσπω ποι-
ητικά· ὥρηται δὲ καὶ τινά, ὧν ἡ τρίτη συλλαβὴ οὐ
συστέλλεται· οἷον, ἀλάλημαι· ἐρήρεικα ἀπὸ τοῦ
ἐρείδω. καὶ ὤρηκα ὀρώρηκα ἀπὸ τοῦ ὀρῶ.

Περὶ τῶν ἀπὸ διφθόγγων ἀρχομένων ῥημά-
των. Εἰ δὲ ἀπὸ διφθόγγου ἄρχεται τὸ ῥῆμα
ἢ ἀπὸ τρεπτῆς ἢ ἀπὸ ἀτρέπτου. εἰ μὲν ἀπὸ ἀτρέ-
πτου δηλονότι ῳ ει ου οὐδεμία τροπὴ γίνεται.
οἷον ᾠδῶ ᾠδον καὶ ᾖδον ἀττικῶς· εἰκάζω εἴκαζον·
οὐρέω ῶ οὔρεον ουν. εἰ δὲ ἀπὸ τρεπτῆς δηλονότι
αι αυ οι· γίνεται ἡ αὐτὴ τροπὴ τῶν μεταβολικῶν
φωνηέντων· εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ αι, τρέπεται τὸ α εἰς η
καὶ τὸ ι ὑπογράφεται· ὅθεν καὶ τὸ ῃ δίφθογγός ἐστι
καταχρηστική· οἷον αἴρω ᾖρον ᾖρκα ᾖρμαι. εἰ δὲ
ἀπὸ τῆς αυ, τρέπεται τὸ α εἰς η· οἷον αὐλέω ῶ·
ηὔλεον ουν ηὔληκα ηὐλήκειν ηὔλησα. εἰ δὲ ἀ-
πὸ τῆς οι, τρέπεται τὸ ο μικρὸν εἰς ω με-

Iuro iuraui cõmuniter & iuraui attice perdo
perdo perdidi & perdidi. fodio fodi & fo-
di perdo perdidi medium præteritum perfectum & atti-
ce perdidi: similiter & in passiuis ut
unctus sum. firmatus sum firmatus sum in quibusdã uero
solum addunt e psilon ut impulsus sum impulsus sum emi
emi: emebam emebam. uidi: uidi: ui-
debam. iussi. iussi. Sed intellexit & dixit po-
etica. Inueniuntur autem & quædã quorũ tertia syllaba non
corripitur ut erraui firmaui a
firmo & excitaui excitaui ab excito

De a diphthongis incipientibus uerbis.

Si autem a diphthongo incipit uerbum
uel a mutabili uel ab immutabili. Si quidem ab immu-
tabili uidelicet e y psilo e iota o ypsilo nulla mutatio fit
ut dormio dormiebã & dormiebã attice cõiector cõiectabar
mingo migo mingebã mingebã: si autẽ a mutabili uidelicet
alpha iota alpha ypsilo o iota fit eadem mutatio mutabilium
uocalium. Si quidem ab alpha iota mutatur alpha in ita
& iota subscribitur unde & ita cum iota diphthongus est
impropria ut tollo tollebam sustuli sustuleram. Si autem
ab alpha ypsilo mutatur alpha in ita ut modulor modulor
modulabar. bar. modulat⁹ sũ: modulatus fuerã latus sũ si ãt
ab iota mutatur o micron in o me-

ται καὶ τὸ ῑ ὑπογράφεται. Ὅθεν καὶ τὸ ῳ δίφθογγός ἐστι καταχρηστική. οἷον οἰκτείρω ᾤκτειρον ᾤκτειρα. πλὴν τῶν σεσημειωμένων ἀτρέπτων, οἷον οἴωμαι οἰώθη. οἰμῶ οἴμησα. οἰνῶ οἴνησα. οἰνίζω οἴνισα. οἰστρῶ οἴστρωσα. οἰωνίζομαι οἰωνισάμην. οἰωνοσκοπῶ οἰωνοσκόπησα. οἰωνοπολῶ οἰωνοπόλησα. οἰακίζω οἰάκισα. οἰακονομῶ οἰακονόμησα. οἰακοστροφῶ οἰακοστρόφησα. ἔνιοι δὲ καὶ τὸ οἰδαίνω καὶ οἰκουρῶ ἐσημειώσαντο.

Περὶ τῶν ἀπὸ συμφώνων ἀρχομένων ῥημάτων.

Εἰ δὲ ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται τὸ ῥῆμα, ὁ παρατατικὸς καὶ ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος προσλαμβάνουσι ε. ὅπερ συλλαβικὴν αὔξησιν καλοῦμεν, οἷον γράφω ἔγραφον ἔγραψα ἔγραφον.

Περὶ παρακειμένου καὶ πότε ἀναδιπλασιάζεται.

Ὅτε δὲ ὁ παρατατικὸς τούτων ἄρχεται ἀπὸ μακρᾶς φύσει ἢ θέσει, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται καὶ ὁ παρακείμενος. οἷον ἠγόραζον ἠγόρακα. ἔφθειρον ἔφθαρκα. ἔσπειρον ἔσπαρκα. Ὅτε δὲ ἄρχεται ἀπὸ βραχείας ἢ κοινῆς, ἀναδιπλασιάζεται ὁ παρακείμενος διὰ τοῦ συμφώνου τοῦ ἐνεστῶτος, οἷον ἔτυπτον τέτυφα. ἔλεγον λέλεχα. ἔλειβον λέλειφα. ἔγραφον γέγραφα. ἔγλυφον γέγλυφα. ἔπλυνον πέπλυκα. πλὴν τῶν ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ γν καὶ γρ, οἷον γνωρίζω ἐγνώριζον ἐγνώρικα

ga & iota subcrib. uñ & omega cũ iota subscr. diphthõg9 est impropria ut misereor miserebar misertus sum. præter excepta immutabilia ut solus sum solus fuit ploro ploraui ebrio ebriaui uinum emo uinum emi. insanio insaniui. auguror auguratus sum auguror auguratus sum. auguror auguratus sum. gubernaculũ nauis rego rexi. temonem rego rexi. temonem dirigo direxi. quidam uero & tumeo & domum guberno notauerunt. De a consonantibus incipientibus uerbis. Si uero a consonante incipit uerbum. Præteritum imperfectum & Aoristus primus & secundus assumunt e psilon. quod syllabicum incrementum uocamus ut scribo scribebam scripsi scripsi.

De Præterito perfecto & unde formatur.

Quando autem præteritum perfectum horum incipit a longa natura uel positione ab ea ipsa incipit & præteritum perfectum ut emebam emi rumpebam rupi seminabam seminaui. Quando autem incipit a breui uel communi geminatur præteritum perfectum per consonantem præsentis ut uerberabam uerberaui dicebam dixi. libabam libaui scribebam scripsi sculpebam sculpsi. lauabam laui præter incipientia a gno & gri ut cognosco cognoscebam cognoui.

γρηγορέω. ῶ ἐγρήγορηκα. διὰ γὰρ κακοφωνίαν
οὐκ ἀναδιπλασιάζονται καὶ τῶν ἀρχομένων
ἀπὸ. ρ. οἷον ῥητορεύω. ἐρρητόρευκα. τὸ δὲ ῥερυπω-
μένα καὶ ἄλλα ποιητικά. καὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ
διπλῶν. ζ. ξ. ψ. οἷον ζῶ ἔζηκα. ζέω. ἔζεκα. ψάλ-
λω. ἔψαλκα. Τὰ δὲ ἀπὸ δασέων. θ. φ. χ. ἀρχόμε-
να ἀναδιπλασιάζονται μέν. τρέπονται δὲ τὰ δα-
σέα εἰς ψιλὰ ὧν τὸ. θ. εἰς. τ. τρέπεται. οἷον θεωρέω
ῶ τεθεώρηκα. τὸ. φ. εἰς. π. οἷον φωνέω. ῶ. πεφώνη-
κα. τὸ. χ. εἰς. κ. οἷον χωνεύω κεχώνευκα. ὅτε δὲ ὁ ἐ-
νεστὼς ἄρχεται ἀπὸ τοῦ. λ. ἢ. μ. οἱ ἀττικοὶ ποιοῦ-
σι τὸν ἴδιον παρακείμενον ἐκβολῇ τοῦ πρώτου
λ. καὶ. μ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ. ι. οἷον λήβω λήψω
λέληφα κοινῶς. καὶ εἴληφα ἀττικῶς λήχω λήξω
λέληχα καὶ εἴληχα μείρομαι. μεροῦμαι. μέμαρ-
μαι καὶ εἵμαρμαι. ὅθεν εἱμαρμένη. ὅτε δὲ ὁ πα-
ρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου βραχεῖ-
αν ἔχει τὴν ἄρχουσαν ἢ κοινήν. σεσημείωται τὸ πέ-
πταμαι πέπτωκα κέκτημαι μέμνημαι. εἰ γὰρ καὶ
οὐκ ἔχουσιν ἄφωνον πρὸ ἀμεταβόλου πλὴν ποι-
οῦσιν κοινὴν συλλαβήν.

Περὶ ὑπερσυντελίκου.

Ὁ ὑπερσυντέλικος δὲ λαμβάνει τὸ. ε. αὔξησιν
οἷον γέγραφα ἐγεγράφειν. τέτυφα ἐτετύφειν.

Vigilo uigilaui. propter enim cacophoniam
non geminantur & incipientia
ab rho ut exerceo rhetoricam exercui rhetoricam sed ma-
culata & alia. poetica. & incipientia a
duplicibus zita: xi: psi: ut uiuo uixi ferueo ferbui. can
to: cecini. Sed ab aspiratis thita phi chi incipi-
entia geminantur quidem. uertuntur autem aspira-
tæ in tenues. quorum thita in taf uertitur ut speculor
speculor. speculatus sum phi in. pi. ut uoco uoco uo-
caui. chi in cappa ut digero digessi: Cum uero præ-
sens incipit a lambda uel mi attici fa-
ciunt proprium præteritumperfectum abiectione
lambda & mi & super additione iota ut capio capiam
cepi cõmuniter & cepi attice fortior fortiar
fortitus sum & fortitus sum fortior fortitus sum. fortiar forti-
tus sum & fortitus sum unde fatum. Cum uero præ-
teritum perfectum incipit a consonante bre-
uem habet incipientem uel cõmunẽ. notant᷑ uo
laui cecidi possedi memini tam & si
non habent mutam ante immutabilem nisi fa
ciunt communem syllabam

De præterito plusquam perfecto.

Præteritum plusquam perfectũ uero assumit e augmentũ
ut scripsi scripseram uerberaui uerberaueram

Περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν συνθέτων ῥημάτων. Τού-
των οὕτως ἐχόντων δεῖ εἰδέναι ὅτι ὅτε αἱ προθέσεις
οὐδὲν πλέον τοῦ ῥήματος σημαίνουσιν ἐν τῇ συνθέ-
σει, γίνεται ἡ συνήθης αὔξησις ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ῥή-
ματος πρὸ τῆς προθέσεως, οἷον ἐνέπω ἤνεπον, κα-
θεύδω ἐκάθευδον, καθαίρω ἐκάθαιρον. Ὅτε δὲ
πλέον αὐτοῦ σημαίνουσι. γίνεται ἡ αὔξησις με-
τὰ τὴν πρόθεσιν ἐν ἀρχῇ τοῦ ῥήματος. οἷον πα-
ρακούω παρήκουον. ἐπομνύω ἐπώμνυον, ἐπαινῶ
ἐπῄνουν. καταγράφω κατέγραφον, ἐπιστέλλω.
ἐπέστελλον. ἐν τούτοις δὲ εἰσερχομένης τῆς αὐξή-
σεως ἀποβάλλεται τὸ φωνῆεν τῆς προθέσεως.
Τὰ δὲ ἀρχόμενα ἀπὸ προθέσεων ἔθει ἀττικῷ
ἔξωθεν ποιοῦσι τὴν αὔξησιν οἷον ἀντιβολῶ ἠντιβό-
λουν, ἀμφισβητῶ ἠμφισβήτουν τὸ δὲ ἐνοχλῶ ἠνώ-
χλουν καὶ ἀνορθῶ ἠνώρθουν καὶ ἀνέχομαι ἠνεχόμην
καὶ παροινῶ ἐπαρῴνουν καὶ πεπαρῴνηκα καὶ διαι-
τῶ δεδιῄτηκα. διπλῆν τὴν αὔξησιν ποιοῦσι. Ἔ-
τι ἔνια τὰ ἀπὸ τοῦ δυς. καὶ εὖ. ἀρχόμενα ἔσωθεν
αὐξάνουσιν. οἷον δυσαπιστῶ δυσηπίστουν. δυσα-
ρεστῶ, δυσηρέστουν, εὐορκῶ εὐώρκουν, εὐεργετῶ εὐ-
ηργέτουν, εὐαγγελίζομαι εὐηγγελιζόμην. τούτων οὕ-
τως εἰρημένων σχηματιστέον ἂν εἴη καὶ τοὺς χρόνους εἰ-
δικῶς καί τινας κανόνας ἀναγκαιοτάτους ἐκθετέον.

De Augmento compositorum uerborum. I-
stis sic habentibus oportet scire quod quum præpositiones
nihil plus uerbo significant in compo-
sitione fit consuetum augmentum in principio uer-
bi ante præpositionem ut dico dicebam dor-
mio dormiebam. purgo purgabam. Cum uero
plus eo significant fit augmentum post
præpositionem in principio uerbi ut obau-
dio obaudiebam: peiero peierabam: laudo
laudabam: describo describebam significo
significabam. in his autem ingrediente augmen-
to abiicitur uocalis præpositionis.
Sed incipientia a præpositionibus more attico
extrinsecus faciunt augmentum ut supplico supplica-
bam. dubito dubitabam. turbo turba-
bam. & corrigo corrigebam: & tolero tolerabam.
& debacchor debacchabar debacchatus sum & iudi-
co ut arbiter: iudicaui ut arbiter duplex augmẽtum faciũt. I
tem quædam a dys & eu incipientia intrinsecus
augent ut facile credo facile credebam pla-
ceo placebam beneiuro bene iurabam beneficio afficio bene
ficio afficiebam nuntio nuntiabam. his sic
dictis formandum esset & tempora speci-
aliter & quasdam regulas necessariissimas manifestandum

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων.

Ἀπὸ τοῦ τύπτω. Ὁ παρατατικὸς ἔτυπτον τροπῇ τοῦ ω εἰς ον προστιθεμένου τοῦ ε τῆς αὐξήσεως. ἢ ἀπὸ τοῦ τύπτοντος ἐκβολῇ τοῦ τος καὶ προσθέσει τοῦ ε. φυλάττει δὲ πάντα τοῦ ἐνεστῶτος.

Περὶ παρακειμένου.

Ὁ παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μέλλοντος τροπῇ τοῦ ω εἰς α καὶ τοῦ ψ εἰς φ. Ὅθεν ὅτε ὁ μέλλων τὸ ψ ἔχει ὁ παρακείμενος τὸ φ. ἔχει δὲ τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν τῷ μέλλοντι. οἷον τύψω τέτυφα. γράψω γέγραφα. ποιήσω πεποίηκα. δώσω δέδωκα. πλὴν τῶν δισυλλάβων ῥημάτων τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν ε παραληγόντων. ταῦτα γὰρ τὸ ε τοῦ μέλλοντος εἰς α τρέπουσιν ἐν τῷ παρακειμένῳ. οἷον κείρω κερῶ κέκαρκα. σπείρω σπερῶ ἔσπαρκα. στέλλω στελῶ ἔσταλκα. κτείνω κτενῶ ἔκτακα καὶ χωρὶς τῶν δισυλλάβων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων. ταῦτα γὰρ τρέπουσι τὸ ε εἰς ο ἔθει ἀττικῷ. οἷον λέγω λέξω λέλεχα κοινῶς καὶ λέλοχα ἀττικῶς. πλέκω πλέξω πέπλεχα κοινῶς καὶ πέπλοχα ἀττικῶς. πέμπω πέμψω πέπεμφα κοινῶς καὶ πέπομφα ἀττικῶς. βρέχω βρέξω βέβρεχα καὶ βέβροχα.

De formatione temporum.

A uerbero præteritum perfectum uerberabam muta-
tione o in on. addito e augmenti:
uel a uerberantis abiectione tos & additione
e, seruat autem omnia præsentis.

De præterito perfecto.

Præteritum perfectum a futuro mutatione
o in alpha & psi in phi. V nde quando futurum psi
habet præteritum perfectum phi. habet autē eādem penul-
timam futuro ut uerberabo uerberaui scri-
bam scripsi faciam feci dabo de-
di. præter dissyllaba uerba quintæ
coniugationis e penultimantia. hæc.n.e.
futuri in a uertunt in præteri-
to ut tondeo tondebo totondi
semino seminabo semina-
ui mitto mittam misi: interficio interficiam interfeci
& pter dissyllaba primæ & fæ cōiugatōis barytonorum. hæc
.n. mutant e psilon in omicron more attico ut di-
co dicam dixi cōmuniter & dixi attice
plico plicabo plicui communiter & pli-
cui attice. mitto mittam misi communiter
& misi attice, irrigo irrigabo irrigaui &
irrigaui.

Πᾶς δὲ παρακείμενος εἰς κα μακρᾷ παραλή-
γων, εἰ ἀποβάλλει τὸ κ συστέλλει τὴν παραλήγου-
σαν ἔθει ἰωνικῷ. οἷον ἕστακα ἕσταα. βέβηκα, βέβα-
α. τέθνηκα τέθναα. δέδοικα δέδια. γέγηκα γέγαα.
Περὶ τοῦ μέσου. Ὁ μέσος παρακείμενος τέτυ-
πα διὰ π. περὶ οὗ ἰστέον ὅτι ὅτε ὁ ἐνεστὼς δι' ἑνὸς ἁ-
πλοῦ συμφώνου ἐκφέρεται, διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέ-
σος παρακείμενος. οἷον λέγω λέλεγα. πείθω
πέποιθα. λείπω λέλοιπα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ
δύο συμφώνων ἐκφέρεται, τότε ὁ μέσος παρα-
κείμενος φυλάττει τὸ σύμφωνον τοῦ ῥηματικοῦ
ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος παράγεται. οἷον ἀπὸ τοῦ
κλέπτω κλοπὴ τὸ ῥηματικόν, ὁ μέσος παρακεί-
μενος κέκλοπα. ἀπὸ τοῦ τύπτω τύπος. μέσος πα-
ρακείμενος τέτυπα. βλάπτω βλάβη βέβλαβα μέ-
σος παρακείμενος ὃς καὶ ἀπὸ τοῦ βλάβω γίνε-
ται. εἰ δὲ τὸ ῥηματικὸν δύο σύμφωνα ἔχει ἐκ
τοῦ ἐνεστῶτος, φυλάττει αὐτὰ καὶ ὁ μέσος παρα-
κείμενος. οἷον ἀπὸ τοῦ ῥέγκω ῥόγκος ὁ μέσος πα-
ρακείμενος ἔρρογκα.

Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς λήγων εἰς ζ ἢ εἰς δύο σσ εἰς ξ τὸν
μέλλοντα ποιεῖ, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ γ
ἔχει. οἷον κράζω κράξω κέκραγα. πλήσσω πλή-
ξω πέπληγα.

Omne autem præteritum perfectum in ca longa penul-
timans. si abiicit cappa corripit penulti-
mam more Ionico ut sto steti steti. ascendi ascen-
di mortuus sum. interii. timui timui genui genitus sum
De medio. Medium præteritum perfectum uerbera-
ui per. pi de quo sciendum q quando præsens per unã sim-
plicem consonantem profertur per eandem & me-
dium præteritum perfectum ut dico dixi. suadeo
suasi. linquo liqui. Quando autem præsens per-
duas consonantes profertur tunc medium præteri-
tũperfectum seruat consonantem uerbalis
quod a præsenti deducitur ut a
furor furtum uerbale. medium ptæteritum perfe-
ctum furatus sum. a uerbero forma medium præ-
teritumperfectum uerberaui noceo nocumẽtum nocui me-
dium præteritumperfecum quod & ab obsum na-
scitur. Si autem uerbale duas consonantes habet ex
præsenti seruat easdem & medium præteritumper-
fectum ut a sterto stertitio medium præ-
teritumperfectum stertui.
Quando autem præsens finiens in zita uel duo sigma in xi
futurum facit. tunc medium præteritum perfectum gãma
habet ut clamo clamabo clamaui. percutio per
cutiam percussi.

Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς εἰς ζω λήγων, εἰς σω τὸν μέλλοντα
ποιεῖ, τὸ δ ὁ μέσος παρακείμενος ἔχει· οἷον φρά-
ζω φράσω πέφραδα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς καθαρὸν
προφέρεται καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ὁμοίως·
οἷον ἀκούω ἤκουα κοινῶς καὶ ἀκήκοα ἀττικῶς.
Παραλήγουσαν δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει ὁ μέσος παρα-
κείμενος τῷ πρώτῳ παρακειμένῳ· οἷον τέτυφα
τέτυπα πέπληχα πέπληγα. νένηκα νένηθα.
Ὅτε δὲ εὑρεθῇ ε ἐν δισυλλάβῳ μέλλοντι, εἰ μὲν μό-
νον, τρέπεται εἰς ο ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ· οἷ-
ον λέξω λέλογα. τέξω τέτοκα. γενῶ γέγονα.
σπερῶ ἔσπορα. φθερῶ ἔφθορα. Εἰ δὲ μετὰ τοῦ
ι ἐν διφθόγγῳ εἴη, ὁμοίως τὸ ε τρέπεται εἰς ο, ἐν τὸ ι
προσγράφεται· οἷον πείθω πείσω πέπεικα πέ-
ποιθα. εἴδω εἴσω. εἶκα. οἶδα. εἴκω εἴξω οἶκα καὶ
ἀττικῶς ἔοικα. Τὰ δὲ δισύλλαβα εἰς ε μετὰ λ τηροῦ-
σι τὸ ε καὶ ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ· οἷον μέλω με-
λῶ μέμελα καὶ μέμηλα τροπῇ τοῦ ε εἰς η. Ὅθεν μεμη-
λὼς τελῶ τέτελα. ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο ἀμεταβό-
λων ἐκφέρεται τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ α ἀμεταβο-
λον ἔχει· οἷον κάμνω κέκαμα. τέμνω τέταμα. ὅτε δὲ ὁ
ἐνεστὼς τὴν αι δίφθογγον παραλήγει, τρέπει τὸ α εἰς η
ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ καὶ τὸ ι ὑπογράφει· οἷον φαίνω
πέφηνα χαίνω κέχηνα μαίνω μέμηνα δαίω δέδηα

Quãdo autem præsens in zo desinens in sigma futurum facit. delta medium præteritum perfectum habet ut di co dicam dixi. Quando antem præsens pure profertur & medium præteritum perfectum similiter ut audio audiui cõmuniter & audiui attice penultimam autem eandem habet medium præteritum perfectum primo præterito perfecto ut uerberaui uerberaui. percussi percussi neui neui.

Quãdo ãt mutatũ fuerit e psilõ i dissyllabo futuro si qdẽ solum. mutatur in o micron in medio præterito perfecto ut dicam dixi. pariam peperi gignam genui Seminabo seminaui. corrumpã corrupi. Si autem cum iota ĩ diphtõgo e iota similiter epsilõ mutat̃ ĩ o micrõ et iota ascribitur ut suadeo suadebo suasi suasi cognosco cognoscam cognoui & attice cognoui. Sed dissyllaba in unum lambda seruant e psilõ & in medio præterito pfecto ut habeo curam habebo curã habui curã & habui curã cõuersiõe e ĩ ita unde curans finiam finiui. Quãdo autem præsens per duas immutabiles profertur tunc mediũ præteritũ pfectũ alpha immutabilẽ habet ut laboro laboraui incido incidi. quãdo aũt præsens alpha iota diphtõgo penultiat cõuertit̃ alpha ĩ ita in medio præterito perfecto & iota subscribitur ut appareo apparui, oscito oscitaui furo insaniui scio sciui.

Ὅτε δὲ ὁ μέλλων περιττοσυλλαβεῖ τοῦ ἐνεστῶτος, τότε δὲ ὁ παρακείμενος τοῦ μέσου παρακειμένου. οἷον δουπῶ δουπήσω δεδούπηκα δέδουπα. κτυπῶ κτυπήσω ἐκτύπηκα ἔκτυπα. ἀνώγω ἀνωγήσω ἠνώγηκα ἤνωγα. Ἔτι πολλάκις οἱ αὐτοί εἰσι πρῶτοι παρακείμενοι καὶ μέσοι. οἷον γέγραφα εἴληφα.

Περὶ ὑπερσυντελικοῦ.

Ὁ ὑπερσυντελικὸς ἀπὸ τοῦ παρακειμένου γίνεται τροπῇ τοῦ α εἰς ειν προστεθέντος τοῦ ε ἢ κατ' αὔξησιν. οἷον τέτυφα ἐτετύφειν τέτυπα ἐτετύπειν. φυλάττει δὲ πάντα τὰ τοῦ παρακειμένου.

Περὶ ἀορίστου πρώτου. Ὁ πρῶτος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ πρώτου μέλλοντος γίνεται τροπῇ τοῦ ω εἰς α, οἷον τύψω ἔτυψα. ἔχει δὲ τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν τῷ μέλλοντι. ἢ φύσει μακρᾷ παραλήγει οἷον ἐποίησα. ἢ θέσει οἷον ἔπλεξα. ἢ φύσει καὶ θέσει οἷον ἤμειψα. ἢ θέσει παρὰ ποιηταῖς οἷον ἐτέλεσσα. ἔχει δὲ τελικὰ ἡμίφωνα ἑπτά. ψ. οἷον ἔτυψα. ξ. οἷον ἔλεξα. σ. οἷον ἐποίησα. λ. οἷον ἔστειλα. μ. οἷον ἔνειμα. ν. οἷον ἔκρινα. ρ. οἷον ἔσπειρα. φυλάττει δὲ ἀεὶ τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος. οἷον λέξω ἔλεξα. ποιήσω ἐποίησα. σεσημείωται τὸ ἔδωκα ἔθηκα ἤνεγκα ἧκα. εἶπα ἔξω τοῦ κανόνος. τὸ δὲ εἶξον ἀντὶ τοῦ ἧκον βοιωτικὸν τροπῇ τοῦ κ εἰς ξ ὥσπερ τὸ εἶξασιν ἀντὶ εἴκασιν.

Cum uero futurum superat præsens: tunc
autem præteritum perfectum medium præteritum pfectū
ut strepo strepam strepui strepui: pulso
pulsabo pulsaui pulsaui: impero imperabo
imperaui imperaui. Item sæpe eadem sunt prima
præterita & media ut scripsi cepi

De præterito plusquam perfecto.

Præteritum plusq̃ perfectum a præterito pfecto mutatione
alpha in in adiuncto e augmenti ut uer-
beraui uerberaueram uerberaui uerberaueram seruat autē
omnia præteriti perfecti.

De Aoristo primo. Primus aoristus a
primo futuro mutatione o in alpha ut uerberabo
uerberaui: habet autem eandem penultimam fu
turo & uel natura longa penultimat ut fe-
ci uel positione ut plicui uel natura & positione ut retribui uel
positione apud poetas ut finiui. habet autem finales
semiuocales septem. psi ut uerberaui xi ut dixi sigma ut
feci: lambda ut misi. mi ut tribui: gni
ut iudicaui rho ut seminaui. seruat autem semper con-
sonantem futuri ut dicam dixi faciam fe-
ci notantur dedi posui tuli misi
dixi extra regulam ueniebam autem pro ueniebam bœo-
torum mutatione cappa in xi ut uenerunt pro uenerunt.

Σημειῶσαι δὲ καὶ τοὺς τῆς πέμπτης συζυγίας ἀο-
ρίστους πρώτους φύσει μακρᾷ παραλήγοντας.
ὅτε ὁ μέλλων αὐτῶν περισπώμενος ἔχει ε. ὁ ἀόρι-
στος προσλαμβάνει ι. οἷον νεμῶ. ἔνειμα σπερῶ ἔσπει-
ρα στελῶ ἔστειλα φθερῶ ἔφθειρα. ὅτε δὲ τὸ α. μόνον
ἔχει ὁ μέλλων τρέπει αὐτὸ εἰς η. ὁ ἀόριστος. οἷον ψα-
λῶ ἔψηλα ἀγαλῶ ἤγηλα. Ὅτε δὲ τὸ α. ἀπὸ τῆς αι
διφθόγγου τοῦ ἐνεστῶτος ὁμοίως τρέπει αὐτὸ εἰς η.
ἢ φυλάττει αὐτὸ μακρόν. οἷον φαίνω φανῶ ἔφηνα
χαίνω χανῶ ἔχηνα σημαίνω σημανῶ ἐσήμηνα
καὶ ἐσήμανα καὶ ἐθέρμανα καὶ ἐχλίανα τοῦ μακροῦ
ὄντος.

Περὶ δευτέρου ἀορίστου.

Ὁ δεύτερος ἀόριστος εἰς ον. λήγει. οἷον ἔτυπον. φυ-
λάττων τὸ σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου
ὅσα οὖν εἴρηται ἐπὶ αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀορίστου
δευτέρου ῥηθήσεται. Ὅτε ὁ ἐνεστὼς δι' ἑνὸς ἁπλοῦ
συμφώνου ἐκφέρεται διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος
παρακείμενος καὶ δεύτερος ἀόριστος. οἷον λείπω
λέλοιπα ἔλιπον. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο συμ-
φώνων ἐκφέρεται δι' οὗ τὸ ῥηματικὸν ἐκφέρεται
διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος καὶ
δεύτερος ἀόριστος. οἷον σκάπτω σκαφὴ ἔσκα-
φα ἔσκαφον. βλάπτω βλάβη βέβλαβα ἔβλαβον
Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς. εἰς. ζω. ἢ εἰς. σσω. λήγων εἰς. ξ. τὸν

Notabis autem̄ & quintæ coniugationis Ao-
riſtos primos natura longa penultimantes
quando futurum eorum circunflexum habet.e. aori
ſtus aſſumit.i.ut paſcam paui ſeminabo ſemi
naui mittam miſi corrumpam corrupi.Cum uero a ſolum
habet futurum mutat ipſum in ita aoriſtus ut can-
tabo cantaui gaudebc gauiſus ſum Cum autem a.ab a iota
diphthongo præſentis ſimiliter uertit ipſum in ita
uel ſeruat ipſum longum ut apparco apparebo apparui
hio hiabo hiaui.ſignifico ſignificabo ſignificaui
& ſignificaui & calefeci & tepefeci longo
ente.

De ſecundo aoriſto.

Secundus aoriſtus in on deſinit ut uerberaui ſer
uans conſonantem medii præteriti perfecti
Quæcunq; igitur dicta ſunt in eo & in aoriſto
ſecundo dicentur.Cum præſens per unam ſimplicem
conſonantem profertur per eandem & ſecundum
præteritum perfectum & ſecundus aoriſtus ut deficio
defeci defeci.Cum uero præſens per duas con-
ſonantes profertur per quam uerbale profertur
per eandem & medium præteritum perfectum &
ſecundus aoriſtus.ut fodio effoſſio fo
di effodi.noceo nocumentum nocui obfui
Cum uero præſens in zo uel in ſſo deſinens in xi

μέλλοντα ποιεῖ, ὁ μέσος παρακείμενος καὶ δεύ-
τερος ἀόριστος τὸ .γ. ἔχουσιν. οἷον κράζω κράξω
κέκραγα, ἔκραγον. ὀρύσσω ὀρύξω ὤρυγα ὤρυγον.
Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς εἰς .ζω. λήγων εἰς .σω. τὸν μέλλον-
τα ποιεῖ, τὸ .δ. ὁ μέσος παρακείμενος καὶ δεύτερος
ἀόριστος ἔχουσιν. οἷον φράζω φράσω πέφρα-
δα ἔφραδον. Ὅτε δὲ ὁ μέσος παρακείμενος καθα-
ρῶς προφέρεται, ὁμοίως καὶ ὁ ἀόριστος. οἷον ἤκο-
α ἤκοον. Ἔτι ὅτε ὁ δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ βαρυτό-
νου θέματος γινόμενος ἰσοσυλλαβεῖ τῷ πρώτῳ·
οἷον ἔτυψα ἔτυπον, ἤκουσα ἤκουον. ἀπὸ δὲ περι-
σπωμένου γινόμενος, ἐλαττοῦται. οἷον δουπῶ ἐδού-
πησα, ἔδουπον, μυκῶ ἐμύκησα ἔμυκον, χραι-
σμῶ ἐχραίσμησα ἔχραισμον. ὀλιθῶ ὠλίθησα
ὤλιθον, κτυπῶ ἐκτύπησα ἔκτυπον, ἀνωγῶ ἠνώ-
γησα ἤνωγον. Ἔτι ὁ δεύτερος ἀόριστος δισύλλα-
βος καὶ ὑπερδισύλλαβος εἴτε ἀπὸ βαρυτόνου εἴ-
τε περισπωμένου θέματος γίνεται, βραχυπα-
ραλήκτει δίχρονον παραλήγων, οἷον ἔτυπον ἔ-
γραφον ἔλιπον, ἢ εἰ μὴ ἔστιν ἢ δίφθογγος. ἐν τῷ
ἐνεστῶτι ἀποβάλλεται τὸ .ε. αὐτῆς ἐν τῷ δευτέρῳ·
οἷον φεύγω ἔφυγον. τεύχω ἔτυχον. ἐλεύθω ἤλυθον. ἡ δὲ
αυ. τὸ .υ. οἷον παύω ἔπαον. ὁμοίως εἰ ἔστιν .ει. ἀποβάλλει
τὸ .ε. οἷον λείπω ἔλιπον. πείθω ἔπιθον. ὀφείλω ὤφιλον.

Futurum facit medium præteritum perfectum & se-
cundus aoristus gamma habent ut clamo clamabo
clamaui clamaui clamaui. fodio fodiam fodi fodi.
Cum uero præsens in zo desinens in so futu
rum facit delta medium præteritum perfectum & secundus
aoristus habent ut dico dicam di-
xi dixi. Cum uero medium præteritum perfectum pu-
re profertur similiter & aoristus ut au-
diui audiui. Item cum secundus aoristus a baryto-
no themate factus æquisyllabat primo
ut uerberaui uerberaui: audiui audiui: ab autem cir-
cunflexo factus minuitur ut strepo stre-
pui strepui mugio mugiui mugiui iu-
uo iuui iuui labor lapsus sum
lapsus sum strepo strepui strepui iubeo ius-
si iussi. Item secundus aoristus disylla-
bus & hyperdisyllabus siue a barytono si
ue circunflexo themate fit breui
desinit ancipiti penultimans ut uerberaui scri-
psi reliqui. & si quidem est e y psilon diphthongus in
præsenti abiicitur e psilon eius in secundo
aoristo ut fugio fugi cõpos sum cõpos fui uenio ueni si aũt
alpha y psilõ y psilõ ut sedo sedaui similiter si ẽ e iota abiicit
epsilon ut relinquo reliqui persuadeo persuasi iuuo iuui.

Ἔτι εἰ ἐστὶν .αι. ἀποβάλλεται τὸ .ι. οἷον φαίνω ἔφανον· καίω ἔκαον· δαίω ἔδαον. Εἰ δὲ ἐστὶν .η. τρέπεται εἰς .α. οἷον λήβω ἔλαβον· πήθω ἔπαθον· λήχω ἔλαχον· φήγω ἔφαγον· δήκω ἔδακον. Ὅτε δὲ ὁ μέσος παρακείμενος τὸ .α. ἀμετάβολον ἔχει ἀπὸ ἐνεστῶτος δύο ἀμετάβολα ἔχοντος γινόμενος, ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος τὸ .α. ἔχει. οἷον κάμνω κέκαμα ἔκαμον· δάμνω δέδαμα ἔδαμον· τάμνω τέταμα ἔταμον. Ὅτε δὲ ἐν δισυλλάβοις ἐνεστῶσιν εὑρεθῇ τὸ .ε. ἢ μόνον ἢ μετὰ τοῦ .ι. ἀμεταβόλου προηγουμένου ἢ ἐπιφερομένου, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τρέπεται τὸ .ε. εἰς .α. ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ, οἷον στέλλω ἔσταλον· τέμνω ἔταμον· δέρω ἔδαρον· πέρθω ἔπραθον καὶ ἔπαρθον· δέρκω ἔδρακον καὶ ἔδαρκον· κλέπτω ἔκλαπον· πλέκω ἔπλακον· τρέπω ἔτραπον· τρέφω ἔτραφον· βρέχω ἔβραχον· κείρω ἔκαρον· φθείρω ἔφθαρον· σπείρω ἔσπαρον. Τούτων οὕτως ἐχόντων εὕρηνται ἀόριστοι δεύτεροι ἀπὸ περισπωμένων μακροπαραλήκτων· τοιοῦτοι εἰσὶ· χραισμῶ ἔχραισμον· ὀλισθῶ ὤλισθον· βλαστῶ ἔβλαστον· ἀλαλκῶ ἤλαλκον· ἁμαρτῶ ἥμαρτον· δουπῶ ἔδουπον· ἀνωγῶ ἤνωγον. καὶ ἔτι ἀπὸ βαρυτόνων οἷον ἐνείκου, εἶλον, εἷλκον, εἶδον, ἧκον, ἔρον, ἦλθον, ἦγον, ἤνεγκον, ἔπληγον σωματικῶς, ἔπλαγον δὲ ψυχικῶς, ἔπεφνον.

Etiam si est alpha iota abiicitur iota ut ostendo o-
stendi. uro ussi. scio sciui. Si uero est ita muta-
tur in a ut capio cepi: patior passus sum sortior
sortitus sũ comedo comedi mordeo momordi. Cũ uero me-
dium præteritum perfectum alpha immutabilem habet a
præsenti duas immutabiles habente factum si-
militer & secundus aoristus alpha habet ut la-
boro laboraui laboraui domo domui domui.
Incido incidi incidi. Quando autem in disyllabis
præsentibus inuentũ fuerit e psilõ uel solũ uel cũ iota immu
tabili præcedente uel subsequente ut plurimum
uertitur e psilon in alpha in secundo aoristo ut mitto
misi. Incido incidi excorio excoriaui populor popu-
latus sum & populatus sum. uideo uidi & uidi furor fu-
ratus sum plico plicui uerto uerti nutrio nu-
triui irrigo irrigaui tondeo totondi corrumpo cor-
rupi semino seminaui. His sic habentibus inuen-
ti sunt aoristi secundi acircunflexis longo pe-
nultimantes ut iuuo iuui labor la-
psus sum germino germinaui expello expuli pec-
co peccaui turbo turbaui iubeo iussi & etiam a
barytonis ut dixi cepi traxi uidi ueni inueni ue-
ni egi tuli uulneratus sum corporaliter stu-
pui autem animaliter. occidi.

Περὶ τοῦ μέλλοντος πρώτου. Ὁ μέλλων πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ συναρχεῖ αὐτῷ. οἷον γράφω γράψω, λέγω λέξω· τῶν αὐτῶν συλλαβῶν ἔχων. τὰ δὲ εἰς ω. λ. λήγοντα βαρύτονα περιττεύοντα μέλλοντα ποιοῦσιν οἷον μέλω μελήσω θέλω θελήσω ὀφείλω ὀφειλήσω. Ἔτι δὲ αὔξω αὐξήσω ποιεῖ, καὶ ἕψω ἑψήσω, καὶ ἀλέξω ἀλεξήσω. Ὅτι παρὰ τοῖς παλαιοῖς περισπώμενα ὄντα, οἱ ἀθηναῖοι βαρύτονα πεποιήκασι, φυλάττουσι μέντοι τὴν τῶν περισπωμένων κλίσιν. Ἔτι πάντα τὰ περισπώμενα οἷον ποιῶ ποιήσω, βοῶ βοήσω, χρυσῶ χρυσώσω. Τὰ εἰς μι δὲ τοὐναντίον πάσχοντα ἀποβάλλουσι τὴν κατ' ἀρχὴν ἀναδίπλωσιν ἐν τῷ μέλλοντι. οἷον ἵστημι στήσω, δίδωμι δώσω. Φυλάττει δὲ ὁ μέλλων τὴν παραλήγουσαν τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος οἷον γράφω γράψω, λείπω λείψω. πλὴν τῶν τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων ταύτης γὰρ οἱ μέλλοντες ἀποβάλλουσιν ἓν ἀμετάβολον ἢ τὸ ι. τῆς διφθόγγου ἵνα τὴν παραλήγουσαν αὐτῶν βραχεῖαν ποιήσωσιν οἷον ψάλλω ψαλῶ. βάλλω βαλῶ φαίνω φανῶ σπείρω σπερῶ. καὶ πλὴν τῶν σεσημειωμένων πλέω πλεύσω ῥέω ῥεύσω. χέω χεύσω πνέω πνεύσω οἱ γὰρ τούτων μέλλοντες προσλαμβάνουσι τὸ υ. ἀπὸ ἀρχαίων ἐνεστώτων γινόμενοι πλεύω, ῥεύω, χεύω, πνεύω.

De futuro primo. Futurum primum a præsenti & coincipit ei ut scribo scribam di-
co dicam easdem syllabas habens. Sed in unum lambda de
sinentia barytona superans futurum faciunt
ut curo curabo. uolo uolam debeo debe
bo. Etiam augeo augebo facit & elixo elixabo &
auxilior auxiliabor. quoniam apud antiquos circun-
flexa entia Athenienses barytona fece-
runt. retinent quidem circunflexorum
declinationem. Etiam omnia circunflexa ut facio
faciam clamo clamabo: inauro inaurabo: sed in
mi contrarium patientia abiiciunt
in principio geminationem in futuro ut
sto stabo. do dabo. retinet uero futurum
penultimam proprii præsentis ut scri-
bo scribam relinquo relinquam præter quintæ
coniugationis barytonorum. huius. n. futura
abiiciunt unam immutabilem uel iota diphthongi
ut penultimam ipsorum breuem faciant ut
cano canam uulnero uulnerabo ostendo ostendam se-
mino seminabo & præter notata nauigo nauigabo
fluo fluam fundo fundam spiro spirabo nam horum
futura assumunt ypsilon ab antiquis præ
sentibus facta nauigo fluo fundo spiro.

Ἔτι καὶ τὸ καίω καύσω. καὶ κλαίω κλαύσω. ἢ ἀπὸ τοῦ καύω καὶ κλαύω. ἢ ὅτι τῶν ἀθηναίων ἐκβαλλόντων τὸ ι. τοῦ ἐνεστῶτος κάω καὶ κλάω λεγόντων πλεονάζει τὸ υ. ἐν τῷ μέλλοντι. Ἔτι οἱ ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν εἰς ζω βαρυτόνων ὑπὲρ δισυλλάβων βραχὺ τὸ ι. ἐχόντων ἀποβολῇ τοῦ σ. περισπώμενον μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον νομίζω νομίσω κοινῶς νομιῶ ἀττικῶς. κομίζω κομίσω κομιῶ. ἀγωνίζομαι ἀγωνίσομαι ἀγωνιοῦμαι. βαδίζομαι βαδίσομαι βαδιοῦμαι.

Περὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ὁ δεύτερος μέλλων τυπῶ περισπώμενος ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου. ὅθεν καὶ τὸ σύμφωνον αὐτοῦ ἀεὶ φυλάττει. συνάρχεται δὲ τῷ πρώτῳ μέλλοντι καὶ περὶ μὲν τῶν ἐνεργητικῶν ἱκανῶς. νῦν δὲ περὶ τῶν παθητικῶν λέγωμεν.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν παθητικῶν.

Ὁ ἐνεστὼς τύπτομαι ἀπὸ τοῦ τύπτω τροπῇ τοῦ ω. μεγάλου εἰς ο. μικρὸν καὶ προσθέσει μαι.

Περὶ παρατατικοῦ.

Ὁ παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρατατικοῦ προσθέσει μην. οἷον ἔτυπτον ἐτυπτόμην. τίθεται δὲ τοῖς ἀρχομένοις ἀπὸ συμφώνων ε. αὔξησις. οἱ ἀττικοὶ δὲ αὔξησιν ἐπαυξήσει ποιοῦντες, ἠβουλόμην ἀντὶ ἐβουλόμην. καὶ ἠδυνάμην ἀντὶ ἐδυνάμην. καὶ ἔτι ἤμελλον ἀντὶ ἔμελλον λέγουσιν.

Etiam & uro uram & ploro plorabo uel ab
uro & ploro: uel quoniam atheniensibus abii-
cientibus iota præsentis uro & ploro dicentibus
superabundat y psilon in futuro. Etiam athenienses
in in zo barytonis superbissyllabis breue
iota habentibus abiectione sigma circunflexum fu-
turum faciunt ut puto putabo communiter
putabo attice. porto portabo portabo exer
ceor exercebor exercebor uado ua
dam uadam.

De futuro secundo

Secundum futurum uerberabo circunflexum a
secundo aoristo unde & consonantem ipsius semper
retinet. coincipit autem primo futuro. & de
quidem actiuis satis, nunc autem de pas-
siuis dicamus.

De formatione passiuorum.

Præsens uerberor a uerbero mutatione, o
magni in o paruum & additione me

De præterito imperfecto.

Præteritum imperfectum ab actiuo præterito imperfe-
cto additione mi ut uerberabam uerberatus sum. po
nitur autem incipientibus a consonantibus e augmen
tum. Sed attici augmentum super augmentum facientes
uolebam pro uolebam: & poteram pro
poteram: & etiam debebam pro debebam dicunt.

Περὶ παθητικοῦ παρακειμένου.

Ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ
τρεπομένου τοῦ φα εἰς μαι· οἷον τέτυφα τέτυμμαι. Ὅτε δὲ
ὁ ἐνεργητικὸς πρὸ τοῦ α φ ἔχει, ὁ παθητικὸς λήγων
ἀεὶ εἰς μαι πρὸ τοῦ μ, λαμβάνει καὶ ἕτερον μ, οἷον γέγρα-
φα γέγραμμαι. τέτυφα τέτυμμαι. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεργη-
τικὸς ἔχει χ, ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει γ, οἷον πέ-
πλεχα πέπλεγμαι. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς ἔχει κ
εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγει ἀπὸ περισπωμένου θέ-
ματος ὤν, ὁ παθητικὸς οὐδὲν προσλαμβάνει· οἷ-
ον ποιῶ πεποίηκα πεποίημαι. βοῶ βεβόηκα βεβό-
ημαι. εἰ δὲ βραχείᾳ παραλήγει, ὁ παθητικὸς προσ-
λαμβάνει σ· οἷον τελῶ τετέλεκα τετέλεσμαι. Ἔτι ὅ-
τε ὁ εἰς κα παρακείμενος ἀπὸ βαρυτόνου θέματος γί-
νεται τῆς τρίτης καὶ τετάρτης συζυγίας, ὁμοίως ὁ παθη-
τικὸς προσλαμβάνει σ· οἷον πείθω πέπεικα πέ-
πεισμαι. λακτίζω λελάκτικα λελάκτισμαι. οἱ δὲ
τῆς πέμπτης συζυγίας ἀπὸ τῶν εἰς λω καὶ ρω γινόμε-
νοι πρὸ τοῦ μ φυλάττουσι τὸ ἀμετάβολον. ψάλ-
λω ἔψαλμαι, σπείρω ἔσπαρμαι. Τὰ δὲ εἰς νω ὡς ἐ-
πὶ τὸ πλεῖστον τρέπουσι τὸ ν εἰς γ ἐν τῷ ἐνεργητικῷ
παρακειμένῳ ἐπειδὴ τὸ ν πρὸ τοῦ γ ἢ κ ἢ ξ ἢ χ
εἰς γ τρέπεται. οἷον μιαίνω μεμίαγκα. μολύνω
μεμόλυγκα. Τοῦτο δὲ τὸ τραπὲν γ ἀπὸ τοῦ ν

De passiuo præterito perfecto

Passiuum præteritum perfectum ab actiuo mutatione pha in me ut uerberaui uerberatus sũ. Cũ uero actiuum ante alpha phi habet passiuum desinens semper in me ante mi assumit aliud mi ut scripsi scriptus sum uerberaui uerberatus sum. cum uero actiuum habet. chi. passiuum assumit gamma ut p li_ cui implicitus sum. Cum autem actiuum habet cappa. Si quidem longa penultimat a circunflexo themate ens passiuum nihil assumit ut facio feci factus sum clamo clamaui clamatus sum. Si autem breui penultimat passiuum assumit sigma ut perficio perfeci perfectus sum. Item cum in ra præteritum perfectum a barytono themate fit tertiæ & quartæ coniugationis similiter passiuum assumit sigma ut persuadeo persuasi persuasus sum. calcitro calcitraui calcitratus sum. Sed quintæ coniugationis ab in lo & ro facti ante mi. seruant immutabilem ut cano cantatus sum: semino seminatus sum. Sed in no ut plurimum mutat gni in gamma in actiuo ptõ pfecto. Quoniã gni ãte gãma uel cappa uel xi uel chi. in gamma mutatur ut foedo foedaui inquino inquinaui. hoc autem conuersum gamma in gni.

τρέπεται κοινῶς εἰς σ. μ. ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. οἷον μεμίαγκα μεμίαμμαι. μεμόλυγκα μεμόλυμμαι. οἱ δὲ ἀττικοὶ τὸ μ εἰς σ τρέποντες. μεμίασμαι καὶ μεμόλυσμαι λέγουσι.

Τῶν δὲ τῆς ἕκτης συζυγίας παρακειμένων· οἱ μὲν προσλαμβάνουσι σ. οἷον σβέω ἔσβεσμαι ζέω ἔζεσμαι. κελεύω κεκέλευσμαι κρούω κέκρουσμαι. οἱ δὲ οὔ. οἷον βασιλεύω βεβασίλευμαι.

Ἀεὶ ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἀπὸ τῶν εἰς ω γινόμενος, τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν ἔχει τῷ ἐνεργητικῷ οἷον τέτυφα τέτυμμαι. πεποίηκα πεποίημαι. πέπεικα πέπεισμαι·

πλὴν τῶν ἀπὸ δισυλλάβων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων οὗτοι γὰρ ἀναλαμβάνουσι τὴν παραλήγουσαν τοῦ ἐνεστῶτος ἥτις τρέπεται εἰς ο μικρὸν ἐν τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ ὡς εἴρηται ἔθει ἀττικῷ. οἷον λέγω λέλοχα λέλεγμαι. κλέπτω κέκλοφα κέκλεμμαι καὶ κέκλαμμαι εὕρηται. καὶ ἔτι πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ρ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου. τούτων γὰρ οἱ παθητικοὶ παρακείμενοι τρέπουσι τὸ ε εἰς α. οἷον στρέφω ἔστρεφα ἔστραμμαι. τρέφω τέθραμμαι. τρέπω τέτρεφα τέτραμμαι. σεσημείωται τὸ βρέχω βέβροχα βέβρεγμαι. καὶ ἔτι δέδωκα δέδομαι·

uertitur cōmuniter in mi in passiuo præterito per-
fecto ut fœdaui fœdatus sum pol-
lui pollutus sum attici uero mi in sigma
uertentes fœdatus sum & pollutus sum dicunt:
Sed sextæ coniugationis præteritorum perfectorum
hæc quidem assumunt sigma :ut extinguo extinctus sum
ferueo ferbui iubeo iussus sum pulso pulsa-
tus sum hæc uero non.ut regno regnatus sum
semper autem passiuum præteritū perfectū ab iis quæ in o
factum eandem penultimam habet
actiuo ut uerberaui uerberatus sum. feci
factus sum persuasi persuasus sum
præter ea quæ a dissyllabis primæ & se-
cundæ coniugationis barytonorum: hæc.n. acci-
piunt penultimam præsentis
quæ uertitur in o micron in actiuo præ-
terito perfecto ut dictum est more actico ut dico
dixi dictus sum.furor furatus sum furatus sum
& furatus sum inuenitur.& item præter habentia
rho cum complicatione consonantis.horum.n. pas-
siua præterita perfecta mutant e in a ut
uerto uerti uersus sum:nutrio nutritus sum uerto
uerti uersus sum. notatur irrigo irrigaui
irrigatus sum & item dedi datus sum.

Περὶ ὑπερσυντελίκου.

Ὁ ὑπερσυντέλικος ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τροπῇ
τοῦ μαι εἰς μην. προσλαμβάνει δὲ τὸ ε αὔξησιν ὥ-
σπερ καὶ ὁ ἐνεργητικὸς φυλάττων πάντα τὰ τοῦ
παρακειμένου. οἷον τέτυμμαι ἐτετύμμην. γέ-
γραμμαι ἐγεγράμμην.

Περὶ παθητικοῦ πρώτου ἀορίστου

Ὁ παθητικὸς πρῶτος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ
παρακειμένου τροπῇ τοῦ μαι εἰς θην λήγων ἀεὶ εἰς
θην. καὶ εἰ μὲν ὁ παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ φω-
νήεντος ἢ διφθόγγου κατ᾽ ἔκτασιν συνάρχεται αὐτῷ
καὶ ὁ ἀόριστος οἷον ὥπλισμαι ὠπλίσθην. ἤρημαι ἠ-
ρέθην. εἰ δὲ ἄρχεται ὁ παρακείμενος ἀπὸ συμφώ-
νου, ἀποβάλλει ὁ ἀόριστος τὸ σύμφωνον τοῦ ἀναδι-
πλασιασμοῦ. οἷον πεποίημαι ἐποιήθην. τέτυμ-
μαι ἐτύφθην. καὶ τὸ εὑρεθὲν σύμφωνον πρὸ τοῦ μ
τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου φυλάττει. οἷον κέ-
καρμαι ἐκάρθην. ἔψαλμαι ἐψάλθην. πλὴν. ἔζε-
σμαι ἐζέσθην πλὴν εἰ μὴ εἴη μ ἢ γ. ὅτε γὰρ εὑρεθῇ
μ. ἀπὸ τοῦ φ μεταβληθὲν τρέπει αὐτὸ εἰς τὸ φ. οἷον
τέτυφα τέτυμμαι ἐτύφθην. γέγραφα γέγραμμαι
ἐγράφθην. ὅτε δὲ τὸ γ ἀπὸ τοῦ χ μεταβληθῇ τρέ-
πει αὐτὸ εἰς τὸ χ. οἷον λέλεχα λέλεγμαι ἐλέχθην. τὸ
δὲ ἐμολύνθην καὶ ἐμιάνθην ἔχει διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ θ

De præterito plusquam perfecto.

Præteritum plusquamperfectum ab actiuo conuersione me in min. assumit autem e psilon augmentum ut & actiuum retinens omnia præteriti perfecti ut uerberatus sum uerberatus fueram scriptus sum scriptus fueram.

De passiuo primo aoristo.

Passiuus primus aoristus a passiuo præterito perfecto mutatione me in thin desinens semper in thin. & si quidem præteritum perfectum incipit a consonante uel diphthongo abusiua coincipit ipsi & aoristus ut armatus sum armatus sum sublatus sũ sublatus sum si autem incipit præteritum perfectum a consonante abiicit aoristus consonantem geminationis ut factus sum factus fui: uerberatus sum uerberatus fui. & inuentam cõsonantem ante mi passiui præteriti perfecti retinent ut gauisus sum gauisus fui: cantatus sum cantatus fui. preter ferbui ferbui. præter nisi fuerit mi uel gamma. Cũ. n. inuẽtũ sit mi a phi mutatum uertit ipsum in phi ut uerberaui uerberatus sum uerberatus sum scripsi scriptus sũ scriptus sum. Cum uero gamma a chi mutatum uertit ipsum in chi ut dixi dictus sum dictus sum Sed inqnatus sũ & fœdatus sũ habet. gni. pp. illationẽ thita-

Τὴν αὐτὴν δὲ παραλήγουσαν ἔχει ὁ ἀόριστος τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. οἷον τέτυμμαι ἐτύφθην. πεποίημαι ἐποιήθην. πλὴν τοῦ εὕρημαι εὑρέθην ὅθεν καὶ εὑρετής. καὶ ἐπήνημαι ἐπῃνέθην καὶ ῥῶ ἔρρημαι ἐρρέθην, καὶ τοῦ μέμνημαι ἐμνήσθην προσλαμβανόντων τοῦ σ. καὶ σέσωσμαι ἐσώθην ἀποβαλλόντων αὐτό. τὸ δὲ ἐρρώσθην οὐκ ἀπὸ τοῦ ῥῶ· ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ ῥώζω. καὶ πλὴν τοῦ χρῶ χρήσω ἔχρηκα, ἔχρημαι ἐχρήσθην. καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ αἱρῶ περισπωμένων οἷον καθῄρημαι καθῃρέθην. ἀφῄρημαι ἀφῃρέθην, καὶ πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ρ. μετ᾽ ἐπιπλοκῆς συμφώνων. καὶ τρεπόντων τὸ ε εἰς α. ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. οἷον ἔστραμμαι ἐστρέφθην τέτραμμαι ἐτρέφθην.

Σημείωσαι τὸ μέμνημαι ἐμνήσθην, οὐ ἐναντίον τὸ σέσωσμαι ἐσώθην.

Περὶ παθητικοῦ δευτέρου ἀορίστου.

Ὁ παθητικὸς δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ δευτέρου ἀορίστου γίνεται τροπῇ τοῦ ον εἰς ην. ὅθεν καὶ τὸ ἐκείνου φυλάττει σύμφωνον, οἷον ἔτυπον ἐτύπην.

Περὶ μέσου ἀορίστου α.

Ὁ μέσος πρῶτος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ πρώτου προσθέσει μην. οἷον ἔτυψα ἐτυψάμην.

Eandem penultimam habet aoriſtus
paſſiuo præterito perfecto ut uerberatus ſum̃ uerbe-
ratus fui.factus ſum factus fui.præter inuentus ſum in
uentus fui.unde & inuentor & laudatus ſum laudatus fui &
corrumpo corruptus ſum corruptus fui & memini memini
aſſumens.ſ. &ſaluatus ſum ſaluatus fui
abiiciens ipſum.Sed ualui non a corrumpo
ſed a ualeo.& præter habeo habebo habui ha
bitus ſum habitus ſum & a tollo circunfle
xa ut deſtructusſum deſtructusſum ablatusſum abla
tus ſum.& præter habentia rho cum complicati
one conſonantium uertentia e pſilon in alpha in
paſſiuo præterito perfecto ut uerſus ſum uer-
ſus ſum nutritus ſum nutritus ſum.
Nota memini memini .cuius contrarium
ſaluatus ſum ſaluatus ſum.

De paſſiuo ſ̃o aoriſto.

Paſſiuus ſecundus aoriſtus abacti
uo ſecundo aoriſto mutatione on in in un
de & illius retinet conſonantem ut uer
beraui uerberatus ſum.

De medio aoriſto primo.

Medius primus aoriſtus ab actiuo
primo additiõe min ut uerberaui uerberaui.

Περὶ μέσου ἀορίστου. β. Ἔτι ὁ μέσος ἀόριστος δεύτερος ἀπὸ τοῦ δευτέρου προθέσει. μην. οἷον ἐτύπ ἐτυπόμην. ἔγραφ ἐγραφόμην.

Περὶ μέσου μέλλοντος. α. Ὁ μέσος μέλλων πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ τροπῇ τοῦ. ω μεγάλου εἰς. ο. μικρὸν καὶ προθέσει. μαι. οἷον τύψω τύψομαι. γράψω γράψομαι.

Περὶ μέσου μέλλοντος. β. Ὁ μέσος μέλλων δεύτερος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ δευτέρου μέλλοντος τροπῇ τοῦ. ω. εἰς. ου. καὶ προθέσει τοῦ. μαι. οἷον τυπῶ τυποῦμαι. ψαλῶ ψαλοῦμαι. σπερῶ σπεροῦμαι. Ἔτι ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου οἷον τέτυψαι τετύψομαι.

Καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτύφθη ἀορίστου πρώτου μέλλων πρῶτος τυφθήσομαι. σῃ. σεται. Καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτύπη ἀορίστου δευτέρου, μέλλων δεύτερος τυπήσομαι. σῃ. σεται.

Περὶ τῶν βαρυτόνων συζυγιῶν.

Τούτων οὕτως ἐσχηματισμένων. ῥητέον ἂν εἴη καὶ περὶ τῶν βαρυτόνων συζυγιῶν ἃς ἕξουσας κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐπὶ τέσσαρας ποιήσει, οὐκ ἂν ἁμάρτοι. Τούτων ἡ πρώτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ. ω. β. ἢ. π. ἢ. φ. ἢ. πτ. ἔχουσα. οἷον λείβω λείπω γράφω. κόπτω ὧν ὁ μέλλων πρὸ τοῦ. ω. ψ. ἔχει. οἷον λεί

De medio aoristo secundo. Item medius aoristus se-
cundus a secundo additione mi ut uer-
beraui uerberatus sum scripsi scriptus sum. De medio fu-
turo primo. Medium futurum primum ab acti-
uo mutatione o magni in o paruum & additione
me ut uerberabo uerberabo scribam scribam
De medio futuro secundo. Medium futurum secun-
dum ab actiuo secundo futuro
mutatione o in u & additione me ut
uerberabo uerberabo. cantabo cantabo seminabo semi-
nabo. Item postpaulo futurum a secun
da persona passiui præteriti per-
fecti ut uerberatus es. uerberabor
& a uerberatus est aoristo primo futurum pri-
mum uerberabor uerberaberis uerberabitur. & a uerbera
tus est arristo secundo futurum secundum uerbe
rabor uerberaberis uerberabitur.

De barytonorum coniugationibus.

His sic formatis dicendum sane esset &
de barytonorum coniugationibus quas sex entes apud
antiquos si quatuor faciet non utiq;
erraret. harum prima est ante o mega uita uel
pi uel phi uel pi taf habens ut sacrifico linquo scribo
incido. quorum futurum ante o mega psi habet ut sa-

ψω λείψω γράψω, κόψω. ὁ παρακείμενος πρὸ τοῦ
α. φ. οἷον λέλειφα λέλειφα γέγραφα κέκοφα. Δευτέρ-
ας ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ. ω. γ. ἢ. κ. ἢ. χ. ἢ. κτ. ἢ. ζ. ἢ.
δύο. σσ. ἔχουσα, οἷον λέγω, πλέκω, ἔχω, τίκτω,
παίζω, ὀρύσσω. ὧν ὁ μέλλων πρὸ τοῦ. ω. ξ. ἔχει. οἷ-
ον λέξω πλέξω, ἕξω. τέξω. παίξω. ὀρύξω. ὁ πα-
ρακείμενος πρὸ τοῦ. α. τὸ. χ. ἔχει. οἷον λέλεχα,
πέπλεχα, εἶχα, τέτεχα, πέπαιχα, ὤρυχα,
Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ὅσα τῶν εἰς. ζω. ῥημάτων ποιοῦ-
σι τὸν μέλλοντα. εἰς. ξω. τῆς δευτέρας ἐστὼσαν συ-
ζυγίας. ὅσα δὲ εἰς. σω. τῆς τρίτης. διακρινοῦμεν
δὲ αὐτὰ οὕτω. τὰ εἰς ζω. ὑπὲρ δισύλλαβα εἰς. σω
τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν, οἷον δανείζω δανείσω,
συρίζω συρίσω. βαδίζω βαδίσω, κουφίζω κου-
φίσω, ἐλπίζω ἐλπίσω, λακτίζω λακτίσω, ἑ-
τοιμάζω ἑτοιμάσω δεσπόζω δεσπόσω ἁρμόζω
ἁρμόσω ἁρπάζω ἁρπάσω. χωρὶς τοῦ οἰμώ-
ζω οἰμώξω, στηρίζω στηρίξω αἰάζω αἰάξω στενάζω
στενάξω ὀλολύζω ὀλολύξω. ἀλαπάζω ἀλαπά-
ξω. θρυλλίζω θρυλλίξω. τὰ δὲ δισύλλαβα ποτὲ
μὲν εἰς. ξω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον παίζω
παίξω καὶ παίσω ἀττικῶς. κράζω κράξω. σφά-
ζω σφάξω, ποτὲ δὲ εἰς. σω, οἷον κτίζω κτίσω
φράζω φράσω πρίζω πρίσω ἴζω ἴσω.

crificabo, relinquam ſcribam incidã. Præteritũ pfectũ ante alpha ut ſacrificaui: reliqui ſcripſi, incidi. Secunda

Secũda ẽ ãte o mega gãma uel cappa uel chi uel cappa taſ duo ſigma habens ut dico plico habeo pario (uel zita uel ludo fodio. Quorum futurum ante o mega xi habet ut dicam plicabo habebo pariam ludam fodiam. præteritum perfectum ante alpha chi habet ut dixi plicui habui peperi luſi fodi.

Oportet autem ſcire ꝙ quæcunq; in zo uerborum faciunt futurum in xo ſecundæ ſint coniugationis. Quæcunq; autem in ſo, tertiæ, diſcernimus ipſa ſic. In zo ſuperbiſſyllaba in ſo futurum faciunt ut mutuo mutuabo. fiſtula cano fiſtula canam uado uadam leuo leuabo ſpero ſperabo calcitro calcitrabo præparo præparabo dominor dominabor, congruo congruam rapio rapiam. ſine ploro plorabo firmo firmabo lamentor lamentabor ſuſpiro ſuſpirabo, ululo ululabo. populor populabor, nugor nugabor. Sed diſyllaba aliquando quidem in xo futurum faciunt ut ludo ludam & ludam attice clamo clamabo iugulo iugulabo, aliquando autem in ſo ut ædifico ædificabo dico dicã incido ſecuri incidã ſecuri ſedere facio ſedere faciã.

Ἔτι τὰ εἰς δύο .σσ. ἀπὸ ἀττικῶς διὰ δύο .ττ. γράφονται εἰς .ξ. τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον ὀρύσσω καὶ ὀρύττω ὀρύξω, νύσσω καὶ νύττω νύξω. πλὴν τῶν σεσημειωμένων εἰς ἐν .σ. τὸν μέλλοντα ποιούντων. ἃ τῆς τρίτης ἔστωσαν συζυγίας. οἷον πλάσσω καὶ πλάττω πλάσω. ὅθεν ἔπλασα ἀόριστος πρῶτος. ἐρέσσω ἐρέσω. ἱμάσσω ἱμάσω. ἰνάσσω ἰνάσω. πάσσω πάσω. λάσσω λάσω. λίσσω λίσω.

Τρίτη.

Τρίτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ .ω. δ. ἢ .θ. ἢ δύο .ττ. ἢ .ζ. ἢ δύο σσ. ἢ .ω. καθαρὸν ἔχουσα. οἷον ᾄδω. πλήθω, ἀνύττω. φράζω, πλάσσω. ἀκούω. ὧν ὁ μέλλων πρὸ τοῦ ω. τὸ .σ. ἔχει. οἷον ᾄσω, πλήσω, ἀνύσω. φράσω. πλάσω, ἀκούσω. ὁ παρακείμενος πρὸ τοῦ .α. κ. ἔχει. οἷον ἦκα, πέπληκα, ἤνυκα, πέφρακα, πέπλακα, ἤκουκα. καὶ τὰ περισπώμενα, καὶ ἔτι τὰ εἰς .μι. εἰς .κα. τὸν παρακείμενον ποιοῦσι. Σημειώσῃ δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀνύω ἐγένετο ἀνύτω, εἶτα ἀνύττω ἀττικῶς. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρύω ἀρύτω καὶ ἀρύττω. ὅθεν καὶ εἰς .σω. τὰ τοιαῦτα τὸν μέλλοντα ποιοῦσι.

Τετάρτη.

Τετάρτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ .ω. τὰ τέσσαρα ἀμετάβολα .λ. μ. ν. ρ. ἔχουσα. οἷον. ψάλλω. νέμω. κρίνω σπείρω. ὧν ὁ μέλλων περισπώμενος.

Item in duo ſigma quæ attice per duo taf ſcri-
buntur in xi futurum faciunt ut fo
dio & fodio fodiam. pungo & pungo pungam. præter
notata in unum ſigma futurum facien-
tia: quæ tertiæ ſint coniugationis ut
fingo & fingo fingam unde finxi. ao
riſtus primus remigo rēigabo flagris cedo flagris cedā poſ
ſum potero condio condiam uideo uidebo uideo ui
debo. Tertia.

Tertia eſt ante o mega delta uel thita uel duo taf uel zita uel
duo ſigma uel o purum habens: ut canto impleo perfi
cio dico fingo audio quorum futurum ante
o mega ſigma habet: ut cantabo implebo perficiam
dicam fingam audiam. præteritum perfectum ante
alpha cappa habet: ut cecini impleui perfeci di-
xi finxi audiui. & circunflexa. Et
Item in mi in ca præteritum perfectum faci-
unt. Nota autem q̄ a perficio factum eſt perfi
cio. deinde perficio attice. ab haurio hau-
rio & haurio: unde & in ſo talia
futurum faciunt. Quarta.

Quarta eſt ante o mega quatuor immuta
biles lambda mi gni rho habens ut canto tribuo
iudico ſemino quorum futurum circunflexum.

πρὸ τοῦ .ω. αὐτὸ τὸ ἀμετάβολον φυλάττει· συστέλλει
δὲ παραλήγουσαν. ἀμετάβολα δὲ .ι. τῆς διφθόγγου
ἐκβάλλουσιν. οἷον ψαλῶ. νεμῶ. κρινῶ. σπερῶ. ὁ παρα-
κείμενος πρὸ τοῦ α τὸ κ ἔχει. καὶ πρὸ τοῦ .κ. τὸ ἀμε-
τάβολον. οἷον ἔψαλκα. ἔσπαρκα. Σημείωσαι δὲ τὸ
νενέμηκα. προσλαμβάνει .η. νένεμκα γὰρ ὤφειλεν
εἶναι. ἀλλὰ διὰ τὸ κακόφωνον προσετέθη .η. οὕτω καὶ
τέμω τεμῶ. τετέμηκα. δέμω δεμῶ δεδέμηκα.
βρέμω βρεμῶ βεβρέμηκα. Ἔτι σεσημείωνται τὰ εἰς
νω δισύλλαβα μὴ φυλάττοντα τὸ ἀμετάβολον·
οἷον κρίνω κρινῶ κέκρικα. πλύνω πλυνῶ πέ-
πλυκα. ἐν δὲ τῷ μιαίνω μιανῶ μεμίαγκα καὶ μο-
λύνω μολυνῶ μεμόλυγκα. τρέπεται τὸ .ν. εἰς .γ.
ἑπομένου .κ.

Περὶ τῶν περισπωμένων.

Τούτων οὕτως εἰρημένων καὶ περὶ τῶν περισπωμένων λέ-
γωμεν. ὧν τριῶν οὐσῶν, ἡ πρώτη διὰ τοῦ εω προ-
φερομένη, ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ .η. ἢ
τὸ .ε. ἔχει. Ὅτε μὲν ὁ ἐνεστὼς μακρᾷ παραλή-
γεται τότε καὶ ὁ μέλλων τῷ .η. παραλήγει. οἷον ποιῶ ποι-
ήσω. εὑρῶ εὑρήσω. οἰκῶ οἰκήσω. τηρῶ τηρήσω. ἀ-
θλῶ ἀθλήσω. ἐξαιρεῖται τὸ ἀρκῶ ἀρκέσω. νεικῶ νει-
κέσω· αἰδῶ αἰδέσω. αἰνῶ αἰνέσω. ὅθεν καὶ ἐπαινῶ ἐ-
παινέσω. παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς αἰνήσω καὶ ἐπαινή-
σω. ὅθεν καὶ Ὅμηρος μῦθον ἐπαινήσαντ' Ὀδυσσῆος θείοιο·

ante o mega ipsam immutabilem retinens corripit penultimam immutabilem uel iota diphthongi abiiciens, ut canam: tribuam: iudicabo. seminabo. Ptũmperfectum ante alpha cappa habet & ante cappa immutabilem, ut cecini seminaui. Nota autem tribui assumens ita. tribui. n. debebat esse sed propter dissonantiam additum est ita. sic & incido incidam incidi ædifico ædificabo ædificaui fremo fremam fremui. Item notantur in no disyllaba non retinentia immutabilem ut iudico iudicabo iudicaui. lauo lauabo laui. in autem polluo polluam pollui & inquino inquinabo inquinaui. uertitur. gni. in gamma sequente cappa.

De circunflexis.

His sic dictis etiam de circunflexis dicamus quibus tribus entibus prima per eo prolata in penultima futuri ita uel e psilon habet. Cum quidem. n. præsens longa penultimat tunc & futurum ita penultimat ut facio faciam. inuenio inueniam. habito habitabo seruo seruabo certo certabo. excipitur dominor dominabor uinco uincã uerecũdor uerecũdabor laudo. dabo. uñ & laudo & laudabo. Apud autem antiquos laudabo & laudabo, unde & Homerus uerbum laudantes Vlyssis diuini.

Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς βραχεῖαν παραλήγει, τότε ὁ μέλ-
λων ποτὲ μὲν τὸ .η. ἔχει· οἷον φιλῶ φιλήσω. νοῶ
νοήσω· ποτὲ δὲ τὸ .ε. οἷον τελῶ τελέσω. καλῶ.
καλέσω. ὀλῶ ὀλέσω. ἔνιοι δὲ ἀμφότερον ἔχουσι.
οἷον φορῶ φορήσω καὶ φορέσω. πονῶ πονήσω καὶ
πονέσω. φρονῶ φρονήσω καὶ φρονέσω. Τὴν δὲ πα-
ραλήγουσαν τοῦ μέλλοντος φυλάττει ὁ παρακείμε-
νος καὶ ὑπερσυντέλικος καὶ ἀόριστος, ἐν πάσῃ συζυ-
γίᾳ περισπωμένῃ.

Δευτέρα.

Ἡ δευτέρα διὰ τοῦ .αω. προφερομένη, ποτὲ μὲν
τὸ .α. ποτὲ δὲ τὸ .η. ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλον-
τος ἔχει οὕτω. Τὰ εἰς .ω. καθαρὰ προηγουμένου .ε.
.η. .ι. διὰ τοῦ ασω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν· οἷον ἐῶ ἐ-
άσω. θεῶ θεάσω. ἀνιῶ ἀνιάσω. ἐρυθριῶ ἐρυθρι-
άσω. ἀλλοιῶ δὲ ἀλλοιήσω ἰωνικῶς. Ἔτι τὰ πα-
ραληγόμενα τῷ .ο. οἷον ἀκροῶ ἀκροάσω. ἐξαι-
ρεῖται τὸ βοῶ βοήσω. γοῶ γοήσω. ἀλοῶ ἀλοήσω καὶ
ἀλοάσω. Ἔτι τὰ εἰς ρω ὑπὲρ μονοσύλλαβα μὴ
προηγουμένου συμφώνου. οἷον πειρῶ πειράσω. φυρῶ
φυράσω. γηρῶ γηράσω. ξυρῶ δὲ ξυρεῖς. Ἔτι τὰ εἰς
λω ὑπὲρ μονοσύλλαβα τῷ .ε. παραληγόμενα. οἷον
γελῶ γελάσω. ἐλῶ ἐλάσω. Ἔτι τὰ εἰς ρω καὶ λω μονο-
σύλλαβα μὴ ποιοῦντα παράγωγα εἰς μι. οἷον δρῶ
δράσω. κλῶ κλάσω. φλῶ φλάσω. θλῶ θλάσω.

Cum uero præsens breui penultimat: tunc fu-
turum aliquando quidem ita habet ut amo amabo intelligo
intelligam. aliquando autem e psilon ut perficio pficiã uoco
uocabo perdo perdam. Aliqua autem utrinq; habent
ut gesto gestabo & gestabo laboro laborabo & la-
borabo sapio sapiam & sapiam. Sed pe-
nultimam futuri retinet præteri-
tum perfectum & plusq̃ perfectũ & aoristus in oĩ cõiugati-
one circunflexa. Secunda

Secunda per ao prolata aliquando quidem
alpha aliquando autem ita in penultima fu
turi habet sic. In o mega purum præcedente e psilo
uel iota per aso futurum faciunt ut dimitto di-
mittam miror mirabor doleo dolebo rube
sco rubescam. muto autem mutabo ionicum etiam penulti
mantia o micro ut audio audiam. excipi
tur clamo clamabo lugeo lugebo trituro triturabo &
triturabo. Etiam in ro hypermonosyllaba non
præcedente consonante ut transeo transibo pinso
pinsam. senesco senescam rado autem radis. Item in
lo hypermonosyllaba e psilo penultimantia ut
rideo ridebo impello impellam. Item quæ in ro & lo mono
syllaba nonfacientia deriuatiua in mi ut facio
faciam incido incidam rumpo rumpam frango frangam.

Τὰ δὲ παραληγόμενα τῷ υ διὰ τοῦ ησω τὸν μέλ-
λοντα ποιοῦσιν. οἷον ἐξυῶ ἐξυήσω. λυῶ λυή-
σω. δυῶ δυήσω. Ἔτι τὰ εἰς λω μόνα ἢ μετὰ συμ-
φώνου κατὰ σύλληψιν εἴτε κατὰ διάστασιν. οἷον
συλῶ συλήσω. κραιπαλῶ κραιπαλήσω. χολῶ
χολήσω. μελαγχολῶ μελαγχολήσω. ἀσχολῶ
ἀσχολήσω. ὁμοκλῶ ὁμοκλήσω. ποδαγρῶ ποδα-
γρήσω. ἐξῄρηται τὸ χαλῶ χαλάσω. ἱλῶ ἱλάσω.
Ἔτι τὰ εἰς ρω καὶ λω παράγωγα εἰς μι ποιοῦν-
τα. οἷον χρῶ χρῆμι χρήσω. πρῶ πρῆμι πρήσω. πλῶ
πίπλημι πλήσω. τλῶ. τλῆμι τλήσω. Ἔτι τὰ
εἰς ἄλλο σύμφωνον λήγοντα οἷον σμῶ σμήσω. κνῶ
κνήσω. ζῶ ζήσω. νικῶ νικήσω. κυβερνῶ κυβερνή-
σω. τιμῶ τιμήσω. ἡβῶ ἡβήσω. ξυρῶ ξυφήσω. ξυ-
γῶ ξυγήσω. διψῶ διψήσω. σιγῶ σιγήσω. σιω-
πῶ σιωπήσω. σπῶ σπήσω τὸ ἀκολουθῶ. σπῶ δὲ σπά-
σω τὸ ἀνασπῶ.

Τρίτη.

Τρίτη ἐστὶν ἡ διὰ τοῦ οσω προφερομένη ἐν τῇ πα-
ραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ ω μέγα ἢ ο μικρὸν
ἔχει. Ὅσα μὲν οὖν τῶν ῥημάτων ἔχουσι προεπικεί-
μενον ῥηματικὸν τῷ ω μεγάλῳ παραλήγουσιν
ἐν τῷ μέλλοντι. οἷον χρυσὸς χρυσῶ χρυσώσω. ἄρ-
γυρος ἀργυρῶ ἀργυρώσω. γύψος γυψῶ γυψώ-
σω. χεὶρ χειρῶ χειρώσω. πῦρ πυρῶ πυρώσω.

Sed penultimantia y psilo per iso fu-
turum faciunt ut promitto promittam populor popu-
labor populor populabor. Etiam in lo sola uel cum con-
sonante per comprehensionem siue per diuisionem ut
prædor prædabor crapulor crapulabor. irascor
irascar melancholicus sum melancholicus ero exerceo
exercebo clamo clamabo podagras patior podagras
patiar. Excipitur deprimo deprimam ligo ligabo.
Item in ro & lo deriuatiua in mi faci
entia ut uaticinor cinor uaticinabor emo emo emam impleo
impleo implebo tolero tolero tolerabo. Item
in aliã consonantem desinentia ut purgo purgabo scalpo
scalpam. uiuo uiuam uinco uincam guberno guber-
nabo honoro rabo. pubesco bescam delitior delitiabor. uin-
demio uindemiabo sitio sitiam taceo tacebo ta-
ceo tacebo sequor sequar sequor. euello autem euel-
lam. euello. Tertia.

Tertia est per oo prolata in penul-
tima futuri o magnum uel o paruum
habet. Quæcunq; quidem uerborum habent præ-
existens uerbale o magno penultimant
in futuro ut aurum inauro inaurabo ar-
gentum argento argentabo gypsus gypso gypsa-
bo. mãus mãcipo cipabo ignis igne examino igne minabo.

στέφανος στεφανῶ στεφανώσω. ὀρθὸς ὀρθῶ ὀρθώσω. στρεβλὸς στρεβλῶ στρεβλώσω. κακὸς κακῶ κακώσω. ταπεινὸς ταπεινῶ ταπεινώσω. Ὅσα δὲ οὐκ ἔχουσι παραλήγουσι τῷ ο. μικρῷ οἷον ὀμῶ ὀμόσω. ἀρῶ ἀρόσω. ὀνῶ ὀνόσω. Τούτων τῶν δὲ εἰρημένων τέσσαρές εἰσι, καὶ αὐτῶν εἰς μι. ὧν ἡ πρώτη τὸ η ἔχει ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος καὶ ἀορίστου. οἷον τίθημι θήσω ἔθηκα. τὸ δὲ τέθεικα καὶ ἐτεθείκειν διὰ τῆς διφθόγγου γράφεται ἔθει βοιωτικῷ. Καὶ ἡ δευτέρα δὲ τὸ η ἔχει. οἷον ἵστημι στήσω ἔστησα. ἔστακα δὲ ὁ παρακείμενος καὶ οὐχ ἕστηκα εἰς διαφορὰν τοῦ ἕστηκα ἀπὸ τοῦ ἑστήκω γινομένου. καὶ ἔτι ὁ ὑπερσυντέλικος ἑστάκειν. Ἡ δὲ τρίτη τὸ ω μέγα. οἷον δίδωμι δώσω δέδωκα ἐδεδώκειν ἔδωκα. Ἡ δὲ τετάρτη τὸ υ ψιλὸν οἷον ζώννυμι. Σημειωτέον δὲ ἐν τούτοις δύο. ἓν μὲν ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι ἡ πρώτη συλλαβὴ τοῦ ἐνεστῶτος ἀφαιρεῖται. οἷον τίθημι θήσω. ἵστημι στήσω. δίδωμι δώσω. ἕτερον δὲ ὅτι ἐν τοῖς παθητικοῖς συστέλλεται ἡ παραλήγουσα. οἷον τίθημι τίθεμαι. ἵστημι ἵσταμαι. δίδωμι δίδομαι. ζώννυμι ζέγμυμαι: Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ὡς οἷόν τε ἦν ἡμῖν συντόμως καὶ ὠφελίμως τοῖς εἰσαγωγικοῖς εἴρηται. ἐν δὲ τῷ περὶ ῥήματος τρίτῳ βιβλίῳ διεξοδικώτατα ῥηθήσεται.

Corona corono coronabo. rectus dirigo dirigam paruus torqueo torquebo malus uexo uexabo. humilis humilio humiliabo. quæcunq; uero non habent penultimam o micro ut iuro iurabo aro arabo uitupero uituperabo. his sic dictis quatuor sunt & eæ quæ in mi. Quarum prima ita habet in penultima actiui præsentis & futuri & aoristi ut pono pono ponam posui. Sed posui & posueram per e iota diphthongum scribitur more bœotorum. Et secunda autem ita habet ut sto stabo steti steti autem præteritum perfectum. & non steti ad differentiam huius extiti ab existo facti. & amplius præteritum plusquam perfectũ steteram. Tertia autem o magnum ut do dabo dedi dederam dedi. Quarta uero ypsilon ut coniungo. Nota in his duo unum quidem quoniã in futuro prima syllaba præsentis aufertur ut pono ponam sto stabo do dabo: Alterum quoniam in passiuis corripitur penultima ut pono ponor a me stetur do dor. iungo iungor. Sed de quidem his ut possibile fuit nobis breuiter & utiliter introducendis dictum est. Sed in de uerbo tertio libro latius dicetur.

Περὶ τῶν ῥημάτων τῶν μέχρι παρατατικοῦ κλινομένων.

Τὰ διὰ τοῦ ανω ῥήματα βαρύτονα, μέχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται· οἷον λαμβάνω ἐλάμβανον· μανθάνω ἐμάνθανον· λανθάνω ἐλάνθανον. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ αθω καὶ εθω καὶ υθω· οἷον ἀμυνάθω ἠμύναθον· φλεγέθω ἐφλέγεθον· μινύθω ἐμίνυθον. Ἔτι τὰ εἰς βω ἔχοντα πρὸ τοῦ β σύμφωνον ἢ ε· οἷον ῥέμβω ἔρεμβον· σέβω ἔσεβον. Ἔτι τὰ εἰς σκω· οἷον ἀρέσκω ἤρεσκον· πιπράσκω ἐπίπρασκον· χωρὶς τοῦ θνήσκω θνήξω· καὶ ἀλύσκω ἀλύξω· τὸ γὰρ διδάξω οὐκ ἀπὸ τοῦ διδάσκω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ διδάχω. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ εινω ὑπὲρ δισύλλαβα· οἷον ἐρεείνω ἠρέεινον· φαείνω ἐφάεινον. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ εω παραγωγὰ ἀπὸ ἐνεστῶτος ἢ μέλλοντος· οἷον ἀπὸ τοῦ κίχω κιχείω ἐκίχειον· τελῶ τελείω ἐτέλειον· ἀπὸ τοῦ βρώσω βρωσείω ἐβρώσειον· πολεμήσω πολεμησείω· ὄψω ὀψείω. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ νω ὑπερδισύλλαβα ποιοῦντα εἰς μι παράγωγα· καὶ ἔτι τὰ ἀπ' αὐτῶν παραγόμενα· οἷον πηγνύω πήγνυμι· ὀμνύω ὄμνυμι· ὀλύω ὄλυμι. Ἔτι πάντα τὰ τῆς πέμπτης συζυγίας κατὰ παλαιοὺς τὴν πρώτην συλλαβὴν διπλασιαζομένην ἔχοντα· οἷον μαρμαίρω ἐμάρμαιρον· μορμύρω ἐμόρμυρον.

De uerbis usq; præteritum imperfectum declinatis
Per ano uerba barytona usq;
præteritũ imperfectum declinantur: ut accipio accipiebam. disco discebam. lateo latebam. Item per atho & etho. & ytho ut ulciscor ulciscebar. ardeo ardebam minuo minuebam. Insuper in uo habentia ante uita cõsonantem uel e psilon ut circumuerto tebam colo colebam. Item in sco ut placeo placebam uendo uendebam præter morior moriar & fugio fugiam. Sed docebo non a doceo sed a doceo. Item per ano supra duas syllabas: ut interrogo interrogabam splendeo splendebam. Item per io deriuatiua a præsenti uel futuro ut ab inuenio consequor consequebar. perficio perficiam perficiebam a comedam comedo comedebam bellabo bello. uidebo uideo. Item per. yo. supra duas syllabas facientia in mi deriuatiua. & Item ab ipsis deducta ut conglutino conglutino Iuro iuro perdo perdo. Item omnia quintæ coniugationis secundum ueteres primam syllabam geminatam habentia ut luceo lucebam murmuro murmurabam.

Ἔτι τὰ πρὸ τοῦ .ω. δύο σύμφωνα ἔχοντα καὶ τὲ
πιπλοκήν, ὧν τὸ δεύτερον ἀμετάβολον εἴη. οἷον
μέμβλω ὄφλω ἔγρω δάκνω. Ἔτι τὰ εἰς .ω. καθα-
ρὸν τῇ .ῃ. διφθόγγῳ παραληγόμενα, οἷον ὀπῄω
ἀΐγω. Ἔτι τὰ εἰς .δω. πρὸ τοῦ .δ. .ν. ἔχοντα. οἷον
κυλίνδω, σπένδω.

ΠΕΡῚ ἈΝΤΩΝΥΜΙΩ͂Ν.

ἈΝΤΩΝΥΜΙΑ ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν ἀντὶ ὀνό
ματος παραλαμβανόμενον. Ταύτης δὲ ἡ μὲν
πρωτότυπος ἡ δὲ κτητική, ἡ δὲ δεικτική. ἡ δὲ ἀνα
φορικὴ ἡ δὲ σύνθετος. Παρέπονται δὲ αὐτῇ τέσ
σαρα. γένος ἀριθμὸς. πτῶσις, πρόσωπον.

Περὶ πρωτοτύπων τοῦ πρώτου προσώπου.

Ἐγώ, ἐμοῦ, ἐμοί, ἐμέ, νῷ νῷν. ἡμεῖς ἡμῶν. ἡμῖν, ἡ
μᾶς. Τοῦ δευτέρου προσώπου. Σὺ σοῦ. σοί, σέ.
σφῶ σφῶν ὑμεῖς, ὑμῶν. ὑμῖν, ὑμᾶς. Τοῦ τρίτου
προσώπου. Ὅς. οὗ. οἷ. ἕ. σφὲ σφῖν. σφεῖς, σφῶν.
σφίσι, σφᾶς.

Περὶ κτητικῶν.

Κτητικαὶ δὲ ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων παραγόμε
ναι ὀκτώ. ἐμός, σός, ἑός, νωΐτερος, σφωΐτερος ἡμέ
τερος. ὑμέτερος, σφέτερος. αἱ τριγενῶς κλίνονται
ἐμός, ἐμή, ἐμόν, σὸς σή, σόν. καὶ αἱ μὲν ἀρσενικαὶ καὶ
οὐδέτεραι κατὰ τὴν τετάρτην κλίνονται κλίσιν.
αἱ δὲ θηλυκαὶ κατὰ τὴν δευτέραν.

Item ante o mega duas consonãtes habentia per con-
nexionem, quarum secunda immutabilis esset, ut
curo debeo surgo mordeo. Etiam in o pu-
rum y psilo iota diphthongo penultimantia ut coeo
uio. Item in do ante do n. habentia ut
uoluo sacrifico.

De pronominibus.

Pronomen est pars orationis declinabilis pro nomi
ne assumpta. huius autem hoc quidem
primitiuũ. hoc aũt possessiuũ. hoc ãt demõstratiuũ hoc ãt re
latiuum. hoc autẽ compositum. Accidunt autem ipsi qua-
tuor. genus. numerus. casus. persona.

De primitiuis primæ personæ.

Ego mei mihi me. nos duo nos duos nr̃m duoꝝ nobis duo-
nos. Secundæ personæ. tu tui tibi te (bus nos nr̃m nobis
uos duo duos. ur̃m. oꝝ. uobis. b⁹. uos ur̃m uobis uos. tertiæ
ꝑsonæ. q sui sibi. se q duo quos duos quoꝝ duoꝝ qb⁹ duo-
sibi se. (bus qui sui

De possessiuis.

Possessiua autem a primitiuis deriua-
ta. Octo meus tuus suus noster suus no-
ster uester quæ trigenerice declinãtur
meus mea meum. tuus tua tuum. & quidem masculina &
neutra secundum quartam declinantur declinationem.
Sed fœminina secundum secundam.

Περὶ δεικτικῶν.

Δεικτικαὶ δὲ δύο. οὗτος ἐκεῖνος. τρισγενῶς καὶ αὗται κλινόμεναι οὕτως. Οὗτος, τούτου, τούτῳ, τοῦτον, ὦ οὗτος. Τούτω, τούτοιν. ὦ τούτω. οὗτοι. τούτων, τούτοις. τούτους. ὦ οὗτοι. αὕτη. ταύτης. ταύτῃ. ταύτην ὦ αὕτη. ταύτα ταύταιν ὦ ταύτα. αὗται. τούτων. ταύταις. ταύτας. ὦ αὗται. Τοῦτο. τούτου. τούτῳ. τοῦτο ὦ τοῦτο. τούτω. τούτοιν. ὦ τούτω. ταῦτα. τούτων. τούτοις. ταῦτα. ὦ ταῦτα. Ἐκεῖνος. ἐκείνου. Ἐκείνη. ἐκείνης. Ἐκεῖνο ἐκείνου. Περὶ ἀναφορικῆς.

Ἀναφορικὴ δὲ μία τρισγενῶς λεγομένη ὧδε. Αὐτὸς αὐτοῦ αὐτῷ αὐτὸν. αὐτὼ. αὐτοῖν. αὐτοὶ αὐτῶν. αὐτοῖς αὐτούς. Αὐτὴ αὐτῆς. αὐτῇ. αὐτήν. αὐτά, αὐταῖν αὐταὶ. αὐτῶν. αὐταῖς, αὐτάς, Αὐτὸ. αὐτοῦ. αὐτῷ αὐτὸ. αὐτὼ, αὐτοῖν. αὐτὰ. αὐτῶν, αὐτοῖς, αὐτά. Ἴδιον δὲ ταύτης ἡ τρίτου προσώπου σημασία. αὐτὸς γὰρ ἀντὶ ἐστω σὺ ἐκεῖνος.

Περὶ συνθέτων.

Σύνθετοι δὲ τρεῖς ὀνομαστικὰς οὐκ ἔχουσαι.

Τοῦ πρώτου προσώπου. Ἐμαυτοῦ: ἐμαυτῷ: ἐμαυτὸν. Ἐμαυτῆς. ἐμαυτῇ. ἐμαυτήν. Ἐμαυτοῦ ἐμαυτῷ, ἐμαυτό.

Τοῦ δευτέρου προσώπου. Σαυτοῦ. σαυτῷ, σαυτὸν Σαυτῆς. σαυτῇ, σαυτήν. Σαυτοῦ, σαυτῷ. σαυτό.

De Demonstratiuis

Demõstratiua autem duo hic ille trigenerice & ipsa
declinata sic hic huius huic hunc
o tu hi duo hos duos hoꝝ duoꝝ his duob⁹ o uos duo hi hoꝝ
his hos o uos. hæc huius huic hanc
o tu hæ duæ has duas haꝝ duaꝝ his duab⁹ o uos duæ hoc h⁹
huic hoc o tu. hæc duo hæc duo hoꝝ duoꝝ his. obus. o uos du
hoꝝ his hæc o uos. ille illius. il- (o. hæc
la illius. illud illius. De Relatiuo.

Relatiuum autem unum trigenerice dictum sic. Ipse
ipsi⁹ ipsi ipm. ipsi duo ipsos duos ipsoꝝ duoꝝ ipisb⁹ ipi oꝝ i
psis ipsos. ipsa ipsi⁹ ipsi ipsã ipsæ duæ ipsas duas ipsaꝝ duaꝝ
ipsæ ipsaꝝ ipsis ipsas ipsũ ipsius ipsi i- (ipsis duabus
psũ ipsa duo ipsa duo ipsoꝝ duoꝝ ipsis ob⁹. ipsa ipsoꝝ ipsis
.n. h⁹ triũ psonarũ significatio. ipse. n. pro (ipsa ꝓpriũ
ego tau ille.

De Compositis.

Composita autem tria nominatiuos non habentia
primæ personæ meiipsius mihiipsi.
meipsum. meiipsius mihiipsi meipsam meiipsius
mihiipsi meipsum.
secundæ personæ tuiipsius tibiipsi teipsum.
tuiipsius tibiipsi teipsum
tuiipsius tibiipsi teipsum.

καὶ αἱ μὲν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου μέχρι τούτου μόνον κλίνονται. αἱ δὲ τοῦ τρίτου καὶ πληθυντικῶς συνθέτως τε ἅμα καὶ διῃρημένως ὧδε. Τοῦ τρίτου ἑαυτοῦ. ἑαυτῷ. ἑαυτόν. ἑαυτῆς. ἑαυτῇ. ἑαυτήν. ἑαυτοῦ. ἑαυτῷ. ἑαυτό. ἑαυτῶν καὶ σφῶν αὐτῶν. ἑαυτοῖς καὶ σφίσιν αὐτοῖς. ἑαυτοὺς καὶ σφᾶς αὐτούς.

Περὶ προθέσεων.

Πρόθεσίς ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον προτιθέμενον πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν καὶ ἐν τῇ συνθέσει καὶ συντάξει. Τῶν δὴ προθέσεων ὀκτὼ καὶ δέκα οὐσῶν. ἓξ εἰσὶ μονοσύλλαβοι. ἐν. εἰς. ἐξ. σύν. πρός. πρό. δυοδέκα δὲ καὶ δισύλλαβοι. ἀνά. κατά. διά. μετά.

ἀ ἀπο παρά. ἀντί. ἐπί. περί. ἀμφί. ὑπό. ὑπέρ. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τούτων συντάξεως ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιτομῆς ἐροῦμεν.

Περὶ ἐπιρρήματος.

Ἐπίρρημά ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον κατὰ ῥήματος λεγόμενον ἢ ἐπιλεγόμενον. Τούτου δὲ τὰ μὲν καλοῦνται χρόνου. οἷον. νῦν. τότε. αὖθις. τόφρα. τέως. ἕως. πηνίκα. ἡνίκα. ἔπειτα. μετέπειτα. σήμερον. αὔριον. χθές. ὃ καὶ ἐχθὲς λέγεται. ἤδη. πάλαι. ἀεί. Τὰ δὲ τόπου. οἷον ἄνω. κάτω. ἔξω. ἔσω. ἔνδον. ἐγγύς. πόρρω. ἐναντίον. χαμαί. ἔνθα. ὅθεν. ἐπέκεινα. μακράν. Τὰ δὲ ποιότητος. οἷον. εὖ. καλῶς. ἡδέως. σοφῶς. κυνηδόν. βοτρυδόν. ἀγεληδόν.

Et quidem primæ & secundæ personæ usq;
huc solum flectuntur. Sed tertiæ & plurali-
ter composite simul & diuisim sic. Ter-
tiæ. Suiipsius. sibiipsi. seipsum. suiipsius sibiipsi sei-
psam. Suiipsius. sibiipsi. seipsum. Suiipso℞ & suiipsorum
sibiipsis & sibiipsis. seipsos & seipsos.

De præpositionibus.

Præpositio est pars orationis indeclinabilis præposita omnibus orationis partibus & in compositione & constructione. Præpositionibus octo & decem entibus. Sex sunt monosyllabæ. in. in. ex. cum. ad. ante. Duæ autem & decem disyllabæ per. secundum. per. cum apud. contra. in. circum. circum. ab. sub. super. Sed de quidem harum constructione in fine compēdii dicemus.

De Aduerbio

Aduerbium est pars orationis indeclinabilis iuxta uerbum dicta uel post dicta. Huius autem aliqua quidem uocantur temporis ut nunc. tunc. itēm. tunc. quandiu. usq;. quando. quando. postea. postea. hodie. cras. heri quod & heri dicitur. Iam. diu. semper. Aliqua autem loci ut supra. infra. extra. intra. intus prope. longe. contra. humi. ibi. unde. ulterius. longe. Aliqua attem qualitatis ut bene bene iucunde. sapienter canine. racematim. gregatim.

Τούτων δὲ ὅσα γίνονται ἀπὸ τῆς γενικῆς πληθυν-
τικῆς, καὶ μεσότητος προσαγορεύονται. οἷον σοφῶς
ἀπὸ τῶν σοφῶν. καλῶς ἀπὸ τῶν καλῶν. Τὰ δὲ πο-
σότητος. οἷον ἅπαξ. δίς. τρίς. τετράκις. πολλάκις
ὀλιγάκις. Τὰ δὲ ἀθροίσεως. οἷον. ἅμα. ὁμοῦ. συλ-
λήβδην. ἀθρόως. Τὰ δὲ παρακελεύσεως. οἷον εἶα.
ἄγε. φέρε. δεῦτε. Τὰ δὲ διαιρέσεως. οἷον ἄνευ.
χωρίς. δίχα. Τὰ δὲ ἐξαιρέσεως. οἷον. πλήν. Τὰ δὲ
τάξεως, οἷον, ἑξῆς. ἐφεξῆς. Τὰ δὲ, ὁμοιώσεως, οἷον
ὡς, ὥσπερ, καθά, καθάπερ. Τὰ δὲ, ἀποστάσεως
οἷον ὥστε. Τὰ δὲ, συγκρίσεως. οἷον μᾶλλον ἧττον.
Τὰ δὲ, ἐξηγηματικά, οἷον δηλονότι, δηλαδή, ἤ-
γουν, οἷον. Τὰ δὲ, ποσότητος ἀορίστου καὶ ποιό-
τητος οἷον ἀμηγέπῃ, ὁπωσοῦν, ἀμιγέπῃ, ὅπως δή-
ποτε, ὅπῃ δήποτοῦν. Τὰ δὲ, ὑφαιρέσεως οἷ-
ον σπανίως, ἐλάχιστα, μόγις. Τὰ δὲ, ἐκλογῆς οἷ-
ον μενοῦντες. Τὰ δὲ, ἀποστρεπτικά οἷον Ἡράκλεις
ἄπολλον. Τὰ δὲ, ἐθνικά οἷον ἑλληνιστί, ῥωμαϊστί
ἑβραϊστί, συριστί, φρυγιστί, ἀρμενιστί
Τὰ δὲ, βιασμοῦ, οἷον, μόλις. μόγις. Τὰ δὲ, δι-
στάσεως οἷον σχεδόν. Τὰ δὲ, ὀργανικά οἷον
ὀδάξ λάξ.
Τὰ δὲ, ἀποθετικά. καὶ προκαταστατικά, οἷον
εἶεν.

Harum autem quæcunq; fiunt a genitiuo plura-
li & mediocritatis appellantur ut sapienter
a sapientibus. bene a bonis. Aliqua autem quanti-
tatis ut semel bis ter quater sæpe
paucies. Aliqua autem congregationis. ut simul una col-
lectim confertim. Aliqua autem exhortationis ut eia
age age age agite. Aliqua autem diuisionis ut sine
absq; diuisim. Aliqua autẽ exceptionis ut præter. Aliqua aũt
ordinis ut deinceps deinceps. Aliqua autem similitudinis ut
sicut ueluti quemadmodum uelut. Aliqua autem separatõis
ut Itaq;. Aliqua autem comparationis ut magis minus
Aliquã autem expositiua ut uidelicet uidelicet uidelicet ui-
delicet ut. Aliqua autem quantitatis infinite & quali-
tatis ut aliquomodo quomodocunq; aliquomodo ut cun-
q; ut cunq;. Aliqua autem sublationis ue-
luti raro minime uix. Aliqua autem electionis ue-
lut quin immo. Aliqua autem deprecatiua ut hercules
apollo. Aliqua autem gentilia ut græce romane
hebraice. syriace. troiane . armenice
Aliua autem remissionis ut uix uix. Aliqua aũt du
bitationis ut forsan. Aliqua autem organica ut
mordicus. cum calce.
Aliqua autem depositiua & præconstitutiua ut
esto

Τὰ δὲ ἐπιτάσεως. οἷον λίαν. ἄγαν. πάνυ. μάλι-
στα. σφόδρα. Τὰ δὲ ἀνέσεως. οἷον ἠρέμα. ἥσυ-
χῆ. Τὰ δὲ βεβαιώσεως. οἷον δηλαδή. δήπουθεν. πάν-
τως. ὄντως. ἦ. Τὰ δὲ καταφάσεως. οἷον ναί. Τὰ δὲ
κατομώσεως. οἷον νὴ μά. Τὰ δὲ ἀπομώσεως. οἷον μά.
Τὰ δὲ ἀρνήσεως. οἷον οὐ. οὐδαμῶς. ἥκιστα. Τὰ δὲ
ἀπαγορεύσεως. οἷον μή. μηδαμῶς. Τὰ δὲ εἰκα-
σμοῦ. οἷον ἴσως. τάχα. τυχόν. Τὰ δὲ ἐρωτήσεως
οἷον πόθεν. ποῦ. πηνίκα. πῶς. Τὰ δὲ δείξεως οἷον
ἰδού. ἠνί. Τὰ δὲ κλήσεως. οἷον ὦ. Τὰ δὲ διασαφή-
σεως. οἷον οἷον. Τὰ δὲ θέσεως. οἷον ἀναγνωστέον.
πλευστέον. γραπτέον. ἰστέον. Τὰ δὲ σχετλια-
σμοῦ. οἷον ὤ. ἰού. οἴμοι. φεῦ. Τὰ δὲ θαυμασμοῦ.
οἷον φεῦ. βαβαί. Τὰ δὲ ἐκπλήξεως. οἷον ἆ.
Τὰ δὲ θειασμοῦ. οἷον εὐοῖ. εὐάν. Παρέπεται δὲ
αὐτῷ εἶδος καὶ σχῆμα. τὸ μὲν γὰρ πρωτότυπον οἷ-
ον νῦν. τὸ δὲ παράγωγον οἷον νυνί. καὶ τὸ μὲν ἁπλοῦν οἷ-
ον πάλαι. τὸ δὲ σύνθετον οἷον πρόπαλαι.

Περὶ συνδέσμων.

Σύνδεσμός ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον συνδέον
τὰ ἄλλα μέρη τοῦ λόγου εἰς διάνοιαν μετὰ τάξε-
ως. Τούτου δὲ οἱ μὲν συμπλεκτικοί. οἷον μὲν δὲ
τε καὶ. ἀλλὰ. ἀτάρ. οἱ δὲ διαζευκτικοὶ οἷον ἤ ἤτοι
Οἱ δὲ συναπτικοί. οἷον εἰ. εἴπερ. εἰδή. εἰδήπερ.

Aliqua autem intentionis ut ualde nimis admodum maxime uehementer. Aliqua autem remissionis ut paulatim sēsim. Aliqua autem cōfirmationis ut uidelicet certe sane sane equidē. Aliqua autē affirmationis ut næ. Aliqua aūt iurationis ut per per. Aliqua autem abiurationis ut per. Aliqua autē negationis ut non nequaq̄ minime. Aliqua aūt prohibitionis ut ne neutiq;. Aliqua autem euentus ut forsitan fortefortuitu. Aliqua autem interrogationis ut unde ubi quādo quomodo. Aliqua autē demōstratiōis ut en ecce. Aliqua autem uocationis ut o. Aliqua aūt declarationis ut ueluti. Aliqua autem positionis legendum nauigandum. scribendum sciendum. Aliqua autem doloris ut o heu heu heu. Aliqua autem admirationis papæ papæ. Aliqua autem terroris ut a. Aliqua autem diuinitatis ut euoe euan. Accidit autem ei species & figura hoc quidem enim primitiuum uelut nūc. hoc autem deriuatiuū ut nūc & hoc qdē simplex uelut diu hoc uero compositum ut iandiu

De Coniunctionibus.

Coniunctio est pars orationis indeclinabilis coniungens alias partes orationis in sententiam cum ordine. huius autem aliæ quidem copulatiuæ ut quidem autem et sed at. aliæ quidem disiunctiuæ ut q̄ idest. aliquæ autem cōtinuatiuæ ut si siquidem quidem siquidem.

Οἱ δὲ παρασυναπτικοὶ. οἷον ἐπεί. ἐπείπερ. ἐπει-
δή. ἐπειδήπερ. Οἱ δὲ αἰτιολογικοὶ οἷον ἵνα. ὄφρα
ὅπως. ἕνεκα. οὕνεκα. γάρ. ὅτι. διότι. Οἱ δὲ ἀπο-
ρηματικοὶ. οἷον ἆρα. εἶτα. μῶν. μή. Οἱ δὲ συλλογι-
στικοὶ. οἷον ἄρα. ἀλλά. ἀλλαμήν. οὖν. τοίνυν. τοιγάρ-
τοι. τοιγαροῦν. Οἱ δὲ παραπληρωματικοὶ οἷ-
ον δή. ποῦ. τοι. δῆτα. πέρ. πώ. μήν. αὖ. οὖν. γέ. Οἱ δὲ
δυνητικοὶ. οἷον ἄν. Οἱ δὲ διακριτικοὶ. εἴτουν ἐ-
πιλεκτικοὶ. οἷον γοῦν. γέ. Οἱ δὲ ἐναντιωματι-
κοὶ. οἷον. ὅμως. καίτοι. καίπερ. ἔμπης.

Παρέπεται δὲ αὐτῷ σχῆμα. ὁ μὲν γὰρ ἁπλοῦς. οἷον ἐπεί. ὁ δὲ σύνθετος οἷον ἐπειδή. Τούτων οὕτως ἐγνωσμένων. ἑπόμενον ἂν εἴη καὶ περὶ ἄλλων τινῶν ἀναγκαίων εἰπεῖν. καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰδῶν τῶν παραγώγων.

Περὶ τῶν εἰδῶν τῶν παραγώγων.

Εἴδη τῶν παραγώγων ἑπτά. Πατρωνυμικόν. Κτητικόν. Συγκριτικόν. Ὑπερθετικόν. Ὑποκοριστικόν. Παρωνύμιον. καὶ ῥηματικόν.

Περὶ πατρωνυμικοῦ. Πατρωνυμικὸν ὄνομα κυρίως ἐστὶ τὸ ἀπὸ πατρὸς σχηματισμένον ὃ τὸν πατέρα σημαίνει. οἷον ἀπὸ τοῦ πηλεύς πηλέως πηλείδης ὁ ἀχιλλεύς. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ πάππου λέγεται. οἷον αἰακός αἰακοῦ αἰακίδης ὁ αὐτός. Τούτων δὲ τὰ μὲν ἀρσενικὰ

Aliæ autem ſubcontinuatiuæ ut quoniam qnoniam quo-
niam quoniam. Aliæ autem cauſales ut ut ut
ut propter quoniam enim quod quoniam. aliæ autem du-
bitatiuæ ut forſan poſtea an nunquid. aliæ autem col-
lectiuæ ut igitur ſed uerum igitur ergo ita-
que. ergo. aliæ autem completiuæ uelu-
ti quidē quidē quidem qdē qdē quidē qdē q̄dē q̄dē. aliæ aūt
poſſibiles ut utiq;. aliæ autem diſcretiuæ ſiue adie-
ctiuæ ut igitur. aliæ autem aduerſati-
uæ ut tamen quamuis quanq̄ licet tamen.
Accidit autem ei figura hæc quidē enim ſimplex ut poſtquā
hæc autem compoſita ut poſtquam. his ſic cogni-
tis conſequens utiq; eſſet & de aliis q̄buſdam neceſſariis
dicere & primum de ſpeciebus deductorum.

De ſpeciebus deriuatiuorum.

Species deriuatiuorum ſeptem. Patronymicum poſſeſſiuū
Comparatiuum Superlatiuum diminutiuum denomi-
natiuum & uerbale.
De Patronymico. Patronymicum nomen
proprie eſt quod a patre formatum filium
patris ſignificat ut a peleus pelei
pelides Achilles. Abuſiue autem &
ab auo dicitur. ut æacus æaci
æacides idem. huius autem quidem maſculina

τὰ δὲ θηλυκά. καὶ τῶν μὲν ἀρσενικῶν τρεῖς καταλήξεις
εἰσί. δης κοινή, οἷον πηλείδης. ων ἰωνική, οἷον πηλεί-
αδιος, οἷον ὑῤῥάδιος. Ὅτε δὲ ἡ γενικὴ τοῦ ὀνόματος
λήγει εἰς ως, ἢ εἰς ους ἢ εἰς ος, τότε εἰς ιδης κοινῷ σχη-
ματίζεται τὸ πατρωνυμικόν. πηλεὺς πηλέως πηλεΐδης.
καὶ κατὰ συναίρεσιν πηλείδης. δημοσθένης δη-
μοσθένους δημοσθενίδης. ἀγαμέμνων ἀγαμέμνονος ἀγα-
μεμνονίδης. Ἔτι εἰ ἡ γενικὴ λήγει εἰς ου τῆς τετάρ-
της κλίσεως οὖσα, μὴ παραληγομένη τῷ ι, εἰς ιδης
σχηματίζεται τὸ πατρωνυμικόν, οἷον πρίαμος πριάμου
πριαμίδης. τάνταλος ταντάλου ταντανλίδης. εἰ δὲ
αὐτὴ παραλήγει τῷ ι, εἰς αδης σχηματίζεται τὸ πα-
τρωνυμικόν. οἷον ἥλιος ἡλίου ἡλιάδης. Ἔτι τὰ τῆς
πρώτης κλίσεως εἰς αδης σχηματίζονται. οἷον αἰνείας
αἰνείου αἰνειάδης. ἱππότης ἱππότου ἱπποτάδης.
Πᾶν δὲ πατρωνυμικὸν παραλήγει ἢ ι, οἷον κρονί-
δης. ἢ ει διφθόγγῳ, οἷον πηλείδης κατὰ συναίρεσιν.
ἢ α, οἷον αἰνειάδης. ἢ οι διφθόγγῳ κατὰ συναίρεσιν,
οἷον πανθοΐδης πανθοίδης. Τῶν δὲ θηλυκῶν τρεῖς κατα-
λήξεις εἰσίν. ας. ις. νη. καὶ αἱ μὲν εἰς ας καὶ ις ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρ-
σενικῶν σχηματίζονται ἀποβολῇ τοῦ δη, οἷον ἡλιὰς ἀπὸ
ἡλιάδης. πριαμὶς ἀπὸ πριαμίδης. ἡ δὲ εἰς νη αἰολι-
κὴ οὖσα, ἀπὸ τῆς γενικῆς σχηματίζεται, οἷον ἀδραστίνη
ἀπὸ τοῦ ἀδράστου. ἀκρισιώνη ἀπὸ τοῦ ἀκρισίωνος.

Alia aũt fœminina. Et quidẽ masculinoꝝ tres terminatiõe sunt dis. communis ut pelides. on. Ionica. ut pelcon. adios ut hyrrhadius. Cum autem genitiuus nominis desinit in os uel in us uel in os. tunc in idis cõmuniter formatur patronymicum. Peleus pelei peleides & per synæresin pelides. Demosthenes demosthenis demosthenides. Agamẽnon agamẽnonis agamemnonides. Item si genitiuus desinit in u quartæ declinationis ens non penultimans iota in idis formatur patronymicum ut priamus priami priamides. Tantalus tantali tantalides. Si autem ipse penultimat iota in adis formatur patronymicum ut sol solis heliades. Item primæ declinationis in adis formant ut æneas æneæ æneades. hippotes hippotæ hippotades. Omne autem patronymicum desinit uel in iota: ut Saturnius uel e iota diphthongo ut pelides per synæresin. uel alpha ut æneades uel o iota diphthongo per synæresin ut panthoides panthœdes. Sed fœmininorum tres terminationes sunt. as. is. ni & quidem in as & in is a propriis masculinis formantur abiectione di: ut helias ab heliades. priamis a priamides. Sed in ni æolica ens a genitiuo formatur ut adrastine ab Adrasto. Acrisione ab acrisione.

Περὶ κτητικοῦ.

Κτητικὸν ὄνομά ἐστι τὸ κτῆσίν τινος πράγματος δηλοῦν. Καταλήξεις δὲ αὐτοῦ δύο. κος. οἷον μουσικὸς οὗ παραλήξεις τρεῖς. ι. οἷον μουσικός. α. οἷον κυπριακὸς. υ. οἷον θηλυκὸς, καὶ ος. οὗ παραλήξεις ἕξ. ι. οἷον λόγιος. ε. οἷον ἑκτόρεος. ει. οἷον ἡράκλειος. αι. οἷον ῥωμαῖος. οι. οἷον αἰδοῖος. ω. οἷον πατρῷος. Περὶ συγκριτικοῦ

Συγκριτικὸν ὄνομά ἐστι δι' οὗ σύγκρισις γίνεται πρὸς ὁμοφυεῖς καὶ ἑτεροφυεῖς. καταλήξεις δὲ αὐτοῦ δύο. ων. ἀνώμαλος. οἷον μείζων. βελτίων. καὶ τερος. κοινὸς οἷον πλουσιώτερος φρονιμώτερος σχηματίζεται δὲ ἀπὸ τῶν τριγενῶν ὀνομάτων. ὅσα τὴν τοῦ μᾶλλον ἐπίτασιν ἀναδέχονται. Ἀπὸ δὲ τῶν ληγόντων εἰς. ος. ἐκβολῇ τοῦ ς, καὶ προσθέσει τοῦ τερος σχηματίζονται. οἷον πρᾶος πραότερος παλαιὸς παλαιότερος, ὠφέλιμος ὠφελιμώτερος φρόνιμος φρονιμώτερος. Ἔτι ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου τῶν εἰς. ης. διγενῶν. οἷον ἀληθὲς ἀληθέστερος ἀκριβὲς ἀκριβέστερος εὐτυχὲς εὐτυχέστερος. Ἔτι ἀπὸ τῶν εἰς ων καὶ εις. εἰς. καὶ εις. υς. οἷον σώφρων σῶφρον. σωφρονέστερος. χαρίεις χαρίεν χαριέστερος. εὔνους εὐνούστερος καὶ ἀπὸ μετοχῆς. οἷον ἐρρωμενέστερος. Ἔτι ἀπὸ τῶν εἰς υς μὴ φυλαττομένου τοῦ. σ. οἷον ἡδὺς ἡδύτερος ὀξὺς ὀξύτερος. βαρὺς βαρύτερος.

De Possessiuo.

Possessiuum nomen est possessionem alicuius rei signi-
ficans. Terminationes aũt ei⁹ duæ cos ut musicus. Cuius
terminationes tres iota ur musicus .alpha ut cyprianus
y psilon ut fœmininus. Et os .cui⁹ terminatiões sex iota ut e-
loquẽs e psilõ ut hectore⁹ e iota ut heracli⁹ alpha iota ut ro-
manus o iota ut uari⁹ o mega cum iota sub. ut paternus.

Cõparatiuũ nomẽ ẽ p quod cõparatio fit (De cõparatiuo.
ad eiusdem generis & diuersi generis terminationes aũt ipsi
us·on. Anomala ut maior melior. &
eros communis ut ditior prudentior
formať autem a trium generum nominibus. quæcunq;
magis intentionem suscipiunt. Ab autem
desinentibus in os abiectione sigma .& additione te-
ros formatur ut mansuetus mansuetior. Antiquus
antiquior. utilis utilior pru-
dens prudentior. Item a neutro eorum quæ
in is duumgenerum. ut uerum uerior diligens
diligentior. fortunatus fortunatior. Item ab in on
& in is & in us ut castus casti. Casti-
or gratiosus gratiosi gratiosior beniuolus beniuolentior.
& a participio ut robustior. Item ab in ys
non seruato sigma ut suauis suauior acutus acũ
tior grauis grauior,

Καὶ τὰ ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα. οἷον φέρτερος. καὶ βέλτερος. καὶ τὰ ἀπὸ προθέσεων καὶ ἐπιρρημάτων, οἷον ὑπέρτερος, ἐσώτερος. Συντάσσονται δὲ γενικῇ. οἱ λόγοι Ἀχιλλεὺς ἦν ἀνδρειότερος τοῦ αἴαντος, καὶ ὁ αὐτὸς ἦν ἰσχυρότερος τῶν ζώων, καὶ τῇ δοτικῇ ὑπερβολὴν σημαίνουσιν. οἷον ὁ κροῖσος ἦν πλουσιώτερος κύρου ἑκατὸν ταλάντοις.

Περὶ ὑπερθετικοῦ.

Ὑπερθετικὸν ὀνομάζεσι, δι' οὗ ὑπέρθεσις γίνεται. καταλήξεις δὲ αὐτοῦ δύο. τατος, τοῦ εἰς τερος. συγκριτικοῦ ἀπὸ τοῦ ἂν τοῦ σχηματιζομένη. οἷον πρᾶος πραότερος. πραότατος, φρόνιμος φρονιμώτερος φρονιμώτατος, ἀκριβὲς ἀκριβέστερος ἀκριβέστατος. χαριέστατος, μονώτατος. ὑπέρτατος. ὀξύτατος. Καὶ εἰς. στος. τοῦ εἰς. ων. συγκριτικοῦ ἀνώμαλος. οἷον καλὸς καλλίων κάλλιστος. κακὸς κακίων ἢ χείρων κάκιστος, μέγας μείζων, μέγιστος. ἀγαθὸς βελτίων ἀρείων κρείττων, ἀμείνων, βέλτιστος ἄριστος κράτιστος. πολὺς πλείων πλεῖστος. ἡδὺς ἡδίων ἥδιστος. ταχὺς ταχίων τάχιστος. μικρὸς μείων καὶ ἥττων ἐλάττων ἐλάχιστος, ἐχθρὸς ἐχθίων ἔχθιστος αἰσχρὸς αἰσχίων αἴσχιστος. ῥάδιος ῥάων ῥᾷστος φίλος φίλτερος φίλτατος.

& a uerbis facta ut melior
& melior: & a præpositionibus & aduer-
biis ut superior, propior. Construun-
tur autem genitiuo ut Achilles erat fortior
Aiace & ipse erat robustior troianis. &
datiuo excessum significant ut Croe-
sus fuit ditiot cyro centũ talentis.

De Superlatiuo.

Superlatiuum nomen est per quod superlatio fit terminationes autem ipsius duæ tatos in teros comparatiui ab ipso formata.

ut mansuetus mansuetior mansuetissimus prudens prudentior prudentissimus. diligens diligentior diligentissimus. gratiosissimus. beniuolentissimus. supremus. acutissimus. & in stos in on comparatiui anomala. ut bonus melior optimus. malus peior uel peior pessimus. magnus maior maximus. bonus melior melior melior melior. optimus. optimus. optimus. multus. plurim9 iucũdus iucũdior iucũdissimus uelox uelocior uelocissimus. paruus minor uel minor minor minimus. Inimicus inimicior inimicissimus. turpis turpior turpissimus. facilis facilior facillimus. amicus amicior amicissimus.

Συντάσσονται δὲ τὰ ὑποθετικὰ γενικῇ. οἷον ὁ ὅμη-
ρος ἐγένετο σοφώτατος πάντων τῶν ποιητῶν. Ἔτι τὰ
διὰ τοῦ, οτερος. καὶ. οτατος, εἰ μὲν ἔχωσι τὴν πρὸ
τοῦ ο συλλαβὴν βραχεῖαν, διὰ τοῦ ω μεγάλου γρά-
φονται. οἷον φρόνιμος φρονιμώτερος φρονιμώτα-
τος. εἰ δὲ μακρὰν φύσει ἢ θέσει διὰ τοῦ ο μικροῦ.
οἷον πρᾶος πρᾳότερος πρᾳότατος. ἔνδοξος ἐνδοξό-
τερος ἐνδοξότατος.

Περὶ ὑποκοριστικοῦ.

Ὑποκοριστικὸν ὀνομάζεται τὸ μείωσιν τοῦ πρωτοτύ-
που δηλοῦν. Τούτων δὲ τὰ μὲν ἀρσενικά. τὰ δὲ θηλυκά.
τὰ δὲ οὐδέτερα ἀπὸ κυρίων καὶ προσηγορικῶν παραγό-
μενα. Καὶ τῶν μὲν ἀρσενικῶν καταλήξεις εἰσὶ πέν-
τε. ας. οἷον μηνᾶς. ων. οἷον μωρίων. αξ. οἷον λίθαξ.
σκος. οἷον ἀνθρωπίσκος. λος. οἷον ναυτίλος. Τῶν
δὲ θηλυκῶν δύο. ις. οἷον θεραπαινίς. καὶ σκη. οἷον
παιδίσκη. Τῶν δὲ οὐδετέρων παραλήξεις ὀκτὼ
εἰσί. ον ληγόντων. νι. οἷον ὀψώνιον. κι. οἷον. μειράκι-
ον. δρι, οἷον λογύδριον. λλι. οἷον μειρακύλλιον.
φι. οἷον ζωύφιον. χνι. οἷον πολίχνιον. πι οἷον ἀν-
θρώπιον. δι, οἷον κρεάδιον.

Περὶ παρωνύμου.

Παρώνυμον ὀνομάζεται τὸ ἀπὸ ὀνόματος παραγό-
μενον οἷον θέων ἀπὸ τοῦ θεός. ξύφων ἀπὸ τῆς ξυ-
φῆς, πλάτων ἀπὸ τοῦ πλατύς.

Conſtruuntur autem ſuperlatiua genitiuo ut Home-
rus fuit ſapientiſſimus omnium poetarum. Item quæ
per oteros & otatos. ſi quidem habeant ante
o micron ſyllabam breuem per o magnum ſcri-
buntur ut ſapiens ſapientior ſapientiſ-
ſimus ſi uero longã natura uel poſitione per o micron
ut manſuetus manſuetior manſuetiſſimus. glorioſus glo-
rioſior glorioſiſſimus. De Diminutiuo.

Diminutiuum nomen eſt diminutionem primi-
tiui ſignificãs. hꝰ ãt aliqua qdẽ maſculía. aliq̃ ãt fœminina-
aliqua autem neutra a propriis & appellatiuis dedu-
cta. Et quidem maſculinorum terminationes ſunt quin-
que as ut Menas on ut morion ax ut lapillus
ſcos ut homuncio. los ut nauta.
Sed fœmininorum duæ is ut ancillula & ſci ut
ancillula. Sed neutrorum terminationes octo
in on deſinentium ni ut obſonium ci ut adoleſcen
tulus dri ut ſermunculus lli ut adoleſcentulus
phi ut animalulum. chni ut ciuitacula. pi ut homul-
lulus di ut caruncula.

De Denominatiuo.

Denominatiuum nomen eſt a nomine dedu-
ctum ut Theon a deus Tryphon a deli
tiis Plato a latus.

Περὶ ῥηματικοῦ.

Ῥηματικὸν ὁμοίως τὸ ἀπὸ τοῦ ῥήματος παραγόμενον. οἷον νοήμων ἀπὸ τοῦ νενόημαι. καὶ φιλήμων ἀπὸ τοῦ πεφίλημαι.

Περὶ τῶν ὑποπεπτωκότων εἰδῶν τῷ ὀνόματι

Ἔτι τῶν ὀνομάτων. τὰ μὲν κύρια καλοῦνται. οἷον Σωκράτης Πλάτων, Τὰ δὲ προσηγορικὰ οἷον ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος ὁ καὶ ἡ παρθένος. Τὰ δὲ ἐπίθετα. οἷον ἀνδρεῖος. α. ον. σοφὸς. φὴ. φὸν. Τὰ δὲ πρός τι. οἷον πατὴρ. υἱὸς. δοῦλος. δεσπότης. Τὰ δὲ ὡς πρός τι. οἷον νὺξ ἡμέρα. θάνατος. ζωή. Τὰ δὲ ἐθνικά. οἷον Φρὺξ. πέρσης. Τὰ δὲ ἐρωτηματικά. οἷον. τίς. ποῖος. πόσος, πηλίκος. Τὰ δὲ ἀόριστα. οἷον ὅστις. ὁποῖος. ὁπόσος, Τὰ δὲ περιληπτικὰ οἷον δῆμος. χορὸς. ὄχλος. Τὰ δὲ ἐπιμεριζόμενα. οἷον ἕτερος ἑκάτερος, ἕκαστος ἄλλος. Μερίζονται δὲ ταῦτα τετραχῶς εἷς ἐκ δύο ὡς ἕτερος. Δύο καθ' ἕνα ὡς ἑκάτερος. εἷς ἐκ πολλῶν. ὡς ἄλλος, καὶ πολλοὶ καθ' ἕνα ὡς ἕκαστος. Τὰ δὲ περιεκτικά. οἷον δαφνὼν, κοιτὼν ἐλαιὼν. Τὰ δὲ ὡς περιεκτικὰ οἷον ἀπατεὼν. κυκεὼν. Τὰ δὲ πεποιημένα οἷον φλοῖσβος. ῥοῖζος. Τὰ δὲ γενικά. οἷον ζῶον. φυτὸν Τὰ δὲ εἰδικά. οἷον βοῦς. ἵππος κύων. Τὰ δὲ τακτικὰ οἷον πρῶτος δεύτερος, Τὰ δὲ ἀριθμητικὰ οἷον εἷς. δύο τρεῖς.

De Verbali.

Verbale autem similiter a uerbo deriuatum ut intelligens ab intellectus sum & philemon ab amatus sum.

De Subiectis speciebus nomini.

Insuper nominum aliqua quidem propria uocantur ut Socrates. Plato. Alia autem appellatiua ut hic &hæc homo. hic & hæc uirgo. Alia autem adiectiua ut fortis. fortis forte. sapiens sapiens sapiens. Alia autem ad aliquid. ut pater filius. seruus dominus. Alia autem tanquam ad aliquid ut nox dies mors uita. Alia autem gentilia ut phryx perses. Alia autem interrogatiua ut quis: qualis: quantus: qualis. Aliqua autem infinita ut quisquis. quicunq;. quantuscunq;. Alia autẽ collectiua ut populus chorus turba. Alia autem partitiua ut alter. uterq;: quisq;. alius. partiuntur autem hæc quatrifariam. unus ex duobus ut alter. duo ad unum ut uterq;. unus ex multis ut alius. & multi ad unum ut quisq;. Alia autem contentiua ut Lauretum. Cubiculum. Oliuetũ. Alia autẽ. tanq̃ cõtentiua ut deceptor potio ex melle & uino. Alia autem factiua ut sonitus maris. stridor sibili. Alia autẽ generalia ut aial planta Alia autem specialia ut bos equus canis. Alia autẽ ordinalia ut primus secũdus Alia aũt numeralia ut un9 duo tres

Τὰ δὲ ἀπολελυμένα. οἷον θεός. λόγος ἄγγελος:
Τὰ δὲ μετουσιαστικά. οἷον πύρινος. λίθινος. δρύϊνος. Τὰ δὲ ὁμώνυμα. οἷον αἴας ὁ τοῦ τελαμῶνος. καὶ αἴας ὁ τοῦ ὀϊλέως. Τὰ δὲ συνώνυμα εἴτε πολυώνυμα. οἷον ἄορ. ξίφος. σπάθη. μάχαιρα. φάσγανον. Τὰ δὲ φερώνυμα. οἷον μεγαπένθης. Τὰ δὲ διώνυμα. οἷον ἀλέξανδρος ὁ καὶ πάρις. σκάμανδρος ὁ καὶ ξάνθος. Τὰ δὲ ἐπώνυμα. οἷον ἐνοσίχθων ὁ ποσειδῶν. καὶ φοῖβος ἀπόλλων.

Περὶ προσῳδιῶν.

Προσῳδία ἐστὶ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς. ἢ τόνος πρὸς ὃν ᾄδομεν. Εἰσὶ δὲ προσῳδίαι δέκα ὡς εἴρηται καὶ διαιροῦνται εἰς τέσσαρα. Εἰς τόνους εἰς χρόνους. εἰς πνεύματα. καὶ εἰς πάθη. Τόνοι εἰσὶ τρεῖς. ὀξεῖα βαρεῖα καὶ περισπωμένη. οἷς χρώμεθα ἐπὶ ταῖς λέξεσι. πᾶσα γὰρ λέξις ἐπιδέχεται τόνον ἕνα· ἢ ἐν τῇ ληγούσῃ ἢ παραληγούσῃ ἢ προπαραληγούσῃ. ἐν μὲν οὖν τῇ ληγούσῃ ἐπιδέχεται ὀξεῖαν βαρεῖαν καὶ περισπωμένην. ὀξεῖαν ὅταν τὸ λεγόμενον ἢ ἀσυναίρετον. οἷον θεατής. ἀγαθός. Βαρεῖαν δὲ ὁμοίως ὡς ἐλαιῶν. δαφνῶν. καὶ μάλιστα ἐν τῇ συνεπείᾳ. πᾶσα γὰρ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ ἀσυναίρετος καθ᾽ ἑαυτὴν ὀξύνεται ἐν δὲ τῇ συνεπείᾳ ἀντὶ τῆς ὀξείας βαρεῖαν ἐπιδέχεται.

Alia autem absoluta ut deus ratio angelus.
Alia autem consubstantialia ut igneus lapideus quernus. Alia autem homonyma ut aiax telamonis & aiax oilei. Alia uero synonyma siue multinomina ut ensis mucro spatha machæra gladius. Alia autem nominifera ut grandiluctus Alia autem binomina ut alexander qui & paris scamander qui & xanthus. Alia autem cognomina ut terræquassius neptunus. & phebus apollo.

De accentibus.

Accentus est extensio litteratæ uocis uel tenor ad quem cantamus. Sunt autem accentus decem ut dictum est & diuiduntur in quatuor in tonos in tempora in spiritus & in passiones. Toni sunt tres acutus grauis & circunflexus quibus utimur in dictionibus. omnis. n. dictio suscipit tonum unum uel in ultima uel penultima uel antepenultima in quidem ultima suscipit acutum: grauem & circunflexum. acutum quando suscipiens fuerit incontractum ut spectator bonus. grauem autem similiter ut oliuetum lauretum & maxime in consequentia omnis. n. nominatiuus & accusatiuus in contractus per se ipsum acuitur. in autem consequentia pro acuto grauem suscipit

περισπωμένην· ἢ ὅταν τὸ λεγόμενον ᾖ μακρὸν ἀ-
πὸ συναιρέσεως. οἷον ἀπὸ τοῦ φάος φῶς. καὶ ἀπὸ τοῦ Ξενο
φάων. Φῶν. πᾶσα γὰρ συναίρεσις ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας
περισπωμένην ποιεῖ. Ἐν τῇ παραληγούσῃ δὲ
ὀξεῖαν καὶ περισπωμένην. ὀξεῖαν μὲν ὅταν ᾖ τὸ λε
γόμενον ᾖ βραχὺ ὡς λαχὴς λόγος. ἐπάνω γὰρ βρα
χέος περισπωμένη οὐ τίθεται. ἢ ὅταν τὸ λεγόμε
νον μακρὸν καὶ τὸ μετ' αὐτὸ μακρὸν ὡς αἰνείας
χρύσης. μακρὸν γὰρ πρὸ μακροῦ παροξύνεται. ἢ
Ὅταν ᾖ θέσει μακρὸν οἷον πέρσης. ἐπάνω γὰρ θέ
σει μακροῦ περισπωμένη οὐ τίθεται. Περι-
σπωμένη δὲ ὅταν τὸ λεγόμενον ᾖ φύσει μακρὸν καὶ
τὸ μετ' αὐτὸ βραχύ. οἷον μαῖα. γαῖα. μοῦσα. πᾶν
γὰρ φύσει μακρὸν πρὸ βραχέος κείμενον περισπᾶται.
Ἔτι καὶ εἰ ἀπὸ συναιρέσεως μακρὸν εἴη οἷον βοᾶται
ποιεῖται. Ἐν τῇ προπαραληγούσῃ δὲ ἀεὶ ὀξεῖαν
τίθεμεν. ὡς φιλόσοφος. φιλόκαλος. πρὸ δύο γὰρ
συλλαβῶν ἀεὶ ὀξεῖα τίθεται. Εἰς χρόνους μα
κρὰν καὶ βραχεῖαν οἷς ἐχρῶντο οἱ παλαιοὶ ἐπὶ
τοῖς διχρόνοις ὡς σημείοις δηλοῦντες τὸ μακρὸν
καὶ τὸ βραχύ. οἷον ἀκούω. ὀρίνω. ὀξύνω. ἄρης.
Εἰς πνεύματα δασεῖ καὶ ψιλῷ οἷς χρώμεθα ἐπὶ τῶν
φωνηέντων καὶ διφθόγγων. πᾶσα γὰρ λέξις ἀπὸ φω
νήεντος ἢ διφθόγγου ἀρχομένη ἢ ψιλοῦται ἢ δασύνεται.

Circunflexum autem cum suscipiens fuerit longum a contractione ut a lumen lumen & a xeno-
phoon xenophon. Omnis enim synæresis ex acuto & graui circunflexum facit. In penultima autem
acutum & circunflexum. acutum quidem cum su
scipiens fuerit breue ut laches sermo supra. n. bre-
uem circunflexus non ponitur. uel cum susci-
piens longum & post ipsum longum ut æneas
chryses. longa. n. ante longā acuitur. uel
cum fuerit positione longum ut perses. supra. n. po-
sitione longum circunflexus non ponitur. Cir-
cunflexus uero cum suscipiens fuerit natura longum &
post ipsum breue ut maia terra musa. omne
. n. natura longum ante breue positum circunflectitur.
Insuper & si contractione longum fit ut clamatur
fit. In antepenultima autem semper acutum
ponimus. ut philosophus philocalus. ante duas. n.
syllabas semper acutus ponitur. In tempora lon-
gum & breue quibus utebantur antiqui in
bitemporeis ut signis declarantes longum
& breue ut audio incito incito Ares.
In spiritus aspiratum & tenuem quibus utimur in
uocalibus & diphthōgis. Omnis. n. dictio a uo
cali uel diphthongo incipiens uel attenuatur uel aspiratur.

πότε ἢ τοῦτο γίνεται ἐν τῷ περὶ πνευμάτων βιβλίῳ τε-
ωργίου τοῦ χοιροβοσκοῦ ζητητέον. δασύνεται δὲ καὶ τὸ
ρ. ἐν ἀρχῇ λέξεως. οἷον ῥήτωρ. ῥητορική. δυοῖν ῥ ὄν-
τοιν ὅπου ἂν τύχωσι τὸ πρῶτον ψιλοῦται καὶ τὸ δεύτερον
δασύνεται κατὰ τοὺς παλαιούς. οἷον ἄρρητος. ἄρρωστος.
Εἰς πάθη ἀποστροφὴν. ὑφὲν. καὶ ὑποδιαστολήν. χρώ-
μεθα δὲ τῇ ἀποστρόφῳ ἐν τοῖς πάθεσι τῶν λέξεων ἐν τέ-
λει ἑπομένου φωνήεντος ἀντὶ τεσσάρων γραμμάτων.
ἀντὶ βραχέος. α. οἷον ἄρ' οὖν ἀντὶ ἄρα οὖν. ἀντὶ. ε.
οἷον φέρ' εἰπὲ ἀντὶ φέρε εἰπέ. ἀντὶ. ο. οἷον τοῦτ' ἐμὸν ἀντὶ
τοῦτο ἐμόν. ἀντὶ βραχέος ι. οἷον ἐπ' ἀκταῖς ἀντὶ ἐπὶ ἀ-
κταῖς. οἱ ποιηταὶ δὲ καὶ ἀντὶ αι καὶ οι διφθόγγου ταύτῃ
χρῶνται. οἷον βούλομ' ἐγώ. καὶ οἴμ' ὡς ἄχθομαι. Τῇ δὲ ὑφὲν χρώ-
μεθα ἐν συναφείᾳ δυοῖν λέξεων φύσει διῃρημέ-
νων καὶ ἐν τοῖς συνθέτοις ὀνόμασιν οἷον τὴν ἀρχήν. το-
πρῶτον. φιλόσοφος. φιλόδωρος. Τῇ ὑποδιαστο-
λῇ δὲ χρώμεθα ἐν ταῖς διαστολαῖς τῶν συνημμένων
λέξεων. οἷον ὅτι. τότε. καὶ ἐν ταῖς ἐρωτήσεσι μετὰ
στιγμῆς. οἷον σὺ ταῦτα λέγεις; Περὶ στιγμῆς.
Στιγμή ἐστι διανοίας τελείας σημεῖον. Διαιρεῖ-
ται δὲ εἰς τελείαν στιγμήν. μέσην. καὶ ὑποστιγμήν
τελεία στιγμή ἐστιν ὅτε ἡ διάνοια τελεία ὑπάρχει
μέση ὅτε ἡ διάνοια μεσάζουσα ἢ ἀτελής. ὑπο-
στιγμὴ ὅτε κρεμασμένη καὶ ζητεῖ τὸ ἐπίλοιπον.

Quomodo autem hoc fit in de ſpiritibus libro Georgii cheroboſchi quærendum. aſpiratur autem & rho in principio dictiõis ut rhetor. rhetorice duobus aũt entibus ubicunq; fuerint primum attenuatur & ſecundum aſpiratur ſecundum ueteres ut arcanus ægrotus.

In paſſiones. auerſionem. ſubunionẽ. ſubdiſtinctionẽ. utimur autem auerſione in paſſionibus dictionum in fine ſequente uocali pro quatuor litteris.

pro breui alpha ut utiq; hic pro utiq; hic. pro e pſilo ut age dic pro age dic. pro o micro ut hoc meum pro hoc meum. pro breui iota ut in littoribus pro in littoribus. Poetæ aũt ꝓ alpha iota & o iota diphthõgo hac utuntur ut uolo ego & heu quã triſtor. ſubunione aũt utimur in coniunctione duarum dictionum natura diuiſarum. & in compoſitis nominibus ut ab initio primum philoſophus. philodorus. Subdiſtinctione autem utimur in diſtinctionibus coniunctarum dictionum ut quodcunq; quodq; & in interrogationibus cũ puncto ut tu hæc dicis?

De puncto.

Punctum eſt ſententiæ perfectæ ſignum. Diuiditur autem in perfectum punctum. medium & ſuppũctũ. Perfectum pũnctum eſt quando ſententia pefecta eſt Medium cum ſententia medians & imperfecta. Suppunctum cum pendens & quærit reliquum.

Περὶ τόπων τῶν τόνων.

Τόποι τῆς ὀξείας τρεῖς· ἡ λήγουσα. παραλήγουσα
καὶ προπαραλήγουσα. τὸ ἔχον τὴν ὀξεῖαν ἐπὶ τῆς
ληγούσης καλεῖται ὀξύτονον· οἷον θεατής. τὸ ἔχον
ἐπὶ τῆς παραληγούσης παροξύτονον καὶ βαρύ
τονον. οἷον αἴας. τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης
προπαροξύτονον καὶ βαρύτονον. οἷον Φιλόδημος.
Τόπος τῆς βαρείας εἷς ἡ λήγουσα, καὶ πᾶσα δὲ λέ
ξις αὐτὴν δεχομένη, καθ' ὁμαλισμὸν ἀναγινώ-
σκεται. ἔστι δὲ τόνος συλλαβικῶς καὶ οὐ κυρίως.
Τόποι τῆς περισπωμένης δύο ἡ λήγουσα καὶ παρα
λήγουσα. τὸ ἔχον τὴν περισπωμένην ἐπὶ τῆς λη-
γούσης καλεῖται περισπώμενον. οἷον δημοφῶν.
τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς παραληγούσης προπερισπώμενον
οἷον δῆμος κῆπος. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἅλις.
νῦν δὲ περὶ τῆς συντάξεως τῶν προθέσεων λέγωμεν.
ἀναγκαίας οὔσης τοῖς εἰσαγωγικοῖς.
περὶ τῶν προθέσεων τίσι πτώσεσι συντάσσονται
καὶ τί σημαίνουσι. Περὶ μονοσυλλάβων. Ἐν.
Ἡ ἐν ἀεὶ δοτικῇ συντάσσεται τὸ ἔν τινι δηλοῦσα.
οἷον ἐν οἴκῳ. ἐν ἀγρῷ. ἀττικῶς δὲ καὶ γενικῇ κατ' ἔλ
λειψιν τῆς δοτικῆς. οἷον ἐν ἅδου ἀντὶ ἐν τῷ τόπῳ
τοῦ ἅδου. παρὰ ποιηταῖς δὲ λέγεται ἐνὶ καὶ εἰν.
τὸ δὲ ἔνι δύναμιν τοῦ ἐστιν ἔχει.

De Locis tonorum.
Loci acuti tres ultima penultima
& antepenultima.habens acutum in
ultima uocatur Acutitonũ & grauitonũ ut ſpectator. habẽs
in penultima. penacutitonum & graui-
tonum ut aiax.habens in antepenultima
antepenacutitonũ & grauitonum ut Philodemus
Locus grauis unus ultima.& omnis autem di-
ctio ipſum ſuſcipiens ſecundum æqualitatem legi-
tur. Eſt autem tonus ſyllabice & non proprie.
Loci circunflexi duo ultima & penulti-
ma habens circunflexum in ul-
tima uocatur anflexum ut Demophon.
habens in penultima antanflexum
& grauitonum ut populus hortus.Sed de quidẽ tonis ſatis
nunc autem de conſtructione præpoſitionum dicamus
neceſſaria ente introducendis.
De præpoſitionibus quibus caſibus conſtruuntur
& quid ſignificant.De monoſyllabis.
In ſemper datiuo conſtruitur in quodam declarans
ut in domo. in agro.attice autem & genitiuo per defe-
ctum datiui ut in inferni pro in loco
inferni.apud poetas autem dicitur in & in
Sed in uim eſt habet.

Ἡ εἰς· ἥτις ἀττικῶς ἐς λέγεται. αἰτιατικῇ συντάσσεται εἰς ναὸν εἰς ἀγοράν. ἀττικῶς δὲ καὶ γενικῇ κατ᾽ ἔλλειψιν τῆς αἰτιατικῆς, οἷον εἰς διδασκάλου ἀντὶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ διδασκάλου. χρώμεθα δὲ ταύτῃ ἐπὶ ἀψύχων. οἷ πορευόμεθα εἰς ἀγοράν.

Ἡ ἐξ, ἥτις καὶ ἐκ λέγεται, ἀεὶ γενικῇ συντάσσεται· οἷον ἐξ ἀγορᾶς, ἐκ τοῦ βουλευτηρίου. ἔχει δὲ τὸ ξ ἑπομένου φωνήεντος. τὸ κ δὲ ἑπομένου συμφώνου.

Ἡ σὺν ἥτις καὶ ξὺν ἀττικῶς λέγεται, δοτικῇ μόνῃ συντάσσεται· ὁμόνοιαν σημαίνουσα οἷον σὺν θεῷ, σὺν τῷ ἰωάννῃ.

Ἡ πρὸς· γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ ὅτ᾽ ἂν τὴν ἀπὸ προσώπου σημαίνῃ κίνησιν· οἷον πρὸς θεοῦ τἀγαθὰ ἀντὶ παρά. ἢ ὅτε ἐπὶ ὅρκου κεῖται. οἷον ποίησον πρὸς θεοῦ, ἢ τὸ ἐνώπιον δηλοῖ. οἷον πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων. ἢ τὸ καθῆκον. οἷον οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ. δοτικῇ δὲ ὅτε τὸ πλησίον. οἷον πρὸς τοῖς ποσὶ πρὸς τῷδε. αἰτιατικῇ δὲ ὅταν κίνησιν πρός τι ἔμψυχον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σημαίνῃ οἷον πρὸς τὸν ἰωάννην. ἢ ἕνωσιν. ὡς πρὸς τὸν θεόν. ἀντὶ μετὰ θεοῦ. ἢ λόγον τινά ὡς τὰ δύο πρὸς τὰ τέσσαρα οὕτω τὰ τέσσαρα πρὸς τὰ ὀκτώ ἢ παράδειγμα, οἷον πρὸς αὐλὸν ᾄδει.

In quæ attice in dicitur accusatiuo con-
struit' in templum in forum. attice autem &
genitiuo per defectum accusatiui ut in ma-
gistri pro in domum magistri. uti-
mur autem hac in inanimatis ut eo in forum.
Ex quæ & ec dicitur semper genitiuo construitur
ut ex foro ex senatu. habet autem xi
sequente uocali: cappa uero sequente consonante.
Cum quæ & cum attice dicitur datiuo so-
li construitur. consensum significans ut cum
Deo cum Ioanne.
Ad genitiuo & datiuo & accusatiuo construi-
tur. genitiuo quando a persona significet mo-
tum ut a deo bona. pro a uel quando In
iuramento ponitur ut fac amore dei: uel co-
ram significat. ut coramq; deis immortalibus coramq; mor-
talibus hominibus. uel officium ut non est officium medici
sapientis. datiuo autem quando prope ut prope pe-
des. ad hoc. Accusatiuo uero quando motum ad aliquod
animatum ut plurimum significet ut ad
Ioannem uel unionem ut cum deo pro cum
deo uel rationem quandam ut duo ad qua-
tuor. sic quatuor ad octo. uel exem-
plum ut ad tibiam canit.

Ἡ πρὸ, ἀεὶ γενικῇ συντάσσεται τόπον καὶ χρόνον σημαίνουσα. οἷον πρὸ τῆς θύρας. πρὸ τοῦ περσικοῦ πολέμου ἐγένετο ὁ ξωϊκός.

Περὶ δισυλλάβων.

Ἡ ἀνὰ, τῇ αἰτιατικῇ κοινῶς συντάσσεται. οἷον ἀνὰ τὴν ὁδόν. ἀνὰ τὸ στρατόπεδον. ἀνὰ τὴν πόλιν, ἀντὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. διὰ τοῦ στρατοπέδου εἰς τὴν πόλιν. τὸ δὲ χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ ποιητικῶς ἀντὶ σύν.

Ἡ κατὰ, γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται γενικῇ μὲν ὅταν ἐπιφορὰν ἢ κατηγορίαν σημαίνῃ. οἷον ὁ ἄθεος νεστόριος κατὰ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ σοφῶν καὶ λέγει καὶ γράφει. ἢ τὸ ἐπάνω καὶ πέρτι, οἷον κατὰ γῆς κάθημαι. τὸ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος ἀντὶ ἀπό. αἰτιατικῇ δὲ ὅτε ὁμοιότητα. οἷον κατὰ δημοσθένην γράφει. καθ' ὅμηρον. ἢ χρόνον. οἷον καθ' ἡμᾶς ἐγένετο ἀνὴρ σοφός. ἢ κίνησιν. ὡς κατὰ νῆας ἀχαιῶν.

Ἡ διὰ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται γενικῇ μὲν ἐνέργειαν ἢ τὸ μέσον σημαίνουσα ὡς διὰ σοῦ τοῦτο γένοιτο. διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐβάδιζεν. αἰτιατικῇ δὲ αἰτίαν. οἷον διὰ τὰ χρήματα πάντα γίνονται. καὶ τὸ μέσον σπανίως ὡς διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Ἡ μετὰ γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται.

Ante ſemper genitiuo conſtruitur locum & tempus ſignificans ut ante ianuam: ante perſicum bellum fuit troianum.

De Diſyllabis.

Per Accuſatiuo communiter conſtruitur ut per uiam per exercitum per ciuitatem pro in uia per exercitum in ciuitatem. Sed auro cum ſceptro. poeticum: pro cum.

Secundum genitiuo & accuſatiuo conſtruitur. genitiuo quidem cum inuectionem & accuſationem ſignificet ut ſacrilegus neſtorius contra omnes bonos & ſapientes & dicit & ſcribit uel ſuper & circa quid ut ſuper terra ſedeo ſed ab olympi cacuminibus iratus pro ab. accuſatiuo autem cum ſimilitudinem ut ſecundum Demoſthenē ſcribit ſecundū Homerū uel tēpus: ut noſtro tēpore fuit homo ſapiens uel motum ut ſecūdum naues achiuorū

Per genitiuo & accuſatiuo conſtruitur genitiuo quidem actionem uel medium ſignificans: ut per te hoc fiat. per forum ibat. accuſatiuo autem ut propter pecunias omnia fiunt & medium raro ut perq; arma & nigrum ſanguinem.

Cum genitiuo & datiuo & accuſatiuo conſtruitur.

γενικῇ μὲν ὅτε ἕνωσιν δηλοῖ. ὡς μετὰ σοῦ. δοτικῇ
δὲ τὸ αὐτὸ ποιητικῶς. οἷον μετὰ τριτάτοισιν ἄνασ-
σε. αἰτιατικῇ δὲ ὅτε τὸ ὕστερον. οἷον μετὰ σὲ ἐγὼ ἦλθον.
Ἡ παρὰ γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσ-
σεται. καὶ γενικῇ μὲν ὅτε τὴν ἀπό τινος κίνησιν δηλοῖ.
οἷον παρὰ τοῦ βασιλέως ἡ δικαιοσύνη. δοτικῇ
δὲ ὅτε τὸ πλησίον μετ᾽ ἐμψύχου. οἷον παρὰ τῷ βα-
σιλεῖ κάθηται. παρὰ σοὶ διατρίβω. αἰτιατικῇ
δὲ ὅτε ἢ τὸ ἐγγὺς μετὰ ἀψύχου. ὡς παρὰ τὴν θά-
λατταν. ἢ κίνησιν ἐπί τι. οἷον παρὰ σὲ ἔρχομαι.
ἢ τὸ διὰ τί. ὡς παρὰ τὸ ἀδικεῖν ἡ τιμωρία. ἢ τὸ
ἔξω. οἷον παρὰ τὸ δίκαιον πράττει. καὶ παρὰ
γνώμην συμβαίνει.
Ἡ ἀντὶ γενικῇ συντάσσεται. ἀντὶ σοῦ. ἀντὶ ἐκεί-
νου. ἀντὶ πολλῶν. ἐν τῇ συνθέσει δὲ ποτὲ μὲν τὸ
ἴσον σημαίνει. ὡς ἀντίθεον πολύφημον. ἀντὶ ἰ-
σόθεον. ποτὲ δὲ τοὐναντίον. ὡς ἀντίχριστος. καὶ ἀν-
τίθεον δόγμα τὸ ἐναντίον τῷ θεῷ.
Ἡ ἐπὶ γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσ-
σεται. γενικῇ μὲν ὅτε τὸ ἐπάνω δηλοῖ. οἷον τὰ ζῶα
ἐπὶ γῆς. ἢ χρόνον. οἷον ἐπὶ ἄρχοντος πυθοκλέους.
ἢ τὸ περί τι καὶ ἔν τινι. οἷον ἐπὶ πολλῶν. ἢ κίνησιν
ἀττικῶς. οἷον ἐπὶ τῆς χώρας. δοτικῇ δὲ ὅτε αἰτί-
αν. οἷον ἐπ᾽ ἀγαθῷ ἐδημηγόρει.

genitiuo quidem quum unionem ſignificat: ut tecū datiuo
autem idem poetice. ut cum tertiis regna
bat accuſatiuo autem quum poſtea. ut poſt te ego ueni.
Apud genitiuo & datiuo & accuſatiuo conſtru-
itur & genitiuo quidem quum ab aliquo motum ſignificat
ut apud regem iuſtitia. datiuo
autem cum iuxta cum animato ut apud re
gem ſedet. apud te uerſor. accuſatiuo
autem quum uel prope cum inanimato. ut apud ma
re. uel motum ad aliquid ut apud te uenio
uel propter quid. ut apud iniuriari ultio uel
extra. ut apud Iuſtum facit: & apud
ſententiam contingit.
Pro genitiuo conſtruitur pro te pro illo
pro multis. In compoſitione autem interdum quidem
æquum ſignificat. ut æquideum polyphemum pro æ-
quideum. Interdum autem cōtrarium ut antichriſtus & cō-
tra deum ſententia contraria deo.
In genitiuo & datiuo & accuſatiuo conſtru-
itur. genitiuo quidem quum ſupra ſignificat. ut animalia
in terra. uel tempus. ut in principe pythocle
uel circa quid & in aliquo. ut in multorum. uel motum
attice. ut in regione. Datiuo autem cum cau
ſam. ut in bono contionabatur

ἢ τὸ ἐπάνω. οἷον ἐπὶ ξόπιδι ἡ ναῦς. ἢ τὸ ὕστερον. ὡς ἐπὶ τούτοις καὶ ἕτερα διηγεῖτο. ἢ αὐτεξουσιότητα τινά. ὡς ἐπὶ τῷ ἀρχιερεῖ τὰ τῆς ἐκκλησίας πράγματα. ἢ ἐπιβουλήν. οἷον ἐπὶ τῷ δήμῳ ἀντὶ κατὰ τοῦ δήμου. αἰτιατικῇ δὲ ὅτε κίνησιν δηλοῖ. οἷον ἐπὶ τὴν ἀττικὴν ἐπορεύετο. ἢ δόλον. οἷον ἐφ᾽ ἡμᾶς ὥρμησεν.

Ἡ περὶ γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν ὅτε τὸ αἴτιον δηλοῖ. οἷον μάχομαι περὶ σοῦ. δοτικῇ δὲ σχεδὸν τὸ αὐτὸ ποιητικῶς. οἷον δέδοικα περὶ ξανθῷ μενελάῳ. ἔτι καὶ τὸ ἐρώησε περὶ δουρὶ ἀντὶ ἐν. καὶ περὶ πύργῳ. ἀντὶ κύκλῳ. αἰτιατικῇ δὲ ὅτε τὸ κύκλῳ καὶ περὶ ποιητικὸν καὶ συστατικόν. οἷον περὶ τὴν πόλιν τὸ στράτευμα. τί τὸ περὶ ἐμὲ πρᾶγμα.

Ἡ ἀμφὶ ὁμοιόσημος καὶ ὁμοιοσύντακτός ἐστι τῇ περί. συνηθεστέρα μέντοι ἡ περί. πολλάκις δὲ παρὰ ποιηταῖς ὁμοῦ κεῖνται. ὡς ἕκτωρ δ᾽ ἀμφὶ περιστρωφᾷ καλλίτριχας ἵππους.

Ἡ ἀπὸ ἀεὶ τῇ γενικῇ συντάσσεται. τὴν ἀπὸ τόπου κίνησιν σημαίνουσα. οἷον ἀπὸ τῆς πόλεως. ἀπὸ τοῦ δικαίου.

Ἡ ὑπὸ γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν ὅτε ἢ τὸ αἴτιον σημαίνει. οἷον ὑπὸ νόσου οὐ περιπατεῖ. ἢ τὸ ὑποκάτω. οἷον ὑφ᾽ εἵματος.

uel ſupra ut in carina nauis, uel poſt ut
in his & alia narrabat, uel qualita
tem quandam ut in pontifice eccleſi
æ negocia uel inſidias ut in populo pro
contra populum. Accuſatiuo autem quando motum ſi-
gnificat ut ad atticam ibat, uel dolum ut
in nos impetum fecit.
De genitiuo & datiuo & accuſatiuo con
ſtruitur. Genitiuo quidem quando cauſam ſignificat ut pu-
gno pro te. datiuo autem quaſi idem poetice
ut timui de flauo menelao. Etiam & flu-
et de haſta pro in. & de turri pro cir
ca. Accuſatiuo autem quando circum & circa poeti
cum & congregatiuum ut circum ciuitatem exer
citus. quid ad me negocium?
Circum idem ſignificans & ſimiliter conſtructa eſt huic
de. Vſitatior quidem. de ſæpe autem a
pud poetas ſimul ponuntur ut Hector autem circũuer
tebat pulchripilos equos.
Ab ſemper genitiuo conſtruitur a loco mo
tum ſignificans ut ab urbe a iuſto.
Sub genitiuo & datiuo & accuſatiuo conſtruitur
genitiuo quidem cum uel cauſam ſignificat ut pp morbũ
non ambulat, uel ſub ut ſub ueſte.

δοτικῇ δὲ καὶ αἰτιατικῇ τὸ αὐτό· οἷον ὑπὸ δένδρῳ καὶ ὑπὸ δένδρον. καὶ ὁ στρατιώτης ὑπὸ τὸν στρατηγόν. Ὑπέρ·

Ἡ ὑπὲρ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν ὅτε ἢ βοήθειαν σημαίνει. οἷον ὑπὲρ κτησιφῶντος ὁ λόγος. ἢ αἰτίαν οἷον ὑπὲρ ὧν ἔλεξα πάλιν λέξω. ἢ τὸ ἐπάνω οἷον ὑπὲρ καπνοῦ τίθησι τὸ πηδάλιον. αἰτιατικῇ δὲ ὅτε τὸ πλέον ἢ ἐπέκεινα δηλοῖ. οἷον ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ. ὑπὲρ τὴν θράκην ἡ μακεδονία. Παρέπονται δὲ ταῖς προθέσεσι πέντε. τὸ ὀξύνεσθαι, τὸ βραχυκαταληκτεῖν· πλὴν τῆς εἰς καὶ ἐξ. τὸ μέχρι τῆς δισυλλαβίας αὔξεσθαι. τὸ διὰ ψιλοῦ συμφώνου ἐκφέρεσθαι. πλὴν τῆς ἀμφί. τὸ ψιλοῦσθαι. πλὴν τῆς ὑπὸ καὶ ὑπὲρ· τὸ γὰρ. υ. προηγούμενον τῆς λέξεως δασύνεται.

Ἔστι δὲ καὶ πολλὰ ἐπιρρήματα γενικῇ συντασσόμενα. οἷον ἔξω. χωρίς. ἄνευ. πλήν. ἄλις. ἔνδον εἴσω. τὰ δὲ ἀθροιστικὰ δοτικῇ. τὰ δὲ θετικὰ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. καὶ ταῖς δυσὶ πτώσεσι τὰ αὐτῶν συντάσσονται ῥήματα. τὸ δὲ μὰ καὶ νὴ αἰτιατικῇ. καὶ τὸ μὲν μὰ ὡς τὰ πολλὰ ἀποφάσκει. τὸ δὲ νὴ καταφάσκει. καὶ

Ταῦτα μὲν τοῖς εἰσαγωγικοῖς ἱκανὰ ὡς ἐν ἐπιτομῆς εἴδει. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ διεξοδικώτατα περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος διαληψόμεθα

Τέλος τῆς ἐπιτομῆς.

datiuo autem & accusatiuo idem ut sub arbore & sub arborẽ. & miles sub imperatorem.

Super.

Super genitiuo & accusatiuo construitur. genitiuo quidem cum uel auxilium significat ut super Ctesiphonte oratio. uel causam ut super quibus dixi iterum dicam. uel supra ut supra fumũ ponit clauum. Accusatiuo autem quãdo plus uel ulterius significat ut supra hominem sapit super thracen macedonia. Accidunt autem præpositionibus quinq;. acui. breuiter desinere. præter in et ex. usq; duas syllabas augeri. per lenem consonantem proferri præter circum. non attenuari præter sub & super. Nam y psilon præcedens dictionem aspiratur. Sunt autem & multa aduerbia genitiuo constructa ut extra sine sine. præter satis intus intro Sed congregatiua datiuo. sed positiua datiuo & accusatiuo. & quibuscunq; casibus eorum construuntur uerba. sed per & per accusatiuo. & quidem per ut plurimum negat. sed per affirmat & hæc quidem introducendis satis ut in compendii specie. Sed in secundo latius de nomine & uerbo tractabimus.

Finis compendii.

ΠΕΡῚ ΓΑΘΩ͂Ν ΤΩ͂Ν ΛΈΞΕΩΝ ἘΚ ΤΩ͂Ν ΤΟΥ͂ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ͂ ΤΡΎΦΩΝΟΣ.

ΤᾺ ΤΩ͂Ν ΛΈξεων πάθη εἰς δύο γενικώτατα δι-
αιροῦνται ποσόν τε καὶ ποιόν. καὶ τοῦ μὲν ποσοῦ εἴ-
δη ἔνδεια καὶ πλεονασμός. τοῦ δὲ ποιοῦ μετάθεσις
καὶ μετάληψις. ἀμφοτέρων δὲ ὁμοῦ συνελθόντων
τμῆσις γίνεται. ἔστι δὲ ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν
πάθη πέντε. πλεονασμός. ἔνδεια. μετάθεσις. με-
τάληψις. τμῆσις.

Γλεονασμός.

Γλεονασμὸς μὲν οὖν ἐστι περιττότης χρόνων ἢ
χρόνου στοιχείων ἢ στοιχείου.

Ἔνδεια.

Ἔνδεια δὲ τοὐναντίον χρόνου ἢ χρόνων στοιχείου ἢ
στοιχείων ἐλάττωσις.

Μετάθεσις.

Μετάθεσις δέ ἐστι στοιχείου μετακίνησις ἐκ τῆς
ἰδίας τάξεως εἰς ἑτέρας τάξεως. οἷον δαρτὰ ἀν-
τὶ δρατά. κραδία ἀντὶ καρδία. κάρτος ἀντὶ
κράτος. καλεῖται δὲ καὶ ἐναλλαξις καὶ ὑπέρθεσις.

Μετάληψις.

Μετάληψις δέ ἐστι στοιχείου μετακίνησις. οἷον ἢ
πεδανὸς ἀντὶ ἀπεδανός. αἱμηπότης ἀντὶ αἱμο-
πότης.

Τμῆσις

Τμῆσις δέ ἐστι συνθέτου λόγου ἀνάλυσις εἰς δύο λέ-
ξεις. οἷον ἄκρα πόλις ἀντὶ ἀκρόπολις.

Τούτων δὲ τῶν πέντε παθῶν τὰ μὲν εἰς εἴδη τέμνεται

DE PASSIONIBVS DICTIONVM EX GRAMMATICI TRYPHONIS

Dictionũ paſſiones in duo generaliſſima diuiduntur quantitatemq; & qualitatẽ & quidẽ quãtitatis ſpecies. defectus & ſuperabundãtia. Sed qualitatis tranſpoſitio Ambobus autem ſimul conuenientibus ſectio fit. Sunt autem ut ſummatim dicam Paſſiones quinq;. Superabũdantia: defectus trãſpoſitio trãſſumptio. ſectio.

Superabundantia

Superabundantia quidem igitur eſt ſupfluitas tẽporum uel temporis elementorum uel elementi.

Defectus.

Defectus autem contra temporis uel temporum elemẽti uel elementorum diminutio.

Tranſpoſitio.

Tranſpoſitio autem eſt elementi mutatio ex proprio ordine ad alterius ordinis ut facta pro facta & cor pro cor fortitudo pro fortitudo uocatur autem & immutatio & ſuperpoſitio

Tranſſumptio.

Tranſſumptio autem eſt elementi mutatio ut debilis pro debilis ſanguipotor pro ſanguipotor.

Sectio.

Sectio autem eſt compoſiti ſermonis reſolutio in duas dictiones ut alta ciuitas pro alticiuitas

harum autem quinq; paſſionum aliquæ in ſpecies ſecantur

Ὅτε πλεονασμὸς καὶ ἡ ἔνδεια. τὰ δὲ λοιπὰ εἰσὶν ἄτμητα. Τοῦ δὲ πλεονασμοῦ εἴδη εἰσὶν ἐννέα. Πρόθεσις. Ἀναδίπλωσις. Ἔκτασις. Ἐπέκτασις. Διαίρεσις. Παρένθεσις. Διπλασιασμός. Παρέμπτωσις. Καὶ προσχηματισμός. Τῆς δὲ ἐνδείας εἴδη εἰσὶν ἐννέα. Ἀφαίρεσις. Ἄρσις. Συστολή. Συγκοπή. Συναλοιφή. Ἔλλειψις. Παρέλλειψις. Ἔκθλιψις. καὶ ἀποκοπή. Ἀντίκειται οὖν πρόθεσις μὲν ἀφαιρέσει. Ἀναδίπλωσις δὲ ἄρσει. Ἔκτασις συστολῇ. Ἐπέκτασις συγκοπῇ. Διαίρεσις συναλοιφῇ. Παρένθεσις ἐλλείψει. Διπλασιασμὸς παρελλείψει. Παρέμπτωσις ἐκθλίψει. Προσχηματισμὸς ἀποκοπῇ.

Πρόθεσις.

Πρόθεσις μέν ἐστι προσθήκη στοιχείου κατ᾽ ἀρχὴν τῆς συλλαβῆς. οἷον ἀσαφὶς ἀντὶ σαφίς. ἀσταχὺς ἀντὶ σταχύς. θαμὰ ἀντὶ ἅμα.

Ἀναδίπλωσις.

Ἀναδίπλωσις δέ ἐστι τῶν πρώτων ἢ δευτέρων συλλαβῶν διὰ τῶν αὐτῶν συμφώνων ἢ ἀντιστοίχων ἐπάλληλος ἐκφορά. γίνεται δὲ ἐπὶ ῥημάτων καὶ μετοχῶν καὶ ὀνομάτων. πλεονάζει δὲ παρά τε Ἴωσι καὶ Αἰολεῦσιν. οἷον κεκάμωσιν ἀντὶ κάμωσι. λελάχωσιν ἀντὶ λάχωσιν. ἀταρτηρὸς ἀντὶ

Et ſuperabundantia & defectus aliquæ uero ſunt inſecabiles. Sed ſuperabundantiæ ſpecies ſunt nouem. Additio. geminatio. productio. porrectio. diuiſio. interpoſitio duplicatio. Paremptoſis & proſchematiſmus. Sed indigentiæ ſpecies ſunt nouem Aphæreſis. arſis. Siſtole. Syncope Synalœpha. Ellipſis. paralepſis Ecthlipſis & apocope. Aduerſatur igitur additio quidem aphæreſi. Geminatio autem arſi. productio ſyſtolæ. porrectio ſyncopæ diuiſio. ſynalœphæ. interpoſitio. ellipſi duplicatio parellipſi. paremptoſis ecthlipſi proſchematiſmus apocope.

Additio.

Additio quidem igitur ē additio elementi in principio ſyllabæ: ut uua paſſa pro uua paſſa ſpica pro ſpica ſimul pro ſimul.

Geminatio.

Geminatio autem eſt primarum uel ſecundarum ſyllabarum per eaſdem conſonantes uel ſimilis alterna prolatio. fit autem in aduerbiis & participiis & nominibus. abundat autem apud ꝗ ionas & æoles ut laboraſſent pro laboraſſent accidiſſent pro accidiſſent conuitiatorius pro.

ἀτηρός. ἐτήτυμον ἀντὶ ἔτυμον. Ἔκτασις.

Ἔκτασις ἐστὶν ὅταν τὰ συστελλόμενα δίχρονα ἐκταθῇ. ἢ τὰ βραχέα εἰς τὰ μακρὰ ἀντίστοιχα αὐτῶν μεταθῇ. οἷον καλὸς. κᾱλος. κόρη κώρη.

Ἐπέκτασις.

Ἐπέκτασις ἐστὶ πλεονασμὸς συλλαβῆς κατὰ μέσον ὁμοτόνου ὅταν μὴ γενικὸν παρατήρημα κωλύσῃ. οἷον αὐτύχεον ἀντὶ αὐτύχον. ἀδελφειὸς ἀντὶ ἀδελφός. πολεμήια ἀντὶ πολέμια.

Διαίρεσις.

Διαίρεσις ἐστὶ συλλαβῆς ἀνάλυσις ἢ διάστασις εἰς δύο. τὸ δὲ πάθος ἰώνων ἢ θετταλῶν. οἷον παῒς ἀντὶ παῖς. κοΐλην ἀντὶ κοίλην. βέλεος ἀντὶ βέλους.

Παρένθεσις.

Παρένθεσις ἐστὶ προσθήκη φωνήεντος κατὰ μέσον οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. οἷον πνείοντες ἀντὶ πνέοντες. κεινὴ ἀντὶ κενή. νοῦσος ἀντὶ νόσος. ξεῖνος ἀντὶ ξένος. εἰλήλυθως ἀντὶ ἐλήλυθως. τὸ δὲ πάθος ἰώνων.

Διπλασιασμός.

Διπλασιασμός ἐστι τοῦ αὐτοῦ συμφώνου προσθήκη κατὰ μέσον οὐκ ἀποτελοῦντος συλλαβήν. ὅττι ἀντὶ ὅτι. ἄδδην ἀντὶ ἄδην. μέσσον ἀντὶ μέσον. ἔννεπε ἀντὶ ἔνεπε. ὅπποτε ἀντὶ ὁπότε. τὸ δὲ πάθος ἰώνων.

Παρέμπτωσις.

Παρέμπτωσις ἐστὶ προσθήκη συμφώνων κατὰ μέσον οὐκ ἀποτελούντων συλλαβήν. οἷον πτόλις ἀντὶ πόλις. πτόλεμος ἀντὶ πόλεμος.

conuiciatorius. uerum pro uerum. Productio. Productio est quando correptæ bitemporeæ producuntur uel breues in longas similes earum mutantur ut bonus bonus puella puella. Epectasis. Epectasis est superabundantia syllabæ in medio eiusdem accentus cũ nõ generalis obseruatio ꝓhibeat ut munitum pro munitum frater pro frater bellica pro bellica. Diæresis. Diæresis est syllabæ resolutio uel disiunctio in duo. Sed passio ionum & thessalorum ut puer pro puer. cauum pro cauum sagitta pro sagitta. Parenthesis. Parenthesis est additio uocalis in medio non facientis syllabam. ut spirantes. pro spirantes. uacua pro uacua. morbus pro morbus. hospes pro hospes. ueniens pro ueniens. sed passio ionum. Diplasiasmus. Diplasiasmus est eiusdem consonantis additio in medio non efficientis syllabam quoniam pro quoniam. satis pro satis medium pro medium dic pro dic. quando pro quando. sed passio ionum. Paremptosis. Paremptosis est additio consonantis in medio non perficientis syllabam ut ciuitas pro ciuitas bellum pro bellum

Προσχηματισμός.

Προσχηματισμός ἐστι προσθήκη συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. ἔστι δὲ τῶν τεσσάρων διαλέκτων ἴδιος. οἷον λόγοισιν ἀντὶ λόγοις· μούσαισιν ἀντὶ μούσαις· πρόσωπατα ἀντὶ πρόσωπα. ἐγὼν ἀντὶ ἐγώ. λεκτέον δὲ καὶ περὶ ἐνδείας. Ἔνδεια.

Ἔνδειά ἐστιν ἀφαίρεσις κατ᾿ ἀρχὴν στοιχείου. οἷον ὁρτὴ ἀντὶ ἑορτή, αἶα ἀντὶ γαῖα. κεῖνος ἀντὶ ἐκεῖνος. τὸ δὲ πάθος ἰώνων. Ἄρσις.

Ἄρσις ἐστὶν ἀποβολὴ κατ᾿ ἀρχὴν τῆς ἀναδιπλωμένης συλλαβῆς. οἷον βλῆσθαι ἀντὶ βεβλῆσθαι, δέχθαι ἀντὶ δεδέχθαι. βλημένος ἀντὶ βεβλημένος. Συστολή.

Συστολή ἐστιν ὅταν τὰ ἐκτεινόμενα δίχρονα συσταλῇ. ἢ τὰ μακρὰ ἢ τὰ βραχέα ἀντίστοιχα αὐτῶν μεταθῇ. οἷον φυσίζοος ἀντὶ φυσίζωος. ξερὸν ἀντὶ ξηρόν. Συγκοπή.

Συγκοπή ἐστιν ἀποβολὴ συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον. οἷον κάμορος, ἀντὶ κακόμορος. δάσκιον ἀντὶ δασύσκιον. Συναλοιφή. Συναλοιφή ἐστι δύο συλλαβῶν κατὰ φωνήεντος ἕνωσις κατ᾿ ἀποβολὴν τόνων, γίνεται δὲ κατὰ τρόπους ἑπτὰ ἁπλοῦς μὲν τρεῖς. κατὰ θλῖψιν, κατὰ κρᾶσιν, κατὰ συναίρεσιν, συνθέτους δὲ τέσσαρας, κατὰ θλῖψιν καὶ κρᾶσιν

Proſchematiſmus.

Proſchematiſmus eſt additio ſyllabæ in fine. Eſt autem quatuor linguarum proprius ut uerbis pro uerbis: muſis pro muſis. perſonæ pro perſonæ. ego pro ego. Di-cendum autem de defectu. Defectus.

Defectus eſt ablatio in principio elementi. ut feſtum pro feſtum, terra pro terra ille pro il-le, Sed hæc paſſio Ionum. Arſis

Arſis eſt abiectio in principio gemina-tæ ſyllabæ ut iaci pro ia-ci ſuſcipi pro ſuſcipi uulneratus pro uul-neratus. Syſtole.

Syſtole eſt quando productæ bitemporeæ corripiuntur uel longæ uel breues ſimiles earum mutantur ut alma pro alma ari-dum pro aridum. Syncope

Syncope eſt abiectio ſyllabæ in me-dio: ut infœlix pro infœlix. opacum pro opacum. Synalœphe. Synalœphe eſt duarum ſyllabarum ad uocalem unio abie-ctione tonorum. Fit autem per modos ſeptem. Simplices quidem tris. per eliſionem. per craſin. per ſynere ſin. Compoſitos autem quatuor. per eliſionem & craſin

κατὰ θλῖψιν ἢ συναίρεσιν. κατὰ κρᾶσιν ἢ συναίρεσιν. κατὰ θλῖψιν καὶ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν. κατὰ θλῖψιν ἐπ' ἔμε. ἀντὶ ἐπὶ ἐμέ. κατὰ κρᾶσιν τἀμὰ ἀντὶ τὰ ἐμά. κατὰ συναίρεσιν νηρῇδες ἀντὶ νηρηΐδες. κατὰ θλῖψιν ἢ κρᾶσιν κἀγὼ ἀντὶ καὶ ἐγώ. κατὰ θλῖψιν ἢ συναίρεσιν. ἐμοῦποδύνει ἀντὶ ἐμοὶ ὑποδύνει. κατὰ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν. ὡπόλος ἀντὶ ὁ αἰπόλος. κατὰ θλῖψιν καὶ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν ἐν τᾀθιοπίᾳ ἀντὶ ἐν τῇ αἰθιοπίᾳ.

Ἔλλειψις.

Ἔλλειψίς ἐστιν ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ μέσον οὐ ποιοῦντος συλλαβὴν, ἀμύξαι ἀντὶ αἰμύξαι. γεραὸν. ἀντὶ γεραιόν.

Παρέλλειψις.

Παρέλλειψίς ἐστιν ὅταν ἔντι τῶν διπλασιαζομένων συμφώνων παραλείπεται κάλιον ἀντὶ κάλλιον, θᾶτον ἀντὶ θᾶττον.

Ἔκθλιψις.

Ἔκθλιψίς ἐστιν ἀποβολὴ ἑνὸς συμφώνου ἐντὸς τῆς πρώτης ἢ τελευταίας συλλαβῆς οὐ ποιοῦντος συλλαβὴν. σκῆπτον ἀντὶ σκῆπτρον.

Ἀποκοπή.

Ἀποκοπή ἐστιν ἀφαίρεσις συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. οἷον δῶ ἀντὶ δῶμα. ἀπόλλω ἀντὶ ἀπόλλωνα, ποσειδῶ ἀντὶ ποσειδῶνα.

Per eliſionem & ſynæreſin.per craſin & ſynæreſin per eliſionem & craſin & ſynæreſin.per eliſionem aduerſum me pro aduerſum me per craſin. mea pro mea.per ſynæreſin neredes pro nereides .per eliſionem & craſin & ego pro & ego. per eliſionem & ſinæreſin me ſubit pro me ſubit per craſin & ſynæreſin æpolus pro æpolus.per eliſionem & craſin & ſynæreſin in æthiopia pro in æthiopia.

Ellipſis.

Ellipſis eſt abiectio uocalis in medio non facientis ſyllabam cruentare pro cruentare ſenem pro ſenem.

Parellipſis.

Parellipſis eſt quando una aliqua geminatarum conſonantium omittitur pulchrius pro pulchrius. citius pro citius.

Ecthlipſis.

Ecthlipſis eſt abiectio unius conſonantis inter primam & ultimam ſyllabam non facientis ſyllabam ſceptrum proſceptrum.

Apocope.

Apocope ē aphæreſis ſyllabæ in fine ut domꝰ ꝓ domus. Apollinē pro apollinē. Neptunū pro Neptunum.

ΠΕΡΙ Ἀνομάλων Ῥημάτων Κατὰ Στοιχεῖον.

Ἀρχὴ τοῦ α.

ἌΖΩ ὅθεν ἀόριστος πρῶτος ἀάθην καὶ ἀάθην·
ἄγαμαι. μέλλων ἀγάσομαι. ἀόριστος πρῶτος ἠ-
γάσθην. μέσος ἀόριστος ἠγασάμην.
Ἄγω. μέλλων ἄξω. ἀόριστος. β. ἦγον καὶ ἀττικῶς ἤγαγον.
παρακείμενος ἦχα καὶ ἀττικῶς ἀγήοχα.
Ἀγορεύω· μέλλων ἀγορεύσω. ἀόριστος ἠγόρευσα.
παρακείμενος εἴρηκα. ἀπὸ τοῦ εἴρω.
Ἄδω. μέλλων ἄσω. ἀόριστος ᾖσα. Αἱροῦμαι. μέλ-
λων αἱρήσομαι. παρακείμενος ἥρημαι ἀόριστος
ἡρέθην. μέσος ἀόριστος. β. εἱλόμην. ἀπὸ τοῦ ἕλομαι.
Αἱρέω. ῶ μέλλων αἱρήσω.
αἰσθάνομαι. μέλλων αἰσθήσομαι. παρακείμε-
νος ᾔσθημαι. μέσος ἀόριστος. ᾐσθόμην καὶ αἰσθέο-
μαι αἰσθοῦμαι.
ἁμαρτάνω. παρατατικὸς ἡμάρτανον καὶ πλέ-
ον οὔ. μέλλων ἁμαρτήσω παρακείμενος ἡμάρ-
τηκα. ἀόριστος δεύτερος ἥμαρτον. ἀπὸ τοῦ ἁμαρ-
τέω, ἁμαρτῶ.
Ἀνοίγω. μέλλων ἀνοίξω. ἀόριστος ἀνέῳξα
ἀττικῶς.
ἀπεχθάνομαι. μέλλων ἀπεχθήσομαι. πα-
ρακείμενος. ἀπήχθημαι. μέσος ἀόριστος ἀπε-

De Anomalis uerbis per ordinem.

Principium Alpha.

Sicco unde aoriſtus primus ſiccatus fui & ſiccatus fui
Miror futurum mirabor aoriſtus primus mi-
ratus fui. medius aoriſtus miratus fui.
Ago futurum agam. aoriſtus ſecundus egi & attice egi
Præteritum perfectum egi. & attice egi.
Dico futurum dicam Aoriſtus dixi
Præteritum perfectum dixi a dico
Cano futurum canam. Aoriſtus cecini. Eligo. fu-
turum eligam. præteritum perfectum elegi. aoriſtus.
elegi. medius aoriſtus ſecundus elegi ab eligo.
Capio capio futurum capiam
Sentio futurum ſentiam præteritum per-
fectum ſenſi. medius aoriſtus ſenſi & ſen
tio ſentio.
Pecco præteritum imperfectum peccabam & plus
minime. futurum peccabo. præteritum perfectum pec-
caui. Aoriſtus ſecundus peccaui a pec-
co pecco.
Aperio futurum aperiam aoriſtus aperui
attice.
Odio ſum futurum odio ero præ-
teritum perfectum odio fui medius aoriſtus o-

χθόμην καὶ ἀπεχθέομαι οῦμαι.
αὐξάνω καὶ αὔξω. μέλλων αὐξήσω ὡς ἀπὸ τοῦ πα
λαιοῦ θέματος αὐξέω ῶ. ἀόριστος πρῶτος ηὔξη-
σα. καὶ αὐξάνω παρατατικὸς ηὔξανον.
ἁλόω ῶ. ἀόριστος δεύτερος εἷλον ἀπὸ τοῦ ἕλω. με
τοχὴ ὁ ἁλοὺς ἁλόντος.
ἀμφίεμι καὶ ἀμφιέννυμι. μέλλων ἀμφιέσω.
ἀναγινώσκω. παρατατικὸς ἀνεγίνωσκον μό
νον. μέλλων ἀναγνώσομαι. παρακείμενος ἀνέ
γνωκα. ἀόριστος δεύτερος ἀνέγνων ἀπὸ τοῦ ἀνα
γνῶμι καὶ ἀναγνόω, ῶ.
ἀναζωννύω μέλλων ἀναζεύξω.
ἀνακράζω· μέλλων ἀνακράξω· μέσος παρακεί
μενος ἀνακέκραγα. ἀόριστος δεύτερος ἀνέκρα
γον.
ἀναπνέω. μέλλων ἀναπνεύσω ἀόριστος ἀνέ
πνευσα ἀπὸ τοῦ ἀναπνεύω παλαιοῦ.
Ἀναρρηγνύω καὶ ἀναρρήγνυμι. μέλλων ἀναρρή
ξω ἀπὸ τοῦ ἀναρρήγω.
ἀνασπάω, ῶ. μέλλων ἀνασπάσω.
ἁλίσκομαι. μέλλων. α. ληφθήσομαι ἀπὸ τοῦ
λήβομαι λήψομαι ἐλήφθην. ἀόριστος. β. ἑάλων ἀ
πὸ τοῦ ἁλόω, ῶ. Ἀπαναίνομαι. ἀόριστος ἀπηνηνάμην
Ἀποχρῇ. μέλλων ἀποχρήσει. ἀόριστος ἀπέχρησε.

dio fui & odio ſum odio ſum.
Augeo & augeo. futurum augebo tanquam ab antiquo themate augeo augeo aoriſtus primus auxi & augeo præteritum imperfectum augebam:
Capio aoriſtus ſecundus cepi a capio participium hic captus capti.
Induo & induo futurum induam
Lego præteritum imperfectum legebam ſolum futurum legam. præteritum perfectum legi. Aoriſtus ſecundus legi a lego & lego lego.
Moueo caſtra. futurum mouebo caſtra
Exclamo futurum exclamabo. medium præteritum perfectum exclamaui. aoriſtus ſecundus exclamaui.
Reſpiro futurum reſpirabo. aoriſtus reſpiraui a reſpiro antiquo
Reſcindo & reſcindo. futurum reſcindam a reſcindo.
Euello futurum euellam.
Capior futurum primum capiar a capior capiar captus fui aoriſtus ſecundus captus fui a capio capio. Renuo aoriſtus renui
Sufficit futurum ſufficiet aoriſtus ſuffecit.

Ἀφίημι. Μέλλων. ἀφήσω. Ἀόριστος. ἀφῆκα

Ἀντιστρέφω. Μέλλων. ἀντιστρέψω. Μέσος παρακείμενος. ἀντέστροφα.

Ἀναπετάννύω ἢ ἀναπετάννυμι. Μέλλων ἀναπετάσω ἀπὸ τοῦ ἀναπετάω ῶ.

Ἀπέχω. Μέλλων. ἀφέξω διότι τὸ ἕξω δασύνεται, τρέπεται τὸ. π. εἰς. φ. Παρακείμενος. ἀπέσχηκα. Ἀόριστος β. ἀπέσχον ἀπὸ τοῦ ἀποσχέω ἀποσχῶ.

Ἀποδράω ῶ ὅθεν Ἀόριστος α. ἀπέδρα.

Ἀποδεικνύω καὶ ἀποδείκνυμι. Μέλλων. ἀποδείξω. ἀπὸ τοῦ ἀποδείκω.

Ἀπολέω ῶ. Μέλλων. ἀπολέσω. Παρακείμενος. ἀπώλεκα καὶ ἀττικῶς ἀπολώλεκα καὶ ἀπόλλω ἀπολῶ ἀπῶλα καὶ ἀττικῶς ἀπόλωλα. ἢ ἀπολλύω ἢ ἀπόλλυμι.

Ἀποσβεννύω ἢ ἀπόσβημι. Μέλλων. ἀποσβέσω. Ἀόριστος β. ἀπέσβη.

Ἀποτέμνω. Μέλλων. ἀποτεμῶ καὶ ἀποτμήσω. Ἀόριστος β. ἀπέτεμον.

Ἀποταννύω. Μέλλων. ἀποτάσω.

Ἀπαυράω ῶ. Ἀόριστος. ἀπηῦρα.

Ἀποσυφελίζω. Μέλλων. ἀποσυφελίξω.

Ἀποκλαίω. Μέλλων ἀποκλαύσω ἀπὸ τοῦ κλαύω παλαιοῦ.

Dimitto futurum dimittam. Aoriſtus dimiſi
Conuerto futurum conuertam. Medium
præteritum perfectum conuerti
Explico & explico futurum
explicabo ab explico explico
Recipio futurum recipiam. quoniam habebo aſpiratur
mutatur pi in phi præteritum perfectum re-
cepi. aoriſtus ſecundus recepi a recipio recipio.
Aufugio aufugio unde aoriſtus primus aufugi.
Oſtendo & oſtendo futurum oſten-
dam ab oſtendo.
Perdo perdo futurum perdam præteritum per-
fectum perdidi & attice perdidi & per-
do perdam perdidi & attice perdidi &
perdo & perdo.
Extinguo & extinguo. futurum extin-
guam. Aoriſtus ſecundus extinxi
Abſcindo futurum abſcindam & abſcin-
dam. Aoriſtus ſecundus abſcidi
Extendo futurum extendam
Fruor futurum fruar. i
Amoueo futurum amouebo.
Deploro futurum deplorabo a
ploro Antiquo.

Ἀρέσκομαι. Μέλλων. ἀρέσομαι. καὶ τὸ ἀπρό-
σωπον ἀρέσκει. Παρατατικός. ἤρεσκε.

Ἀτίζω. Μέλλων. ἀτίξω.

Ἀφικνοῦμαι. Μέλλων. ἀφίξομαι. Παρα-
κείμενος. ἀφῖγμαι. Μέσος ἀόριστος. ἀφικό-
μην. Ἀφίπταμαι. Ἀόριστος. ἀπέπτην. Μέ-
σος ἀόριστος. ἀπεπτάμην.

Ἄχθομαι. Μέλλων. ἀχθήσομαι. Ἀόριστος α
ἠχθέσθην. Ἀρχὴ τοῦ Β.

Βάλλω. Μέλλ. βαλῶ. Ἀόριστος. ἔβαλον
Παρακείμενος. βέβληκα. ἀπὸ τοῦ βλῶ βλήσω
Βλαστάνω ἢ βλαστέω ῶ. Ἀόριστος. ἔβλαστ) Βόω ῶ.
Μέλλων. βόσω.

Βούλομαι. Μέλλων. βουλήσομαι. Παρακεί-
μενος. βεβούλημαι. ἐβεβουλήμην ἐβουλήθην. Ἀρχὴ τοῦ Γ.

Γαμέω ῶ. Μέλλ. γαμήσω. Ἀόριστος. α ἔγημα.

Γείνομαι. Μέλλων. γενοῦμαι. Μέσος ἀόριστος
α. ἐγεινάμην.

Γήθω. Μέλλων. γήσω. Μέσος παρακείμενος.
Γέγηθα. καὶ γηθέω ῶ γηθήσω.

Γηράσκω καὶ γηράω ῶ. Μέλλων. γηράσω.

Γρηγορέω ῶ. Μέλλων. γρηγορήσω. Μέσος
παρακείμενος ἐγρήγορα. Ὑπερσυντέλικος ἐ-
γρηγόρειν. Γίνομαι ἢ γίγνομαι. Μέλλ. γενήσομαι ἀπὸ

Concilio futurum conciliabo & imper-
sonale placet Præteritum imperfectum placebat
Inhonoro futurum inhonorabo
Peruenio futurum perueniam Præteritum perfe-
ctum perueni. Medius aoristus perue-
ni. Auolo aoristus auolaui. Medi-
us aoristus auolaui
Tristor futurum tristabor aoristus primus
tristatus sum. Principium Vita.
Mitto futurum mittam Aoristus misi:
Præteritum perfectum misi a mitto mittam:
Germino & germino. aoristus germinaui: Clamo
Futurum clamabo
Volo futurum uolam Præteritum per-
fectum uolui uolueram uolui. Principium Gamma
Duco uxorē futurū ducā uxorem aorist⁹ prim⁹ duxi uxorē
Gigno Futurum gignam. Medius aoristus
primus genui.
Lætor futurum lætabor. Medium præteritum perfectum
lætatus sum & lætor lætabor.
Senesco & senesco Futurum senescam.
Vigilo Futurum uigilabo. Medium
Præteritum perfectum uigilaui. Præteritum plusq̄ pfectum
uigilaueram. Fio & fio Futurum fiam a

τοῦ γενάομαι ῶμαι. Παρακείμενος. γεγένημαι
Μέσος ἀόριστος α. ἐγενησάμην. Μέσος ἀόριστος β.
ἐγενόμην. Μέσος παρακείμενος. γέγονα. ἀπὸ
τοῦ γένω γενῶ. Γινώσκω. ἐγίνωσκον καὶ τὸ πλέ
ον οὐ. Μέλλων. γνώσομαι. Παρακείμενος ἔγνω
κα. Ἀόριστος β. ἔγνων. ἀπὸ τοῦ γνόω. ῶ. καὶ γνῶ-
μι Ἀρχὴ τοῦ Δ. Δαΐζω. Μέλλων. δαΐξω ἀπὸ
δαΐω δαΐσω δαΐζομαι. Δάκνω ἔδακνον Μέλλ.
δήξω. Ἀόριστος β. ἔδακον ἀπὸ τοῦ δήκω.
Δαμάζω. μέλλ. δαμάσω. Δαίω. μέλλ.
δαήσω. Ἀόριστος. ἐδάην. Δεῖ. μέλλων.
δεήσει. Ἀόριστος. ἐδέησε. Δεῖ. Παρατατι
κὸς. ἔδει. Ἀπαρέμφατον δεῖν. Δείδω. μέλλ.
δείσω Παρακείμενος. Δέδοικα. Ὑπερσυντέλικος. ἐ
δεδοίκειν. Μέσος Παρακείμενος. δέδια.
μέσος ὑπερσυντέλικος ἐδεδίειν.
Δέω. Μέλλ. δέσω καὶ δήσω. Δέομαι. μέλ
λων. δεήσομαι. Παρακείμενος. δεδέημαι ἀπὸ
τοῦ δεέομαι οῦμαι. Δέχομαι. μέλλ. δέξομαι. Πα
ρακείμενος δέδεγμαι. Μέσος Ἀόριστος α. ἐδε
ξάμην. Δέδηα ἀπὸ τοῦ δαίω. Μέσος πα
ρακείμενος. Διαζωννύω καὶ διαζώννυμι.
Μέλλ. διαζώσω ἀπὸ τοῦ διαζόω διαζῶ Διαλα-
γχάνω. Ἀόριστος β. διέλαχον ἀπὸ τοῦ διαλήχω

Fio præteritum perfectum factus ſum
medius aoriſtus primus feci. medius aoriſtus ſecundus
factus ſum. medium præteritum perfectum factus ſum. a
gigno gignam. Cognoſco cognoſcebam & plus
minime. Futurum cognoſcam. præteritum pfectum cogno
ui. Aoriſtus ſecũdus cognoui a cognoſco. ſco. & cogno-
ſco Principium Delta: Diuido futurum diuidã &
Scio ſciam. Inquiro. Mordeo mordebam futurum
mordebo. Aoriſtus ſecundus momordi a mordeo
Domo futurum domabo. ſcio futurum
ſciam Aoriſtus ſciui. oportet futurum
oportebit. aoriſtus oportuit. oportet præteritum imper-
fectum oportebat. Infinitum oportere. Timeo futurum
timebo. Præteritũ pfectũ timui. Ptũm pluſq̃pfectũ timue-
ram. Medium præteritum perfectum timui.
medium præteritum pluſquam perfectum timueram.
Ligo futurum ligabo & ligabo. Rogo fu-
turum rogabo. præteritum perfectum rogaui a
rogo rogo. Suſcipio futurum ſuſcipiam. præteritum
perfectum ſuſcepi. medius aoriſtus primus ſu-
ſcepi. combuſſi a ꝯburo medium præteritum
perfectum diſcingo & diſcingo
futurum diſcingam a diſcingo diſcingo. Sor-
tior aoriſtus ſecundus ſortitus ſum a ſortior.

Διδάσκω. ἐδίδασκον. καὶ πλέον οὐ. Μέλλων δι-
δάξω ἀπὸ τοῦ διδάχω. Ἀόριστος α. ἐδίδαξα.
Διδράσκω καὶ διαδιδράσκω Ἀόριστος α. διέ-
δρα καὶ ἀπέδρα. Διαφθείρω. Μέλλων
διαφθερῶ. Μέσος παρακείμενος. διέφθορα
Δοκέω ῶ. Μέλλων. δόξω ἀπὸ τοῦ δόκω.
Ἀόριστος α. ἔδοξα. τὸ δὲ δεδόκηκα ἀπὸ τοῦ δοκέω
δοκῶ. Δράω ῶ. Μέλλων. δράσω
Παρακείμενος. δέδρακα. Ἀόριστος α. ἔδρασα.
Δύνω καὶ δύω καὶ δῦμι Μέλλ. δύσω. Ἀόριστος
β. ἔδυν ἀπὸ τοῦ δῦμι Ἀρχὴ τοῦ Ε. Ἐάω ῶ.
Μέλλων. ἐάσω. Ἀόριστος α. εἴασα Ἔδρα-
μον ἀπὸ τοῦ τρέχω. δραμοῦμαι. Ἀόριστος β. ἔδρα-
μον ἀπὸ τοῦ δρέμω. Ἐγκαλέω ῶ. Μέλλων
ἐγκαλέσω. Παρακείμενος. ἐγκέκληκα.
Ἐγείρω. Μέλλων. ἐγερῶ
Ἀόριστος α. ἤγειρα Ἐγχέω. Μέλλων. ἐγχύσω
ἀπὸ τοῦ ἐγχύω. Ἀόριστος α. ἐνέχεα καὶ ἐνέχευα
αἰολικῶς. Εἴδω. Μέλλων. εἴσω. Μέσος
παρακείμενος οἶδα. Ὑπερσυντέλικος. ᾔδειν. ὦ
φίλε δ' ἐείμαι εἴδειν. τρέπεται δὲ τὸ. ε. εἰς. η. καὶ τὸ. ι.
ὑπογράφεται.
Εἶπα. Ἀόριστος α. καὶ εἶπον. Ἀόριστος β. ἀπὸ τοῦ ἔ-
πω ἀχρήστου.

Doceo docebam & plus nequaquam. futurum do-
cebo a doceo. Aoriſtus primus docui
Aufugio & aufugio. aoriſtus primus aufu-
gi & aufugi. Corrumpo futurum
corrumpam medium præteritum perfectum corrupi
Exiſtimo exiſtimo futurum exiſtimabo ab exiſtimo
Aoriſtus primus exiſtimaui. Sed exiſtimaui ab exiſtimo
exiſtimo. Facio facio. futurum faciam
Præteritum perfectum feci. aoriſtus primus feci.
Subeo & ſubeo & ſubeo. futurum ſubibo. aoriſtus
ſecundus a ſubeo. Principium e pſilu. Sino ſino
futurum ſinam. Aoriſtus primus ſiui. Cucur-
ri a curro curram. aoriſtus ſecundus cucur-
ri a curro. Criminor criminor. futurum
criminabor. præteritum perfectum criminatus ſum
Erigo. futurum erigam.
Aoriſtus primus erexi. Infundo. futurum infundam.
ab in fundo. aoriſtus primus infudi & infudi
æolice. Scio. futurum ſciam medium
Præteritumperfectū ſciui. Ptūm pluſq̄ pfectū ſciuerā debe-
bat aūt eſſe ſciueram. uertitur aūt epſilon in ita & iota
ſubſcribitur.
Dixi. aoriſtus primus. & dixi aoriſtus ſecundus a di-
co non in uſu.

Εἰσπλέω. μέλλων εἰσπλεύσω. ἀπὸ τοῦ πλεύω.
Ἐλεύθω. μέλλων ἐλεύσομαι μέσος παρακείμε-
νος ἤλυθα, καὶ ἀττικῶς ἐλήλυθα. ἀόριστος δεύτε-
ρος ἤλυθον, καὶ ἦλθον ἦλθες ἦλθε.
Ἔρομαι. μέλλων ἐρήσομαι μέσος ἀόριστος ἠρόμην
Ἕζω μέλλων ἕσω. ἀόριστος πρῶτος εἷσα.
Ἐκκαίω καὶ ἐκκάω ἀττικῶς. μέλλων ἐκκαύσω.
Ἕλω ὅθεν ἀόριστος δεύτερος εἷλον.
Ἔμμορα μέσος παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μορέω. ῶ.
μέμορα καὶ ἔμμορα. ἢ ἀπὸ τοῦ μείρω μερῶ μέ-
μορα καὶ ἔμμορα.
Ἐμπίπτω. μέλλων ἐμπεσοῦμαι. παρακείμε-
νος ἐμπέπτωκα. ἀόριστος β. ἐνέπεσον.
Ἐμπίπρημι. μέλλων ἐμπρήσω.
Ἐμπάζω μέλλων ἐμπάξω.
Ἔολπα ἀπὸ τοῦ ἔλπω. μέσος παρακείμενος
ἦλπα καὶ ἔολπα.
Ἐπαινέω. ῶ. μέλλων ἐπαινέσω, παρακείμενος
ἐπήνεκα. ἀόριστος ἐπήνεσα.
Εἴρω μέλλων ἐρῶ. παρακείμενος εἴρηκα.
Εὑρίσκω μέλλων εὑρήσω. παρακείμενος εὕρη-
κα. ἀόριστος β. εὗρον ἀπὸ τοῦ εὑρέω. ῶ.
Εἴω. μέλλ(ων) εἴσω. παρακείμενος εἶκα. μέσος πα-
ρακείμενος εἷα. ὑπερσυντέλικος ᾔειν.

Annauigo. futurum annauigabo a nauigo.
Venio. futurum ueniam. medium præteritum perfe-
ctum ueni & attice ueni. Aoriſtus ſecun-
dus ueni & ueni ueniſti uenit.
Interrogo futurũ interrogabo. medius aoriſtus interrogaui
Sedeo futurum ſedebo. Aoriſtus primus ſedi
Exuro & exuro attice. futurum exuram.
Teneo unde Aoriſtus ſecundus tenui
Sortitus ſum. medium præteritum perfectũ a ſortior ſortior
ſortitus ſum & ſortitus ſum uel a ſortior ſortiar ſor-
titus ſum ſortitus ſum.
Incido futurum incidam. Præteritum perfe-
ctum incidi. Aoriſtus ſecundus incidi.
Incendo Futurum incendam.
Curo. Futurum curabo.
Speraui a ſpero. Medium præteritum perfectum
ſperaui & ſperaui.
Laudo. Futurum laudabo. Præteritum perfectum
laudaui. Aoriſtus laudaui.
Dico futurum dicam. Præteritum perfectum dixi.
Inuenio futurum inueniam Præteritum perfectum in-
ueni. Aoriſtus ſecundus inueni ab inuenio inuenio.
Vado futurum uadam præteritũ perfectũ iui. mediũ præte-
ritum perfectum iui. Præteritum pluſquam perfectũ iuerã.

Ἔχω. μέλλων ἕξω. παρακείμενος ἔσχηκα. ἀόρι-
στος. β. ἔσχον. ἀπὸ τοῦ σχέω. ῶ. ἢ τὸ μὲν ἔχω ψιλοῦ-
ται, τὸ δὲ ἕξω δασύνεται εἰς διαφορὰν τοῦ ἔξω ἐπιρ-
ρήματος ψιλουμένου.

Ἀρχὴ τοῦ Ζ.

Ζεύγνυμι ἢ ζευγνύω. μέλλων ζεύξω. ἀπὸ τοῦ ζεύγω.
Ζωννύω ἢ ζώννυμι. μέλλων ζώσω.

Ἀρχὴ τοῦ Η.

Ἤειν. ὑπερσυντελικὸς ἤεις ἤει ἀπὸ τοῦ εἴω.
Ἤκαχε. ἀπὸ τοῦ ἄχω. Ἠμύω μέλλων ἠμύσω.

Ἀρχὴ τοῦ Θ.

Θάπτω. μέλλων θάψω. ἀόριστος ἔθαψα.
Θέλω μέλλων θελήσω. ἀόριστος ἐθέλησα ἢ ἐθέ-
λω ἐθελήσω. ἀόριστος ἠθέλησα.
Θνήσκω ἔθνησκον μέλλων θανοῦμαι. παρακεί-
μενος τέθνηκα. ἀόριστος. β. ἔθανον. εὐκτικόν. τεθναί-
ην. ἀπαρέμφατον τεθνᾶναι.

Ἀρχὴ τοῦ Ι.

Ἱκνοῦμαι. μέλλων ἵξομαι. ἀόριστος δεύτερος ἱκό-
μην. παρακείμενος ἷγμαι. ἀπὸ τοῦ ἵκομαι.
Ἱλάσκομαι. μέλλων ἱλάσομαι. μέσος ἀόριστος
πρῶτος ἱλασάμην.
Ἵπταμαι. μέσος ἀόριστος. α. ἱπτάμην. ἵπτω. ἵπτατο
Ἴδον ἀόριστος δεύτερος ποιητικὸς ἀπὸ τοῦ εἴδω
καὶ ἀπὸ τοῦ εἰδῶ εἶδον καθαρός.

Habeo futurum habebo præteritum perfectũ habui. aoristus secũdus habui ab habeo habeo & q̄dẽ habeo attenuat
Sed habebo aspiratur ad differentiam extra aduerbii attenuati.

Principium Zeta.

Iungo & iungo futurum iungam a iungo.
Cingo & cingo futurum cingam.

Principium Ita.

Ieram præteritum plusquam perfectũ ieras ierat ab eo
Tristauit a tristo. inclino futurum inclinabo.

Principium Thita.

Sepelio futurum sepeliam. Aoristus sepeliui.
Volo futurum uolam. Aoristus uolui & uolo uolam. Aoristus uolui.
Morior moriebar futurum moriar præteritum perfectũ mortuus sũ. Aorist9 secũdus mortu9 sũ. Optũm moriar infinitum mori.

Principium iota.

Peruenio Futurum perueniam. Aoristus secundus perueni præteritum perfectum perueni a peruenio.
placo Futurum placabo Medius Aoristus primus placaui.
Volo. Medius Aoristus primus uolaui uolauisti uolauit.
Vidi Aoristus secundus poeticus a uideo & a uideo uidi purus.

Ἀρχὴ τοῦ Κ.

Καίω καὶ κάω. μέλλων καύσω.
Καθέζω καθέζομαι. μέλλων καθεδοῦμαι.
Κάθημαι. μέλλων καθήσομαι.
Καθαιρέω καθαιρῶ. ἀόριστος δεύτερος καθεῖλον ἀπὸ τοῦ καθέλω.
Καθαίρω. ἀόριστος δεύτερος ἐκάθηρα.
Καθίημι. ἀόριστος πρῶτος καθῆκα.
Κλάζω. μέλλων κλάγξω. ἀόριστος πρῶτος ἔκλαγξα. παρακείμενος κέκληγα.
Κάμνω ἢ κάμω. ἀόριστος. β. ἔκαμον. παρακείμενος κέκμηκα ἀπὸ τοῦ κμῶ μέλλων κμήσω.
Κείρω μέλλων κερῶ. ἀόριστος πρῶτος ἔκειρα. παρακείμενος κέκαρκα. Κορέω κορῶ καὶ κορέννυμι καὶ κορεννύω. μέλλων κορέσω.
Κράζω. μέλλων κράξω. παρακείμενος μέσος κέκραγα. ἀόριστος δεύτερος. ἔκραγον.
Κρεμάζω ἢ κρεμάω ῶ ἢ κρέμαμαι. μέλ. κρεμάσω.
Κρυβεὶς καὶ ἐκρύβην ἀπὸ τοῦ κρύπτομαι ἢ κρύβομαι παλαιοῦ.

Ἀρχὴ τοῦ Λ.

Λαγχάνω. μέλλων κληρώσομαι ἀπὸ τοῦ κληρόω ῶ. ἀόριστος. β. ἔλαχον. μέσος παρακείμενος λέλογχα. ἀπὸ τοῦ λήχω μέλλων λήξω. ἀόριστος. β. ἔλαχον.

Principium Cappa.

Incendo & incendo Futurum incendam.
Sedeo & sedeo Futurum sedebo
Sedeo Futurum sedebo.
Subuerto subuertam. Aoristus secundus subuerti a subuerto.
Purgo. Aoristus secundus purgaui.
Demitto. Aoristus primus demisi.
Clango. Futurum clangam. Aoristus primus clanxi. Præteritum perfectum clanxi.
Laboro & laboro. Aoristus secũdus laboraui præteritũ perfectum laboraui a laboro. Futurun laborabo.
Tondeo. Futurum tondebo. Aoristus primus totondi Præteritum perfectum totondi. Satio satio & satio & satio Futurum satiabo.
Clamo. Futurum clamabo præteritum perfectum medium Clamaui. Aoristus secundus clamaui.
Suspendo & suspẽdo suspendo & suspẽdo. futurũ suspẽdã.
Absconditus sum & absconditus fui ab abscondor uel abscondor antiquo

Principium Lauda.

Sortior. futurum sortiar a sortior sortior. Aoristus secũdus sortitus sũ. Mediũ ptũm pfectũ sortitus sũ a sortior. futurum sortiar. Aoristus secundus sortitus sum.

Λαμβάνω, ἐλάμβανον. μέλλων. λήψομαι. ἀπὸ τοῦ λήβω ὅθεν. ἀόριστος. β. ἔλαβον. παρακείμενος λέληφα, καὶ ἀττικῶς εἴληφα ὁ ὑπερ. εἰλήφειν.
Λανθάνω. ἐλάνθανον. μέλλ. λήσομαι. ἀπὸ τοῦ λήθω. μέσος παρακείμενος λέληθα. ἀόριστος δεύτερος ἔλαθον. παρακείμενος λέλησμαι. μέσος ἀόριστος δεύτερος ἐλαθόμην.
Λείπω μέλλων λείψω. ἀόριστος πρῶτος ἔλειψα ἀόριστος δεύτερος ἔλιπον. Ἀρχὴ τοῦ. Μ.
Μαίνομαι. μέσος παρακείμενος μέμηνα.
Μανθάνω ἐμάνθανον μέλλων μαθήσομαι. ἀπὸ τοῦ μαθέω μαθῶ, παρακείμενος μεμάθηκα. ἀόριστος δεύτερος ἔμαθον. ἀπὸ τοῦ μήθω.
Μάχομαι. μέλλων μαχέσομαι ἀπὸ τοῦ μαχέομαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος. ἐμαχεσάμην.
Μείρω. μέσος παρακείμενος μέμορα. καὶ ἔμμορα.
Μέλω μέλλων μελήσω. ἀπὸ τοῦ μέλλει. παρακείμενος ἔμελε. μέλλων μελήσει.
Μέμνημαι. ἀπὸ τοῦ μνάομαι, ὑπερσυντέλικος ἐμεμνήμην. ἀόρι. α. ἐμνήσθην. μέλλων. α. μνησθήσομαι.
Μένω. μέλλων μενῶ ἀόριστος. α. ἔμεινα. παρακείμενος μεμένηκα.
Μέμηλα. μέσος παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μέλω.

Capio capiebam futurum capiam a
capio unde Aoriſtus ſecundus cepi præteritum per-
fectum cepi & attice cepi. Præteritũ pluſquã pfectũ ceperã.
Lateo latebam Futurum latebo a la-
teo. medium præteritum perfectum latui. Aoriſtus ſe-
cundus latui. Præteritum perfectum abſconditus ſum. me
dius aoriſtus ſecundus latui.
Relinquo futurum relinquam. Aoriſtus primus reliqui
Aoriſtus ſecundus relipui. Principium mi:
Inſanio. Medium præteritum perfectum inſaniui.
Diſco diſcebam futurum diſcam a
diſco diſco præteritum perfectum didici.
Aoriſtus ſecundus didici a diſco
Pugno Futurum pugnabo a pu-
gno. Medius aoriſtus primus pugnaui.
Partior. medium præteritum perfectũ partitus ſum & par-
titus ſum.
Curo futurum curabo a curæ eſt præteritum per-
fectum curæ fuit. Futurum curæ erit
Recordor a recordor præteritum pluſq̃perfectum memi-
neram. Aoriſtus primus memini futurũ primũ recordabor
Maneo futurum manebo. Aoriſtus primus manſi. præ-
teritum perfectum manſi.
Curaui. medium præteritum perfectum a curo.

Μέμαα ἀπὸ τοῦ μάω ῶ. Μέσ. παρακείμεν.
Μιγνύω καὶ μίγνυμι. Μέλλων. μίξω.
Μοργνύω. Μέλλων. Μόρξω.

Ἀρχὴ τοῦ. Ν.

Νέω. Μέλλων. νεύσω.
Νέμω. Παρακείμενος. νενέμηκα. Ἀόριστ. α.
ἔνειμα.

Ἀρχὴ τοῦ. Ξ.

Ξυνίημι. Μέλλων. ξυνήσω. Ἀόριστος ξυνῆ-
κα καὶ ξυνέηκα.

Ἀρχὴ τοῦ Ο.

Ὄζω. Μέλλων. ὄσω. Μέσος παρακείμεν.
ὦδα καὶ ἀττικῶς ὀδώδα. Οἴχομαι. Μέλλ. οἰ-
χήσομαι. Μέσος ἀόριστος ᾠχόμην.
Οἴομαι καὶ κράσει οἶμαι. οἴει οἴεται. Μέλλ. οἰήσεται.
Ἀόριστος. α. ᾠήθην.
Οἶδα ἀπὸ τοῦ εἴδω. Μέσος παρακείμενος.
Οἰμώζω. Μέλλ. οἰμώξω. Ἀο. α. ᾤμωξα.
Ὀμνύω καὶ ὄμνυμι καὶ ὀμόω ῶ. Μέλλων. ὀμό-
σω καὶ ὀμοῦμαι. παρακείμενος ὀμώκα καὶ ἀττι-
κῶς ὀμώμοκα. Ὀλολύζω. Μέλλων. ὀλολύξω.
Ὀμόργνυμι. Μέλλων. ὀμόρξω.
Ὀνοάω ῶ. Μέλλων. ὀνόσω.
Ὀφείλω. Μέλλων. ὀφειλήσω καὶ ὄφλω, ὀφλήσω.
Παρακείμενος. ὤφληκα. Ἀόριστος. ὤφλησα.
Ὄπτομαι. Μέλλ. ὄψομαι. Ἀόριστος. α. ὤφθην

Promptus fui a promptus ſum. Medium præteritū pfectū
Miſceo & miſceo. Futurum miſcebo.
Abſtergo. Futurum abſtergam.
Principium. Ni.
Nuo. Futurum nuam.
Paſco. Præteritum perfectum paui. Aoriſtus primus
paui. Principium. Xi.
Intelligo Futurum intelligam. Aoriſtus intel-
lexi & intellexi. Principium o micru.
Oleo Futurum olebo. Medium præteritum perfectum
olui & attice olui. Eo. Futurum i-
bo. Medium præteritum perfectum iui.
Puto & craſi puto putas putat, Futurum putabit,
Aoriſtus primus putaui.
Scio a ſcio. Medium præteritum perfectum
Lamētor, futurū lamētabor. Aoriſtus primus lamētatus ſū
Iuro & iuro & iuro iuro. Futurum iura-
bo & iurabo præteritum perfectum iuraui & atti-
ce iuraui. Vlulo Futurum ululabo.
Abſtergo. Futurum abſtergam.
Inquino. Futurum inquinabo.
Debeo. Futurum debebo & debeo debebo
Præteritum perfectum debui. Aoriſtus debui.
Video. Futurum uidebo. Aoriſtus primus uidi,

Ὁράω ῶ. Παρατατικὸς. ἑώραον ων, ἀττικῶς
Παρακείμενος. ἑώρακα. ὁ ὑπερ. ἑωράκειν.

Ἀρχὴ τοῦ. Π.

Πάρειμι. Παρατατικὸς. παρῆν. Πάρειμι. πάρει. πάρεσι. Πάσχω ἔπασχον. Μέλλων πείσομαι ἀπὸ τοῦ πείθω. Παρακείμενος. πέπονθα. Ἀόριστος β. ἔπαθον ἀπὸ τοῦ πήθω. Πέμπω. Μέλλων. πέμψω. Παρακείμενος πέπομφα. Ἀόριστος. α. ἔπεμψα. Πεταννύω. Μέλλων. πετάσω. Παρακείμενος πέπτακα. Πέττω καὶ πέσσω καὶ πέμπτω ποιητικῶς. Μέλλ. πέμψω. Πάομαι, ῶμαι. Μέλλων. πάσομαι. Παρακείμενος. πέπαμαι. Πείρω. Μέλλων. περῶ. Ἀόριστος α. ἔπειρα. Πέφρικα ἀπὸ τοῦ φρίττω. Μέλλων. φρίξω. ὁ παρακείμενος ἡμαρτημένος πέφρικα. Πηγνύω καὶ πήγνυμι. Μέλλων. πήξω. Ἀόριστος. ἐπάγην. ἀπὸ τοῦ πήγω
Πίνω, ἔπινον. Μέλλων. πώσω. Παρακείμενος. πέπωκα. Ἀόριστος β. ἔπιον.
Πίπτω. Μέλλων. πεσοῦμαι. Παρακείμενος πέπωκα.
Ἀόριστος β. ἔπεσον.
Πίπρημι. Μέλλων. πρήσω.
Πλάττω σσω. Μέλλ. πλάσω. Ἀό. α. ἔπλασα

Video uideo· præteritum perfectum uidebam uidebã attice
Præteritum perfectum uidi. præteritũ plusq̃ perfectũ uiderã
Principium .P.
Prætereo præteritum imperfectum præteribam. Adsum
ades adest Patior patiebar futurum pa-
tiar a patior. Præteritum perfectum pas-
sus sum. Aoristus secundus passus sum a patior. Mitto
futurum mittam Præteritum perfectum misi
Inde finitum primum misi. Extendo futurum ex-
tendam. Præteritumperfectum extendi. Digero &
digero & digero poetice. futurum digeram
Acquiro acquiro. futurum acquiram. præteri-
tum perfectum acquisiui. penetro. futurum penetrabo
Aoristus primus penetraui. Horrui ab horreo.
Futurum horrebo. præteritum perfectum erratum
horrui. Figo & figo futurum
figam. Aoristus fixi a figo.
Bibo bibebam. futurum bibam præteritum perfe-
ctum bibi: aoristus secundus bibi.
Cado. futurum cadam. præteritum perfe-
ctum cecidi
Aoristus secundus cecidi
Incendo. futurum incendam.
Fingo fingam. Futurum fingam. Aoristus primus.

Πλέω. Μέλλων· πλεύσω ἀπὸ τοῦ πλεύω. οὕτω καὶ πνέω. Μέλλων. πνεύσω. Πράττω τὸ πωλῶ. Μέλλων πράσω. ὁ παρακείμενος πέπρακα.
Πρίεμαι. πριάμην. μέσος ἀόριστος. α.
Πετάω ῶ. Μέλλων. πετάσω.
Προστρέχω. Μέλλων. προσδραμοῦμαι.
Ἀόριστος. β. προσέδραμον. ἀπὸ τοῦ προσδρέμω.
Πέρθω. Ἀόριστος. β. ἔπραθον.
Πτάω ῶ. Μέσος ἀόριστος. α. ἐπτάμην.
Πτήσσω. Μέλλων. πτήξω.
Πυνθάνομαι. Μέλλων. πεύσομαι. ἀπὸ τοῦ πεύθομαι.
Παρακείμενος. πέπυσμαι. Ἀόριστος. β. ἐπυθόμην.

Ἀρχὴ τοῦ. Ρ.

Ῥέζω. Μέλλων. ῥέξω.
Ῥηγνύω καὶ ῥήγνυμι. Μέλλων. ῥήξω.
Ῥωννύω ἢ ῥώννυμι. Μέλλων. ῥώσω.
Ῥώννυμαι. Μέλλων. ῥώσομαι. παρακείμενος. ἔρρωμαι. ἔρρωσαι. ἔρρωται. προστακτικὸν ἔρρωσο. ἐρρώσθω. ἔρρωσθε. ἐρρώσθωσαν.

Ἀρχὴ τοῦ. Σ.

Σβεννύω. Μέλλων. σβέσω καὶ σβήσομαι. Ἀό. β. ἔσβην. ἀπὸ τοῦ σβῆμι. Σεύομαι. Ἀόριστος α. ἐσύθην. Ἀόριστος β. ἔσσυα. Σήπομαι. Μέλλων σήψομαι. Ἀόριστος. ἐσάπην.

Nauigo futurum nauigabo a nauigo ſic
& ſpiro futurum ſpirabo. Vendo quod uendo
Futurum uendam. præteritum perfectum uendidi.
præmitto præmiſi. medius aoriſtus primus
Extendo futurum extendam.
Accurro futurum accurram.
Aoriſtus ſecundus accurri ab accurro
Populor. Aoriſtus ſecundus populatus ſum.
Volo uolo. medius aoriſtus primus uolaui.
Timeo. futurum timebo.
Interrogo futurum interrogabo ab interrogo
ptũm perfectũ interrogaui. Aoriſtus ſecundus interrogaui.

principium. pi.

Facio futurum faciam.
Rumpo & rumpo Futurum rumpam.
Roboro & roboro. Futurum roborabo.
Valeo Futurum ualebo præteritum perfe-
ctum ualui ualuiſti ualuit. Imperati-
uum uale ualeat ualete ualento.

Principium Sigma.

Extinguo futurum extiguam & extinguã. aoriſtus ſecũdus
extinxi ab extiguo Cõcitor. aoriſtus primus cõcitatus ſum
Aoriſtus ſecundus concitaui.
putreſco. Aoriſtus putrui.

Σπένδω. Μέλλ. σπείσω. Ἀόριστος α. ἔσπεισα
Στάζω καὶ σταλάζω. Μέλλων στάξω.
Στένω καὶ στενάζω. Μέλλων. στενάξω.
Στίζω. Μέλλων. στίξω.
Στορέννυμι. Μέλλων. στορέσω. Ἀόριστος α.
ἐστόρεσα. Στρωννύω. Μέλλων. στρώσω.
Ἀόριστος. α. ἔστρωσα. Συγκεραννύω. Μέλλ.
συγκεράσω. Παρακείμενος. συγκέκρακα.
Συμβαίνω. Μέλλ. συμβήσομαι. Παρα-
κείμενος. συμβέβηκα. Ἀόριστος. β. συνέβην.
Σχέω ῶ. Μέλλων. σχήσω. Ἀόριστος β. ἔσχον.
Ὅθεν προστακτικὸν σχὲς σχέτω.

Ἀρχὴ τοῦ Τ. Παρακείμενος.

Τέθνηκα καὶ τέθνακα. ἀπὸ τοῦ θνήσκω.
Τέμνω Μέλλ. τμήσω. Ἀόριστος. β. ἔταμον.
Τύχω. Ἀόριστος. β. ἔτυχον. Τάζω. Μέλλ.
Τάξω. Ἀόριστος. β. ἔταγον Ὅθεν ὁ ταγών.
Τήκω. μέλλων. τήξω. Παρακείμενος. τέτη-
κα. Τίκτω. μέλλων. τέξω. Ἀόριστος. β.
ἔτεκον. Τιτρώσκω. ἐτίτρωσκον. Μέλλων.
τρώσω. Ἀόριστος. α. ἔτρωσα. παρακείμενος. τέτρω-
κα ἀπὸ τοῦ τρόω. ῶ. Τίνω καὶ τίω. μέλ-
λων. τίσω. Τλάω. ῶ. μέλλων. τλήσω.
Ἀόριστος. β. ἔτλην ἀπὸ τοῦ τλῆμι.

Libo futurum libabo Aoriſtus primus libaui.
Stillo & ſtillo futurum ſtillabo.
Gemo & gemo futurum gemam.
Pugno futurum pugnabo
Sterno futurum ſternam Aoriſtus primus
Straui. ſterno futurum ſternam
Aoriſtus primus ſtraui. Miſceo futurum
miſcebo præteritum perfectum miſcui
Contingo futurum contingam præteritum perfe-
ctum contigi. Aoriſtus primus contigi.
Cohibeo cohibeo futurũ cohibebo. Aoriſtus ſecũd9 cohibui
Vnde Imperatiuum cohibe cohibeto.
Principium Gamma. Præteritum perfectum
Mortuus ſum & mortuus ſum a morior
Seco futurum ſecabo Aoriſtus ſecundus ſecui.
fabrico. Aoriſtus ſecundus fabricaui. Extendo futurum
extendam. Aoriſtus ſecundus extendi. Vnde hic extendens
Liquefacio. futurum liquefaciam præteritum pfectũ liquefe
ci. Pario futurum pariam. Aoriſtus ſecundus
peperi. Vulnero uulnerabam. futurum
uulnerabo. aoriſtus primus uulneraui ptũm perfectũ uul-
neratus ſum a uulnero uulnero. Soluo & ſoluo fu-
turum ſoluam. Tolero tolero futurum tolerabo
aoriſtus ſecundus toleraui a tolero.

Τρέφω. μέλλ. θρέψω ἀόριστος. α. ἔθρεψα. μέσος
παρακείμενος τέτροφα. Τρέω μέλλων τρέσω.
Τυγχάνω ἐτύγχανον μέλλων τεύξομαι ἀπὸ τοῦ
τεύχω. παρακείμενος τετύχηκα. ἀπὸ τοῦ τυχέω
ῶ ἀόριστος. β. ἔτυχον. Ἀρχὴ τοῦ. Υ.
Ὑπέχω. μέλλ. ὑφέξω παρακεί. ὑπέσχηκα. ἀόρι
στος. β. ὑπέσχον. Ὑπισχνοῦμαι. μέλ. ὑποσχήσομαι.
παρακεί. ὑπέσχημαι. μέσος ἀόριστος. β. ὑπεσχόμην
Ὑποδύω. μέλλων ὑποδύσω. ἀόριστος ὑπέδυν.
ἀπὸ τοῦ ὑποδῦμι. Ὑποστερίσκω. μέλ. ὑποστερί
σω. Ὑπνώττω. μέλλων ὑπνώσω.
Ὕει. μέλλ. ὕσει ἀόριστος. α. ὗσε. Ἀρχὴ τοῦ. Φ.
Φάσκω. παρατατικὸς ἔφασκον, ὃ πλέον οὔ.
Φεύγω. μέλλων φευξοῦμαι. μέσος παρακείμε-
νος. πέφευγα, ἀόριστος δεύτερος. ἔφυγον.
Φέρω μέλλων οἴσω ἀπὸ τοῦ οἴω. παρακείμε-
νος. ἐνήνοχα. ἀόριστος πρῶτος ἤνεγκα· ἀόριστος
δεύτερος ἤνεγκον, ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω.
Φημὶ. φὴς φησὶ, φατὸν, φατὸν. φαμὲν φατὲ.
Φασὶ μέλλ. φήσω ἀόριστος. α. ἔφησα. ἀόριστος
δεύτερος ἔφην ἀπαρέμφατον φάναι.
Φθάνω ἔφθανον, μέλλων φθάσω ἀπὸ τοῦ φθάω. ῶ.
παρακεί. ἔφθακα, ἀόριστος. α. ἔφθασα ἀόριστος
β. ἔφθην ἀπὸ τοῦ φθῆμι ἡ μετοχὴ. ὁ φθὰς.

Nutrio. Futurum nutriam. Aoriſtus primus nutriui. mediū præteritum perfectum nutriui. Timeo. futurum timebo
Sum eram Futurum eroa
fabrico. Præteritum perfectum fui a conſequor
conſequor. Aoriſtus fui. Principium y pſilu.
Suſtineo Futurū ſuſtinebo ptūm pfectū ſuſtinui. Aoriſtus ſecundus ſuſtinui. Promitto futurum promittam
Ptūm perfectū promiſi. medius aoriſtus ſecundus promiſi.
Subeo fururum ſubibo. Aoriſtus ſubii
a ſubeo. Priuo Futurum priuabo. Dormito Futurum dormitabo
Pluit futurum pluet. aoriſtus primus pluit. Pricipiū phi
Dico præteritum imperfectum dicebam & amplius non.
Fugio futurum fugiam. Medium præteritum perfectum fugi. Aoriſtus ſecundus fugi
Fero futurum feram a fero præteritum perfectum tuli. Aoriſtus primus tuli Aoriſtus ſecundus tuli a fero.
Dico dicis dicit. dicitisduo. dicunt duo. dicimus dicitis dicunt. Futuro dicam. Aoriſtus primus dixi. Aoriſtus ſecundus dixi. Infinitum dicere
Præuenio præueniebam futurum præueniam a præuenio. Ptūm perfectū præueni. Aoriſtus primus præueni. aoriſtus ſecundus præueni a præuenio. Participium hic præueniens.

Φθείρω. μέλλων φθερῶ. παρακείμενος ἔφθαρκα. μέσος παρακείμενος ἔφθορα. Φθίνω. μέλλων φθίσω. Φοινίκω καὶ φοινίζω. μέλλων. φοινίξω. Φύω. μέλ. φύσω. παρακεί. πέφυκα ἀόριστος. β. ἔφυν ἀπὸ τοῦ φῦμι.

Ἀρχὴ τοῦ. Χ.

Χαίρω. μέλ. χαρήσομαι. ἀόριστος ἐχάρην. χαλεπαίνω. μέλ. χαλεπανῶ. ἀόριστος ἐχαλέπηνα. Χέω, μέλλων χεύσω. ἀπὸ τοῦ χεύω ἀόριστος ἔχεα. Χρωννύω. μέλ. χρώσω. Χύω καὶ χύνω. μέλ. χύσω. Χωννύω. μέλλων χώσω.

Ἀρχὴ τοῦ. Ψ.

Ψάλλω. μέλλων ψαλῶ. παρακεί. ἔψαλκα. ἀόριστος πρῶτος ἔψηλα.

Ἀρχὴ τοῦ. ω.

Ὤθω καὶ ὠθέω. ῶ. μέλλων ὤσω καὶ ὠθήσω. Ὠνέομαι. οῦμαι μέλλ. ὠνήσομαι παρακεί. ὤνημαι ἢ ἐώνημαι ἀττικῶς. ὅθεν ἐωνημένος.

Ὦρσα ἀπὸ τοῦ ὀρούω. μέλ. ὀρούσω. ἀόριστος α. ὤρουσα. καὶ κατὰ συγκοπὴν ὦρσα ἢ ὄρω ὤρσα ὦρσα. αἰολικῶς.

ΤΈΛΟΣ ΤΩ͂Ν ἈΝΟΜΆΛΩΝ ῬΗΜΆΤΩΝ

Corrumpo futurũ corrũpam præteritũ perfectum corrupi Medium præteritum perfectum corrupi. Tabeſco futurũ tabeſcam. Cruento & cruento futurum cruentabo.
Produco futurũ ꝓducã.ptũm pfectũ ꝓduxi. aoriſtꝯ ſecũdꝯ produxi a produco. Principium.chi.
Gaudeo futurum gaudebo. A oriſtus gauiſus ſum. Sæuio futurum ſæuiam. A oriſtus ſæuiui.
Fundo futurum fundam a fundo. A oriſtus fudi.
Coloro futurũ colorabo. Fundo & fundo.futurum fundam
Obruo Futurum obruam. Principium.pſi.
Cano futurum canam præteritum perfectum cecini. A oriſtus primus cecini. Principium o mega.
Pello & pello futurum pellam & pellam.
Emo.emam futurum emam præteritum perfectum emi & emi attice unde emptus.
Concitaui a concito futurum concitabo. Aoriſtus primus concitaui & per ſyncopen concitaui uel concito concitabo concitaui æolice.

FINIS ANOMALORVM VERBORVM

ΠΕΡῚ ΓΝΕΥΜΆΤΩΝ.

ΓΟΣΑ πνεύματα; δύο· ἡ δασεῖα καὶ ἡ ψιλή. πᾶ
σα λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθόγγου ἀρχομένη
δασύνεται ἢ ψιλοῦται. ἀπὸ δὲ τῶν συμφώνων μόνον τὸ. ρ.
ἐν ἀρχῇ λέξεως ὂν δασύνεται. οἷον ῥήτωρ. Ὅτε
δὲ ἐστὶ δύο, τὸ μὲν πρῶτον ψιλοῦται, τὸ δὲ δεύτερον
δασύνεται κατὰ παλαιοὺς οἷον ἐπίῤῥημα.
Σημείωσαι καθόλου ὅτι τὸ τῆς εὐθείας πνεῦμα φυ
λάττεται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πτώσεσι. Καὶ ἐν τοῖς
ῥήμασι δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ θέματος φυλάττεται καὶ
ἐν τοῖς ἀπ᾽ ἐκείνου κλινομένοις. οἷον ἁμαρτάνω
ἡμάρτανον ἕλκω εἷλκον. πλὴν τοῦ ἔχω ἕξω. ὅπερ ἐν μὲν
τῷ ἐνεστῶτι ψιλοῦται. ἐν δὲ τῷ μέλλοντι δασύνε
ται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἔξω ὅπερ ἐστὶν ἐ
πίῤῥημα. Ἐπὶ τῶν ῥημάτων τὸ ἐν τοῖς παρῳχημέ
νοις. ε. προσερχόμενον καὶ ἀποπίπτον ψιλοῦται. οἷ
ον ἔγραψα. γράψον. Εἰ δὲ προσέρχεται μὲν, οὐκ ἀπο
πίπτει δὲ. τὸ πνεῦμα τοῦ ἐνεστῶτος ἔχει. οἷον ἵστημι ἵστη
σω ἕστακα, ἑστηκώς. Πᾶν ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος
ἀρχόμενον δασύνεται. οἷον ὁ. ἡ. οἱ. αἱ. Πᾶσα ἀντω
νυμία ἀπὸ τοῦ. ε. ἀρχομένη ψιλοῦται. οἷον. ἐγώ. πλὴν
τῆς. ε. καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς. οἷον. ἑαυτόν. ἀπὸ δὲ τοῦ αυ φω
νήεντος ἀρχομένη δασύνεται. οἷον οὗτος. αὕτη. πλὴν τοῦ
αὐτὸς καὶ τῶν ἀπ᾽ αὐτῆς οἷον αὐτόχειρ. καὶ αὐτόματος.

De Spiritibus:

Quot ſpiritus? duo denſus & lenis. Omnis dictio a uocali uel diphthongo incipiens aſpiratur uel attenuatur. Sed a conſonantibus ſolum rho in principio dictionis ens aſpiratur ut rhetor. Quando autem ſunt duo primum quidem attenuatur ſed ſecundum aſpiratur. apud antiquos ut aduerbium.

Nota uniuerſaliter quod nominatiui ſpiritus retinetur & in reliquis caſibus. Et in uerbis uero ſpiritus thematis ſeruatur. & in iis quæ ab illo inflectuntur ut pecco peccabã traho trahebã. præter habeo habebo quod ĩ quidẽ præſenti attenuatur in uero futuro aſpiratur ad differentiam extra quod eſt aduerbium. In uerbis in præteritis e pſilon præcedens & excidens attenuatur. ſicut ſcripſi ſcripſi. ſi præcedit quidem non excidit autem. ſpiritum præſentis habet ut ſto ſtabo ſteti qui ſtetit. Omnis articulus a uocali incipiens aſpiratur ut hic hæc hi hæ. Omne pronomen ab e pſilo incipiens attenuatur ut ego præter ſe & ex eo ut ſeipſum ab autem alia uocali incipiens aſpiratur ut hic hæc præter ipſe & quæ ab eo ut homicida ſui per ſe quid faciens

πᾶσα πρόθεσις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη ψιλοῦται. οἷον ἀπὸ, ἀνά. πλὴν τῆς ὑπὸ καὶ ὑπέρ. Πᾶς σύνδεσμος ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος ψιλοῦται. οἷον ἀλλά. εἰ. ἐπεί. πλὴν τῶν αἰτιολογικῶν. οἱ γὰρ αἰτιολογικοὶ πάντες δασύνονται. οἷον ἵνα ἕνεκα ὅπως. πλὴν τοῦ ὄφρα. Τὰ παράγωγα εἰσώζει τῆς ἀρχῆς τὸ πνεῦμα τοῦ ἰδίου πρωτοτύπου ἔχει. οἷον ἀγαπῶ ἀγάπη. ἑλκῶ ἕλκος. πλὴν τοῦ ἱδρὼς. ἀπὸ τοῦ ἰδίω τὸ κοπιῶ. ἅμυδις ἀπὸ τοῦ ἅμα. εἱρμὸς ἀπὸ τοῦ εἴρω. εἱρκτὴ ἀπὸ τοῦ εἴργω. Τὰ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ψιλοῦ συμφώνου γινόμενα ἀναφορικὰ δασύνονται. οἷον τόσος ὅσος. τηνίκα ἡνίκα. πλὴν τοῦ τόφρα ὄφρα. τῆμος ἦμος. Τὰ αἰολικὰ πάντα ψιλοῦνται. οἱ γὰρ αἰολεῖς ἀγνοοῦσι δασεῖαν.
Τὰ ἀριθμητικὰ πάντα δασύνονται. οἷον εἷς. ἕξ ἑπτά. πλὴν τοῦ ὀκτὼ καὶ ἐννέα καὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν. οἷον ὀγδοήκοντα. ἐνενήκοντα. Τὸ α εἴτε ἐπίτασιν δηλοῖ εἴτε στέρησιν. εἴτε ὁμοῦ εἴτε κακὸν εἴτε ὀλίγον εἴτε πλεονάζει. ψιλοῦται πλὴν τοῦ ἅλυσις ἐκ τοῦ στερητικοῦ α καὶ τοῦ λύω. καὶ τοῦ ᾅδης ἐκ τοῦ στερητικοῦ α καὶ τοῦ ἰδῶ. τὸ δὲ ἀθροιστικὸν α δασύνεται ἅμα ἅπας.

Ἀρχὴ τοῦ Α.

Τὸ α πρὸ τοῦ α ψιλοῦται. οἷον ἄαρον ἄαπτος.

Omnis præpositio a uocali incipiens attenuatur ut ab.per.præter.sub & super.Omnis Coniunctio a uocali incipiens attenuatur ut sed.si quoniam.præter causales nam causales omnes aspirantur ut ut.propter.ut.præter ut.Deriuatiua si retinent principium.spiritum proprii primitiui habent ut amo amor ulcero ulcus.præter sudor a laboro quod est laboro.simul a simul.series a necto.carcer a prohibeo.Per aphæresin tenuis consonantis facta relatiua aspirantur ut tantus quantus tunc quando præter tunc quando tunc quando. Aeolica omnia attenuãtur.nam æoles ignorant aspirationem Numeralia omnia aspirantur ut unus sex septem præter octo nouem & quæ ex ipsis ut octuaginta nonaginta.Alpha siue intensionem significat siue priuationem siue simul siue malum siue modicum siue abundat attenuatur.præter catena ex priuatiuo alpha.& soluo & infernus ex priuatiuo alpha & uideo.Sed congregatiuum alpha aspiratur.simul.uniuersus.

Principium Alpha.

Alpha ante alpha attenuatur ut Aaron.intangibilis.

Τὸ α πρὸ τοῦ β ψιλοῦται· οἷον ἀβλαβής. εἰ μὴ τὸ ρ ἐπιφέροιτο· οἷον ἅβρα. Τὸ α πρὸ τοῦ γ ψιλοῦται· οἷον ἀγών. πλὴν τοῦ ἁγνός, ἅγιος, καὶ τῶν ἀπὸ τούτων παραγωμένων· οἷον ἁγιότης. Τὸ α πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται· οἷον ἄδω· πλὴν τοῦ ἅδης καὶ ἁδρός.

Τὸ α πρὸ τοῦ ε ψιλοῦται· οἷον ἀετός. ἀέρα.

Τὸ α πρὸ τοῦ ζ ψιλοῦται· οἷον ἄζηλος. πλὴν τοῦ ἅζομαι τὸ σέβομαι. Τὸ α πρὸ τοῦ θ, ι, κ ψιλοῦται· οἷον ἀθάρα. ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ. ἄκρα.

Τὸ α πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται· οἷον ἄλλος. ἀλείφω εἰ μὴ τὸ μ ἐπιφέροιτο· οἷον ἁλμυρός. πλὴν τοῦ ἅλς. ἅλος. ἁλῶ τὸ κρατῶ. ἅλις. ἁλίζω. ἅλως. ἅλυσις. ἁλικαρνασσός. ἅλομαι. Τὸ α πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται· οἷον ἄμαξα. πλὴν τοῦ ἅμα. ἁμαρτάνω. ἅμιλλα. ἅμμα τὸ σχοινίον. ἅμης. ἁμίς. συμφώνου δὲ ἐπιφερομένου μετὰ τὸ μ ἀεὶ ψιλοῦται· οἷον ἀμφί. ἀμβροσία. ἀμπεχόνη.

Τὸ α πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται· οἷον ἀνά· πλὴν τοῦ ἁνδάνω τὸ ἀρέσκω. Τὸ α πρὸ τοῦ ξ καὶ ο ψιλοῦται· οἷον ἄξιος. ἄορ τὸ ξίφος.

Τὸ α πρὸ τοῦ π ψιλοῦται· οἷον ἀπό· πλὴν τοῦ ἅπαξ. ἁπλοῦς. ἅπας. ἁπαλός. ἅπτομαι:

Τὸ α πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται· οἷον ἄρα. εἰ μὴ τὸ μ ἐπάγοιτο ἢ τὸ π· οἷον ἅρμα. ἁρπάζω. πλὴν τοῦ ἀραιός.

Alpha ante uita attenuatur ut innocuus nisi rho
inferatur ut ancilla. a ante gamma attenuatur
ut agon .præter castus & sanctus & ab
his deducta ut sanctitas. Alpha ante
delta attenuatur ut canto præter infernus & adultus.
Alpha ante e psilon attenuatur ut aquila aerem
Alpha ante zita psilen habet ut inæmulus. præter
ueneror quod ē ueneror. alpha āte thita iota cappa attenuať
ut puls moucor arx.
Alpha ante lambda attenuatur ut alius unguo
nisi inferatur mi ut saltus & præter sal
salis capio quod est capio satis. salio. area. cate-
na. halicarnasus. salio. Alpha ante mi:
attenuatur nt plaustrum præter simul pec
cō concertatio funis quod est funis placenta matula. con-
sonante autem illata cum mi semper attenuatur
ut circum ambrosia indumentum.
A lpha ante gni attenuatur ut per præter pla-
ceo quod est placco. Alpha ante xi & o micron attenuatur
ut dignus ensis quod est ensis
Alpha ante pi psilen habet ut ab præter se-
mel simplex uniuersus tener tango.
Alpha ante rho attenuatur ut arabs nisi. mi. se
quatur uel. pi. ut currus rapo præter mollem.

Τὸ .α. πρὸ τοῦ .σ. ψιλοῦται ἀεί. οἷον ἀσκῶ. ἄστυ.
Τὸ .α. πρὸ τοῦ .τ. ψιλοῦται οἷον ἄτερ. πλὴν τοῦ ἅτα ἀντὶ ἅτινα. καὶ ἅτερος ἀντὶ τοῦ ἕτερος.
Τὸ .α. πρὸ τοῦ .υ. φ. κ. ψιλοῦται. οἷον ἀφροδίτη. ἀρχαῖος. ἄκρος. Τὸ .α. πρὸ τοῦ .ψ. ψιλοῦται. οἷον ἄψ. πλὴν τοῦ ἅψις. ἅψεα τὰ μέλη. Τὸ .α. πρὸ τοῦ ω. ψιλοῦται οἷον ἄωτος.

Κανόνες τοῦ .Ε.

Τὸ .ε. πλεονάζον ἐν ἀρχῇ λέξεως τὸ τοῦ ἐνεστῶτος πνεῦμα λαμβάνει. οἷον ὁράω ὥρων ἑώρων εἴκοσιν ἐείκοσιν. Τὸ .ε. πρὸ τοῦ .α. δασύνεται οἷον ἑαυτὸν πλὴν τοῦ ἔαρ. ἐάων. ἐάν. Τὸ .ε. πρὸ τοῦ .β ψιλοῦται. οἷον ἔβαλον πλὴν τοῦ ἕβδομος. ἑβδομήκοντα. ἑβραῖος
Τὸ .ε. πρὸ τοῦ .γ. ψιλοῦται. οἷον ἐγείρω.
Τὸ .ε. πρὸ τοῦ .δ. ψιλοῦται. οἷον ἔδω. πλὴν τοῦ ἕδος τὸ ἔδαφος. ἑδεῖται ἀντὶ τοῦ καθέζεται. ἕδρα.
Τὸ .ε. πρὸ τοῦ .ε. ψιλοῦται. οἷον ἐετῶς ἀντὶ τοῦ ἀχρῶς. πλὴν τοῦ ἑέλδωρ. ἡ ἐπιθυμία.
Τὸ .ε. πρὸ τοῦ .ζ. δασύνεται. οἷον ἕζομαι.
Τὸ .ε. πρὸ τοῦ .η, οὐχ εὑρίσκεται. πλὴν ἀπὸ κλίσεως. οἷον ἑῆος ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ. ἀπὸ τοῦ ἐΰς.
Τὸ .ε. πρὸ τοῦ .θ. ψιλοῦται. οἷον ἔθος. Τὸ .ε. πρὸ τοῦ .ι ψιλοῦται. οἷον εἴκτος Τὸ .ε. πρὸ τοῦ κ. δασύνεται. οἷον ἑκάβη. πλὴν τοῦ ἐκυρὸς καὶ ἐκεχειρία

Alpha ante ſigma attenuatur ſemper ut exerceo.urbs.
Alpha ante taf attenuatur ut ſine præter quæ
pro quæ & alter pro alter.
Alpha ante y pſilon phi cappa attenuatur ut ſpuma achiuus aula Alpha ante pſi attenuatur ut poſt
præter hapſis membra quæ membra. Alpha ante o mega attenuatur ut flos.

Regula E pſilu.

Epſilon abundans in principio dictionis præſentis ſpiritum aſſumit ut uideo uidebam uidebā uidebā uiginti uiginti. E pſilon ante alpha aſpiratur ut
ſe ipſum præter uer.bonorum.ſi.E pſilon ante uita
attenuatur ut ieci. Præter ſeptimus
ſeptuaginta hebræus.
E pſilon ante gamma attenuatur ut ergo.
E pſilon ante delta attenuatur ut Edo præter pauimentum
quod pauimentum ſedebit a ſedebit ſedes
E pſilon ante e pſilon attenuatur ut facile pro
facile. præter deſiderium quod deſiderium.
E pſilon ante zita aſpiratur ut ſedeo.
e pſilon ante ita non inuenitur niſi a declinatione ut bonus pro bono a bonus.
e pſilon ante thita attenuatur ut cōſuetudo.e pſilō ante iota
attenuatur ut ſimilis. e pſilon ante
Cappa aſpiratur ut hecuba præter ſocer.Induciæ.

Τὸ ε πρὸ τοῦ λ ἢ ἑνὸς ἢ διπλοῦ ψιλοῦται· οἷον ἐλέγχω, ἐλλόγιμος. εἰ μὴ τὸ κ. ἐπάγοιτο. οἷον ἑλκῶ. καὶ πλὴν τοῦ ἕλλην. ἑλῆ. ἑλλήσποντος. ἕλενος. ἑλένη. ἕλος, ἕλω, ἑλίσσω, ἑλικῶν, ἕλμις.

Τὸ ε πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται. οἷον ἐμπεδοκλῆς.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται. ἕνεκα δὲ καὶ ἑνὸς ἐξαιρεῖται.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ξ ψιλοῦται οἷον ἔξεστι, πλὴν τοῦ ἕξ· ἕξω ἕξεις ἕξις ἑξῆς.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ο δασύνεται· οἷον ἑορτή.

Τὸ ε πρὸ τοῦ π ψιλοῦται οἷον ἔπος πλὴν τοῦ ἕπομαι.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται· οἷον ἐρίζω, πλὴν τοῦ ἕρκος, ἑρμῆς, ἕρση, ἕρδω.

Τὸ ε πρὸ τοῦ σ ψιλοῦται. οἷον ἔσχατος. πλὴν τῶν ἐχόντων αὐτὸ μετὰ τοῦ τ, οἷον ἑστιάω.

Τὸ ε πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται οἷον ἔτος πλὴν ἕτοιμος ἕτερος ἑταῖρος.

Τὸ ε πρὸ τοῦ υ ψιλοῦται. οἷον. ἐΰς.

Τὸ ε πρὸ τοῦ χ καὶ φ ψιλοῦται. οἷον ἔφεσος. ἔχω. πλὴν τοῦ ἑφθός.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ψ δασύνεται. οἷον ἕψω.

Τὸ ε πρὸ τοῦ ω δασύνεται. οἷον ἕωθεν. πλὴν τοῦ ἐῶ τὸ ὑπάρχω ἢ ἐῶ

Περὶ τοῦ Η.

Τὸ η πρὸ τοῦ α ἀπὸ κλίσεως μόνον εὑρίσκεται οἷον ἧα ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθην:

Τὸ η πρὸ τοῦ β δασύνεται οἷον ἥβη. πλὴν τοῦ ἠβαιὸν ἀντὶ τοῦ βαιόν ὅπερ ἀπὸ πλεονασμοῦ γίνεται. τὸ γὰρ η πλεονάζει.

E psilon ante lambda uel unum uel duplex psilē habet ut ar-
guo· eloquens nisi cappa inferatur ut traho &
præter græcus caliditas. hellespontus. helenus helene
palus capio uerto helicon uermis.
E psilon ante. mi. attenuatur ut empedocles.
E psilon ante· n. attenuatur. ꝓpter aūt & unius excipitur.
Epsilon ante: xi. attenuatur. ut licet præter sex
habebo habebis· habitus. deiceps. Epsilō āte omicrō aspirat
ut festum. E psilon ante. pi. attenuatur ut uerbum
præter sequor· e psilon anre. rho. psilen habet
ut contendo præter septum. mercurius. ros. facio.
E psilon ante sigma attenuatur ut ultimus. præter
habentia ipsum cum taf. ut conuiuor.
E psilon ante :taf. attenuatur ut annus. præter paratus
alter socius: E psilon ante y psilon attenuatur ut bonus.
E psilon ante chi & phi attenuatur: ut ephesus ha-
beo. præter solidus. E psilon ante psi· aspiratur
ut coquo. E psilon ante o mega aspiratur ut ma-
ne. præter sum quod est sum & permitto.

De Ita.

Ita ante alpha a declinatione solum inuenitur
ut iui pro iui. Ita ante uita
aspiratur ut hebe· præter paululum pro paululum
quod a pleonasmo fit. nam ita abundat.

Τὸ η. πρὸ τοῦ γ. δασύνεται· οἷον ἡγοῦμαι. πλὴν ἠγάθεος.
Τὸ η. πρὸ τοῦ δ. ψιλοῦται. οἷον ἤδη. πλὴν ἥδομαι. ἡδο-
νὴ ἡδύς. Τὸ η. πρὸ τοῦ ε. ζ. η. θ. ι. ψιλοῦται. οἷον ἠέ-
λιος. ἦθος. ἠίθεος. Τὸ η. πρὸ τοῦ κ. δασύνεται οἷον
ἥκιστα. πλὴν τοῦ ἦκα ἀντὶ τοῦ ἡσύχως.
Τὸ η. πρὸ τοῦ λ. ψιλοῦται. οἷον ἠλίθιος. πλὴν τοῦ
ἧλος. ἥλιος.
Τὸ η. πρὸ τοῦ μ. ψιλοῦται οἷον ἦμαρ. πλὴν ἡμέ-
ραι. ἥμερος. ἥμισυ. ἥμων ὁ ἀκοντιστής.
Τὸ η. πρὸ τοῦ ν. ψιλοῦται. οἷον ἦν. ἠνίκα.
Τὸ η. πρὸ τοῦ ξ. οὐχ εὑρίσκεται. πλὴν ἀπὸ κλίσε-
ως. οἷον ἄγω. ἦξα. Τὸ η. πρὸ τοῦ ο. ψιλοῦται.
Τὸ η. πρὸ τοῦ π. ψιλοῦται. οἷον ἤπειρος. πλὴν ἧπαρ.
Τὸ η. πρὸ τοῦ ρ. ψιλοῦται. οἷον ἠρέμα. πλὴν ἡρω-
δης ἥρα. ἡρωδιανός. ἥρων. ἡρακλῆς. ἡρόδοτος. ἥ-
ρως. ἡρόφιλος. Τὸ η. πρὸ τοῦ σ. δασύνεται
οἷον ἡσύνοδος. ἡσυχία. ἧσις. ἧσθην. πλὴν τοῦ ἠσὶ
ἀντὶ φησὶ καὶ τῶν ἀπὸ κλίσεως ἠθίον ἦθα.
Τὸ η: πρὸ τοῦ: τ. ψιλοῦται: οἷον ἦτορ. πλὴν τοῦ ἡτ-
τάω ῶ. Τὸ η. πρὸ τοῦ υ. ψιλοῦται. οἷον ἠὺς ὁ ἀγαθός
Τὸ η. πρὸ τοῦ φ. ψιλοῦται. οἷον ἠφλοισμὸς ὁ ἀ-
φρός. πλὴν τοῦ ἥφαιστος. ἡφαιστίων.
Τὸ η. πρὸ τοῦ ψ. οὐχ εὑρίσκεται. οἷον ἅπτω ἧψα.
Τὸ η. πρὸ τοῦ χ. ψιλοῦται. οἷον ἠχέω ἠχῶ.

Ita ante gamma aſpiratur ut puto præter diuinus.
Ita ante delta pſilen habet.ut iam præter lætor uo-
luptas. ſuauis. Ita ante e pſilon ita thita iota attenuatᷣ ut ſol
mos iuuenis. Ita ante cappa aſpiratur.ut
minime præter quiete pro quiete.
Ita ante lambda attenuatur ut fatuus præter
clauus ſol.
Ita ante mi attenuatur ut dies præter di-
es domeſticus dimidium iaculator quod eſt iaculator
Ita ante gni attenuatur ut ſi quando.
Ita ante xi non inuenitur præter a decli-
natione ut ago egi. I ta ante o micron attenuatur.
I ta ante pi attenuatur ut epirus.præter iecur.
I ta ante rho attenuatur ut paulatim præter he-
rodes. I uno herodianus.heron.hercules herodotus he-
ros herophilus. I ta ante ſigma.aſpiratur.
ut Heſiodus quies miſſio lætatus ſum præter dicunt
pro dicunt & a declinatione ut comedi fuiſti
I ta ante taf attenuatur ut eleuatus eſt præter uin-
co I ta ante y pſilon attenuatur ut bonus bonus.
ita ante phi attenuatur ut ſpuma ſpu-
ma præter Vulcauus.Hephæſtion.
ita ante pſi nõ inuenitur niſi a declinatione ut incendo incẽdi
ita ante chi attenuatur ut ſono.

Τὸ. η. πρὸ τοῦ. ω. ψιλοῦται. οἷον ἠώς.

Κανόνες περὶ τοῦ. Ι

Τὸ. ι. πρὸ τοῦ. α. β. γ. ψιλοῦται. Τὸ. ι. πρὸ τοῦ δ. ψιλοῦται, οἷον ἴδω. εἰ μὴ τὸ. ρ. ἐπάγοιτο, οἷον ἱδρύω πλὴν τοῦ ἴδρις. Τὸ. ι. πρὸ. ε. ψιλοῦται οἷον ἰέναι. πλὴν τοῦ ἱερὸς. ἱέραξ. Τὸ. ι. πρὸ τοῦ. ζ. δασύνεται, οἷον ἱζάνω. Τὸ. ι. πρὸ. η. ψιλοῦται, οἷον ἰητὴρ οἴαξος πλὴν τοῦ ἵημι. Τὸ. ι. πρὸ τοῦ. θ. ψιλοῦται. οἷον ἰθάκη. τὸ. ι. πρὸ. ι. οὐχ εὑρίσκεται. Τὸ. ι. πρὸ τοῦ κ. ψιλοῦται, οἷον ἴκαρος. πλὴν τοῦ ἱκανὸς ἱκετεύω ἱκάνω. ἱκνοῦμαι. Τὸ. ι. πρὸ τοῦ. λ ψιλοῦται. οἷον ἴλιον. πλὴν τοῦ ἵλεος. Τὸ. ι. πρὸ τοῦ. μ. εἰ μὲν ἐπιφέρηται φωνῆεν. δασύνεται οἷον ἵμερος. εἰ δὲ σύμφωνον. ψιλοῦται. Τὸ. ι. πρὸ τοῦ. ν. ψιλοῦται. οἷον ἰνδὸς. Τὸ. ι. πρὸ τοῦ. ξ. ο. ψιλοῦται. οἷον ἰξὸς. ἰόλαος. Τὸ. ι. πρὸ τοῦ. π. ἐμος μὲν ψιλοῦται. διὰ δύο δὲ δασύνεται.

Τὸ. ι. πρὸ τοῦ. σ. ψιλοῦται. οἷον ἴσος. εἰ μὴ τὸ. τ. ἐπάγοιτο. οἷον ἵστημι. πλὴν τοῦ ἴστρος. Τὸ. ι. πρὸ τοῦ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω. ψιλοῦται. οἷον ἰταλία. ἴυγξ. ἶφι. ἰχθύς. ἰψ. ἰώ.

Κανόνες περὶ τοῦ. Ο.

Τὸ. ο κατὰ πλεονασμὸν προστιθέμενον δασύνεται ὁπόσσου ὁπότερος.

Ita ante o mega attenuatur ut aurora

Regulæ de iota.

Iota ante alpha uita gamma attenuatur. Iota ante delta attenuatur ut uideo. nisi rho inferatur ut firmo præter sciens. Iota ante e psilon attenuatur ut ire præter sacer accipiter. Iota ante zita attenuat͛ ut sedeo. Iota ante ita attenuat͛ ut medicus medicus præter mitto. Iota ante thita attenuat͛ ut ithaca. Iota ante iota non inuenitur Iota ante cappa attenuatur ut icarus præter sufficiens supplico peruenio peruenio. Iota ante lambda attenuat͛ ut ilium præter propitius. Iota ante mi siquidem inferatur uocalis aspirat͛ ut desiderium. si autem consonans attenuat͛. Iota ante gni attennat͛ ut indus. Iota añ xi & omicron attenuat͛ ut uiscum iolaus. Iota ante pi unum quidem attenuat͛ per duo uero aspirat͛: Iota ante sigma attenuatur ut æqualis nisi taf inferatur ut sto. præter ister. Iota ante taf ypsilõ phi chi psi omega attenuatur ut italia iynx fortiter piscis ips, io.

Regulæ de o micro.

O micron per superabundantiam additum aspirat͛ quomodocunq;. uter.

Τὸ ο πρὸ τοῦ α, β, γ ψιλοῦται, οἷον ὄαρος, ὀβελίσκος, ὄγκος. τὸ ο πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται οἷον ὀδυσσεύς πλὴν τοῦ ὁδός. τὸ ο πρὸ τοῦ ζ θ ψιλοῦται οἷον ὄζω ὀθόνη. τὸ ο πρὸ τοῦ κ ψιλοῦται οἷον ὀκνῶ πλὴν τοῦ ὁκοῖος ὁπόσος. τὸ ο πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται οἷον ὀλύω πλὴν τοῦ ὅλος ὅλμος ὁλκή ὁλκάς. τὸ ο πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται οἷον ὀμνύω πλὴν ὁμοῦ ὅμοιος ὁμαλός ὁμοκλή ὅμιλος.

Τὸ ο πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται οἷον ὄνος. τὸ ο πρὸ τοῦ ξ ψιλοῦται οἷον ὀξύς. τὸ ο πρὸ τοῦ π ψιλοῦται οἷον ὀπώρα πλὴν τοῦ ὅπλον.

Τὸ ο πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται οἷον ὄρος πλὴν τοῦ ὁρῶ ὅρος πλὴν ἐφ᾽ ὧν τὸ κ ἢ τὸ μ μετὰ τοῦ ρ ἐπάγοιτο οἷον ἑρμός ὁρμῶ ὁρκίζω ὁρμαθός. τὸ ο πρὸ τοῦ σ, εἰ μὲν φωνῆεν ἐπάγοιτο δασύνεται οἷον ὅσιος πλὴν ὄσιρις εἰ δὲ σύμφωνον ψιλοῦται οἷον ὄσπριον. Τὸ ο πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται οἷον ὄτοβος πλὴν τοῦ ὅτι ὅταν ὅτε.

Τὸ ο πρὸ τοῦ φ χ ψ ψιλοῦται οἷον ὄφις ὄχημα ὀψέ.

Τὸ ο πρὸ τοῦ ο υ ω οὐχ εὑρίσκεται.

Περὶ τοῦ Υ.

Τὸ υ δασύνεται ἀεὶ εἴτε πρὸ φωνήεντος εἴτε πρὸ συμφώνου πλὴν τῆς αἰολικῆς· οἱ γὰρ αἰολεῖς ἀγνοοῦσι τὴν δασεῖαν.

Omícron ante alpha uíta gāma attenuatur ut mulíer ueru lum aceruus. O mícron ante delta attenuatur ut Vlyſſes præter uía. O mícron ante zita thíta attenuatur ut oleo uelum. Omícron ante cappa attenuatur ut ociū. præter qualís quātus. Omícrō āte lābda attenuatᷣ ut p do. præter totus píla tractus nauís. Omícron ante mí attenuatur ut íuro præter símilís tamen. clamor. cœtus.

O mícron ante. gní. attenuatur ut aſínus. O mícron ante xí. attenuatur ut acutus. O ante pí attenuatur ut fructus præter ſcutum.

O ante rho attenuatur ut mons præter uídeo termínus & præter ínquibus cappa uel mí cum rho ſequítur ut portus ímpetum facío íuro ordo. Omícron ante ſígma ſí quídem uocalís ſequatur aſpíratur ut ſanctus præter oſíris. ſí autem conſonans attenuatur ut legumen. Omícron ante taf attenuatur ut ſonítus præter quod quando. quando

Omícron ante. phí. chí. pſí. attenuatᷣ utſerpēs uehículū ſero Omícron ante o mícron y pſílon o mega non ínuenítur.

De y pſílo

Y pſílon aſpíratur ſemper ſíue ante uocalem ſíue ante conſonantem. præter æolíca. nam æoles ígnorant aſpíratíonem.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Ω.

Τὸ ω ψιλοῦται ἀεί. οἷον ὠθέω. ὦμο. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ ὥρα. καὶ τῶν ἀπ᾽ αὐτοῦ. οἷον ὡραῖος. ὧδε. ὡρακιῶ.

Περὶ διφθόγγων.

Ἡ αι δίφθογγος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψιλοῦται. οἷον αἰών. αἰκίας. εἰ μὴ τὸ μ ἐπάγοιτο οἷον αἷμα. πλὴν τοῦ αἱρέω. αἱροῦμαι.

Ἡ αυ δίφθογγος ψιλοῦται. οἷον αὐλός. πλὴν. αὕτη αὑτοῦ ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ.

Ἡ ει δίφθογγος ψιλοῦται. οἷον εἰς πρόθεσις. εἰκῆ. πλὴν τοῦ εἱλύσσω. εἱμαρμένη. εἷμα τὸ ἔνδυμα. εἱμένος. εἷς. εἵως. εἱρμός. εἱρκτή.

Ἡ ευ δίφθογγος ψιλοῦται. οἷον εὖ. πλὴν τοῦ εὕω τὸ φωτίζω καὶ φλογίζω. εὕρω. εὑρίσκω.

Ἡ οι δίφθογγος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψιλοῦται. οἷον οἶμος. πλὴν τοῦ ὅμος. οἷς δὲ ἐκ τοῦ. οἴς. ψιλοῦται

Ἡ ου δίφθογγος ψιλοῦται. οἷον οὐδαμῶς. πλὴν τοῦ οὕνεκα αἰτιολογικοῦ συνδέσμου. καὶ οὗ ἀντὶ τοῦ οὗτινος. καὶ οὕτως ἐπίρρημα. καὶ οὗτος ἀντωνυμία.

ΤΕΛΟΣ ΣΥΝ ΘΕΩι
ΑΓΙΩι ΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΠΝΕΥ
ΜΑΤΩΝ

De o megalo.

O mega attenuatur semper ut pello hũerus & reliqua p̃ter hora & quæ ab eo ut formosus sic morior.

De diphthongis.

Alphaiota diphthongus in ultra unam syllabam dictionibus attenuatur ut æuum, erumnæ nisi mi infera tur ut sanguis præter capio eligo.

Alphaypsilon diphtõgus attenuatur ut tibia præter hæc sui ipsius pro sui ipsius.

E iota diphthongus attenuatur ut in p̃positio temere. præter tego fatum uestis uestis indutus unus usq; series carcer.

Eypsilon diphthongus attenuatur ut bene præter illumino illumino & inflammo. I nuenio inuenio.

O iota diphthongus in ultra unam syllabam dictionibus attenuatur ut uinum præter uia. ouis autem ex ouis attenuatur.

O ypsilon diphthongus attenuatur ut nequaq̃ præter quoniam causalem coniunctionem & cuius pro cuius. & sic aduerbium & hic pronomen.

FINIS CVM DEO
SANCTO
DE SPI
RI tib9.

Finis Compendii octo orationis partium & aliorum quorundam necessariorum Constantini Lascaris Byzantii uiri doctissimi optimiq;. Impressum est Venetiis sũmo studio: litteris ac impensis Aldi Manucii Romani Anno ab incarnatione Domini nostri IESV Christi. m.cccc.lxxxxiiii Vltimo Februarii. & DEO gratias.

ALDVS Manucius Romanus Studioſis.S.P.D.

NIHIL Prætermittere eſt animus quod utile credamus
futurũ iis q̃ græcas litteras diſcere cõcupiſcũt optimeq; ſcire
latine. Quamobrẽ græcas litteras omnis ac diphthõgos ea-
rumq; nomina & poteſtatem ac quemadmodum in latinũ
transferant᷑ cum exemplis ad id accõmodatis ãnotauimus.
addidimus etiam abbreuiationes ſcitu quidẽ pulcherrimas.
& q̃a opeṗtiũ exiſtimauim⁹ ſcire græce adoleſcẽtulos ſaluta
tionẽ Angeli ad Beatiſſimã Virginẽ: exulũq; filiorum Euæ
ad eãdem. nec non Diui Ioannis Euangelium In principio
erat uerbum. Item ſymbolũ Apoſtolorũ. hæc omnia græ-
ce curauimus imprimenda: atq; e regione latinam interpre-
tationẽ. Addidimus carmina Pythagoræ cognomẽto aurea
ob ipſorũ excellẽtiã & diuinas admonitiões. Itẽ Phocylidis
ſapiẽtiſſimi uiri moralia docta quidem & plena præceptis
Sanctiſſimis & documẽtis. quæ ſi placuiſſe cognouero ha-
beo longe meliora maioraq; quæ poſtea Deo fauente con-
donabuntur. Omnem.n. uitam decreuimus ad hominũ uti
litatẽ conſumere. Deus eſt mihi teſtis nihil me magis deſy-
derare quã prodeſſe hominibus. quod & anteacta uita nr̃a
oſtendit ubicunq; uiximus & oſtẽſurum ſperamus (quãdo
id uolumus) indies magis quãdiu uiuim⁹ ĩ hac lachrymarũ
ualle & plena miſeriæ. Dabo equidem operam ut quantum

in me est semper prosim, nam & si quietã ac tranquillã age͞r uitã possumus: negotiosam tñ eligimus & plenã laboribus natus est. n. homo nõ ad indignas bono uiro & docto uolu ptates, sed ad laborem & ad agẽdum semper aliquid uiro di gnum. non torpeamus igitur nõ uitã in otio uentri somnoq; reliquisq; uoluptatibus indulgentes transeamus ueluti pe- cora. Nã (ut inquit Cato) Vita hominis prope uti ferrum est. ferrum si exerceas conteritur si non exerceas tamen ru- bigo interficit, ita si se homo exerceat consumitur si non exer ceat torpedo plus detrimenti affert quam exercitatio. Sed his omissis de re dicere ĩcipiamus, hæc tã multis uerbis dixi amore incredibili erga omnis homines incitatus meo.

ALPHABETVM GRAECVM CVM Multiplicibus litteris.

LITTERAE Apud græcos sunt quatuor & uiginti
A α α α α α ἄλφα Alpha.
B β β β β βῆτα uita. Γ γ
γ γ Γάμμα. Gamma. Δ δ δ
Δέλτα Delta E ε ε ε Eψιλὸν
Epsilon. Z ζ ζ Ζῆτα Zita H η
η η Ἦτα Ita. Θ θ θ θ θῆτα
thita I ι ι Ἰῶτα Iota K κ κ
κάππα Cappa Λ λ λ λ Λάμβδα
Lambda. M μ μ Μῦ My. N ν ν
ν ν ν N ν Νῦ Gni. Ξ ξ ξ ξ
ξ Ξῖ Xi O ο ο Ὀμικρὸν Omicron
Π π π π Πῖ Pi. P ρ ρ Ῥῶ
Rho Σ σ ς ς σ Σῖγμα Sigma
T τ τ τ τ Ταῦ Taf. Υ υ υ
υ Υψιλὸν Ypsilō. Φ φ φ φ φ φ
Φῖ Phi. X χ χ χῖ Chi. Ψ ψ
ψ Ψῖ Psi Ω ω ω ω ω ω ω
Ω μέγα Omega.i. o magnum.

DE diuisione litterarum græcarum.

Diuiduntur hæ quatuor & uiginti litteræ in duas partes in uocales & consonantes.

Vocales ſunt ſeptem

Α α Ε ε Η η Ι ι Υ υ
Ο ο Ω ω.

Diuiduntur ſeptem uocales in tres partes. in ſemper longas ſemper breues & communes.

Vocales ſemper longæ duæ.

η ω.

Vocales ſemper breues duæ.

ε ο.

Vocales communes tres

α υ ι

De diphthongis proprie & improprie.

Diphthongi ex uocalibus fiunt. ſunt autẽ diphthõgi ꝓprie & improprie. Diphthongi proprie ſunt ſex. ΑΙ αι ἄλφα ἰῶτα Alpha iota. ΑΥ αυ: ἄλφα ὐψιλὸν alpha ypſilon. ΕΙ ει ἐ Ε ἰῶτα. E iota. ΕΥ ευ ευ Ευψιλὸν eypſilon ΟΙ οι Οἰῶτα oiota ΟΥ ου ȣ Ουψιλὸν oypſilon.

Diphthongi improprie item ſex.

ἄλφα μετὰ τοῦ ἰῶτα ὑποτεγραμμένου. ι. alpha cum iota ſubſcripto ſic ᾳ ἦτα μετὰ τοῦ ἰῶτα ὑποτεγραμμένȣ. ι. ita cum iota ſubſcripto ſic ῃ ὠμέγα μετὰ τοῦ ἰῶτα ὑποτεγραμμένου. ι. o mega cum

iota ſubſcripto. ὑψιλὸν μετὰ τοῦ ἰῶτα προσγεγραμμένου ideſt omega cũ iota adſcripto ſic ῳ ὠμέγα ὑψιλὸν ideſt omega ypſilõ ſic ωυ ἦτα ὑψιλὸν ita ypſilon ſic ηυ

De Conſonantibus.

Conſonantes ſunt decem & ſeptem. β γ δ ζ θ κ λ μ ν ξ π ρ σ τ φ χ ψ Quæ diuiduntur in duas ptes ſemiuocales & mutas. Semiuocales ſunt octo. ζ ξ ψ λ μ ν ρ σ Rurſus ſemiuocales diuiduntur in duas partes in duplices & in immutabiles. Duplices ſũt tres. ζ ξ ψ Immutabiles quatuor. λ μ ν ρ Sigma uero remanet ſemiuocalis. Mutæ ſũt nouem β γ δ κ π τ θ φ χ quæ ſecantur in tres partes. In tenues. aſpiratas. et medias

Tenues ſunt tres.

κ π τ

Mediæ item tres.

β γ δ

Rurſus aſpiratæ tres.

θ φ χ

Et ſciendum tres tenues. κ π τ habere ſuas aſpiratas. θ φ χ Medias uero. β γ δ. habet igitur κ ſuam aſpiratam. χ & mediã γ. π uero hẽt ſuã aſpiratã φ & mediam

β. T hẽt ſuã aſpiratã. θ, mediã uero. δ. cõſtituãť aũt ſic.

K	Te-	γ	Me-	χ	Aſpi-
π	nu-	β	dí-	φ	ra-
τ	es.	δ	æ.	θ	tæ.

Quæ tantã habẽt inter ſe cognationẽ ut tenuis ſæpe tranſeat in ſuã aſpiratã & mediã. Itẽ aſpirata in tenuẽ mediamq;. Rurſus media in tenuẽ atq; aſpiratã. quod facile patet exẽplis. K tranſit in ſuã aſpiratã. χ. in fine dictionis ſequente uocali aſpirata. ut οὐχ οὗτος ἐστὶν pro οὐκ ἐστὶν. οὗτος. primũ οὐχ habet. χ. quia ſupra. ὁ. eſt aſpiratio. ſecundũ uero. κ. quia ſequiť. ε. cũ tenui. & πεποίηχ᾽ ὅπερ ἐκέλευσας pro πεποίηκα ὅπερ ἐκέλευσας.

T trãſit in. θ. ut αἰδεῖσθαι θ᾽ ἱερῆα. p αἰδεῖσθαι τε ἱερῆα. ſic in καθέδρα ex κατὰ & ἕδρα. abiicitur alpha κατὰ θλίψιν. &. T. tranſit in. θ. qa inuenit ſupra ε. aſpirationẽ. Idem fit in καθέζομαι καθὸ ex κατὰ καὶ ἕζομαι κατὰ καὶ ὅ.

Π item tranſit in φ ſic ὑφ᾽ ἓν integrum eſt ὑπὸ ἓν ſed κατὰ θλίψιν fit ὑπ᾽ ἓν. & quia π inuenit ſupra. ε. aſpirationẽ tranſit in ſuã aſpiratã φ & fit ὑφ᾽ ἓν. ſic ἐφίππια ἐξ ἐπὶ καὶ ἵππος. ἐφῶ ex ἐπὶ, καὶ ὦ. ἐφοράω ἐκ τοῦ ἐπὶ καὶ ὁράω. ſic pq̃ multa alia. Quam tranſmutationem pulchrum eſt deprehendere ĩ coniugationibus, nã idcirco prima cõiugatio barytonorũ hẽt φ

aſpiratā ante α in ptō q̄ in pn̄ti ē π tenuis: β media. πτ: & ipm φ. ut λείπω. λέλοιφα, λείβω λέλοιφα. In futuro ē ψ quæ eſt πσ. αἱ β π φ πτ. Eodē mō ſecūda cōiugatio barytonoꝝ ideo hēt in ptō χ quia in pn̄ti eſt γ media κ tenuis κτ & ipm χ ut λέγω λέλεχα πλέκω πέπλεχα τίκτω τέτεχα λέχω λέλεχα. In futuro uero tranſeunt in ξ quia ualet quod κ tenue.ē.n. ξ κσ. mutant̄ etiā aſpiratæ in ſuas tenues in ptis geminantib9 primā ſic φύω πέφυκα χαλέπτω κεχάλεφα θαυμάζω τεθαύμακα, quod fit ad euitandā cacophoniam.i.diſſonātiam. Præterea in ptis paſſiuis mediæ ꝑ aſpiratis ponunt̄ an̄ μαι. γ pro χ. ut λέλεχα λέλεγμαι. β pro φ ut τέτυφα deberet eſſe paſſiuū ptm̄ τέτυβμαι ,ſed quia ante μ non admittit̄ β, tranſmutatum ē β in μ ut τέτυμμαι ꝑ τέτυβμαι. γέγραμμαι ꝑ γέγραμαι. Rurſus mediæ trāſeūt i aſpiratas ſic λέλεγμαι ἐλέχθη γ in χ. τέτυμμαι ꝑ τέτυβμαι ἐτύφθην β in φ. Itē ī tenues ut λέλεγμαι λέλεκται γ in κ. τέτυμμαι ꝑ τέτυβμαι τέτυπται β i π. Quod & latini faciunt græcas lr̄as ī nr̄as cōmutātes. quod paulopoſt ubi quonam modo græcæ lr̄æ ī nr̄as trāſeant oñdemus.

De ptāte litterarum oīum & diphthōgoꝝ.

Α α facit a ut ἈΛΛΑ ἀλλὰ alla. ἈΓΑΘΟΣ. ἀγαθός Agathos

B β facit u ut ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ. βάρυαρος. uaruaros. ΒΑΒΑΪ, βαυαὶ uauæ.
Γ γ facit g ut ΓΕΓΡΑΦΑ γέγραφα, gegrapha Δ δ facit d ut ΔΑΙΔΑΛΟΣ δαίδαλος dædalos. Ε ε facit e ut ΕΓΩ ἐγὼ ego. Ζ ζ facit z ut ΖΑΘΕΟΣ ζάθεος zatheos. Η η facit i lõgũ ut ΦΗΝΗ. φήνη phini. Θ θ facit th ut ΘΑΝΑΤΟΣ θάνατος thanatos. Ι ι facit i ut ΙΑΚΧΟΣ ἴακχος iacchos. Κ κ facit c ut ΚΟΡΥΔΩΝ κορύδων corydon. Λ λ facit l ut ΛΑΛΟΣ λάλος lalos. Μ μ facit m ut ΜΟΡΜΩ. μορμὼ mormo. Ν ν facit.n. ut ΝΑΙ ναὶ. næ. Ξ ξ facit.x. ut ΞΑΝΘΟΘΡΙΞ ξανθόθριξ. xanthotrix. Ο ο facit o paruum ut ΟΒΕΛΙΣΚΟΣ ὀβέλισκος. ouelíſcos. Π Γ ϖ π facit p ut ΠΑΠΠΑ ϖάππα pappa.
Ρ ρ facit r ut ΡΩΜΗ ῥώμη. rhomi. Σ σ facit.s. ut ΣΑΡΞ. σὰρξ ſarx. Τ τ facit.t. ut ΤΑΛΑΝΤΟΝ. τάλαντον. talanton. Υ υ facit y ut ΥΜΝΟΣ. ὕμνος. hymnos Φ φ facit ph ut ΦΙΛΟΣ. φίλος philos. Χ χ facit ch ut ΧΡΙΣΤΟΣ χριςὸς chriſtos. Ψ ψ facit pſ ut ΨΙΞ ψὶξ. pſix ΨΕΛΛΙΖΟΜΑΙ ψελλίζομαι pſellizo me. ΨΕ ψὲ. pſe.

Ω ω facit o longum ut ΩΚΑ ὦκα. oca. χιτὼν chiton. De poteſtate diphthongorum.

ΑΙ αι facit e ut ΑΙΓΙΣ. αἰγὶς ægis ΑΥ. αυ facit af mediũ inter b & f ut ΑΥΤΙΚΑ. αὐτίκα, aftica ΑΥΛΗ. αὐλὴ aulí.

ΕΙ. ει. facit i longum ut ΕΙΣ. εἰς. is ΕΙΚΩΝ. εἰκὼν. icon. ΧΕΙΡ χεὶρ. chir

ΕΥ ευ facit ef medium inter b & f ut ΕΥΓΕ εὖγε efge. ΘΗΣΕΥΣ. θησεὺς. thiſebs.

ΟΙ οι facit i longum ut ΟΙΜΟΙ οἴμοι imi.

ΟΥ ου ȣ. facit u uocalem longam ut ΟΥΚΟΥΝ. οὐκοῦν ucun. De poteſtate diphthõgorũ impropríe.

ᾳ cũ ι ſubſcripto faĉ a ut ἐνθαθιοπίᾳ enthathíopia ῃ cũ ι ſubſcripto facit i lõgũ ut τῇ μου- (ᾄδω ado. σῃ. timuſi νηρῇδες nirides.

ῳ cũ iota ſubſcripto facit o lõgũ ut παλινῳδία palinodía τῷ ἀνθρώπῳ to anthropo. ueteres uero nõ ſubſcribebãt iota. ſed adſcribebãt ſic τῶι. αἰνεια. to ænia τῆι. μούσηι. timuſi τραγωιδία. tragodía. quod in Codicibus antiquis licet uidere minore tamen iota α η ω litteris, quibus adſcribitur & eiuſdem quantitatis cui⁹ ẽ apud nos quod ſubſcribit̃ q̃ antiq̃ ſcribẽdi conſuetudo adhuc remanet ĩ grãdiorib⁹ lr̃is ſic ΤΩΙ ΛΟΓΩΙ To Logo ΤΗΙ. ΜΟΥΣΗΙ. muſi ΜΑΙΑΙ mea.

Υ cũ iota sic Υι ῢ facit i lõgũ ut ἈΡΓΥ̑ΙΑ ἁρπῦα harpyía. ΜΥ̑ΙΑ μῦα myía ἠ τετυφῦα τῆς τετυφύας í tetypbyía tís tetyphyías.

ΗΥ ηυ facit ib mediũ inter b & u cõsonantẽ ut ἨΎΔΑ ΠΡΟΣΗΎΔΑ íbda prosibda. αὐλέω ηὔλεον ηὔληκα ηὐλήκειν ηὔλησα afleo ífleõ íflica íflichín íflisa.

ΩΥ ωυ facit ob mediũ inter b & u consonantẽ ut ὯΥ-ΤΟΣ ὦυτὸς oftos pro αὐτὸς. & θωυμαςὸς thofmastos p θαυμαςὸς qua diphthõgo iones utunť p αυ

Quemadmodum litteræ ac diphthongi græcæ in latinum transferantur.

Α α mutať in a ut Κάλαθος calathus. Interdũ in e ut Τάλαντον talentũ. Itẽ in i ut Κάναςρον. caniſtrũ. Itẽ in o ut μάρμαρον marmor. κάρυλος corylus. & in u ut ἡρακλῆς Hercules hyperthesi τȣ̃.κ. Et in æ diphthongum ut ἀσκλήπιος æsculapius.

Β mutať frequentissime in b ut Φοῖβος. phœbus βάρβαρος barbarus. aliquãdo in p ut βαβαὶ papæ. quã q̃ & græci παπαὶ dicunt. Item in ph ut θρίαμβος triumphus. Γ γ mutatur in g ut γώβιος gobius γένος genus. uertitur etiam in n in iis dictionibus quæ apud græcos cõmutarunt. ν. in γ sequentib⁹ κ χ ξ ut ἄγγελος angelus δίφθογγος diphthongus ἄγκυρα ancora ἀγχίσης anchises σφίγξ sphinx.

Quoniã añ r κ χ ξ nõ admittit̃ ν apud græcos: mutatũ ẽ in ſ. quod Romani rurſus i n cõmuta runt. Etſi antiq græcã orthographiã obſeruantes Aggelus diphthoggus geminato g ſcribebãt. Δ cõmutat̃ in: d ut διδώ. dido. δαίμων. dæmon. Interdũ in b ut δὶς bis. & in l ut ὀδυσσεύς ulyſſes: ſicut apud nos ut ſedes ſella. nam. d. & l. inuicẽ ſibi cedunt.

Epſilõ mutat̃ in e breue ut ἐγὼ ego γένεσις geneſis. Z remanet ut ζάκυνθος zacynthus ζέφυρος zephyrus. Interdũ mutat̃ i geminũ ſſ ut μάζα maſſa πατζώσω patriſſo.

H mutatur in e longum ut πηνελόπη penelope. πηνελόπης Penelopes. ἡρακλῆς Hercules. interdum in a longum ut μήτηρ mater νηΐς naís. φήμη phama σίνηπι ſinapi θρήκη thrace. Item ĩ æ diphthõgum ut κήρη cæra σκηνὴ ſcæna σκηνοπήγια ſcænophegia ἠθικὴ æthica. Θ mutatur in th aſpiratũ. ut θρήκη thrace θυρσός thyrſus. Interdũ in ſuã tenuẽ ideſt. t. ut θρίαμβος triũphus. Itẽ i ſuã mediã. i. d ut θεὸς deus θεά dea. I mutat̃ i mõ lõgũ modo breue ut ἀγχίσης anchiſes νεστορίδης neſtorides. K mutatur in c ut κάκος cacus κωκυτός. Cocytus. Interdum in ſuam mediam g ut κώβιος gobius κύκνος cygnus ἀκνὸς agnus.

Item in.p.ut λύκος· lupꝰ. Λ λ. mutatur in.l.ut
πάλλας Pallas λύγξ lynx λύρα lyra. λύξ
lux λωτὸς lotus M μ mutatur in m. ut γραμ
ματικὸς. grammaticos. στέμμα. stēma μέμνη-
μι. memini μελπομένη. melpomene. N ν uer
titur in n ut ναῦς. nauis νηΐς. nais νύξ nox
νυκτέλιος. nyctelius. Ξ ξ uertitur in x ut
ξενοφῶν Xenophon ξένιον. xenium. O micron
uertitur in o breue ut ὄλυμπος. olympus. Itē in u ut
ὀδυσσεύς. ulysses. πορφύρα purpura συρακό
σιος. Syracusius δωρικῶς. nā κοινῶς. συρα
κούσιος dicit'.sed frequens mutatio ē o in u in fine dicti
onis ut κύπρος. cyprus Ὅμηρος. homerus πήλι
ον. pelium. ἴλιον. ilium. interdū in e γόνυ genu πὸς
αἰολικῶς pes nam κοινῶς πούς dicitur ἀλέξαν
δρος. Alexander. κάπρος caper. Π π muta
tur in.p.ut πασιφάη .Pasiphae: πάπποι pappi
Πάππα pappa. interdum in suam aspiratā quæ ē apud
nos ph ut τρόπαιον. trophæum λαπίθαι laphithæ
ὑψιπύλη hypsiphyle. Item in suam mediam quæ est
apud nos b ut πύξος buxus ἄψυρτος absyrtꝰ nā ψ
ē ps ut ἄραψ. arabs. P ρ uertit' i.r.ut ῥήτωρ. rhetor
ubi sciēdū oēm dictionē q̄ apud græcos scribit' p.ρ. i prici-
pio dictiōis trāsferri a nr̄is i r cū aspiratiōe ut ῥέα rhea.

Σ. mutatur in s ut σίσυφος. Sisyphus. interdũ in x
ut αἴας aiax. πίστρις pistrix. ubi imitamur dores qui
pro σύμμαχος ξύμμαχος. dicunt. itẽ in. τ. ut σὺ
tu. σὲ te. quod item doricũ ẽ dores enim ꝑ θάλασσα, θά
λαττα, dicunt. τήμερον pro σήμερον τὺ pro σύ.
T. uertitur in t ut τροῖα, troia Τάνταλος tantalus. in-
uenitur etiam mutatũ in s sigma præcedẽte ut ὄστα ossa.
Υ. plerũq; remanet ut Ἱερώνυμος Hieronym⁹ συνώ
νυμον synonymum. transit etiã in u ut Ῥώμυλος Rho
mulus πύξος buxus πορφύρεος purpureus. σὺς sus
δύο duo κύβερνητης gobernator. φυγὴ fuga. βότρυς
botrus. μῦς mus γόνυ genu.
Φ. uertitur in ph ut φιλόσοφος philosophus aliquãdo
etiam in f ut φυγὴ fuga φήμη fama. item in suam tenu
em. ut σφαῖρα spæra & i suã mediã ut ἄμφω ambo.
X. mutatur in c cũ aspiratiõe sic ch. ut Χρύσης Chryses
Χρυσόστομος chrysostom⁹ Χριστὸς Christus quæ lit-
tera quia habet figuram x nostri sunt qui putant cum
sic scribitur Xp̃s per x & p scribi latinas litteras. cum ea
quæ x uidetur sit Χ & quæ uidetur p sit ρ & græce scriba
tur cum sic scribitur Xp̃s. quanq̃ sic scriptum semper fere le
gimus in sacra pagina. latinæ uero scribẽdũ est per c aspi
ratũ sic Christus. Eodem modo decipiuntur in IHS cre
dentes esse aspirationem hanc litteram. H. cum sit ita græ.

ca uocalis quæ apud nos in e longum frequētius commutatur ut ΙΗΣΟΥ͂Σ IESVS. Item quia græci etiam sic scribunt ἡ. ῆτα. idest ita quod est simile nr̄æ longiusculæ aspirationi Latini sic scribūt IHS. qnod uulgus per aspirationem scribi existimat. Quoniam in sermonem de aspiratione incidimus illud annotatiōe dignum existimauimus acceptam esse aspirationem nostram ἀπὸ τῆς δασείας καὶ ψιλῆς Accentibus græcis. Nam illi dasian sic notant ‘ & psilen sic ’ quos accentus in unum coniungentes romani fecerunt eam aspirationē qua nos in grandiusculis utimur litteris. Qui tamen accentus nunc fere exoleuerūt apud græcos. quorum loco iuniores sic utuntur ‘ ’ ut ἡ δασεῖα habeat figuram c. nostri sic ‘ ψιλὴ uero τῇ δασείᾳ oppositam sic ’ & hinc puto nos accepisse aspirationem qua cursim scribendo utimur. Nam si addas psilen denso aspirationem facies sed inflexam. Quanq̄ ætate nostra plures rectā q̄ flexā scribentes notant. Hanc nos aspirationē mō in s uertimus ut ἕξ sex ἑπτά septem ἕρπυλλον Serpillum. modo in. u. ut ἑσπέρα Vespera. ἕνετος Venetus. sed freq̄nter i nr̄am aspirationē ut ὕμνος hymnus. Ἡσίοδος Hesiodus. Ὅμηρος Homerus. Ψ mutatur in ps ut αἰθίοψ æthiops. ψευδομάρτυρ pseudomartyr. ψιλωθρον psilotrum. Aliquādo

tranſit in b ut ἄραψ arabs ἄψυρτος abſyrtus.
Omega tranſit in o longum ut ὠκεανὸς Oceanus.
εἴδωλον idolum.

Quonãmõ diphthongi ad nos ueniant.

αι mutatur in æ diphthõgum ut αἰνείας Aeneas ἑβραῖος hebræus παλαίστρα palæſtra παιᾶν. pæan. interdum diuiditur ut ἀίας aiax μαία. maia

Αυ uertitur in. au. ut αὐλὴ aula θησαυρὸς theſaurus ſed caue ne te decipiãt Nicolaus Mene laus & ſimilia quæ non habent diphthõgũ quia ſunt a græcis in αος

Ει mutatur uel in e longum ut ἀχιλλεῖος Achilleus καλλιόπεια Calliopea uel in i longum ut νεῖλος Nilus θάλεια Thalia εἴδωλον Idolum.

Ευ mutatur in eu diphthongum noſtram ut θησεὺς Theſeus εὖγε Euge. εὖρος. Eurus.

Οι mutatur in œ diphthongum ut φοῖβος phœbus. οἰνόφορον œnophorum.

Ου mutatur in u longam ut μοῦσα muſa οἰδίπους œdipus.

De diphthongis improprie.

ᾳ cum iota ſubſcripto tranſit in æ diphthongum ut τῇ λήδᾳ huic ledæ ῃ cum iota ſubſcripto tranſit in æ diphthongum ut τῷ ποιητῇ huic poetæ

ῳ cum iota ſubſcripto tranſit in œ diphthõgum ut ἡ κωμῳδία hæc comœdia ἡ τραγῳδία hæc tragœdia.

ABBREVIATIONES PERPULCHRAE scitu quibus frequentissime græci utuntur indifferenter & imprincipio & in medio & in fine uersus.

ς facit ῶν ut μουσ μουσῶν uel sic μουσ μουσῶν ς facit ὼν cum accentu graui ut τὴν διαφορ διαφορὰν. facit ας ut μουσ μούσας. facit ᾶς. ut τῆς διαφορ διαφορᾶς uero ας ut τῆς μαι μαίας. facit αις ut ταῖς μουσ μούσαις uero αῖς. ut τ τιμ. ταῖς τιμαῖς facit ες ut ἀκαρτ ἀκαρτες. facit εν ut τύπτομ τυπτομεν uero ὲν ut μ μὲν. facit ῆς ut τ τιμ τῆς τιμῆς uero ης ut μουσ μούσης. facit ὴν ut τ τιμ τὴν τιμὴν. uero ην ut πηνελόπ πηνελόπην. ἥδ ἥδην. inuenitur etiam sic τ γραμματικ τὴν γραμματικὴν facit ις ut ἡ φύσ φύσις facit ιν ut τὴν φύσ. φύσ φύσιν. facit εῖς ut γονε γονεῖς. uero & εις. ut τὰς προτάσ προτάσεις. αἱ φάσ ἀποφάσ φάσεις καὶ ἀποφάσεις facit ὸν ut τ θε τὸν θεὸν quod & sic scribit ut τὸ λευκ λευκὸν & cũ acuto sic ut τὸν λογ λόγον. facit ῶν ut

τ̃ μοισ̃ τῶν μοισῶν. ~ uero ων ut τῶν λόγ̃ λόγων
ς facit ως ut τῆς φύσε φύσεως. Itẽ ως ut
π̃ πῶσ facit ως cũ acuto pcedẽte sic τοῦ βασι-
λε βασιλέως. ο facit ος ut ἄνθρωπ ἄνθρωπος
ὸ aũt ος ut θνητ θνητὸς. ″ facit ειν ut λέγ″ λέ
γειν. Itẽ ειν ut εἰπ εἰπεῖν. facit οισ ut τ θνη
τ τοῖσ θνητοῖσ uero οις ut τοῖσ λόγ λόγοισ
facit ους ut τ θνητ θνητοὺσ. Itẽ ους ut τοὺσ
πόν πόνους. facit ται & & ut λέγε λέ
γεται λέγον λέγονται λέγη λέγηται. αι facit
αι ἢ δέ. καὶ καί. γὰρ γάρ. ὅτι
ἐστί. αρ est αρ. ut ἄρτος ἄρτος. ηπ ἦπαρ
αλλ αλλ ut ἀλλὰ ἀλλά. ερ ερ. ut πα
τρ πάτερ πάτερ. ες ες. ut αἴαντες αἴ-
αντες. εν εν. γεν μεν γεν μεν. ην ην
ut τὴν τὴν. σὺν σὺν. τρ τρ. ut τροία
τροία. τὸ τὸ. ἀπὸ ἀπὸ. ς facit στ ut στό-
μα στόμα. σπ facit σπ ut ὥσπερ ὥσπερ.
σσ facit σσ ut θάλασσα θάλασσα. χ
est σχ ut σχῆμα σχῆμα. ου est ου ut τοῦ τοῦ
υ est υ ut τοῦ τοῦ. ευ est ευ ut εὖγε.
εἰς est εἰς. τῶν τ̃ est τῶν. κῶν est κῶν.

Plurimas connexiões prætermisi
quia sunt perfaciles scitu.

ΕΥΧΗ κυριακή. ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.
γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν. ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίε-
μεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
πειρασμὸν ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.
Ἀσπασμὸς τοῦ ἀγγέλου πρὸς ἀξιωτάτην παρθένον.
ΧΑΙΡΕ κεχαριτωμένη Μαρία ὁ κύριος μετὰ σοῦ
εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ. καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς
τῆς κοιλίας σου. Ὅτι σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΕΤΕΡΑ.

Χαῖρε δέσποινα μήτηρ ἐλέους, ζωή. γλυκύτης. καὶ ἐλ-
πὶς ἡμῶν χαῖρε πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τῆς Εὔας ἐξόρι-
στοι παῖδες πρὸς σὲ ἀτενίζομεν στενάζοντες καὶ θρη-
νοῦντες ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλαυθμῶν κοιλάδι, ἄγε
δὴ συνήγορε ἡμῶν τοὺς εὐσπλάγχνους σου ὀφθαλμοὺς
ἐφ' ἡμᾶς ἐπίστρεψον καὶ ΙΗΣΟΥΝ τὸν εὐλογημένον
καρπὸν κοιλίας σου μετὰ τὴν ὑπερορίαν ταύτην
ἡμῖν ἀνάδειξον. ὦ ἐπιεικής. ὦ εὔσπλαγχνε. ὦ γλυ-
κασμὲ παρθένε Μαρία. Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων.
Πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν πατέρα παντοκράτορα ποιη-
τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. καὶ εἰς
ἕνα κύριον Ἰησοῦν χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν μονογενῆ καὶ
τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Oratio dominica. Pater noſter qui in ce-
lis ſanctificetur nomen tuum. adueniat regnũ tuũ.
fiat uoluntas tua ſicut in cælo & in terra.
panem noſtrum quotidianum da nobis hodie. &
dimitte nobis debita noſtra. ſicut & nos di-
mittimus debitoribus noſtris. & ne inducas nos in
temptationem. ſed libera nos a malo Amen.

Salutatio Angeli ad beatiſſimam uirginem.
Aue gratia plena Maria dominus tecum
benedicta tu in mulieribus & benedictus fructus
uentris tui. quoniã peperiſti Saluatorẽ aĩarũ nraꝝ.

AD EANDEM ALTERA.

Salue regina mr̃ miſericordiæ. uita. dulcedo & ſpes
noſtra ſalue. ad te clamamus Euæ exu-
les filii ad te ſuſpiramus gementes & flen
tes in hac lachrymarum ualle. eia
iam aduocata noſtra miſericordes tuos oculos
ad nos conuerte. & IESVM benedictum
fructum uentris tui nobis poſt exilium hoc
nobis oſtende o clemens o pia o dul-
cis uirgo Maria. Symbolum apoſtolorum.
Credo in unum deũ patrem omnipotentem poe-
tã celi & terræ. uiſibiliũ omniũ & iuiſibiliũ & ĩ
unũ dñm IESVM Chriſtũ filiũ dei unigenitũ. &
ex patre natum ante omnia ſæcula.

θεὸν ἐκ θεοῦ. φῶς ἐκ φωτός. θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ
ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα ὁμοούσιον τῷ
πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀν-
θρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελ-
θόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύ-
ματος ἁγίου, καὶ μαρίας τῆς παρθένου καὶ ἐνανθρω-
πήσαντα, σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ πον-
τίου πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀνα-
στάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ἀνελ-
θόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξι-
ῶν τοῦ πατρός, καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης
κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ
ἔσται τέλος καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ κύριον τὸ
ζωοποιὸν τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἐκπορευό-
μενον, τὸ σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ συμπροσκυνούμενον,
τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν, καὶ μίαν ἁγίαν κα-
θολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν, ὁμολογῶ ἓν
βάπτισμα, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ προσδοκῶ
ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου ἰωάννου.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ
θεὸς ἦν ὁ λόγος. οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν, πάν-
τα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ
γέγονεν, ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων

deum̄ de deo. lumen de lumine, deum uerum de deo
uero genitum non factum consubstantialem
patri per quem omnia facta sunt. qui propter nos homi-
nes & propter nostram salutem de-
scendit de cælis. & incarnatus est de spiri-
tu sancto & Maria Virgine & Homo
factus est. crucifixus etiam pro nobis sub Pon
tio pilato passus & sepultus est. & resur-
rexit tertia die secundum scripturas. & ascen-
dit in cælum sedet ad dexte-
ram patris. Inde uenturus est cum gloria
iudicare uiuos & mortuos. cuius regni non
erit finis. & in spiritum sanctum dominum
uiuificantem qui ex patre filioq; proce-
dit. Qui cum patre & filio simul adoratur
qui locutus est per prophetas & unā sanctā ecclesiā catho-
licam & apostolicam ecclesiam. Confiteor unum
baptisma in remissionem peccatorum & expecto
resurrectionem mortuorum. & uitam uēnturi seculi.

Euangelium Sancti Ioannis.

In principio erat uerbum. & uerbum erat apud deum &
Deus erat uerbum. hoc erat in principio apud deum o-
mnia per ipsum facta sunt. & sine ipso factum ē nihil quod
factum est. In ipso uita erat. & uita erat lux hominum:

καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κα-
τέλαβεν. ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐ-
τῷ Ἰωάννης. οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ
περὶ τοῦ φωτός, οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρή-
σῃ περὶ τοῦ φωτός. ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ὃ φωτίζει
πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ
ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. εἰς τὰ
ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. ὅσοι δὲ ἔλα-
βον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι τοῖς πι-
στεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θε-
λήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐ-
γεννήθησαν, καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡ-
μῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ. δόξαν ὡς μονογε-
νοῦς παρὰ πατρὸς πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

ΧΡΥΣΑ ἔπη τοῦ Πυθαγόρου.

Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεούς, νόμῳ ὡς διάκειται, τίμα· καὶ
σέβου ὅρκον· ἔπειθ' ἥρωας ἀγαυούς. Τούς τε καταχθο-
νίους σέβου δαίμονας ἔννομα ῥέζων. Τούς τε γονεῖς τίμα,
τούς τ' ἄγχιστ' ἐκγεγαῶτας. Τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ ποιοῦ φίλον
ὅστις ἄριστος. Πραέσι δ' εἶκε λόγοις, ἔργοισί τ' ἐπωφε-
λίμοισι. Μηδ' ἔχθαιρε φίλον σόν, ἁμαρτάδος εἵνε-
κα μικρῆς. Ὄφρα δύνῃ· δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι
ναίει. Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι· κρατεῖν δ' εἰθίζεο τῶνδε·
Γαστρὸς μὲν πρώτιστα, καὶ ὕπνου, λαγνείης τε,
Καὶ θυμοῦ. πρήξεις δ' αἰσχρόν ποτε μήτε μετ' ἄλλου
Μήτ' ἰδίῃ. πάντων δὲ μάλιστ' αἰσχύνεο σαυτόν.

& lux in tenebris lucet & tenebræ eam non comprehenderunt. fuit homo missus a deo nomen e-
i erat Ioãnes. hic uenit in testimoniũ ut testimoniũ phiberet de lumine. Non erat ille lux sed ut testimonium perhiberet de lumine. Erat lux uera quæ illuminat
omnem hominẽ uenientẽ in hunc mundũ. In mũdo erat & mundus per ipsum factus ẽ. & mũdus eũ nõ cognouit. In propria uenit & sui eum non receperũt. Quotquot aũt receperunt eum dedit eis potestatem filios dei fieri credentibus in nomine eius qui nõ ex sanguinibus neq; ex uoluntate carnis neque ex uoluntate uiri. sed ex deo nati sunt. Et uerbum caro factum est: & habitauit in nobis & uidimus gloriam eius gloriam quasi unigeniti apatre plenum gratiæ & ueritatis

CARMINA AVREA PYTHAGORAE

Immorales qdẽ primũ deos lege ut dipositi sũt Cole. & uenerare iusiurandum. deinde Heroas illustres. Et terrenos uenerar̃ dæmões legitie sacrificãs. Et pẽtes honora & proxime natos. Sed ex aliis uirtute fac amicum quicũq; optimus. Benignis ãt pare s̃monib⁹ opibusq; utilibus. Neque odio habe amicum tuum peccati causa parui Quoad possis. potentia. n. necessitatem prope habitat. Hæc autẽ sic scito abstinere uero assuesce hoꝝ. Ventris quidem primum & somni luxuriæque & iræ. facies autem rem turpem neque cum alio neq; sepati. i oib⁹ aũt maxie pudeat te tui ipsius.

Εἶτα δικαιοσύνην ἀσκεῖν ἔργῳ τε λόγῳ τε.
μηδ' ἀλογίστως σαυτὸν ἔχειν περὶ μηδὲν ἔθιζε.
ἀλλὰ γνῶθι μὲν ὡς θανέειν πέπρωται ἅπασιν.
χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φιλεῖ, ἄλλοτ' ὀλέσθαι.
ὅσα τε δαιμονίῃσι τύχαις βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν
ὧν ἂν μοῖραν ἔχῃς, πράως φέρε, μηδ' ἀγανάκτει.
ἰᾶσθαι δὲ πρέπει καθόσον δύνῃ. ὧδε δὲ φράζευ.
οὐ πάνυ τοῖς ἀγαθοῖς τούτων πολὺ μοῖρα δίδωσι.
πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
προσπίπτουσ'. ὧν μήτ' ἐκπλήσσεο, μήτ' ἄρ' ἐάσῃς.
Εἴργεσθαι σαυτόν. ψεῦδος δ' ἤν πέρ τι λέγηται.
πράως εἶχ'. ὃ δέ τοι ἐρέω ἐπὶ παντὶ τελείσθω.
μηδεὶς μήτε λόγῳ σε παρείπῃ, μήτε τι ἔργῳ.
πρῆξαι, μηδ' εἰπεῖν ὅτι τοι μὴ βέλτερόν ἐστι.
βουλεύου δὲ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μωρὰ πέληται.
δειλοῦ τοι πρήσσειν τε λέγειν τ' ἀνόητα πρὸς ἀνδρός.
ἀλλὰ τάδ' ἐκτελέειν, ἅ σε μὴ μετέπειτ' ἀνιήσῃ.
πρῆσσε δὲ μηδὲν τῶν μὴ πίστασαι, ἀλλὰ δίδασκευ.
ὅσα χρεών, καὶ τερπνότατον βίον ὧδε διάξεις.
οὐδ' ὑγιείης τῆς περὶ σῶμ' ἀμέλειαν ἔχειν χρή.
ἀλλὰ ποτοῦ τε μέτρον καὶ σίτου γυμνασίων τε.
ποιεῖσθαι. μέτρον δὲ λέγω τόδ' ὃ μή σ' ἀνιήσῃ.
Εἰθίζου δὲ δίαιταν ἔχειν καθάρειον ἄθρυπτον.
Καὶ πεφύλαξο γε ταῦτα ποιεῖν, ὁπόσα φθόνον ἴσχει.

Tum iustitiam exerce req; uerboq;.
neq; stulte tei psum habere in re ulla assuesce:
sed cognosce quidem q; mori fato datum est omnibus.
pecunias autem aliquãdo quidẽ possidere ama. aliqñ pder.
Quotq; cælesti fortuna mortales calamitates habent
harum si partem habeas æquo animo patere. ne ægre feras.
corrigere autem conuenit quoad potes. sic autem considera
non ualde bonis istarum. s. calamitatum fortuna præbet
multi autem hominibus sermones maliq; & boni
coincidunt. quibus neq; obstupesce. neq; quidem permittas
implicari te ipsum. mendacium autem siquod dicatur
Benigne feras. Quod autem tibi dicam in oĩ. i. oĩno pficiatur
nullus neq; sermone te decipiat. neq; quid facto.
fac neq; dic quod tibi non melius sit-
consule autem ante opus. ut non stulta sint.
timidi quidem facereq; dicereq; stulta : proprium hominis.
sed ea perfice quorum postea te non pœniteat.
fac autem nihil quæ nescis. sed docearis
Quæcunq; necesse est: & delectabilem uitam sic perages.
neq; sanitatis circa corpus negligentiam habere oportet.
sed potus mẽsuram: & cibi exercitiorumq;
fac. mẽsuram autem dico hanc quæ molestiam non inferat.
assuesce autem uiuẽdi modum habere purum: firmum.
Et caue hæc facere quæ odium tenent.

μὴ δαπανᾶν παρὰ καιρὸν, ὁποῖα καλῶν ἀδαήμων·
μηδ' ἀνελεύθερος ἴσθι· μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον.
πρῆσσε δὲ ταῦθ' ἅ σε μὴ βλάψῃ. λόγισαι δὲ πρὸ ἔργου.
μηδ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέξασθαι
πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρὶς ἕκαστον ἐπελθεῖν.
πῇ παρέβην. τί δ' ἔρεξα. τί μὴ δέον οὐκ ἐτελέσθη.
ἀρξάμενος δ' ἀπὸ πρώτου ἐπέξιθι καὶ μετέπειτα.
δειλὰ μὲν ἐκπρήξας, ἐπιπλήσσεο. χρηστὰ δὲ τέρπου.
ταῦτα πόνει. ταῦτ' ἐκμελέτα. τούτων χρὴ ἐρᾶν σε.
ταῦτά σε τῆς θείης ἀρετῆς εἰς ἴχνια θήσει.
ναὶ μὰ τὸν ἁμετέρᾳ ψυχᾷ παραδόντα τετρακτὺν
παγὰν ἀενάου φύσεως. ἀλλ' ἔρχευ ἐπ' ἔργον.
θεοῖσιν ἐπευξάμενος τελέσαι. τούτων δὲ κρατήσας
γνώσῃ ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων
σύστασιν. ᾗ τε ἕκαστα διέρχεται, ᾗ τε κρατεῖται.
γνώσῃ δ' ᾗ θέμις ἐστὶ φύσιν περὶ παντὸς ὁμοίην.
ὥστε σε μήτε ἄελπτ' ἐλπίζειν, μήτε τι λήθειν.
γνώσῃ δ' ἀνθρώπους αὐθαίρετα πήματ' ἔχοντας.
τλήμονας, οἵτ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων οὔτ' ἐσορῶσιν,
οὔτε κλύουσι. λύσιν δὲ κακῶν παῦροι συνίσασι.
τοίη μοῖρα βροτῶν βλάπτει φρένας. οἱ δὲ κυλίνδροις
ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλα φέρονται, ἀπείρονα πήματ' ἔχοντες.
λυγρὴ γὰρ συνοπαδὸς ἔρις βλάπτουσα λέληθεν
σύμφυτος, ἣν οὐ δεῖ προσάγειν, εἴκοντα δὲ φεύγειν

Ne expende extra tempus tanquam bonorum neſcius.
neq; auarus ſis. menſura autem in omnibus optima.
fac autem ea quæ te non lædant: conſidera autem ante opus.
neq; ſomnum mollibus in oculis ſuſcipe
antequam diurnorum operum ter unũ quodq; percurras.
quo acceſſi? quid uero feci quod mihi decẽs nõ perfectũ eſt?
incipiens autem a primo percurre: & poſtea
mala quidem ſi feceris: dole. bonis uero lætare.
hæc labora: hæc meditare: hæc oportet amare te:
hæc te diuinæ uirtutis ad ueſtigia ponent
næ per noſtræ animæ dantem quaternarium numerum
fontem perennis naturæ. ſed uade ad opus
deis ſupplicans perficere. his autem dominatus
cognoſces immortaliumq; deorum mortaliumq; hominũ
cõiunctionẽ quẽadmodũ ſingula ꝑtrãſeũt & ſicut tenẽt.
cognoſces autem quatenus fas eſt naturã de omni ſimilem.
quare te neq; inſperata ſperare neq; quid latere.
cognoſces autem homines ſpontanea detrimenta habentes.
miſeri qui bona prope cum ſint neq; uident
neq; audiunt. ſolutionem aũt malorum pauci norunt.
talis fortuna mortalium lædit mentes. ſed rotis
ex aliis in alia feruntur. infinita nocumenta habentes.
difficilis. n. comes lis nocens latet
inſita. quam non oportet adducere. uenientem uero fugere.

Ζεῦ πάτερ, ἢ πολλῶν τε κακῶν τε λύσει ἅπαντ'
ἢ πᾶσιν δείξαις, οἵῳ τῷ δαίμονι χρῶνται.
ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν.
οἷς ἱερὰ προφέρουσα φύσις δείκνυσιν ἕκαστα.
ὧν εἴ σοί τι μέτεστι, κρατήσεις ὧν σε κελεύω.
ἐξακέσας, ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῶνδε σαώσεις.
ἀλλ' εἴργου βρωτῶν ὧν εἴπομεν ἔν τε καθαρμοῖς
ἔν τε λύσει ψυχῆς κρίνων. καὶ φράζευ ἕκαστα.
ἡνίοχον γνώμην στήσας καθύπερθεν ἀρίστην.
ἢν δ' ἀπολείψας σῶμα ἐς αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθῃς,
ἔσσεαι ἀθάνατος θεὸς ἄμβροτος οὐκ ἔτι θνητός.

ΤΕΛΟΣ τῶν χρυσῶν ἐπῶν τοῦ πυθαγόρου.

ΣΤΙΧΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΩΚΥΛΙΔΗΝ.

Ὁ Φωκυλίδης ὁ εὐπρεπῆ ζήσας βίον.
ὡς χριστομύστης ὡς ἀπόστολος μέγας
ὡς ἀκροατὴς τῶν θεοῦ θεσπισμάτων
καὶ μυσταγωγὸς τῶν ἀρίστων πρακτέων
εὐαγγελικῶς ταῦτα λαλεῖ καὶ γράφει.
ὤνησα τυγχάνοντα τοῖς ἐν τῷ βίῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ἕτεροι

ΤΑΥΤΑ δίκης ὁσίῃσι θεοῦ βουλεύματα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα.

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ποίημα νουθετικόν.

ΜΗΤΕ γαμοκλοπέειν μὴ τ' ἄρσενα κύπριν ὀρίν'

Iupr̃ pater uel multis malis liberes omnes.
Vel omnibus ostendas qua sorte utantur.
Sed tu confide postquã diuinum genus est mortalibus.
Quibus sacra afferens natura ostendit singula.
Quorum si tibi quid affuerit uinces quæ te iubeo.
Cum curaueris. animam autem laboribus ab istis liberabis.
sed abstine ciborumquos diximus inq; purgationibus
inq; liberatione animi diiudicans & cosidera singula
aurigam iudicium cum posueris super optimum.
Si autem cum reliqueriscorpus ad æthera purum uenies
Eris immortalisdeus:incorruptibilis:non amplius mortalis:

Finis aureorum Carminum Pythagoræ.

VERSVS IN PHOCYLIDEM.

PHOcylides decentem uiuens uitam.
Vt sacris initiarus:ut apostolus magnus.
Vt auditor Dei uaticiniorum.
Et Antistes optimorum operum.
Euangelice hæc dicit & scribit.
Vtilia quæ sunt iis qui in uita.

INEVNDEM ALTERI.

Hæc iudiciis diuinis Dei consilia declarat
Phocylides uirorum sapientissimus.ditia dona.

PHOcylidis poema admonitorium

Neq; sis adulter.neq; masculam uenerem excita.

μήτε δόλους ῥάπτειν, μήθ' αἵματι χεῖρα μιαίνειν.
μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν.
ἀρκεῖσθαι παρεοῦσι. καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.
ψεύδεα μὴ βάζειν, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.
πρῶτα θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας.
πᾶσι δίκαια νέμειν μὴ δὲ κρίσιν ἐς χάριν ἕλκειν.
μὴ ῥίψῃς πενίην ἀδίκως μὴ κρῖνε πρόσωπον.
ἢν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσει.
μαρτυρίην ψευδῆ φεύγειν. τὰ δίκαια ἀγορεύειν.
παρθενίην τηρεῖν, πίστιν δ' ἐν πᾶσι φυλάσσειν.
μέτρα νέμειν τὰ δίκαια, καλὸν δ' ἐπὶ μέτρον ἅπασι.
σταθμὸν μὴ κρούειν ἑτερόζυγον, ἀλλ' ἴσον ἕλκειν.
μήτ' ἐπιορκήσῃς μήτ' ἀγνῶς, μήτε ἑκόντι.
ψεύδορκον στυγέει θεὸς ἄβροτος ὅστις ὀμόσσῃ.
σπέρματα μὴ κλέπτειν. ἐπαράσιμος ὅστις ἀρεῖτ.
μισθὸν μοχθήσαντι δίδου. μὴ θλῖβε πένητα.
γλῶσσαν νοῦν ἔχεμ. κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶ ἴσχειν.
μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς, μήτ' οὖν ἀδικοῦντα ἐάσῃς.
πτωχῷ δ' εὐθὺς δίδου, μηδ' αὔριον ἐλθέμεν εἴπῃς.
πληρώσας σέο χεῖρ' ἔλεον χρῄζοντι παράσχου.
ἄστεγον εἰς οἶκον δέξαι, καὶ τυφλὸν ὁδήγει.
ναυηγοὺς οἴκτειρον, ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἄδηλος.
χεῖρα πεσόντι δίδου, σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα.
κοινὰ πάθη πάντων, ὁ βίος τροχὸς, ἄστατος ὄλβος.

neq; fraudes innecte. neq; sanguine manus pollue.
nec diteris iniuste. sed ex iustis uiue.
Contentus sis præsentibus. & alienis abstine.
Mendacia ne dicas. sed uera omnia loquere.
PRI mum deum cole. deinde tuos parentes:
Omnibus iusta tribue nec iudicium adgratiam trahe
Ne spernas paupertatem. iniuste ne iudices faciem
Si tu male iudicaueris. te deus postea iudicabit
Testimonium falsum fuge. iusta loquere.
Virginitatem custodi. fidem uero in omnibus serua.
mensuras tribue iustas. bona autem mensura in omnibus.
Bilancem ne feri in altero iugo. sed æquam trahe.
Neq; peieres neq; insicienter neq; sponte.
Peieratorem odit deus immortalis quicunq; iurauerit.
Semina non furare. execratus qui sumit.
Mercedem laboranti da. ne preme pauperem.
linguam itaq; compesce. absconditum uerbũ in mẽte tene.
neq; iniustũ facere uelis. neq; igitur iniustitiã facientẽ sinas.
mendico statim da. neq; ctas uenire dicas.
Cũ impleueris tuas manus. misericordiam indigenti præbe.
Qui sine tecto est in domum suscipe. & cæcum duc.
Naufragorum miserere. quoiam nauigatio est incerta
Manum cadenti da. salua uero derelictnm uirum.
Cõmunes passiões oium. Vita trhocus ẽ. instabiles diuitiæ.

πλοῦτον ἔχων σὴν χεῖρα πενητεύουσι ὄρεξον.
ὧν σοι ἔδωκε θεὸς τούτων χρήζουσι παράσχου·
ἔστω κοινὸς ἅπ ὁ βίος καὶ ὁμόφρονα πάντα.
τὸ ξίφος ἀμφιβαλοῦ μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἄμυναν
εἴθε δὲ μὴ χρήζοις μήτ' ἔννομα μήτε ἀδίκως.
ἢν γὰρ ἀποκτείνῃς ἐχθρὸν σέο χεῖρα μιαίνεις.
ἀγροῦ γειτνεύοντος ἀπόσχο μὴ δ' ἄρ' ὑπερβῇς,
πάντων μέτρον ἄριστον ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί.
μηδὲ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λωβήσῃς ἀρούρης.
ἔστωσαν ὁμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολιήταις.
πάντες γὰρ πενίης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτου
χώρης δ' οὔτι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.
ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἁπάσης.
χρυσὸς ἀεὶ δόλος ἐστὶ καὶ ἄργυρος ἀνθρώποισι.
χρυσὲ κακῶν ἀρχηγὲ βιοφθόρε πάντα χαλέπτων
εἴθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν
σοῦ γὰρ ἕκητι μάχαι τε λεηλασίαι τε φόνοι τε
ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν. ἀδελφειοί τε συναίμοις.
μηδ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον. ἄλλ' ἀγορεύων
μηδ' ὡς πετροφυής. πολύπους κατὰ χῶρον ἀμείβου.
ὅς τις ἑκὼν ἀδικεῖ. κακὸς ἀνήρ. ἂν δ' ὑπ' ἀνάγκης
οὐκ ἐρέω τὸ τέλος. βουλὴν δ' εὐθύνει ἑκάστου.
μὴ γαυροῦ σοφίῃ. μήτ' ἀλκῇ. μήτ' ἐνὶ πλούτῳ.
εἷς θεός ἐστι σοφός. δυνατός, ἅμα καὶ πολύολβος

Diuitias habens tuam manum egenis oſtende.
quæ tibi dedit deus ex iis indigentibus præbe:
ſit communis.omnis uita.& concordia omnia.
enſem accinge non ad cædem ſed ad defenſionem.
utinam autem non egeas neq; iuſte neq; iniuſte.
ſi.n. occideris inimicum tuum. manum polluis.
agro uicino abſtine.neq; ſupergrediaris.
omnium moderatio optima.prætergreſſiones malæ.
neq; ullum creſcentem fructum lædas terræ aratæ.
ſint eiuſdem honoris aduēnæ inter ciues.
omnes enim paupertatem experimur erraraficam.
regio uero nullum firmum habet ſolum hominibus.
Auaritia mater malitiæ uniuerſæ.
Aurum ſemper dolus eſt & argentum hominibus.
O aurum malorū princeps.uitæ deſtructor oīa difficilitās.
o utinam te non mortalibus natum nocumentum amabile.
tui.n.cauſa pugnæq; prædæq; cædesq;.
inimici uero filii parentibus.fratresq; germanis fratribus.
ne alterum cæles corde intellectum.alia dicens.
neq; ſis ſicut petrhæreſius polypus. per regionē muteris.
qui uolens iniuſte agit.malus uir. ſed ſub neceſſitate
non dicam finem.conſilium dirige cuiuſq;.
neq; ſuperbi ſapientia neq; robore neq; in diuitiis.
unus deus eſt ſapiens fortis ſimul & prædiues.

C

μηδὲ παροιχομένοισι κακοῖς ξύγχου τεὸν ἦτορ·
οὐκέτι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον.
μὴ προπετὴς ἐς χεῖρα. χαλίνου δ' ἄγριον ὀργήν.
πολλάκι γὰρ πλήξας ἀέκων φόνον ἐξετέλεσσε.
ἔστω κοινὰ πάθη. μηδὲν μέγα μηδ' ὑπέροπλον.
οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφυ θνητοῖσιν ὄνειαρ.
ἡ πολλὴ δὲ τρυφὴ πρὸς ἀμέτρους ἕλκει ἔρωτας.
ὑψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.
θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὀλοόφρονα τεύχει.
ὀργὴ δ' ἐστὶν ὄρεξις, ὑπερβαίνουσα δὲ μῆνις.
ζῆλος τῶν ἀγαθῶν ἐσθλός, φαύλων δ' ὑπέρογκος.
τόλμα κακῶν ὀλοή, μέγ' ὀφέλλει δ' ἐσθλὰ πονοῦντα.
σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς. ὁ δὲ κύπριδος αἶσχος ὀφέλλει.
ἡδὺς ἄγαν ἀνόφρων κικλήσκεται ἐν πολιήταις.
μέτρῳ ἔδειν, μέτρῳ δὲ πιεῖν, καὶ μυθολογεύειν.
πάντων μέτρον ἄριστον. ὑπερβασίη δ' ἀλεγεινή.
μὴ φθονέοις ἀγαθῶν ἑτάροις, μὴ μῶμον ἀνάψῃς.
ἄφθονοι οὐρανίδαι, καὶ ἐν ἀλλήλοις τελέθουσιν.
οὐ φθονέει μήνη πολὺ κρείσσοσιν ἡλίου αὐγαῖς.
οὐ χθὼν οὐρανίοις ὑψώμασι νέρθεν ἐοῦσα.
οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν ἀεὶ δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν.
εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔην οὐκ ἂν πόλος ἔστη.
σωφροσύνην δ' ἀσκεῖν. αἰσχρῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι.
μὴ μιμοῦ κακότητα, δίκῃ δ' ἀπάλειψαι ἀμυνάν.

Neq; præteritis malis consume tuum cor.
non amplius.n.potest factum esse infectum.
ne preceps in manum frena uero asperam iram.
sæpe uero percutiens nolens necem perfecisti.
sint communes passiones. non magnum neq; superbum
non bonum abundans est mortalibus utilitas.
multa.n. uoluptas ad immoderatos trahitur amores.
superbire faciunt uero multæ diuitiæ. & ad iniuriam aūgēt.
furor subfluens insaniam exitialem parat
ira uero est appetitus.superans uero ira permanens.
æmulatio bonorum bona malorum uero laboriosa.
audacia maloꝝ pniciosa multū.auget uero bona laborātes
castus amor uirtutis: sed ueneris dedecus auget.
dulcis iucundus uacatur inter ciues.
mensura comede quidem mensuraq; bibe & fabulare
omnium mensura optima.supergressio autem mala.
ne inuideas bona sociis ne conuitium accendas.
sine inuidia cœlestes.& inuicem pollent
non inuidet luna multo melioribus solis radiis:
non terra cœlestibus sublimitatibus infra ens.
non flumina pelagis.semper autem concordiam habent.
si.n.discordia deis beatis esset nunq̄ polus staret.
castitatem uero exerce.malis uero operibus abstine:
ne imitare malitiam iustitia uero dele uindictam.

πειθὼ μὲν γὰρ ὄνειαρ, ἔρις δ' ἔριν ἀντιφυτεύει.
μὴ πίστευε τάχιστα πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄψει.
νικᾶν εὖ ἔρδοντας ἐπὶ πλεόνεσσι καθήκει.
καλὸν ξενίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις.
ἢ πλείσταις θαλίαισι βραδυνούσαις παρὰ καιρόν.
μηδέποτε χρήστης πικρὸς γένῃ ἀνδρὶ πένητι.
μηδέ τις ὄρνιθας καλιῆς ἅμα πάντας ἑλέσθω·
μητέρα δ' ἐκπρολίπῃς ἵν' ἔχῃς πάλι τῆσδε νεοττούς.
μηδέποτε κρίνειν ἀδαήμονας ἄνδρας ἐάσῃς.
τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος.
οὐ χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἀδίδακτος ἀκούειν.
οὐ γὰρ δὴ νοέουσι οἳ μηδέποτ' ἐσθλὰ μαθόντες.
μηδὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιεῖσθαι ἑταίρους.
πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι.
καιρὸν θωπεύοντες ἐπὴν κορέσασθαι ἔχωσιν.
ἀχθόμενοι δ' ὀλίγοις, καὶ πολλοῖς πάντες ἄπληστοι.
λαῷ μὴ πίστευε, πολύτροπός ἐστιν ὅμιλος.
λαὸς καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ ἀκατάσχετα πάντα.
μηδὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίσας μινύθῃς φίλον ἦτορ
μέτρα δὲ τεῦχε θεοῖσι. τὸ γὰρ μέσον ἐστὶν ἄριστον
γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκύεσσι.
μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορύξῃς, μὴ δ' ἀθέατα.
δείξῃς ἠελίῳ, καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρσῃς.
οὐ καλὸν ἁρμονίην ἀναλυέμεν ἀνθρώποιο.

Persuasio quidem enim utilitatem lis uero litem repululat:
ne crede citissime antequam uere finem uideas.
uincere bene operantes in pluribus oportet.
bonum hospitare potius mensis uilibus
quam copiosis plurimis dolis morantibus præter tempus.
nunquam mutuator amarus fias uiro pauperi.
neq; quis aues nidi simul omnes sumat.
matrem uero relinquas: ut habeas rursus ipsius pullos.
nunquam iudicare imperitos uiros sinas.
sapientiam sapiens dirigit: artes uero coartifex.
non est capax magnam doctrinam imperitus audire.
non. n. intelligunt qui nunquam bona didicerunt.
neq; parasitos assentatores fac sotios.
multi. n. potus & cibi sunt amici.
tempori assentantes ut satiari possint.
dolentes uero paucis. & multis omnes inexpleti.
populo ne crede. mutabilis est turba.
populus & aqua: & ignis. irretentibilia omnia.
neq; frustra apud ignem sedens diminuas carum cor.
mensuram uero fac deis. mensura. n. est optima.
terram impertire insepultis mortuis.
ne tumulum mortuorum refodias. neq; non uidenda
ostendas soli. & dæmoniacam iram excites
non bonum compositionem resoluere hominis.

καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν ἐς φάος ἐλθεῖν.
λείψαν' ἀποιχομένων, ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθονται.
ψυχαὶ γὰρ μίμνουσιν ἀκήρεοι ἐν φθιμένοισι.
πνεῦμα γάρ ἐστι θεοῦ χρῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκών.
σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν καὶ πάντες ἐς αὐτήν.
λυόμενοι κόνις ἐσμέν, ἀὴρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.
πλούτου μὴ φείδου μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.
οὐκ ἔρ' ἐς ἅδην ὄλβον ἔχειν, καὶ χρήματ' ἄγεσθαι,
πάντες ἴσοι νέκυες. ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
Κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια καὶ πατρὶς ἅδης.
ξυνὸς χῶρος ἅπασι πένησί τε καὶ βασιλεῦσιν.
οὐ πολὺν ἄνθρωποι ζῶμεν χρόνον. ἀλλ' ἐπὶ καιρόν:
ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ζῇ διὰ παντός.
μήτε κακοῖς ἄχθου μήτ' οὖν ἐπαγάλλεο χάρμῃ.
πολλάκις ἐν βιότῳ (ἐ) θαρσαλέοισιν ἄπιστον.
καιρῷ λατρεύειν μὴ δ' ἀντιπνέειν ἀνέμοισι.
πῆμα, καὶ ἀχθομένοισι κακοῦ λύσις ἤλυθ' ἄφνω.
μὴ μεγαληγορίῃ ξυνφῶν, φρένα λυσσωθείης.
εὐεπίην ἀσκεῖν, ἥτις μάλα πάντας ὀνήσει.
ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου.
ὅπλον ἑκάστῳ νεῖμε θεός, φύσιν ἠεροφοίτοις.
ὄρνισι μὲν πολλὴν ταχυτῆτ' ἀλκὴν τε λέουσι,
ταύροις δ' αὖ τ' αὐτοῖς κεράεσσι, κέντρα μελίσσαις
ἔμφυτον ἀλκὴν δῶκε. λόγος δ' ἔρυμ' ἀνθρώποισι.

Et celeriter autem ex terra ſperamus in lucem uenire.
reliquiæ defunctorum poſtea uero dei ſunt.
animæ.n.manent incorruptibiles in mortuis.
ſpiritus.n. eſt dei uſus mortalibus & imago.
corpus.n. ex terra habemus.& omnes ad ipſam.
ſoluti puluis ſumus.aer uero iterum ſpiritum aſſumit.
pecuniis ne parcas.memento ꝙ mortalis es.
non licet apud Plutonem diuitias habere. pecuniaſq; ferre.
omnes æquales mortui.animis uero deus dominatur.
communia palatia domorum. æterna. & patria infernus.
communis locus omnibus pauperibusq; & regibus.
non multum homines uiuimus tempus. ſed in tempus.
anima uero immortalis & inſeneſcibilis uiuit ſemper.
neq; malis doleas.neq; igitur lætare gaudio.
ſæpe in uita & ſperantibus infidum.
tempori ſerui ne contrafla uentis.
uulnus dolentibus & mali ſolutio uenit cito.
ne magniloquentia laſciuiens mentem debaccheris.
bonam locutionem ſerua quæ ualde omnes iuuabit.
arma ſermo uiro acutiora ſunt ferro.
arma cuiq; tribuit deus naturam aeriuolam.
auibus quidem multam uelocitatem.roburq; leonibus.
tauris uero cornibus perſe fuſis. aculeos apibus
naturale adiutoriū dedit.ratio uero ꝓpugnaculū hominib9.

Τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος.
βέλτερος ἀλκήεντος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνήρ.
ἀγροὺς καὶ πόλιας σοφία, καὶ νῆα κυβερνᾷ.
οὐ χρεῖον κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἄτιτον
ἀλλὰ χρὴ κακοεργὸν ἀποτροπάασθαι ἀνάγκῃ.
πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες.
φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμην ἀνδρῶν παραθήκην.
ἀμφότεροι κλῶπες, καὶ ὁ δεξάμενος καὶ ὁ κλέψας.
μοῖραν πᾶσι νέμειν, ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἀρίστη.
ἀρχόμενος φείδου πάντων, μὴ τέρμ' ἐπιδευής.
μὴ κτήνους θνητοῖο βορὴν κατὰ μέτρον ἔλησαι.
κτῆνος δ' ἢν ἐχθροῖο πέσῃ καθ' ὁδόν, συνέγειρον.
πλαζόμενόν τε βροτὸν καὶ ἀλιτρόπον μηδ' ὑπαλύξῃς
βέλτερον ἀντ' ἐχθροῦ τυχεῖν φίλον εὐμενέοντος.
ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν, ἕλκος τ' ἀκέσασθαι.
μηδέ τι θηριοβόρον δαίσῃ κρέας, ἀργίποσιν δὲ
λείψανα λεῖπε κυσί, θηρῶν ἀπὸ θῆρες ἔδονται.
φάρμακα μὴ τεῦχε, μαγικῶν βίβλων ἀπέχεσθαι.
νηπιάχοις ἁπαλοῖς μὴ μάρψῃ χεῖρα βιαίως.
φεῦγε διχοστασίην καὶ ἔριν πολέμου προσιόντος.
μὴ κακὸν εὖ ἔρξῃς, σπείρειν ἴσον ἐστὶ πόντῳ.
ἐργάζευ μοχθῶν, ὡς ἐξ ἰδίων βιοτεύσῃς.
πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ ζώει κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν.
μηδ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδοις σκυβάλισμα τραπέζης
ἀλλ' ἀπὸ τῶν οἰκείων βιότων φάγοις ἀνύβριστος.

a deo inſpiratæ autem ſapientiæ ratio eſt optima.
melior forti eſt ſapiens uir:
agros & urbes ſapientia & nauem gubernat:
non iuſtum abſcondere iniuſtum uirum inhonoratū.
ſed oportet malum operatorem fugere neceſſario:
ſæpe commoriuntur malis qui cum eis ſunt.
furum ne accipias furtum uirorum depoſitum.
utriq; fures & accipiens & furans.
partem omnibus tribue.æqualitas uero omnibus optima:
dominans parce omnibus.ne tandem indigeas.
ne iumenti mortui cibum ad menſuram ſume.
iumentum uero ſi inimici cadat per uiam colleua.
errantemq; hominem & mari uexatum ne deuites.
melius pro inimico adipiſci amicum proprium.
incipiens malum abſcinde.ulcuſq; ſana.
neq; feralem edas carnem.uelocipedibus uero
reliquias linq; canibus. a feris feræ edantur
uenena ne ſtrue. magicis libris abſtine.
pueris tenellis ne capias manum uiolenter.
fuge diſcordiam & litem belli aduenientis.
ne malo benefeceris.ſeminare æquale eſt in ponto.
operare laborans ut ex propriis uiuas.
omnis.n.iners uir uiuit furtiuis a manibus.
neq; alius ex epulis edas reliquias menſæ.
ſed ex domeſticis uictibus comedas abſq; iniuria.

εἰ δέ τις οὐ δεδάηκε τέχνην σκάπτοιτο δικέλλῃ.
ἔστι βίῳ πᾶν ἔργον ἐπὰν μοχθεῖν ἐθέλῃσθα.
ναυτίλος εἰ πλώειν ἐθέλεις, εὐρεῖα θάλασσα.
εἰ δ' ἐθέλεις γεωπονίην μεθέπειν μακραί τοι ἄρουραι·
οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετὲς ἔργον.
οὐδ' αὐτοῖς μακάρεσσι. πόνος δ' ἀρετὴν μέγ' ὀφέλλει.
μύρμηκες γαίης μυχάτους προλελοιπότες οἴκους.
ἔρχονται βιότοιο κεχρημένοι ὁππότ' ἄρουραι
λήια κειράμεναι καρπῶν πλήθουσιν ἀλωάς.
οἱ δ' αὐτοὶ πυροῖο νεοτριβὲς ἄχθος ἔχουσιν
ἢ κριθῶν. αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα διώκει.
ἐκ θέρεος ποτὶ χεῖμα βορὴν σφετέρην ἐπάγοντες.
ἄτρυτοι· φῦλον δ' ὀλίγον τελέθει πολύμοχθον.
κάμνει δ' ἠεροφοῖτος, ἀριστοπόνος τε μέλισσα.
ἢ πέτρης κοίλης κατὰ χηραμὸν ἢ δονάκεσσιν.
ἢ δρυὸς ὠγυγίης κατὰ κοίλαδος ἔνδοθι σίμβλων.
σμήνεσι μυριότρητα κατ' ἄνθεα κηροδομοῦσα.
μὴ μείνῃς ἄγαμος, μήπως νώνυμος ὄληαι.
δὸς τι φύσει καὐτός. τέκε δ' ἔμπαλιν ὡς ἐλοχεύθης.
μὴ προαγωγεύσῃς ἄλοχον, σέο τέκνα μιαίνων.
οὐ γὰρ τίκτει παῖδας ὁμοίους μοιχικὰ λέκτρα.
μητρυιῆς μὴ ψαύετε δεύτερα τέκνα γονῆος.
μητέρα δ' ὡς τίμα τὴν μητέρος ἴχνια βᾶσαν.
μηδὲ κασιγνήτης ἐς ἀπότροπον ἐλθέμεν εὐνήν.
μηδ' ἐπὶ παλλακίσι πατρὸς λεχέεσσι μιγείης.

ſi uero quis non didicit artem fodiat ligone.
eſt uitæ omne opus cum laborare uelis.
nauta ſi nauigare uelis.latum mare.
ſi uero terram colere quæris.longa arua.
nullum ſine labore eſt uiris facile opus.
neq; ipſis beatis.labor autem uirtutem ualde auget:
formicæ terræ reconditas relinquentes domos
ueniunt uictus egentes quando agri
fruges attonſi fructibus implent areas.
neq; ipſæ tritici nouitritum pondus habent.
aut ordeorum.ſemper uero ferens ferentem ſectatur.
ex æſtate uſq; hyemem cibum ſuum auferentes.
infatigabile genus autem paruum eſt multum laborans.
laborat.n.aeriuola optimiq; laboris apis.
aut petræ curuæ per cauernam uel calamis
aut quercus ogygiæ inſulæ in concauo intra aluearia
examinibus odoriferos ſuper flores cæridomifica.
ne maneas celebs ne ſine memoria pereas.
da aliquid naturæ & ipſe.gigne uero iterũ ſicut genitus es.
ne lenocineris uxorem. tuos filios polluens.
non enim pariunt filios ſimiles mœchica cubilia.
nouercæ ne tange ſecunda cubilia patris.
matrem uero ſicut honora matris ueſtigia uadentem.
ne ſororis in turpe ueni cubile.
neq; in pellicibus patris cubilibus miſceas.

μὴ δὲ γυνὴ φθείρῃ βρέφος ἔμβρυον ἔνδοθι γαστρός.
μὴ δὲ τεκοῦσα κυσὶ ῥίψῃ, καὶ γυψὶν ἕλωρα.
μὴ δέ τις ἢ ἀλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βάλῃται:
οὐδ' ἄυτοῖς θηρέσσ' ἄρσην συνέβαλεν ἐς εὐνήν.
μὴ δ' αὖ παιδογόνον ποτὲ τέμνειν ἄρσενα κοῦρον.
μὴ δ' ἀλόγοισι ζώοις βατήριον εἰς λέχος ἐλθεῖν.
μὴ δ' ὕβριζε γυναῖκα ἐπ' αἰσχυντοῖς λεχέεσσι.
μὴ παραβῇς εὐνὰς φύσεως εἰς κύπριν ἄθεσμον.
μὴ δέ τι θηλύτεραι λέχος ἀνδρῶν μιμήσαιντο.
μὴ δ' ἐς ἔρωτα γυναικῶν ἅπας ῥύσῃς ἀκάθεκτον.
οὐ γὰρ ἔρως θεός ἐστι· πάθος δ' ἀΐδηλον ἁπάντων.
μὴ δὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπὶ δέμνια βαίνειν.
στέργε τεὴν ἄλοχον. τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον
ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέῃ φίλα γήραος ἄχρι.
καὶ πόσις ἧ ἀλόχῳ μὴ δ' ἐμπέσῃ ἄνδιχα νεῖκος.
μὴ δέ τις ἀμνήστευτα βίῃ κούρῃ μιγείη.
μὴ δὲ γυναῖκα κακὴν σοῖσιν οἴκοισιν ἄγεσθαι.
λατρεύεις δ' ἀλόχῳ λυγρῆς χάριν εἵνεκα φερνῆς.
ἵππους δ' εὐγενέας διζέσθαι μὲν κατὰ οἶκον
ταύρους δ' ὑψιτένοντας. ἀτὰρ σκυλάκων πανάγεις.
γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντες.
οὐ δὲ γυνὴ κακὸν ἄνδρ' ἀπαναίνεται ἀφνειὸν ὄντα.
μὴ δὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄγῃς ἐπὶ πήματι πῆμα.
παισὶ μὴ χαλέπαινε τεοῖς, ἀλλ' ἤπιος ἴσθι.

Neqꝫ uxor corrumpat infantẽ embryonem intra uẽtrem.
neque cũ pepererit canibus iaciat & gryphib⁹ dilaniationẽ:
neque quis propriæ mulieri prægnanti manum iniiciat.
non ipsis feris masculus complacuit ad coitum.
neque rursus filii genã quandoque seca masculum puerum.
neque brutis animalibus ascensorium ad cubile ueni.
neque iniuria afficias mulierẽ erubescentibus cubilibus
neque trãseas cubilia naturæ inuenerem iniquam.
neque fœminæ cubile uiri imitentur.
neque in amorem mulieris omnis ruas incõtinentem.
nõ.n. amor deus est.passio uero corruptrix omnium.
neque autem fratrum uxorum super strata accẽde.
ama tuam uxorem quid.n.iucũdius & meli⁹?
quam cum uiro mulier sapit cara senectam usque?
et maritus propriæ uxori? neque cadat in medio discordia.
neque autem quis illicita uiolentia puellæ permisceat
neque uxorem malam tuis domibus induc.
seruis uero uxori sæuæ gratia causa dotis.
equos generosos inquire quidem in domum.
tauros uero alticeruices. sed catulos omnino agrestes.
ducere uero non bonam contemnimus desipientes.
neque mulier malum uirum renuit si diues sit.
neque nuptiis nuptias alias ducas in uulnera uulnus.
filiis ne difficilis sis. sed mitis esto.

ἢν δ' ἔτι παῖς ἀλιτῇ, κωλυέτω ἱερὰ μήτηρ.
ἢ καὶ πρεσβύτατοι γενεῆς ἢ δημογέροντες.
μὴ μὲν ἐπ' ἄρσενι παιδὶ τρέφειν πλοκαμῖδος χαίτην.
μὴ κορυφὴν πλέξῃς. μηθ' ἅμματα λοξὰ κορύμβων.
ἄρσεσιν οὐκ ἐπέοικε κομᾶν. χλιδαὶ δὲ γυναιξί.
παιδὸς δ' εὐμόρφου φρουρεῖν νεοτήσιον ὥρην.
πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μῖξιν ἔρωτος.
παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισι.
μηδέ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆναι ἐάσῃς.
κάλλος δυστήρητον ἔφυ παίδων τοκέεσσι.
συγγενέσι φιλότητα νέμοις, ὁσίην θ' ὁμόνοιαν.
αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους. εἴκειν δὲ γέρουσιν.
ἕδρης καὶ γεράων πάντων, γενεῇ δ' ἀτάλαντον.
πρέσβυν ὁμήλικα πατρὸς ἴσαις τιμαῖς γέραιρε.
γαστρὸς ὀφειλόμενον δασμὸν παρέχειν θεράπουσι
δούλῳ τακτὰ νέμοις. ἵνα τοι καταθύμιος εἴη.
στίγματα μὴ γράψῃς. ἐπονειδίζων θεράποντα.
δοῦλον μὴ βλάψῃς τι κακηγορέων πρὸς ἄνακτα.
λάμβανε καὶ βουλὴν παρ' οἰκέτου εὖ φρονέοντος.
ἁγνεῖαι ψυχῆς, οὐ σώματός εἰσι καθαρμοί.
ΤΑῦτα δικαιοσύνης μυστήρια, οἷα βιοῦντες.
ζωὴν ἐκτελέοι τἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐδῷ.

ΤΕΛΟΣ σὺν θεῷ τοῦ φωκυλίδου ἐπῶν

Si uero quidem puer peccet prohibeat filium mater
uel ualde senes generis aut populisenes:
nequidem in masculo filio nutri flexuram in crine.
ne uerticem plices nec uittas tortuosas corymborum.
masculos non decent comæ.delitiæ uero mulieres
pueri pulchri custodi iuuenilem horam.
multi.n. insaniunt ad masculam mistionem amoris.
uirginem autem custodi multiclauibus thalamis.
neq; ipsam usq; ad nuptias ante domos cōspici sinas.
pulchritudo difficilis custoditu est filiorum parentibus.
cognatis amorem tribuas & sanctam concordiam.
uerere canitempores.cede uero senibus
a sede & honoribus omnibus.ætati uero similem
senem coætaneum patris æquis honoribus uenerare.
uentris debitam portionem præbe seruis
seruo ordinata tribuas ut tibi ex animo placens sit.
stigmata ne scribas inhonorans seruum.
seruum ne lædas quid accusans apud dominum.
accipe & consilium a domestico bene sapiente.
castitates animæ tuæ.corporis sunt purificationes.
hæc iustitiæ mysteria talia degentes
uitam perficite bonam usq; adsenectutis limen.

FINIS cum deo Phocylidæ Carminum.

Habetis ingenui Adolescentes & studiosi bonarum litterarũ quæ uobis in frõte libri sum pollicitus, superest ut nobis habeatis q plurimã gratiam, quã tñ uel cumulatissime relatam existimabo, si emeritis sine cũctatione lucubratiões nostras. Quod si (ut spero) facietis erit uobis duplex bonum quod & nunc discetis rudiméta litteraꝶ græcarũ, & facietis me posthac ad cætera his multo maiora dignioraque edenda alacriorem.

VALETE. VENETIIS. M.
CCCC. LXXXXV.
OCTAVO
MARTII.

Sunt omnes quaterni usque ad s duernum
Tres item reliqui quaterni.

